

د. ته‌ها حوسین

له‌باره‌ی شیعری جاهیلییه‌وه

له‌عه‌ره‌بیه‌وه :

شه‌فیقی حاجی خدر

ناسنامهی کتیب:

ناوی کتیب: لهبارهی شیعی جهمیلییهوه

بایهت: رهخههی هزر و نهدهب

نووسهر: دکتور تهها حوسین

وهرگیزانی لهعهرههسهوه: شهفیهی حاجی خدر

پینچن: وهرگیز

ههلهچن: دهستهیهک

نهخسهسازیهی بهرگ: ئازاد وهرتی

نهخسهسازیهی ناوهوه: خهلیل هدایهت مام شیخ

شویتی چاپ: چاپخانهی رۆژههلات - ههولیر

نرخ: (٦٠٠٠) دینار

تیراژ: ١٠٠٠ دانه

نۆزهی چاپ و سال: چاپی یهکهه/٢٠٢٣

له بهرپۆبهرایهتیهی گشتیهی کتیبخانه گشتیهکان/ ههریمیهی کوردستان

ژمارههی سپاردنی () ی سالی ٢٠٢٣ پیندراوه.

مافی چاپکردنهوهی بۆ وهرگیز و ناوهندی رۆژههلات بۆ چاپ و بلاوکردنهوه پاریزراوه،

ههر کس و لایهنیک به بی پهزامهندی وهرگیز چاپی بکاتهوه، توشی لینیچینهوهی

قانونی دهبیتهوه.

له بلاوکهراوهکانی

ناوهندی رۆژههلات بۆ چاپ و بلاوکردنهوه ژماره (٥)

في الشعر الجاهلي

تأليف

طه حسين

أستاذ الآداب العربية بكلية الآداب بالجامعة المصرية

[الطبعة الأولى]

مطبعة دار الكتب المصرية بالقاهرة

١٩٤٤ - ١٩٤٦ م

کتیبی سییه م

- شاعر و شاعیران: ----- ۲۰۹
- ۱- چیرۆک و میژوو ----- ۲۱۰
- ۲- ئیمریئولقه یس / عه بید / عه لقه مه ----- ۲۲۰
- ۳- عه مر بن قه میئه / موهه لهیل / جه لیله ----- ۲۵۲
- ۴- عه مر بن که لسوم / حارس بن حلیززه ----- ۲۶۵
- ۵- تهره فه بن عه بد / موته له میس ----- ۲۷۷

پیشبازی وەرگیز

له بهراییه وه پیویسته ئه وه بلیم، من له م دیرانه دا نه هاتوم نووسهر و باسی دانراوهکانی بکه م، به لکو ته نیا سه ره داوی چۆنیه تی وەرگیزانی ئه م کتیبه نازداره باس ده که م. هه رچی باسکردنی ناوه پوک و پرسه وروژینه ر و به ره مه کانی نووسه ریشه، پیم وایه زور له وه پونتیه، لیزه وه به به رته نگی چه ند دیریکی بو ته رخان بکه م.

ویزای ئه مه ش، ئه وه ی مایه ی خو شحالی و شانازیمه، داوی ئه وه ی له وەرگیزان بوومه وه و سی هاوړیش ئه رکی پیداچوونه وه و هه له گریبان بو خواردم، که چی هیشتا له بهر مه زنی کاره که ی دکتور ته ها حوسین (۱۸۸۹-۱۹۷۳) دا، دلم ئاوی نه خوارده وه، بۆیه داوام له ماموستا ئه یوب عه لی کرد، که خوی شاره زای ئه ده بی عه ره بییه، نه خاسمه کلاسیکه که ی، ده قاوده قتریش نامه ی ماسته رنامه که ی له سه ر خودی نووسه ر بووه، بو ئه وه ی دوو کارم بو بکا، هه م وەرگیزانه که م له گه ل ده قه ما که عه ره بییه که به راورد بکا، هه م له سه ریکی دیکه شه وه، له رووی هزره ره خنه گرییه یاخیبوونه پیشکه و تنخوازییه که ی

نووسه ره وه چه ند لاپه ره یه ک وهک پی شه کی بنووسی، بو خوشبه ختی من و خوینه رانیس، به پیر بانگه وازه که مه وه هات.

ئه م کتیبه له مایسی ۱۹۲۶ هوه چاپ و بلاو کراته وه، واته نه وه د و هوت سال بهر له ئیستا. ئه م کتیبه بهر له چاپکردنی نووسه ر بابه ته کانی وهک مو حازه ره ی به خویندکاره کانی زانکوی قاهیره داوه ته وه، لی ئه وکات له نیو چوارچیویه کی ته سکا بووه، هر خویندکاران پی ئاشنا بوون. کاتیکش کردیه کتیب و له ۱۹۲۶ دا بلاوی ده کاته وه، ئینجا ناوه رپوکه که ی بو رای گشتی ئاشکرا ده بی، ئه وسا وهک ئه وه ی له پر ئاگریکی گه وره که وتیبته وه و کیفه راتیک قه ومایی، خه لک لی به ئاگاهاته وه. به حوکی بالاده ستبوونی بیری که ونار و نه ریتخواریش به سر زانکو و سیستی به رپوه بردن و رپوژنامه گه ری و ململانی حزبییه وه، له ری دنه دانی پیاوانی دینی و مه زهه بییه وه، ته وژمی شالو له سه ر شالو دژ به نووسه ر و کتیبه که ی که وتنه گه ر. ره وتی شالو هکان نه ک هر به ره خنه گرتنیکی به به لگه و به نده وه نه وه ستان، به لکو هم کتیبه که ی بابه ت و نووسه ره که شی وهک خاوه نه که ی گرته وه. ئه وه بوو کتیبه که له بازار کیشرایه وه و بو ماوه یه کی زوریش تا کو تاییه کانی سه ده ی بیستم قه ده غه کرا، چه ندان کتیب و تار له دژی ناوه رپوکه که ی نووسران، گوایه پیروژی میژوی ئیسلامیتی و عه رب و ئه ده به که ی شیواندووه، پاشان خودی نووسه ر وهک ماموستای زانکو سزادرا و له زانکوی قاهیره ده رده کری و له وهش پتر

پەرەوای دادگای لەسەر دەکریتەوھ. تۆمەتەکەى سەریشى ھەر ئەوھبوو، کە دەنگیکى جیاواز و خویندەوھى جیاواز بوو بۆ کەلتور بەگشتى و شیعەرى جاھیلی بەتایبەت، دەنگیک لەگەڵ رەوتى کەونار ناگونجى و برەوای بە خۆرەدەستکردنى نابینایانە نىبە بى ئەوھى ئاوەز بىتتە سەنگى محەک، بەلکو بە ھزرىکى رۆشنگەرەنەى رەخنەبى سەیرى ھەر دەقیكى بەردەمى دەکا، بە بەلگەوبەندى بە بەپیز و سەنگینانە راقەى دەکا و لە بنجوبناوانى دەکۆلێتەوھ.

بەم جۆرە گۆرەپانى رۆشنىبرى مىسرى و پاشان عەرەبى، لەبارەى نووسەر و پەيامەکەىھوھ، دابەشبووھ سەر سى بەرەى یار و ئەیار و بىلایەن. لى ئەوھى بۆ من ماىھى سەرنجە لەماوھى نزیکەى سەدەھەک، دواى ئەوھى ئەم کتیبە وەرگىردراوھتە سەر زۆرىنەى زمانەکانى جیھان و مشتومرىکى زۆرى لەسەر کراوھ و زۆرىشى لەسەر نووسراوھ، کەچى لە کایەى رۆشنىبرى کوردیدا، بىدەنگى و پەردەپۆشکردنى مقۆمقۆکە بەلاکىش بووھ. لەگەڵ ئەوھى ژمارەھەکى زۆرى خویندکارى کورد ئەو کات لە زانکۆى قاھىرە و تەنانەت ئەزھەرىش خویندوویمانە و ئاگادارى ئەو کىشمەکىشە بوون، کە لەسەر کتیبەھە بوو. ھەرچەندە لەم دوو دەھەى دوایدا ھەندىک لە کتیبەکانى نووسەر بە کتیبە بەناوبانگەھەى فیتنەى گەورە (الفتنة الكبرى) شەوھ لە لایەن مامۆستا مەلا عەبدوللەتەف بامۆکى رەحمەتییەوھ وەرگىردراون، ھەرودھا رۆمانە

یاده وهر بییه که ی رۆژگار (الایام) یش له لایه ن کاک شیروان هه له بجه بییه و ه کراوه ته کوردی، وه ک ئاگاداریشم، پیری چیرۆکنووس و وه رگیژان مامۆستا جه لیل کاکه وه یس رۆمانه نازداره که ی (دعاء الکروان) ی وه رگیژاوه، به داخه وه هیشتا چاپ نه کراوه. کاتی من دهستم به وه رگیژانی ئەم کتیبه کرد، مامۆستا جه لیلیش خه ریکی وه رگیژانی رۆمانه که بوو. به دهر له وه توخنی ئەو کتیبه هه راخولقینه نه که وتوون.

پیم وایه ئەو ریبازه ی نووسه ر بۆ نووسینی ئەم کتیبه گرتوو یه تیه بهر، هه روه ک خو ی له پیدشه کییه که یه دا باسی دهکا، پیداو یستییه کی گرنگی هه ر لیکۆلینه وه و نووسینیکی بابه تییانه یه به دروستی، بۆیه نووسه ر و به دوا ی ئەو یشدا خوینه ر نابج له دهر برینی هیچ بۆچوونیکی ئەرگومینتدار بترسی، شیمانیه ی گو ماندار بییه که ی دیکارتیش ده راویکی زۆر گونجاوه بۆ ئەوه ی به عه قل حوکم له سه ر هه ر ده قیک بدری، که پیشتر به شتیکی سه لمینراوی حاشاهه لنه گری په رده پۆشکراو به بهرگی پیروزیتی پیمان فرۆشراوه.

هه قیشه ئەوه بلیم وه رگیژانی ئەم کتیبه شتیکی ئاسان نه بوو، ئاخر شیوازه که ی ته ها حوسین له ره وان بیژی و ریتی نووسیندا ناوازه یه. له پال ئەمه شدا بۆ په بیردن به په یامه که ی و به دروستی هینانه وه ی پیویستم به وه بوو تا بکری زیاتر له نووسینه کانی نووسه ر ئاشنا بم، له پالی شدا له و سه رباس و لاباسانه ی له دو تووی کتیبه که یدا باسی کردوو، واته بۆ

وه‌رگێڕ هه‌ر خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌که به‌س نه‌بوو، به‌لکو خویندنه‌وه و گویگرتن له به‌نامه‌ی زۆر، که له‌باره‌ی ئەم کتیبه‌وه نووسراون و بلاوکراونه‌ته‌وه، چونکه ده‌کری بلیم ئەم کتیبه له‌و کتیبانه‌یه که زیاتری له‌باره‌وه خوینراویته‌وه و نه‌وه‌ک ده‌قه‌که خۆی بینرابی، به‌تایبه‌تی لای رۆشنبیرانی کورد.

هه‌روه‌ک یه‌کیک له ره‌خنه‌گره ئەده‌بییه‌کانی عه‌ره‌بیش باسی کردووه، شیوازی ته‌ها حوسین شیوازیکی وه‌سفی بریقه‌دار نییه، به‌لکو شیوازیکی ره‌وانیژی وشه و ده‌سته‌واژه‌کانه به‌پشتبه‌ستن به‌ کیش و موزیکی واژه‌کان خۆیان، له‌به‌ر ئەوه‌ی خۆی نابینا بووه، هه‌ر زانست و زانیارییه‌کی وه‌رگرتوو له‌ رپی بیستنه‌وه وه‌ریگرتوو، پێچه‌وانه‌ی نووسه‌رانی دیکه، هه‌ر بۆ نمونه پێچه‌وانه‌ی عه‌باس مه‌حمود عه‌قادی (۱۸۸۹-۱۹۶۴) هاوچه‌رخ‌ی خۆی که کابرایه‌کی بینا بووه، له‌ دارشتنی نووسینه‌که‌یدا زیاتر بینینی وشه‌کان و ره‌وانیژی وه‌سف به‌سه‌ریدا زال بووه.

ره‌نگبێ لایه‌نی نه‌یاری ئەم کتیبه و نوسه‌ره‌که‌ی ئەوه بلین، که‌وا نووسه‌ر هه‌ر دوا‌ی سالیک په‌شیمان بووه‌ته‌وه، کاتیکیش کتیبه‌که‌ی چاپکردۆته‌وه نه‌وه‌ک هه‌ر ناو‌نیشانه‌که‌ی گۆرپوه و کردوو‌یه‌تیه (له ئەده‌بی جاهیلییه‌وه- في الادب الجاهلي- ۱۹۲۷) به‌لکو ناوه‌رۆکه‌که‌شی ده‌ستکاری کردوووه ئەو برگه و لاپه‌رانه‌ی پتر له لایه‌ن ره‌خنه‌گران به‌ دنه‌ی لیكدانه‌وه‌ی دینی لادا‌ون و سه‌ریونه‌ته‌وه، له به‌رانبه‌ر ئەو رایه‌دا، ده‌بی ئەوه بگوتری، ته‌ها

حوسین هه رگیز له بیروباوه ری خوئی، به تاییه تیش له م کتیبه ی په شیمان نه بوو ته وه، چونکه له دانیش تنیک له گه ل کومه لیک نووسه ری ناوداری میسری، که له نیواندا نه جیب مه حفوزیش ئاماده بووه و پرس یاریشی لیکردووه، جهختی له سه ر پاشگه زنه بوونه وه ی خوئی کردووه. نووسه ریکیش ده لی، ته ها حوسین په یامه که ی خوئی گه یاند، ئیدی دوا ی خوئی ئاوری نه داوه ته وه و په شیمان نه بوته وه، به لکو رووی کردووه ته بابه تگه لی دیکه و کاره که ی خوئی کردووه.

هیوادارم خوینه ری کورد ئه م وه رگیړانه م که زنجیره وه رگیړانه کانی دیکه م جیاوازه، به هزریکی کراوه وه لیوه رگری، و رهخنه و گومان بکاته سه نگی محه ک له پیوه ری حوکمدان به سه ر ده ق و بیروبوچوونی باوی گوتراودا.

ئه وه ی ماوه ته وه، ئه وه یه بلیم، هه روه ک له وه گیړانه کانی دیکه مدا کومه لیک هاوری دل سوژ هاوکارییان کردووم و به خه م و په روژ و سه لیه وه شه ونخونیان له گه ل کیش او م و به وه رگیړانه که مدا چوونه ته وه و هه له ی تایپ و ریتووس و هه ندی له ده سه ته واژه کانیان بو راستکردوومه ته وه. له یه ک کاتدا ده ستنووسی یه که می وه رگیړانه که م بو کاک ریاز کاکه مه حمود و لوقمان شانلی نارد، ئه وانیش به وپه ری مشورخوریه وه به کومه لی تیینی و سه رنجی راستکه ره وه بویان ناردمه وه، پاشان ری باز مسته فاش به سه لیه وه رگیړیه که ی خوئی جاریکی دیکه پییداچووته وه.

لەدوای ئەوانیش ھەروەك لەسەرەتاوھ ئاماژەم پێدا، مامۆستا ئەیوب عەلى بە شارەزایی خۆی لە زمانى ئەدەبى عەرەبى و كۆتیبەكانى تەھا حوسین لەگەڵ عەرەبیبەكەدا بەراوردی كردووھ و سەرنج و تێبینى بەپێزى بۆ نووسیم، لە ھەندى شوێنیش ھەلە و كۆرتەنێبەكەى راستكردووھتەوھ و پێشنىازى چەند پەراوێزیشى بۆ كردم، سەربارى ئەمەش لە دوو سى لا پەرەدا كۆرتە پێشەكیبەكەى سەنگینى بۆ نووسى. بۆیە ئەم وەرگێرانەشم بەرھەمى بەكۆمەلى ھەموو ئەو دۆست و ھاوڕێ سەنگینانەيە.

لە ھەندى چەمكى ئەدەبیشدا پرسیم بە ھەیدەرى برام كردووھ، بەتایبەتى لە پرووى رستەسازى و زمانەوانى دەقى وەرگێردراو. ھەلبەت پێزانینى زۆرم بۆ فەرھاد جەمىلى پشتوپەناى وەرگێرانەكانم، سوپاس و پێزانینیشم بۆ ھاوژینى خۆشەویستى كۆنێر جەمىل، كە بى یارمەتیی ئەو، دەرھەتەى وەرگێرانم نەدەبوو.

لە كۆتاییشدا ھەر خۆیتەر دەبیتە سەنگى لە مەكەدانى وەرگێرانەكەم.

ش.ح.خ
لاھای-ھۆلەندا
٢٠٢٣-٠٤-١٩

پيشه‌كى

تەھا حوسىن (۱۸۸۹-۱۹۷۳) و شوۆرشى عەقلى و ھزر لە نووسىنى
كتيبەكەى (لەبارەى شيعرى جاھىلييەوہ)

نووسىنى: ئەيوب عەلى،

ھەلگىرى بىروانامەى ماستەر لە ھزرى
تەھا حوسىن بەناوى (مەيلى
پۆشنگەرى لە نووسىنەكانى تەھا
حوسىندا)

ھەر لەگەل دەرچوونى كتيبى (لەبارەى شيعرى جاھىلييەوہ) لە
۱۹۲۶دا كاردانەوہى جيا جياى نەوہك ھەر لە كايەى پۆشنبيرى
و كلتورى مىسرى ليكەوتەوہ بەلكو ھى عەرەببىش، بە جۆرىك
پەخنەگران بە كتيبى سەربەگۆبەند و ھەرايان لە قەلەم دا،
ئەمەش لەبەر ئەوہ بوو ھەرايەكى گەورەى نايەوہ، ئاخىر كتيبەكە
ئاويدىر بوو بە ھزر و بىرۆكەى بویرانەى دژەباو، ھەلگەرانەوہ
بوو لەو داب و نەرىتە ئەدەببىيانەى ئەوكات، كە كۆمەلگەى

میسرى لەسەر راھاتبوو. کتیبەکە خۆى رېيازیکە بۆ میژووی زمان و ئەدەب و رېچکەکانى رەخنەگرتن لە دەقەکان و راستکردنەوى ماخۆیەتى راستەقینەیان، بەمە دەرگای بۆ روانین و تیرامان لە میراتە ئەدەبیە جیماوەکە خستەسەر پشت، بۆ ئەوێ بە رېيازیکى نوێ لەو میراتە ئەدەبیە نووسراو و نەنووسراوە بکۆلریتەو و هەلبەسەنگیریتەو.

کتیبەکە گۆبە ندیکى وەهاى نایەو وە کە هیچ کتیبیکى دیکەى بەر لەو نەینابیتەو. ئاخەر لە سەدەى رابردودا هیچ کتیبیک نابینرئ بەم چەشەنە بووبیتە جیسەرنجى رەخنەگر و توێژەر و لیکۆلەرەو و ئەکادیمیەکان بە جیاوازی رېياز و هزر و بیروبۆچوونیان.

هەر ئەوەندە بوو کتیبەکە لە کۆتایى مارتى ۱۹۲۶دا کەوتە کتیبخانەکان، ئیدی کاردانەوێ توندی بەرپا کرد، سەرەتا رۆژنامەکان دەستیانیپکرد، پاشان کتیب و بەدواى ئەویشدا دادگا هاتە مەیدان، هەموو هەمانەش هاوژەمان بوون لەگەڵ کۆمەڵى سکالا و نارەزایەتى تا گەیاندىیانە رادەوى خۆپیشاندان و تۆمەتبارکردنى تەھا حوسین بە کفر و زەندەقایەتى و دەرچوون لە دین، هەرودەها هەر بەهۆى ئەمەشەو لە زانکۆ دەرکرا و رادەستى دادگاش کرا.

تویژر و ره‌خنه‌گر و لیکۆله‌ره‌وه‌کان له‌باره‌ی کتیبه‌که و نووسه‌ره‌که‌ی به‌دریژایی سه‌ده‌یه‌کی ره‌به‌ق به‌سه‌ر سئ هه‌لۆیستدا دابه‌ش بوون:

۱- هه‌لۆیستی کۆنه‌پاریزان: ئەوان کتیبه‌کان وه‌ها بیینی که تانه‌دانه له ئیسلام، هه‌ر بۆیه ته‌ها حوسینیان به کفر و دژی‌ته‌تی ئیسلام و ده‌ستتیکه‌کردن له‌گه‌ڵ رۆژه‌لاتناسان له دژی موسلمانان تاوانبار کرد. ئەوه‌بوو شیخ و مه‌لاکانی ئەزه‌هر دابه‌زینه سه‌ر نووسه‌ر و که‌وتنه ژماردنی خه‌تا و هه‌له‌کانی، ئەمه‌شیان به وتارگه‌لیک و شیوازیک کرد، که لایه‌نی ناو‌زرا‌ندن و شکاندن و سووکایه‌تیکرددن به که‌سایه‌تی نووسه‌ر و ده‌ستپاکی زانستییه‌که‌ی به‌سه‌ردا زال بوو. ئەوانه‌ی ئالای ئەم شه‌ره‌یان له دژی ته‌ها حوسین و کتیبه‌که‌ی هه‌لکرد، هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ی خواره‌وه بوون: موسته‌فا سادق ئەلرافعی (مصطفی صادق الرافعی) به کتیبیک به‌ناوی (له‌ژیر به‌یداخی قورئان - تحت رایة القرآن) دا، محمه‌د ئەلخزر حوسین (محمد الخضر حسین) کتیبیکی به‌ناوی (هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی کتیبی له‌باره‌ی شیعرى جاهیلیه‌وه - فی نقض کتاب فی الشعر الجاهلی)، محمه‌د فه‌رید وه‌جدی له کتیبه‌که‌ی خو‌ی (ره‌خنه له کتیبی له‌باره‌ی شیعرى جاهیلیه‌وه - نقد کتاب الشعر الجاهلی)، محمه‌د لوتفی جومعه‌ش له کتیبی (ئه‌ستیره‌ی دره‌وشاو‌ه‌ی چاودیر له شیعرى جاهیلی - الشهاب الراصد فی الشعر الجاهلی) و محمه‌د ئەحمه‌د غه‌مراویش له کتیبی (ره‌خنه‌ی شیکه‌ره‌وانه

له کتیبی له‌باره‌ی شیعی جهیلییه‌وه - النقد التحلیلی لکتاب فی الشعر الجاهلی (نوسی).

۲- هه‌لویستی لایه‌نگران: ئەوکه‌سانه بوون که سه‌رسامی و کارانگازی خویان به کتیبه‌که‌ی ته‌ها حوسین دهربری به‌وه‌ی به کتیبیکی ناوازه و ره‌خنه‌یه‌کی رۆشن‌گه‌رانه‌یان دانا که ئالای نو‌یگه‌ریتی له هزری عه‌ره‌بییدا نو‌یدا به‌رز و شه‌کانده‌وه، چونکه داوای گۆرینی ریبازه باوه کۆنه‌که‌یان ده‌کرد، ئاخ‌ر ته‌ها حوسین لای ئەوانه به ماخۆی هزریکی رۆشن و گه‌شاوه‌ی رۆشن‌گه‌ر داده‌نرا، ئەو رۆشن‌گه‌ره‌ی ئاوه‌ز و هزر رۆشن ده‌کاته‌وه و میراتی ئەده‌بی به‌جیماوه‌ی عه‌ره‌بی به‌هزریکی نو‌ی و ریبازیکی عیلمی زانستی سه‌نگین و یه‌کلاکه‌ره‌وه ده‌کۆلایته‌وه.

ئەو که‌سانه‌ی به‌ته‌ها حوسین و هزره شو‌رپ‌ش‌گیزییه نو‌یگه‌ریتییه‌که‌ی کارانگاز بوون، هه‌ریه‌ک له دکتۆر جابر عصفور بوو، به‌زۆریک له وتار و لیکۆلینه‌وه له‌سه‌ر ته‌ها حوسین و کتیبه‌کانی به‌تایبه‌تیش کتیبه‌که‌ی (ئاوینه‌هاو‌پ‌چه‌کان، لیکۆلینه‌ له ره‌خنه‌گرتن له ته‌ها حوسین) هاته‌ده‌نگ، به‌سه‌مه‌ حجام بن عوسمان له کتیبه‌که‌ی به‌ناوی (شیعی جهیلی له‌نیوان ته‌ها حوسین و مارگلیۆس)، ئیبراهیم عه‌بدولره‌حمان له کتیبه‌که‌ی (شیعی جهیلی، پرس‌گه‌له‌هونه‌ری و باب‌ه‌تییه‌کان). هه‌سه‌ن ئەحمه‌د جغام له کتیبه‌که‌ی (ته‌ها حوسین: دۆزه‌کان و هه‌لویسته‌کان)، دکتۆر عه‌بدولمونه‌یم تلیمه له کتیبه‌که‌ی (له‌باره‌ی شیعی جهیلییه‌وه: کتیب و دۆز)، سامح کوره‌میم

که له کتیبه کانی (شهره ئه ده بی و هزریه کانی ته ها حوسین) و
(ته ها حوسین : هزریکی نویکه ره وه) و (چی ته ها حوسین دا
ماوه).

۳- هه لویستی بی لایه نه کان: ئه و که سانه ی هه ولیان داوه له
خویندنه وه و لیکۆلینه وه یان بۆ کتیبه که بیلایه ن و میانر وه بن.
ئه و که سانه ش پرس و بابه تی به رده ستیان به شیوه یه کی
بابه تیانه تاوتویکرد و لایه نه ئه رینییه کانیا ن دهرخست، هه روه ها
هه ندی له هه له کانی نووسه ریشیا ن خسته پێشچاو. له نیو ئه و
جوړه نووسه رانه شدا هه ریه ک له حوسین فوئاد بوستانی له
کتیبه که ی به ناوی (شیعری جاهیلی)، دکتۆر مسته فا ئه لجوژۆ له
کتیبه که ی (خویندنه وه یه کی نوی بۆ پرسکی گومان له ئه ده بی
جاهیلی) و دکتۆر عه بدولر ه حمان به ده وی له پێشه کی کتیبه که ی
به ناوی (لیکۆلینه وه ی رۆژه له لاتناسان له باره ی راستی و
دروستی شیعری جاهیلی)، دکتۆر ناسره دین ئه له سه د له
کتیبه که ی (سه رچاوه کانی شیعری جاهیلی و به ها
میژوو ییه که یان)، توها می ئه لهانی له کتیبه که ی (ته ها حوسین و
شیعری جاهیلی له نیوان هه وینگه لی رۆژه له لاتناسان و سایه ی
عه رب)، دکتۆر زیاد ئه حمه د سه لامه له کتیبه که ی (له گه له ته ها
حوسین له باره ی شیعری جاهیلییه وه).

ئه مه و زۆر کتیبی دیکه که به ده یان کتیبن و ژماره ی
وتاره کانیش به سه دانن، لێره دا جیگه ی باسکردنی وردو درشتی
هه موویان نابیته وه. کاردانه وه ی ئه م هه موو کتیب و وتارانه

خۆى ئەگەر شتتیک بگەیهنى، ئەوا واتای مەزنى کتیبەکە و ناوەرۆکەکەى لە هزرى شوڤشگىڤى داھینەرانە دەگەیهنى، ھەرودھا واتای داننان بە بە گرنگى کتیبەکە و کارىگەرییە مەزنەکەى و مەودای باندۆرەکەى لەسەر گۆرەپانى پرس و دۆزە ئەدەبى و ھزرییەکان دەگەیهنى.

کتیبى (لەبارەى شیعەرى جاھیلییەو) دەربەرى ھەموو بیروبۆچوون و تىڤوانىنى تەھا حوسینە بۆ شیعەرى جاھیلی و تىیدا شىمانەى داتاشىنى شیعەرى جاھیلی تىدايە کە باسى کردوو و وردەکارىیەکەشى بە ئامراز و لیکەوتە و ئەنجامە جىبەجىکارىیەکانى خستوو تەڤوو، بە تىرو تەسەلى چوو تە بنجوبناوانى پرسەکە.

تەھا حوسین کات و رۆژگارى خۆى بۆ بلاوکردنەو ھزرى رۆشنگەرى و سەرخستنى تەرخان کردبوو، ئاخىر رۆشنگەرى لە ھزرى ئەودا لەسەر فرە بنەما و دىنگەى و ھستاو تەو. ئەو دەستپىكى پڕۆژە رۆشنگەرییەکەى بە خۆدامالین لە مەیل و ئارەزووى دىنى و نەتەو ھى دەستپىکردوو، جۆرە خۆدامالینىک کە بەبى ئەو توىڤىنەو ھى زانستى بەر ناگرى.

ئەو تىزە مەنھەجىیەى لە سەرتاکانى سەدەى بیستەمدا پىشنىازى کرد، ھەر گواستەو ھەیکى کوڤرانەى ھزرى ئەوروپىیانە نەبوو، بەلکۆ بەرەنجامى تىخویندەو ھەیکى لەسەرخۆ و لىکۆلینەو ھەیکى سەنگین بوو بۆ مىراتى کەونارى

عەرەبی، ھەلبەتە تیییدا رۆشننگەری بەرجەستە دەبی، کە ھەلۆەدای بانگەوازیککی ھۆشمەندانە و سەقامگیربونی عەقل و پێداگیرییە لەسەر داھینانی خودی عەقل، ھەورەھا بانگەوازیشە بۆ بەدەستھێنانی تووژینەوہی زانسی بە خۆدامالین لە ھەر مەیل و ئارەزوویەکی دینی و نەتەوہیی، ھەر بۆیەشە ئەو بەو پەری توندییەوہ بەگژ ئەو مەیل و ئارەزووہ لە پیلادەرانەدا چووہوہ. تووی ھزری رۆشننگەری ئەو لە ژینگەییەکی لەباردا چەکەرەدی کرد، واتە ژینگەیی پەرورەدە و فیڕکردن، ھزرەکەشی لەسەر بنەمای ئاوەزمەندی و ئازایی و مەیلی مرۆقدۆستی و دادپەرورەیی و یەکسانی و روانینە دوارپۆژ و دەرفەتی وەک یەکی لە فیڕبوون و بیہرامبەری و بنەماکانی دیکە رۆنا.

دیارە ھزری ئاوەزمەندیی رۆشننگەری تەھا حوسین لەسەر بنەمای عەقلانی رۆشننگەری رۆنراوہ، واتە بەناو بژینگرتنی عەقل بەشیوہیەک بیکاتە بناغە بۆ ئەوہی شتەکان لە سەنگی محەک بەدا، ئەو بیروبووچونانەیی لە سەرەتای پێگەیشتنی ھزری ئەودا لەسەر بنەمای زانست و زانیاری و عەقلی رەتکەرەوہ بە ھەموو دیاردەییەکی جەھل و نەفامی و پاشکەوتن و خورافە و جادوو بازیی رۆنرابوو، ئاخەر ئەو زۆر دژی خورافە و جادوو بازیی و بیڕکردنەوہی نا عەقلانی بوو. ئەو برۆای بە زانست بوو چونکە رینگەیی عەقلە، ئەو عەقلەیی دەکرێ بەھۆیەوہ ماخۆکەیی بویرانە بیڕبکاتەوہ، ھەر بەو شیوہ رەونەقدارەش دەگوترێ رۆشننگەر، رۆشننگەری بەو پەری واتا و ئاماژەکانی خۆی، ئەو

رۆشنگەرییەى واى لیکرد ھەلسەنگاندنیک بکا و بەشەتەکاندا
بچیتەو بەوہى ببیتە ماہى پيشکەوتنى نەتەوہ و گەشەکردنى.

بەلى، تەھا حوسین بیرمەندىكى عەقلانى بوو، عەقلى بە
باشترین دەسەلەت دانابوو بۆ ئەوہى بۆى بگەریتەوہ، بە
سەرورہى عەقل برودار بوو، پيشوابوو عەقل پيشوتیەکە بۆ
پەخشبوونى سەرورہى لە سەردەمىک کە پيشى وابوو ھىچ
رېگەيەک نەماوہ بۆئەوہى ليوہ دەربچين و لەگەل ژيانى
راستەقىنەدا تەرىب برۆين مەگەر بەعەقل نەبى، ھەر بۆيەشە
پيگەى عەقلى لە رەوتى ميژووى ھزر لیکدابووہوہ، يەکک لە
تويژەرەکان وايدەبيني کە روانينى تەھا حوسین بۆ عەقل واى
ليکردووہ ئەو بروا و ئيمانە بەھيز و پتەوہى بۆ پەيدا بى. ھەر
ئەوہ پالنەرى بووہ تا ھەموو شتىک کە بە عەقلەوہ پەيوەستە
لەخۆى بگرى و باوہشى بۆ بکاتەوہ، ئەوسا سەرچاوى ئەو
رەوانينە عەقلمەنديەش ھەرچيەک بى، چ بەرەنجامى
رۆژھەلاتناسى بى ياخود لەبەررەوتى ھزرى چەرخى
رۆشنگەرییەوہ بى. ئەمەش لە ھەولى بەکردارکردنى خۆيەوہ
رەنگى داہوہ و بەرجەستە بوو. بەرجەستەبوونىكى خودى و
ھزرى، بەرجەستەبوونىكى لەنيوان نازادى عەقل و دەستکەوتى
جيبەجیکردنەکەى بەوہى جيگەى سيستمە زانيارىيە باوہکە بە
شەتتىكى دیکە بگریتەوہ کە کاکلەکەى ھزرى خۆى و ئەوانەى
لەگەلیدا کەوتنە مقومقۆ و مشتومر دۆزيەوہ، ئەوانەى لە مەيل و
ئارەزووہکانى ھاوشان و پشکدار بوون، بەتايبەتیش ئەحمەد

لوتقى سەيد، ئىنجا ئەو لە بۇتەى رەوايەتى خۇى ئەوانى گرتنە وەخۇ. ئەوەى ناسراویشە ئەوەيە، تەھا حوسىن بەو ویتاگردنەى كە كەسىكى عەقلانى بوو، ويستووئەتى تويژىنەو و ليكۆلینەو، كە رزگار بكا و عەقلىش لە مەيلى سۆزدارى و ھزرە بەسەرچوو كۆنەكان و دابونەرىتە پەرىپوتە لەيەكترازوۋەكانى رابدوو رزگار بكا، ئەوانەى بووبوونە بەرەربەست لەبەردەم عەقلىكى پىرشنگردارى راستەقىنە.

پىرسى عەقل لای تەھا حوسىن چەقى بازنەى كىردەى بەرھەمھىنەنى چەمكەكان و پەيرەوكىردنەى لە پىرۆژە رۆشنگەرىيەكەى، ئەو ھەر بەتەنيا وابەستە نەبوو بە چەند تىزىكى ئەكادىمى يان ھەر سەرنجدەرىكى رۆشنىبرى و ئەدەبى رازگوزەر لە كۆمەلگەى رۆژئاواىى، بەلكو ئەو كاكلە نوازە و جەوھەرى ئاۋەزمەندىتى رۆژئاواىى لە بەرجەستەبوونى فەلسەفەى دىكارتى وەرگرتوو، كە خۇى لە كۆمەلگە رۆژئاواىيەكان خەسلەتتىكى كۆمەلايەتى وەرگرتوو، لەكاتىكدا لە كۆمەلگەى عەرەبىدا ھەر لە خوليا و ئارەزوويەكى رۆشنگەرىي دەستەبژىرى بالاي تىنەپەراندبوو، ھەر ھىچ نەبى لە سەردەمى تەھا حوسىندا. كەواتە پىرۆژەكەى تەھا حوسىن ھەر بەتەنيا پىرۆژەيەكى سەردەتايى نوپىكردنەو نەبوو، بەلكو بەشىۋەكى گىشتى پىرۆژەى نۆژەنكردنەو عەقلى عەرەبى بوو. بەھاي تەھا حوسىنىش لە تواناي زىدەبارى بۆ بىرکردنەو و بەدادوۋەرىكردنى عەقلەو دەھات بەوۋەى ھەلگى مەشخەلىكى

رۆشن‌گه‌ری راس‌ته‌قینه‌یه، هه‌روه‌ها ئه‌و توانا ناوازه‌بیه‌ی له‌
کنه‌وپش‌کنینی شته‌کان و چاره‌سه‌رکردنیان به‌ شی‌وازیکی
زانستیانه.

ته‌ها حوسین بانگه‌وازی ر‌اچه‌نین و رۆشن‌گه‌ری ده‌کرد ئه‌وانه‌ی
له‌سه‌ر بنه‌مای عه‌قل و ژیریژییه‌وه رۆنرابوون، به‌جۆریک
بانگه‌وازه رۆشن‌گه‌رییه‌که‌ی له‌ ده‌راوی رۆشن‌بیرییه‌ به‌رفره و
عه‌قله‌ تیزبینیه‌که‌ی و هزره‌ هۆشیاره‌ نایابه‌یه‌که‌وه سه‌رچاوی
گرتبوو، ئه‌وسا ئه‌مه‌ش‌یان چ له‌ په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی ده‌رکه‌وتبا
یاخود له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌کادیمی یان له‌ توژیینه‌وه‌ی فه‌لسه‌فی
یاخود له‌ میژووی شی‌عر و ئه‌ده‌ب و یان له‌ ژیاننامه‌ یاخود له
چیرۆک و رۆمان یان له‌ کاروباری رۆژانه‌ی مه‌یدانی به‌ سیفه‌تی
ئه‌وه‌ی وه‌زیر خویندن و مامۆستای زانکۆ یاخود دامه‌زرینه‌ری
گۆقاری هزری ر‌اچه‌نیوی رۆشن‌گه‌ری، به‌تایبه‌تیش گۆقاری
ئه‌لکاتی میسری که‌ له‌دوای جه‌نگی دووه‌می جیه‌انیدا و له
١٩٤٥دا و بۆ ماوه‌ سی‌ سال به‌ سپۆنسه‌ری بنه‌ماله‌یه‌کی
ده‌وله‌مه‌ندی جوو ده‌ریده‌کرد.

ته‌ها حوسین خوازیار بوو عه‌قلی عه‌ره‌بی رۆشن‌بکاته‌وه و له
شته‌ باوه‌ چه‌سه‌پیه‌کانی ر‌ابردوو ده‌ربازی بکا، هه‌ر بۆیه‌ له
پیاوه‌ هه‌ره‌ له‌پیشه‌کانی عه‌ره‌بی له‌ رووی هزره‌ عه‌قله‌وه‌ دانرا،
ئه‌مه‌ش له‌ په‌وت و ر‌ی‌بازه‌ هزرییه‌ رۆشن‌گه‌ریه‌که‌ی
پیشه‌که‌وتنخوازییه‌که‌یه‌وه دیاربوو، ئه‌و ده‌یه‌ویست ر‌ی‌سایه‌کی
دیکه‌ی نوێ له‌باره‌ی ئه‌ده‌ب و شی‌عری عه‌ره‌بیه‌وه دابه‌یتی،

رېياز نوې بهنیتته کایه، رېيازیک و رھوتیکي جياواز بؤ
هه لسه نگاندي میراتي که وناری عه رھبی، به جوړیک هندی له
شته چه سپیوه کونباوه کان، به تایبه تیش شیعری جاهیلی
بهه ژیتی و پیگه جیگیره باوه که یان له ق بکا، نه مه شی له رېيازی
گومانداري دیکارتدا دوزییه وه، هر بویه له و دهرودا نه و به
یه که م پیاوی روضننگه ری سهرده می هاوچه رخ دانرا، ئاخر نه و
ویستی عه قلی عه رھبی له کوتوبه نده نه ریتییه به سه رچووه کان
و نه رتیه دیرینه کان و دابه ناجور و هزره شاشه کان رزگار بکا،
نه وانه ی عه قلی عه رھبی بؤ ماوه یه کی دریژ داگیر کردبوو به وه ی
هر هه مان به ندوباوی جارانیان ده گوته وه و خو یان به یه قینیکی
ره ها داده نا. هرچی ته ها حوسینیش بوو بؤ رزگار بوون له م
دوخه و کرانه وه و رزگار بوون له و کوتوبه نده که له که بووانه
خوی له به رده م رېيازی گومانداریی دیکارتدا بینی. نموونه شی
هر قسه ی خوی بوو: "ده مه وی له نه ده بدا له سه ر هه مان
رېيازی فه لسه فه ی (دیکارت) برؤم، نه و رېيازیه له سه ره تای
نه م چه رخه و بؤ لیکولینه وه له راستیی شته کاندایه ینا. هه موو
خه لکیش نه وه ده زانی، که ریسای بنه مای نه م ئاراسته یه
نه وه یه؛ نو سه ر خوی له هه موو شتیک، که پیشتر ده زانی
دابرنی و پرووت بکاته وه. ئینجا به زه یینیکی به تال له وه ی پیشتر
له باره ی باسکراوه، به ته واوی واتای به تالی پرووی تییکا.
هه موو خه لکیش نه وه ده زانی، نه م رېيازیه، پیشتر هه وادارانی
کونه خواز له دین و فه لسه فه هه ر له و روزه ی سه رییه لداوه لی
سه خله ت و توورهن، هرچه نده به پیترین رېياز و مه که مترین

و باشترین کاریشه، ئاخر هر ئه‌ویش بوو زانست و فهلسه‌فه‌ی ته‌واو نوێکرده‌وه، هر ئه‌و ره‌وته بوو ریپازی ئه‌دیبه‌کانی له ئه‌ده‌به‌که‌یان و هونه‌رمه‌ندانی له هونه‌ره‌که‌یان گۆری، هر خۆیشی خاسیه‌تی ناسینه‌وه‌ی ئه‌م چه‌رخه نوێیه‌یه.^۱

ئیدی لیره‌وه له‌خۆگرنتی ئه‌و ریپازه‌ی دیکارت راده‌گه‌یه‌نی به‌وه‌ی خۆی له‌هه‌موو نه‌ریتی بۆماوه‌یی له‌ دین و نه‌ته‌وایه‌تی و ئاروزه‌وه‌کانی دابمالی و به‌میشکیکی پاک و سافه‌وه به‌دوای لیکۆلینه‌وه‌که‌ی خۆیدا برۆا. ئه‌و ئه‌وه‌شی راگه‌یاندا که بۆ لیکۆلینه‌وه له‌ئهدب و میژوودا ئه‌و ریپازه گومان‌دارییه‌ی دیکارت په‌یره‌و ده‌کا، که به‌هۆیه‌وه ده‌گاته ئه‌و راستییانه‌ی له‌یه‌قینه‌وه نزیکن... له‌هه‌مان کاتیشدا ئه‌وه‌شی پوونکرده‌وه که ئه‌و ریپازه له‌ریپازی گومانی ره‌ها جیاوازه ئه‌وه‌ی به‌ره‌و له‌فکردنی برۆابوون به‌میراتی به‌جیماوه ده‌گه‌یه‌نی و ماخۆکه‌شی به‌هیچ ئه‌نجامیکی شایسته‌ناگه‌یه‌نی، ئه‌و له‌ریپازی ئه‌و رۆژه‌لاتناسه‌ خواروخێچه ده‌مارگیرانه‌ش دوورکه‌وتۆته‌وه که هیچ سوودیان نییه، هر بۆیه ته‌ها حوسین گوتویه‌تی: "خۆ ئه‌گه‌ر ئیستا له‌میسردا که‌سانیک هه‌بن پشتیوانی کۆنه‌خواری بن، ئه‌وانی دیکه‌ش پشتیوانی نوێخواری بن، ئه‌وا ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، که عه‌قلیه‌تی خه‌لکه‌که‌ شه‌قلی رۆژئاوایی وهرگرتوو و ئه‌وانی دیکه‌ش ئه‌و به‌خته‌یان نه‌بووه، یان سه‌رنه‌که‌وتوون ئه‌و به‌خته‌ وهربگرن مه‌گه‌ر به‌راده‌یه‌کی

^۱ في الشعر الجاهلي، ل ۱۱-۱۲

كەم نەبى. بلاوبونەوھى زانستى پۇژئاوايى لە مىسر و بە بلاوبونەوھى پۇژ لە دواى پۇژدا، كىر دو كۆشى تاك و بەكۆمەلېش بە ئاراستەى بلاو كىر نەوھى زانستى پۇژئاوايى، ھەموو ئەمە و امان لىدەكا بەيانى، يان دووبەيانى عەقلمان بېتتە عەقلىكى پۇژئاوايى، بەوھى لە ژىر كاريگەرىي رېبازى "دىكارت" دا ئەدەب و ويژەى عەرەب بخويىن، ھەروەك چۆن پۇژئاوايىھەكان ئەدەب و ويژەى يۆنان و رۆمانيان خويىند و لىيانكۆلئەوھ. "ئەو دواپۇژيش "بۇ رېبازى دىكارت نەوھك رېبازى كۆنەكان" دەبىنى. "۳

كاتىك تەھا حوسىن لە توپۇژىنەوھكەيدا قول بوو ھەوھى بىنى ئەوھى نووسراوھ لەگەل روانىنى عەقلاىى يەكناگرىتەوھ، ھەر بۇيە ھەلوپىستى لە ئاست ھەندى لە كۆنەكان پەيوەست بوو بەوھى گيانىكى ھاوچەر خانە بەبەر ئەدەبى عەرەبىدا بكا تەوھ، ئەو ئاراستەيەشى پوون و ئاشكرا لە كىتتەكەى (لەبارەى شىعەرى جاھىلىيەوھ) ديارە، ئاخىر ئەو وھەى دەبىنى كە پرسىيارەكان كلىلى زانست و زانىارىين، ھەر دەبى عەقلىش ھەموو شتىك لىكېداتەوھ، ھەموو شتىكىش كە دىتە پىشى لىى بپرسىتتەوھ؛ ھەروھە عەقلى رەخنەگر ناويكى دىكەى عەقلى ئازادە، ھەروھك چۆن ئاوەزمەندىتى مەلىكى پىويسىتى

۲ ھەمان سەرجاوه ل ۴۵

۳ ھەمان سەرجاوه ل ۴۶

ئازادىيە، شوۋىنە و پىگەيان ھەرەكەت چۈن كارلىكردن و كارىگەرى بەسەرەكەوہ ئالوگۇر دەكەن.

بەنەماكانى رۇشنگەرى عەقلانى و دياردەكانى لای تەھا ھوسەن لە رېى پرۇژە رۇشنگەرىيە رۇشنىبىرىيە پىشكەوتنخوازىيەكەى دەركەوت و بەشۋىوہكى كراوہ دەستى پىكرد كە داخران و چەقبەستنى بۇ نەبوو، بەلكو لەگەل خۇيدا دەرگای لەسەر گفنوگۇ و وتووۋىژ و لەگەل يەكروۋىشتن و بەيەكگەيشتن لەننوان كلتور و شارستانىيەكانى لەيەكجىاوازيەكانى بەدوادەت، ھەر لەبەرئەوہش بوو رەوتى ھزرى رۇشنىبىرى رۇژئاوايى گوازرايەوہ لای ئەدەبى عەرەبى، بەوہى بە مەبەستى رۇشنگەرى باس لە ئەدەبى عەرەبى بكا و پىواژوۋى عەقل سەربخا. ئىدى ئەو پرۇژە ھزرىيەى ئەو بووہ لووتكەى رۇشنگەرى لە جىھانى عەرەبىيدا، بەلكو لەوہش پتر بووہ شۇرپىكى رۇشنگەرى، كە مېژوۋى ھزرى نوۋى عەرەبى و ھاوچەرخ پرۇژەيەكى رەگداكوتا و ھەمەگىر و پربەپىستى وەك ئەوہى تەھا ھوسەننى بەخۇوہ نەبىنى، ئاخىر تەھا ھوسەن سەرتاپاى ژيانى خۇى بۇ ئەو پرۇژەيە تەرخان كرد و تا دوا ھەناسەى ژيانىشى ھەر داکۆكىكار بوو لىى، ئەم پرۇژەيەش چەند توخمىكى ئاوەزمەندى رۇشنىگەرى لەخۇگرتبوو، بەوہى رۋانىنى نەرىتتىيانەى پىرۇزكردنى مىراتى ئەدەبى عەرەبى بەلاوہ نا، لەبرى ئەو كەنەوېشكنىن و رۋانىنىكى كىنكۇلىيانەى بۇ مېژوۋ

دەكا. ئەو مېژوو لە گوزەرىكى بابەتتى زياتر نابىنى، بۆيە دەبى
بخرىتە بەر نەشتەرى لىكدانەوہ و رەخنەوہ.

ھەر عەقلانىيەت خۆى لای تەھا حوسىن پىژژە رۆشنگەرىيەكەيە،
ئەويش پىژژەى بنىاتنانى دەولەتتىكى سىياسى مەدەنى و
كۆمەلگەيەكى مەدەنى خويندەوارى ھۆشيارە، ھەرودەھا ھەر
پىژژەكە خۆيشى پەيوەندى گونجاوى نيوان دەولەتتى دىموكرات
و كۆمەلگەيەكى پىشكەوتووہ، واتە تىگەيشتتە لە پىژژەكەى
بەوہى پىژژەيەكى گشتگىركردنى رۆشنىبرىيە لەنيو تاكەكانى
كۆمەلگە بەبى جياوازى و بى ھىچ رىزىپەرىيەك، ئامانجىش
رۆنانى كۆمەلگەيەكى پەرسەندوو و پىشكەوتووہ لەسەر
بالاترىن چەمكى پىشكەوتن و گەشەكردن، ئاخىر خۆ داخووزى
عەقل لە داخووزى مروّف و مېژو زياتر نىيە.

سىماكانى ئاوەزمەندىتى لای تەھا حوسىن لە سەربەستى
تاكەكەسى و دىموكراسى و بلاوكردنەوہى خويندەوارى و
نويىوونەوہ و نۆژەنبوونەوہى دياردەكانى ژيانى ھەمەرەنگ و
داكۆكىكردن لە زمانىكى نوئى و رىيازىكى نوئى دەردەكەوى،
ئاخىر سىماكانى ئەو پىژژەيە ئاوەزمەندىتتىيە ھەر وەك پىويدست
ھەلگىرى بارە كۆمەلايەتتىيەكە خۆيەتى.

تەھا حوسىن وايدەبىنى كە پىژژە عەقلانىيەكەى پىداگرتن و
مسۆگەركردنى ئەوہى لە واقعدا ھەيە و لە زەين و بىرشماندا
ناديارە، ئاخىر زەين و ھۆش بەربەستىكە لەبەردەم ئەو خىرايىيە

پێویستەى بۆ پێشکەوتنى رۆژھەلات. لەبەر ئەوەى زەین و هۆش پێویستى بە رۆشنگەرییە، بۆیە لای بانگخوێزانى رۆشنگەرى ئەو ھەلگرە کۆمەلایەتییە لە وتار و دوانەکانیان پەنھانە، ئەوەى توانستى رۆشنگەرى دەستەبەر دەکا، بۆیە وتارەکانى گشتگیر دەکا ھەروەک ئەوەى پوی دوان و وتارى لە گەل یان دەولەت یاخود ھەلسوێتەرانى کاروبارى پەروردە و فیڕکردن بکا.

خوێنەرى کوردیش زۆرى پێویست بە وەرگیرانى کارە ھزرییەکانى تەھا حوسین ھەیە، چونکە کارەکانى ئەو شۆرشىکى ھزرى گرنكى بەرپاکرد و لاساییکردنەوہ کوێرانە باوہکەى بە لاوہ نا، ئەو لاساییکردنەوہى عەقل کۆتوبەند دەکا و دەروازەکانى بێرکرنەوہى راستو دروست دەگرێ. ھەر لێرەو لەبەر ئەو ھەشە دەستى وەرگیرى بەتوانا شەفیقى حاجى خدر دەگوشم کە کتیبى (لەبارەى شیعەى جاھیلییەوہ) ی کردۆتە کوردى، ئەمەش ھەلۆیستىکى سەنگینانەى ئەوہ، ھەروەک چۆن ئەم ھەلۆیستەمان لە وەرگیرانە جیاوازەکانى دیکە و لە زمانە جیاوازەکانى دیکەى لى بینیوہ.

ھەولێر

سه رچاوه كان:

- ١- في الشعر الجاهلي - طه حسين - مطبعة دار الكتب المصرية بالقاهرة - الطبعة الاولى - ١٩٢٦ م .
- ٢- طه حسين فكر متجدد - سامح كريم - الدار المصرية اللبنانية .
- ٣- الثقافة والحريية (قراءة في فكر طه حسين) - ماجد السامرائي - الاهالي للطباعة والنشر والتوزيع - دمشق - الطبعة الاولى - ١٩٩٦ م .
- ٤- المرايا المتجاوزة دراسة في نقد طه حسين - د . جابر عصفور - دار قباء للطباعة والنشر والتوزيع - القاهرة - ١٩٩٨ م .
- ٥- (نزعة التنوير في آثار طه حسين) رسالتي للماجستير (مخطوطة) .

بۆ جەنابى دەولەتمەدار عەبدولخالىق سەرۆت پاشا

دەولەتمەدارى ھېژام،

بەر لە ئەمڕۆ لەبارەى سیاسەتەو دەمنووسى، ئىدى ناوھىنانى تۆ و ئاماژەکردن بە چاکییەكەت، ھیۆربوونەو ھەيەكى دەروونى پێدەبەخشیم، دلخۆشییەكى ھەقدۆست و یژدانىكى ئاسودەى ئەمەكدار.

لە سیاسەت دوورکەوتمەو ە و خۆم بۆ زانکۆ تەرخانکرد، لەویش لە دانیشتنەکانیدا ھەرۆك پيشان دەتبینم، ماخۆى گيانىكى بەھیز، دلئىكى زيرەك، وردبین، سەرکەوتوو لە پشـتگيرىيت بۆ بەرژەو ەندییە زانستییەکان، ھەرۆك سەرکەوتوو لە پشـتگيرىي بۆ بەرژەرو ەندییە سیاسییەکان.

تۆ بلى رىگەم بەدى بە سلاوى پاكوپىگەرد و ئەوپەرى شكۆو ە ئەم كتيبەت پيشكەش بكەم؟

تەھا حوسین

۲۲ى مارتى سالى ۱۹۲۶

کتیبی یہ کہہ م

به رای

هیشتا خه لکی لای ئیمه بهم چه شنه نوییه تویژینه وه له میژووی شیعری عه ره بی ئاشنا نه بوون. هاتوومه ته سه ره ئه وهی به جوریک له دلذاییه وه بلیم، که تیدیک له وانهی لیی سه خلهت ده بن، تیپیکی دیکهش به ته واوی به لارییدا ده بن. لی من ویرای توورهی ئه مان و لاریبوونی ئه وانی دیکه، ده مه وی ئه و تویژینه وه یه م بلاوبکه مه وه، یان به ده رب رینیکی دیکه سنوور به ندی بکه م، به ره له ئه مرؤش، له گه ل خویندکاره کانم له زانکودا پیشکه شم کرد. شتیکیش له گه ل زیاتر له دو سه د که س باس بکری، چیدی به نهیئی نامینیته وه.

به جوریکیش باوه رم به ئه نجامی ئه م تویژینه وه یه هه یه، که پیشتر نه مزانیوه هه ستیکی وه هام له به رانه ره هه لویستی

له یه کجیاوازی خوّم له میژوویی ئه ده بی عه ره بی بو هاتی. هه
ئه م بر و ابوونه به هیزهش وای لی کردم ئه م تو یژینه وهیه م
سنوور به ند بکه م و به م به ندر یزییه ی خوار وهه بلاوی بکه مه وه،
بیباک له نیگه رانیی سه خله تبووه کان و بیباک له به لاری دا بردنی
لادهران. من له م تو یژینه وهیه ئه ر خایم و ئه گه رچی کو مه لی کیش
توو ره بکه م و کاره که له سه ره ئه وان ی دیکه ش قورس بکه م.
ئه مه ش ده بیته مایه ی په سه نده نامه ی ئه و تا قمه که مژماره
رۆشن گه رانه (منه وه رانه)، ئه وان ه ی له راستیدا ئامرازی ئاینده ن و
بنه مای را چه نینی نو ی و گه نجینه ی ئه ده بی نو ی.

ده می که خه لک پرس ی کو ن و نو یی هی نا وه ته گو ری،
مش تو مریشیان له نیواندا توند بو وه، بو هه ندیکیان غایله ی وه ها
هاتو وه، گوایه ده توانن داده ور یی له نیوان نا کو که کاند ا بکه ن. لی
من له و بر وایه دام نا کو که کان خو یان پرسه که یان له هه مو و
روویه که وه نه خسه تو وه ته به رباس، ئاخر ئه وان هی شتا
هونه ره کانی ئه و ئه ده به یان تی نه په راندو وه، که خه لک له په خشان
و شی عردا با سو خوا سی لی ده کا، هه رو هه له شیوازی
درو سه تکر دنی ئه و جو ره هونه ر و واتایانه تی نه په ریون، له و
بیژانه ی که لای نو سه ر یان شاعیر بو وه ته بنه ما، کاتی که به
هه سه تسو سۆزی خو ی و ئه نجامی ئا وه زه که ی رو و له خه لک ده کا.
لی پرسه که روویه کی دیکه ی هیه، که باس له هونه ری نووسین
و شی عر ناکات، به لکو باس له تو یژینه وه ی زانستی ئه ده ب و
میژووی هونه ره کانی ده کات

ئیمه له نیوان دوو تایه‌که داین: یان ده‌بی هه‌روه‌ک پیش‌ینان گوتوو‌یانه ئه‌ده‌ب و میژوو‌که‌یمان په‌سه‌ند بی و هه‌ر به‌ته‌نیا به‌بریکی که‌م بیخه‌ینه به‌ر نه‌شته‌ری ره‌خنه، که‌هیچ تو‌یژینه‌وه‌یه‌ک لی‌ی به‌ده‌ر نییه، ئیدی ئه‌مه‌یان ری‌گه‌مان ده‌دا بلین: ئه‌سه‌مه‌عی هه‌له‌بووه‌یان پیکاو‌یه‌تی، ئه‌بو‌عو‌به‌یده سه‌رکه‌وتوو‌بووه‌یان سه‌ر‌نه‌که‌وتوو‌ه، که‌سائی گه‌یشتوو‌ه‌ته‌ری‌گه‌ی راست یان گومرا بووه، یان بیین و هه‌موو زانستی نوو‌سه‌ره‌پیشینه‌کان بیین و بیخه‌ینه به‌رده‌م تو‌یژینه‌وه‌ه. له‌بیرم چوو، خو‌من نامه‌وی بلیم تو‌یژینه‌وه‌ه، به‌لکو ده‌مه‌وی بلیم گومان ده‌که‌م. نامه‌وی هیچ شتیک که‌پیشینه‌کانمان له‌باره‌ی ئه‌ده‌ب و میژوو‌ه‌که‌یان گوتبی وه‌ک خو‌ی به‌ژرینین تا لی‌ی نه‌کو‌لینه‌وه‌ه و پش‌تر‌استی نه‌که‌ینه‌وه‌ه، ئه‌وسا بگه‌ینه‌یه‌قین و سه‌نگی مه‌ک.

جیاوازی له‌نیوان ئه‌و دوو ری‌باز‌ده‌دا له‌لی‌کو‌لینه‌وه‌دا گه‌وره‌یه، ئاخر ئه‌وه‌جیاوازی نیوان باوه‌ری‌که‌که‌مایه‌ی دل‌نیا‌یی و ره‌زامه‌ندیه‌له‌گه‌ل گومانیک که‌مایه‌ی مه‌راق و شه‌ژانه، ئه‌وه‌ی زور جار‌ان به‌حاشا‌لی‌کردن و نه‌سه‌لماندن کو‌تایی پیدی.

ری‌بازی یه‌که‌م؛ هه‌موو شتیک وه‌ک چون پیش‌ینان به‌جیان هیش‌توو‌ه‌ده‌هیل‌یه‌ته‌وه‌ه، نه‌ده‌ی‌گور‌ی و نه‌لا‌یده‌با، به‌گشتی و به‌خری له‌ده‌ست‌کاری‌یه‌کی سه‌ره‌تایی و ئاسان بتر‌ازی تو‌خنی ناکه‌وی. هه‌رچی ری‌بازی دووه‌م‌یشه، ئه‌وا زانستی کون هه‌له‌ده‌گیر‌یه‌ته‌وه‌ه و سه‌روابنی ده‌کا. خو‌ئه‌گه‌ر زورینه‌شی نه‌سپ‌ری‌ته‌وه‌ه، ئه‌وا به‌شیکی زوری هه‌ر لی‌لا‌ده‌با.

دهی با ئەم چه شنه له قسه کردن به لاوه بنین و به
نمونه هیئانه وه رووبکهینه روونکردنه وهی ئەو شتهی
دهمانه وی:

ئیسنا پرسی شیعی جاهیلمان له به رده ستایه، دهمانه وی به
هه ق لیی بکۆلینه وه و یه کلاهی بکهینه وه. لی رده دا هه رچی
کۆنه خوازانیان له به رده مدا تهخت و روونه، کاره که ی
ئه وان ئاسانییه کی حاشانه ویستی به رده سته. ئاخر ئەدی
زانایانی کۆنی شاره کانی عیراق و شام و ئیران و میسر و
ئه نده لوس له سه ر ئەوه کۆک نه بوون، که وا ده سته و تا قمیکی
زۆر له و شاعیرانه به ر له ئیسلام ژیاون و شیعی زۆریشیان
هۆنیوه ته وه؟ ئەدی هه ر ئەو زانایانه له سه ر ئەوه کۆک نه بوون،
که ئەو شاعیرانه ناوی ناسراو و پاریزراوی ده قاوده قیان
هه بووه و خه لکیش به دروستی له به ریان کردوون و
ده یانگێر نه وه و هه یچ که سیش له سه ریان نا کۆک نییه؟ ئاخر ئەدی
ئه و زانایانه له سه ر ئەوه کۆک نه بوون که له و شاعیرانه
ژماره یه ک قه سیده و کۆپله شیعی به جیماون، گێره وه کانیش
پاراستویانه و له به ریان کردووه و خه لکیش پشتا و پشت
گێراویانه ته وه، تا سه رده می ده قنوو سو کردن (تدوین) هات و
ئیدی له نیو لاپه ره ی کتیباندا نوسیانه وه و ماشه لالا تا سه رده می
ئیس تامان هه ر ماون؟ خو ئەگه ر زاناکان له سه ر ئەو هه مووه
کۆک بووبن و ناوی شاعیره کانیان بو گێرا بیتینه وه و پاشماوه ی
شیعی و هۆنینه وه کانیان بو گواست بیتینه وه و راقه شیانی کردبی،

ئیدی هیچی نه‌ماوه ته‌نیا ئه‌وه نه‌بی به دلیکی په‌سه‌ند و ئاسوده‌وه بۆیان بسه‌لمینین و لییان وه‌ربگرین. خو ئه‌گه‌ر هیچکام له ئیمه‌ لیینه‌کۆلیته‌وه و ره‌خنه‌ نه‌گرئ و به‌دوایدا نه‌چی، ئه‌وا به ئاسانی ده‌توانئ ئه‌م کاره‌ بکا بی ئه‌وه‌ی به‌پیش هه‌وادارانئ ریبازی کۆن بکه‌وئ و تییانبه‌پینئ. زاناکان له‌ گێرانه‌وه‌دا هه‌ندیکیان جیاوازیان تیکه‌وتوه‌ و کتومت وه‌ک یه‌کیان نه‌گێراونه‌ته‌وه‌. ده‌ی که‌واته‌ با هه‌لیانسه‌نگینین و گێرانه‌وه‌ له‌ دوا‌ی گێرانه‌وه‌ له‌ سه‌نگی محه‌کیان بده‌ین و به‌ دروستی ریکیان بکه‌ینه‌وه‌، با بلین: به‌سراییه‌کان پیکاوایانه‌ و کوفیه‌کانیش شاش بوون، یان موبه‌رید سه‌هرکه‌وتوه‌ و سه‌ه‌لب (ثعلب) ه‌ش سه‌هرنه‌که‌وتوه‌. ده‌ی با له‌ ئه‌ده‌ب و هونه‌ره‌کانیشدا هه‌مان ریبازی فوکه‌ها (شه‌رعزانه‌کان) له‌ فیه‌دا بگرینه‌به‌ر، ئه‌مه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌رگای ئیجتیه‌اد داخرا: ئه‌مه‌ ریبازی هه‌وادارانئ کۆنه‌، هه‌ر ئه‌مه‌ش ریبازی باوی میسه‌ره‌، ئه‌مه‌شیان دیسان مه‌زه‌به‌بی فه‌رمیه‌، که‌ قوتابخانه‌کانی میری و کتیه‌کان و مه‌نه‌جه‌کان به‌ جیاوازی نیوانیشیان له‌سه‌ری رۆیشتون.

خوی نابئ ئه‌و بیژه‌ نویاوانه‌ی ئه‌ده‌ب هه‌لبخه‌له‌تینئ، هه‌روه‌ها نابئ ئه‌و چه‌شنه‌ له‌ دانان و نووسینه‌ له‌ خشته‌ت بیا، ئه‌وه‌ی میژووی ئه‌ده‌ب دابه‌شده‌کاته‌ سه‌ر سه‌هرده‌مه‌کان، ئیدی به‌مشیه‌وه‌ هه‌ولیدا جوړیک له‌ ریکوپیکئ و ریکخستنه‌وه‌ به‌ئینته‌ ناوه‌وه‌، ئاخ‌ر ئه‌مه‌ هه‌مووی بایه‌ خدانه‌ به‌ تویکل و شه‌قل،

دهست بۆ کرۆک و ناواخنی بابه ته که نابا. ئاخر تا ئیستاشی له گه لدا بی، عه ره ب دابه ش ده بنه سه ر نه ماو و ماوه کان، دابه ش ده بنه سه ر عه ره به ره سه نه کان (العاربة) و به عه ره ببوو ه کان (المستعربة). هیشتا ئه وان له جور هومن، ئه وانى دیکه ش له کورى ئیسماعیل. هیشتا ئیمرئولقه یس ماخوی قه سیده ی "قفا نیک...یه و ته ره فه (طرفه) خاوه نی "لخولة اطلال..ه و عه مرو بن که لسوم خاوه نی "ألا هبی...یه، هیشتاش قسه ی عه ره ب له جاهیلی و ئیسلامه که ی هه ر ئه وه یه که دابه ش ده بیته سه ر شیعر و په خشان. په خشانیش دابه ش ده بیته سه ر بیسه روا و سه روادار (مرسل و مسجوع)، ئیدی تا کۆتایی له و جوره قسه زۆرانه، که هه وادرا نی کۆنه خواز کتییی له سه ر داده نی و به ده رس و ده وریش به قوتایی و خویندکاره کانی ده لینه وه.

ئه وان هیچ شتیکیان له ئه ده بدا نه گۆرپوه. ئاخر هه یچیشیان پئ نه ده گۆرا، چونکه به خاترجه مییه وه له سه ر قسه ی کۆنینه کان رۆیشتن و ده روزه ی ئیجتیه ادیان له سه ر ئه ده ب داخست، هه ره وک چۆن له سه ر فیه و زانستی که لامیشدا دایانخست.

هه رچی هه وادرا نی نوێخوازیشن، ریگا له به رده میان خواروخچ و پێچاره، لیکه وته که شى له سه ریان بی ژماره. ئه وان هه ر ده بی به هیوره یی و هیواشی نه وه ک خیرا هه نگاو بنین، چونکه له سه ر برۆا و دلنیا یی نین، یان ئه و برۆا و دلنیا ییه یان پینه به خشراوه، ئاخر ئافه ریده کار عه قلیکی پیه خشیون تا چیژ

لە گومان بىنن و لە مەراق و پشـيويشدا رەزامەندى دىل و دەروون بە دەست بىنن. ئەوان نايەنەوى لە ميژووى ئە دەبدا ھەنگاويك بىنن تا بەرچاويان پوون نەبى. ئەوسا لەم كارەيشياندا لەگەل كۆننەكان و ھەوادارانى كۆنەخواز كۆك بن يان لەنيوان خويان و ئەواندا جياوازيەكى توند بيته ئارا.

ئەوان لەوھى كۆننەكان گوتويانە دنيا نين، بەلكو بە خوپاريزى و گومانەوھ بوى دەچن. لەوانەشە توندترين شت كە بۆ گومان رايان بكيشى، ئەو پروا و ئەرخاينبوونەى كۆننەكان بى بە خويان. ئەوان دەيانەوى لە پرسى شىئىرى جاھىلى بكۆلنەوھ، بۆيە ئەو كۆكبونە و يەكدەنگيەى كۆننەكان بەلاوھ دەنن. ئەوان دەپرسن: تۆ بلى شىئىرى جاھىلى ھەبى؟ خۆ ئەگەر شىئىرى جاھىلى ھەبى، كەواتە چۆن دەيناسينەوھ؟ شىئىرى جاھىلى چيە؟ چەندە؟ بەچى لە ھى ديكە جيا دەكرىتەوھ؟ ئىدى دريژە بە پرسىارەكانيان دەدەن، كە وەلام و چارەسەرەكەى پيوستى بە روانين و پشوو دريژى و ئەركى بە كۆمەلى زانستى ھەيە نەوھك ھەولى تاكەكەسيانە. ئەوان ئەوھ نازانن كە عەرەب دابەش بوونەتە سەر ئەوانەى نەماون و ئەوانەى ماون، سەر عاريە و موستەعريە، ھەروھە ناشرانن ئەوانە لە جورھوم، ئەوانى ديكەش لە كورى ئيسـماعيلن، ھەروھە ھەر ناشرانن كە ئيمريئولقەيس و ئيبين كەلسوم و ئەو ھۆنراوھ دوور دريژانەيان گوتووھ يان نا، بەلام ئەوان دەزانن

که کۆنینه کان وه های ده بینن. ئیدی ده یانه وی بزائن ئاخۆ
کۆنینه کان له م بۆچوونه یاندا پیکاو یانه یان شاش بوونه؟

ئامانجی په یوه سست به و ریبازه ی نو یخو ازان مه زن و پر
مه ترسییه، پتریش به لای شو رشی ئه ده بیدا ده روا تا شتیکی
دیکه بی. ئه دی ئه وه نییه ئه وان گومان له شتیکی ده کهن به لای
خه لکه وه یه قینه، نکۆلی له شتیکی ده کهن، که خه لک ئه وه نده
له سه ری کۆکن و به راستیه کی حاشاه له نه گری ده زانن.

به ختی ئه م ریبازه هر به ئه وه نده کۆتایی پی نایه ت، به لکو بۆ
سنووری دیکه ده په رپه تته وه زۆر دوورتر له خۆی و شوینه واریکی
مه زنتری به دو او ده یه. به لکو ئه وان بگه نه ئه وه ی میژوو بگۆرن
یا خود ئه وه ی خه لک له سه ری کۆک بوون به وه ی میژووی
بزائن. ئاخو ئه وان گه یش توونه ته گومان له شتگه لیک، ریگه
نه ده درا گومانی لیبکری.. ئیدی ئه وان له نیوان دوو شت دان:
یان نکۆلی له خۆیان و له زانست و مافه کانیان بکهن، به مه
خۆیان ئاسووده بکهن و لئی پالده نه وه، یا خود مافی خۆیان
بزائن و ئه رکی زانست جیبه جی بکهن، به مه ش خۆیان تووشی
زیان بکهن، ئه وه ی زانیان چه شتوویانه و ده بی ههروهک
زانا کانیش به رگه ی توورپه یی و سه خله تکاران بگرن.

من بانگه شه ی ئه وه ناکه م له زانا کان بم. خو شم هه لئاکی شم
به وه ی چه زم لی بی تووشی زیان بم. راستیه که ی ئه وه یه، من
چه زم له ژیا نی ئارام و پر له ئاسووده ییه، ده مه وی به هه مواری

و ره‌زانه‌ندییه‌وه تامی خو‌ش‌یییه‌کانی ژیان بکه‌م. لی له‌گه‌ل
 ئەوه‌شدا چه‌زم لئیه بیر بکه‌مه‌وه، چه‌زم لئیه تو‌یژینه‌وه بکه‌م،
 چه‌زم لئیه ئەو شته‌ی به بیرکردنه‌وه و تو‌یژینه‌وه پی‌یگه‌یشتووم
 به‌خه‌لکیشی رابگه‌یه‌نم. لاریشم له‌وه نییه له‌سه‌ر ئەو شته‌ی
 پی‌م رابگه‌یاندوون به‌وه‌ی چه‌زیان پی‌یه‌تی یان لی س‌ه‌خه‌ل‌تن،
 پیشکی خو‌م له‌په‌سه‌ندننامه‌ی خه‌لک یان س‌ه‌خه‌ل‌تییه‌که‌یان
 به‌ربکه‌وی. که‌واته با پشت به‌خوا ببه‌ستم، با ئەوه‌ی چه‌زم
 لئیه‌تی به‌راشکاو‌ی و ده‌ستپاکی و راستگویی پی‌ت رابگه‌یه‌نم،
 ده‌ی با له‌و با‌سو‌خوا‌سه‌ی بو‌ت ده‌که‌م له‌ریگه‌ی ئەو نو‌وسه‌ره
 زورزان و له‌بله‌بانانه‌ش دو‌وربکه‌ومه‌وه، ئەوانه‌ی به‌شی‌وه‌یه‌ک
 ده‌چنه نیو‌ دل و ده‌روونی خه‌لکه‌که، که‌نابه‌له‌دی و نا‌ئارامی
 پی‌وه دیاره و به‌شی‌وه‌یه‌کی زور خو‌پار‌یزیشه‌وه بو‌ی ده‌چن.

یه‌که‌مین شتیش که‌به‌م قسانه‌سه‌رسامت بکه‌م ئەوه‌یه؛ من
 گومانم له‌به‌های شیعی جهیلی هه‌یه و له‌سه‌ر گومانه‌که‌شم
 مکورم، یان با وه‌ها بلین گومان خو‌ی له‌سه‌رم مکور بو‌وه،
 ئیدی به‌م جو‌ره لیم کو‌لیه‌وه و بیرم لیکرده‌وه و سه‌عیم کرد و
 هه‌لمسه‌نگاند، تا تا ئەمانه‌هه‌مووی به‌شتیکی گه‌یاند، که‌یه‌قین
 نییه به‌لکو نزیکه له‌یه‌قین. ئاخ‌ر زورینه‌ی ره‌ها ئەوه‌ی پی‌یده‌لین
 شیعی جهیلی، فری به‌سه‌ر جهیلییه‌ته‌وه نییه، به‌لکو دو‌ای
 سه‌ره‌لدانی ئیسلام هه‌لبه‌ستراوه و دروستکراوه، ئیدی ئەم
 شیعرانه ئیسلامیین و ده‌رخه‌ری ژیانی موسلمانان و مه‌یل و
 ئاره‌زووه‌کانیان ده‌که‌ن زیاتر له‌وه‌ی ده‌رخه‌ری ژیانی جهیلی

بن. هاتوومه ته سهر ئه وهی بی سی و دوو بلیم، ئه وهی له شیعی راس ته قینهی جاهیلیدا ماوه ته وه زور که مه، نابیتته هیج و نیشانه نماش نییه بو هیج شتیکی وه ها، ههروه ها نابی بو ده ره یانی وینه و دیمه نی ئه ده بی راستو دروستی سه رده می جاهیلی پشتی پیبیه ستین. من ئاکامه ترسناکه که ی ئه م بیردۆزه ش هه لده سه نگینم، به لام له گه ل ئه وه شدا دوو دل نیم له سه لماندن و راگه یاندنیدا، لاواز نابم له به رانه به ئه وهی بو تو و بو خوینه رانی دیکه ی راگه یه نم، به وهی ئه وهی ده یخوینیتته وه گوایه شیعی ئیمیریئولقه یسه یان ته ره فه یان ئین که لسوم یاخود هی عه نته ره یه، ئه مه فری به سه ر ئه و که سانه وه نییه، به لکو ئه م شیعرانه داتاشراوی حه کایه تخوان و گیره ره وه کان یان دروستکراوی ئه عرابه کانن، یاخود ده ستکاری زیمانناسان یان زیده رو بییه کی چیرۆکخوانه کان و داهینراوی راڤه کاران (موفه سیره کان) و فه رموده بیژ و موته که لیمه کان.

له گه ل ئه وه شدا من ئه وه ده لیم، که سه رده می جاهیلی نزیک له ئیسلام ون نه بووه و ده توانین به شیوه یه کی روون و مه حکه م وینایه کی روون و ئاشکرای بکه ین. لی ئه مه شیان به مه رجیک که پشت به شیعر نه به ستین، به لکو له لایه ک پشت به قورئان بیه ستین و له لایه کی دیکه شه وه پشت به میژوو و ئه فسانه کان بیه ستین.

ده کری لیم بیرسی، ئاخو چون گه یشتمه ئه و بیردۆزه ترسناکه؟ له سه ر دلم ناخوش نییه، وه لامی ئه م پرسه ت بده مه وه، ئاخو

خۆ من دهنووسم، هەر بۆ ئه‌وه‌ش دهنووسم تا وه‌لامت بدهمه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی وه‌لامیکی قه‌ناعه‌تییکه‌رانه‌شت بدهمه‌وه، پێویسته باسی چه‌ند جووره‌ پرسگه‌لی جیاوازت بۆ ده‌که‌م. ئه‌وه‌ش ده‌بینی که ئه‌م کۆمه‌له‌ باسوخواسه له‌یه‌ک جیاوازانesh هەر هه‌موویان به‌ره‌و یه‌ک ئامانج ده‌رۆن، ئه‌ویش ئه‌و بیره‌دۆزه‌یه، که که‌می‌ک پێش ئیستا باسکرد. له‌سه‌ر من پێویسته باسی ژیا‌نی سیاسی ناوه‌خۆی نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌بت بۆ بکه‌م، رۆژگاری دوا‌ی سه‌ره‌له‌دانی ئیسلام و ر‌اوه‌ستانی بزوتنه‌وه‌ی داگیرکاری (فه‌تح/فتوحات)؛ هه‌روه‌ها باسی ئه‌وه‌ی ئاخۆ له‌نیوان ژیا‌ن و له‌نیوان شیعه‌دا چ په‌یوه‌ندییه‌ک هه‌بووه. هه‌روه‌ها پێویسته ره‌وشی ئه‌و خه‌لکه‌ بنده‌سته‌ت بۆ باس بکه‌م که دوا‌ی داگیرکاری (فه‌تحی) ئیسلام له‌ ولاتی ئی‌ران و شام و جه‌زیره و عی‌راق و میسر به‌سه‌ریاندا زال بوون، ئیدی له‌نیوان ئه‌م دۆخه‌ و زمانی عه‌ره‌بی و ئه‌ده‌به‌که‌ی چ په‌یوه‌ندییه‌ک هه‌یه. پێویسته باسی سه‌ره‌له‌دانی زانسته‌ دینی و زمانه‌وانییه‌کان و په‌یوه‌ندی نیوان و زمان و ئه‌ده‌بت بۆ بکه‌م. هه‌روه‌ها پێویسته باسی جووه‌کانی عه‌ره‌بستانت بۆ بکه‌م، پێش سه‌ره‌له‌دانی

٤ خۆینه‌ری به‌ریز دیا‌ره له‌ ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بی ئیسلامیدا جیاوازی له‌نیوان فه‌تح و داگیرکاریدا هه‌یه، له‌په‌ڕوی توخمی پیکه‌اته‌بیان هه‌ر هه‌مان شتن. له‌ کوردیشدا دوو واژه‌ی جیاوازیان بۆ نییه، بۆیه هه‌ردوو وشه‌که‌م نووسیه‌ته‌وه. دیا‌ره مه‌به‌ستی عه‌ره‌ب له‌ فه‌تح ر‌زگاری و ئازادکردنه، هه‌ر بۆ نمونه فه‌تحی مه‌که‌ه واته ر‌زگارکردنی مه‌که‌ه، بۆ شوینه‌کانی دیکه‌ش به‌هه‌مان شیوه، ئه‌مه نیازی ئه‌وانه بۆ خۆیان، واته تیروانیی ئه‌وانه، که‌چی بۆ خه‌لکه‌ بنده‌ستکراوه‌که، به‌تایبه‌تیش بۆ غه‌یره عه‌ره‌ب، داگیرکردن و به‌سه‌ردادان و ژێرده‌ستکردن بووه. وه‌رگێر

ئیسلام و له دواى ئیسلامیش، هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندی نیوان جووه‌کان و ئەده‌بی عه‌ره‌بی. دواى ئەوه‌ پێویسته‌ باسی کریستیانیتی و بلاوبوونه‌وه‌ی دینه‌که‌ت له‌ عه‌ره‌بستان بۆ بکه‌م، ئەمه‌ش به‌ر له‌ ئیسلام و ئەو باندۆره‌ی له‌سه‌ر ژیاى عه‌قلی و کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و ئەده‌بی عه‌ره‌بی هه‌بووه‌، له‌گه‌ڵ هه‌موو ئەمانه‌ و په‌یوه‌ندی به‌ ئەده‌ب و شیعرى عه‌ره‌بیه‌وه‌. پاشان ده‌بی باسی کاریگه‌رییه‌کانی سیاسه‌تی ده‌ره‌کییت بۆ بکه‌م، ئەوه‌ی له‌ ژیاى عه‌ره‌بی به‌ر له‌ ئیسلام باو بوو، باندۆریکی به‌هیزیشی له‌سه‌ر شیعرى عه‌ره‌بی جاهیلی و شیعرى عه‌ره‌بیه‌وه‌ هه‌بوو، ئەو شیعه‌ری داتاشرا و به‌هی جاهیلییه‌کان له‌قه‌له‌م درا. هه‌موو ئەو به‌ندانه‌ی ئاماژه‌م پێدا بۆ ئەو بیردۆزه‌ی پێشکه‌شم کرد سه‌رده‌کیشی: ئەویش ئەوه‌یه‌ که به‌شی هه‌ره‌زۆر و ره‌های ئەوه‌ی پێیده‌لێن شیعرى جاهیلی هێچی به‌سه‌ر شیعرى جاهیلییه‌وه‌ نییه‌.

لێ له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا هه‌ر به‌و به‌ندانه‌ نه‌وه‌ستام، تا هه‌ر به‌ته‌نیا له‌نیوان من و دل و ده‌رووندا بمینیتته‌وه‌، به‌لکو له‌وه‌ تێمه‌په‌راند. ده‌مه‌وی له‌گه‌ڵ تۆشدا به‌ ئاراسه‌ته‌یه‌کی دیکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ تێپه‌رینم، که پێموايه‌ نیشه‌انه‌نمای به‌هیزتر و به‌لگه‌وبه‌ندی سه‌ره‌له‌داوی پتری له‌ به‌نده‌کانی پێشووتر هه‌یه‌، ئەمه‌ش توێژینه‌وه‌ی ته‌کنیکی و لایه‌نی زمانه‌وانیه‌. ئیدی ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه‌ ده‌مانگه‌یه‌نیتته‌ سه‌ر ئەوه‌ی؛ ئەو شیعرانه‌ی دراونه‌ته‌ پال ئیمیریئولقه‌یس یان ئەلئه‌عشا (الأعشى) یاخود

ئەوانى دیکە لە شاعیرەکانى جاھیلی، ئەوا ناکرێ لە ڕووى زمان و تەکنیکەوہ هی ئەو شاعیرانە بن، ھەر وہا ناشکرێ ئەم شیعەرانە بەر لە سەرھەلانی قورئان گوترا بن.

بەلێ! ئەم توێژینەوہیە دەمانگە یەنیتە ئەنجامى سەیر، بەوہى نابێ بۆ ڕافەکردنى قورئان و لیکدانەوہى فەرموودە^۵ پەنا بۆ ئەم شیعەرانە بەرین، بەلکو دەبێ بە قورئان و فەرموودەوہ ڕافەى ئەم شیعەرانە بکەین و لیکیان بدەینەوہ، دەمەوێ ئەوہ بلێم، ئەم شیعەرانە ھیچ شتیکی ناسەلمینن و نیشانەنمای ھیچ شتیکیش نین، ناشبێ بیانکەینە داردەستیک بەوہى تا ئیستا وەک ئامرازیک بۆ زانستی قورئان و فەرموودە بەکارھاتوون. ئاخەر ئەم شیعەرانە ھەر دروستکراو و ھەلبەستراوى زاناکان، بۆ ئەوہیان بووہ ببنە شاھید بەسەر ئەوہى ویستوویانە.

خۆ ئەگەر لە ھەموو ئەم ڕیگایانە بووینەوہ و گەیشتینە یەک تاقە نیاز کە ئەویش ئەو بیردۆزە پیشکەشکراوہى منە، ئینجا تێدەکوژشین بۆ ئەوہى لەو شیعەرانەش بکوڵینەوہ، کە دەکرێ ھەر بەراستی شیعەرى راستەقینەى جاھیلی بن. ھەر لێرەشەوہ دانى پێدەھنیم، ئەم جوڑە لیکوڵینەوہ زۆر سەخت و گرانە، گومانیکى ھەرە زۆریشم ھە یە بمانگە یەنیتە ئەنجامیکى پەسەندکراو. لەگەڵ ئەوہشدا ھەولێ بۆ دەدەین.

^۵ فەرموودە: مەبەست لە ھەدیسەکانى پێغەمبەرى ئیسلامە. وەرگێر

رېيازى توپژينه‌وه

حه‌زم لىيه روون و ئاشكرا بم و مه‌به‌سته‌كه‌م به‌خه‌لكى بلىم بى‌ئوه‌دى ناچارىان بكه‌م په‌نا بؤ شىته‌لكارى ببه‌ن و رېچكه‌ى رېبازه جياوازه‌كان له‌ره‌خنه و راقه و په‌رده‌لادان له‌سه‌ر ئه‌و نيازده‌ى مه‌به‌ستمه‌ه‌لبده‌نه‌وه. دهمه‌وى ئه‌و بارى ماندوبوونىيه له‌سه‌ر شانى خه‌لكه‌كه‌ لايبه‌م، خوشم له‌كول وه‌لامدانه‌وه و پالنان و گه‌نگه‌شه‌ بكه‌مه‌وه، كه‌ پىويست به‌گه‌نگه‌شه‌كردن ناكا. دهمه‌وى ئه‌وه بلىم؛ من رېگه‌ى ئه‌و توپژينه‌وه‌يه ده‌گرمه‌به‌ر، كه‌ ره‌وتى نوپخوازى له‌ياروئيانى زانست و فه‌لسه‌فه‌ له‌بارده‌ى زانست و فه‌لسه‌فه‌دا گرتوويانه‌ته‌به‌ر. دهمه‌وى له‌ئهدهدا له‌سه‌ر هه‌مان رېبازى فه‌لسه‌فه‌ى (ديكارت) برؤم، ئه‌و رېبازده‌ى له‌سه‌ره‌تاي ئه‌م چه‌رخه و بؤ ليكولينه‌وه له‌راستى شته‌كاندا

دایهینا. هه‌موو خه‌لکیش ئه‌وه ده‌زانی، که رپیسای بنه‌مای ئه‌م ئاراسته‌یه ئه‌وه‌یه؛ نووسه‌ر خۆی له هه‌موو شتیک، که پیشتر ده‌یزانی دابرنی و پروت بکاته‌وه. ئینجا به زه‌ینیکی خالی له‌وهی پیشتر له‌باره‌ی باسکراوه، به ته‌واوی واتای خالی پروی تیبکا. هه‌موو خه‌لکیش ئه‌وه ده‌زانی، ئه‌م رپبازه، پیشتر هه‌وادارانی کۆنه‌خواز له دین و فه‌لسه‌فه هه‌ر له‌و رۆژه‌ی سه‌ریه‌له‌داوه لیبی سه‌خله‌ت و توورهن، هه‌رچه‌نده به پیتترین رپباز و مه‌حکه‌مترین و باشترین کاریشه، ئاخ‌ه‌ر هه‌ر ئه‌ویش بوو زانست و فه‌لسه‌فه‌ی ته‌واو نوێکرده‌وه، هه‌ر ئه‌و ره‌وته بوو رپبازی ئه‌دیبه‌کانی له ئه‌ده‌به‌که‌یان و هونه‌رمه‌ندانی له هونه‌ره‌که‌یان گوڤی، هه‌ر خۆیشی خاسیه‌تی ناسینه‌وه‌ی ئه‌م چه‌رخه‌ نوییه‌یه.

کاتیکیش ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی کۆن و میژووه‌که‌ی به لیکۆلینه‌وه و لیده‌رهاویشتن تاوتوی ده‌که‌ین، با ئه‌م رپبازه په‌یره‌وبکه‌ین. با پیش‌وازی له‌و ئه‌ده‌به و میژووه‌که‌ی بکه‌ین، له‌کاتیکدا خۆمان ببه‌ری کردووه له شتیک، که پیشتر له‌سه‌ری گوتراوه و له‌وه هه‌موو کۆتوپیوه‌نده زۆرزه‌وه‌نده قورپسانه‌ رزگارمان بووه، ئه‌و کۆتوپیوه‌ندانه‌ی ده‌ست و پێ و سه‌رمان بۆ خۆی ده‌به‌ستییته‌وه و لیمان ناگه‌رێ به دروستی چه‌سته‌مان بجولینینه‌وه، ریگه‌ی جووله‌یه‌کی ئاوه‌زمه‌ندانه‌ی ئازادانه‌شمان لیده‌گرێ.

بهائی، ده بی به پیر لیکۆلینه وه له ئه ده بی عه ره بی و میژوو وه که یدا
بچین و لایه نی نه ته وایه تی و خاسییه ته دیاره کانی فه رامۆش
بکه ین، دینه که مان و هه موو په یوه سستییه کانی له بیر بکه ین،
ههروه ها هه رچی دژه نه ته وه و دژه دینیشه هه ر له بیر بکه ین،
ئیمه نابی به هه یچ شتیکی لابه لا به سترینه وه، هه ق نییه به ده ر
له ریبازی راستودروستی توژیینه وه ی زانستی مل بۆ هه یچ
شتیکی دیکه که چ بکه ین. خو ئه گه ر ئیمه باری نه ته وایه تی و
ئولی و هه ر شتیکی په یوه ندیدار به وان وه، فه رامۆش نه که ین، له
لیکه وه ته دا ناچارین به لای مه رای ی و رازیکردنی
هه ستوسۆزه کانماندا بشکیینه وه، واته میشکمان له گه ل ره وش ی
نه ته وه یی و دیندا رابینین، ئیدی میشکمان جام بکه ین و پی
بیرنه که ینه وه. تو بلی کۆنینه کانیش ئه مه یان کردبی؟ تو بلی
زانستی کۆنینه کان شتیکی وه هایان شیواند بی؟ کاتیک زانا
کۆنینه کان عه ره ب بووبن ئه وا بۆ عه ره ب ده مارگیر بوون، خو
ئه گه ر بیگانه ش بووبن، له به رانه ر عه ره بدا ده مارگیر بوونه،
که واته زانسته که یان له گه نده لی به ده ر نه بووه، چونکه
ده مارگیره کان بۆ عه ره ب له باره ی به به نه مردانان و
به رزنرخاندنیان شولیان لی هه لکیشاوه و له سه رووی خو یان و
زانسته که یان داناون، ههروه ها ئه و ده مارگیرانه ی دژه عه ره بیش
زیده رپوییان له شکاندنه وه و بچوکردنه وه ی به رانه ره که یاندا
کردووه، به مه زیده رپوییان به سه ر خو یان و زانسته که شیاندا
هیناوه.

زانا پېشىنەكان موسلمان بوون و بۇ خۆشەويستى ئىسلامىش
 دلسۆز، ئىدى ھەموو شتىكىان خستە خزمەتى ئەم ئىسلامە و
 خۆشەويستىيان بۇى، لە ھىچ بەندىكى زانستى و لە ھىچ بەندىك
 لەبارەى ئەدەب و چەشەنەكانى ھونەر نەبووھ كە بەھۆيەوھ
 پشەتگىرىيان بۇ ئىسلام و بەرزراگرتن و رېزگرتن تەرخان
 نەكردبى. ھەرچى لەگەل رېيازەكەيان گونجابى، وەريان
 گرتووھ، ھەرچى ناكۆكىش بووبى فرېيانداوھ و لىى دور
 كەوتوونەتەوھ. يان پېشىنەكان موسلمان نەبوون: جوو يان
 كرىستىيانى يان مەجوسى يان بېبروا، ياخود موسلمانىك بوون
 كە دلىان پر لە كىنەورق بووھ، بەم چەشەنە لە ژياننامەى
 زانستىيان رەنگى داوھتەوھ، ھەرەك چۆن موسلمانە
 راستگۆكان تووشى بووبوون؛ ئىدى ئەوانىش لە دژى ئىسلام
 دەمارگىربوون و لە لىكۆلىنەوھى زانسىيانەى خۆياندا رەوتى
 توانچ و بچوو ككردنەوھىيان گرتووھتەبەر، ھەر بۆيە ھەم
 زولمىيان لە خۆيان كرددوھ ھەم لە ئىسلام، بەم كارەيان
 زانستىشىيان شىواند و تاوانىشىيان دەرھەق نەوھكانى دواى
 خۆيان كرد. خۆ ئەگەر پېشىنەكان توانىبايان جياوازى لەنىوان
 عەقل و دلى خۆيان بكەن و بەو شىوھىە بۇ زانست چووبان
 ھەرەك نوپگەرەكان بۇى چوون، بەوھى بە لايەنى نەتەوھىى
 و خىلايەتى و دىن و گرېدراوھكانىيان كارىگەر نەبووبان و
 ئەدەبىكىان بۇ بەجىھىشتباين جياواز لەوھى بەجىيانھىشت، ئەوا
 بارى سەرشانى ئىمەيان سووك دەكرد و ئەو ماندوووبوونەيان
 لەكۆل دەكردىنەوھ. لى خۆ ئەمە سروشتى مرؤفە، لىدەبازبوونى

نییه. ئیدی تۆش ده توانی ئه وهی ئیمه گوتمان له باره ی هه موو شتی که وه بلیی. خو ئه گهر ههر له چاخه کانی به راییدا فه یله سو فه کان به هه مان ریبازی (دی کارت) دا چووبان، ئه وا پیوستی نه ده کرد (دی کارت) ریبازه نوییه که ی بینیتته کایه. خو ئه گهر میژوونوسه کانیش له نووسینه وهی میژوودا ههر له چاخه کانی به راییه وه ریبازی (سینوبوس) یان له بهرچاو گرتبا، ئه وا پیوست نه بوو (سینوبوس) ریبازه که ی له میژوودا دابهیتی. به ده برینیکی کورت و پوخت: خو ئه گهر مرؤف به فراژی ئافه ریده کرابا، ئه وا حه وجهی نه ده کرد^۶ چاو ببریته فراژی بوون (که مال).

ده ی با واز له له سه رکۆنه کردنی زانا کۆنینه کان و ئه و شته ی له ژیا نی زانستیانه یاندا پیی کاریگهر بوون بینین، که زانسته که شیان له خو یان شیواند. ده ی با کۆششیکی وه ها بکه ین وه ک ئه وان نه که وینه ژیر کاریگهری تا سه ر له زانستیش نه شیوینین وه ک ئه وان شیواندیان. ده ی با تییکۆشین و له ئه ده بی عه ره بی بکۆلینه وه بینه وه ی با یه خ به شکۆ و نه مری عه ره ب ده ین یان چاوی لی پیۆشین، با گویش به سه رخستنی ئیسلام نه ده ین یان پرسه ی بو دابننن، هه روه ها باکیشمان به وه نه بی که گونجاندنیک له نیوان خو ی و ئامانجی لی کۆلینه وه ی زانستی و ئه ده بی په یدا بکه ین، له وه ش نه ترسین ئاخۆ لی کۆلینه وه که مان به چی ده گا، به وه ی نه ته وایه تی به هه ند

^۶ حه وجهی نه ده کرد: پیوستی نه ده کرد.

هه‌لبگری یان هه‌ستوسۆزی سیاسی لیی دووربکه‌ویتیوه،
یاخود له‌لایهن هه‌ستوسۆزی دینییه‌وه بیتییه‌وه مایه‌ی رق
لیبوونه‌وه. خو‌ئه‌گهر ئیمه‌ تا‌ئو راده‌یه‌ خو‌مان ئازاد کرد،
گومانی تیدا نییه‌ به‌و لیکۆلینه‌وه زانستییه‌مان ده‌گه‌ینه
ئامانجگه‌لیک که زانا کۆنینه‌کان پینیه‌گه‌یشتبوون. گومانیشی
تیدا نییه‌ هه‌ر ده‌گه‌ینه‌ دۆستگه‌لیک‌ئوسا له‌گه‌لیان کۆک بین
یان ناکۆک. ئاخ‌ر خو‌ جیاوازی رابو‌چوون له‌ زانست نه‌بووه‌ته
هۆیه‌ک له‌ هۆکاره‌کانی رق و کینه‌، به‌لکو هه‌ر هه‌ست و سۆز و
هه‌وه‌س و له‌خه‌لگ ده‌کا سه‌ری لی بشیوی و ژیانیان پر له‌ رق
و کینه‌ و دوژمنایه‌تی بکا.

ئیدی خو‌ت‌ئوه‌ ده‌بینی، که‌وا ریبازی (دیکارت) نه‌وه‌ک هه‌ر بو
زانست و فه‌لسه‌فه‌ و ئه‌ده‌ب به‌پیت و فه‌ره‌، به‌لکو بو‌ئه‌خلاق و
ژیانی کۆمه‌لایه‌تییه‌ هه‌مان شته‌. تو‌ئوه‌ش ده‌بینی هه‌ر به‌ته‌نیا
له‌سه‌ر‌ئو که‌سانه‌ی زانست ده‌خوینن و لیی ده‌کۆلنه‌وه‌ و
ده‌نوسن پیویست نییه‌ ئه‌م ریبازه‌ په‌یره‌و بکه‌ن، به‌لکو له‌سه‌ر
ئه‌وانه‌ی ده‌شخویننه‌وه‌ پیویسته‌. خو‌شت‌ئوه‌ ده‌بینی که‌ من
زیده‌رۆیی ناکه‌م، کاتیک له‌ ئیستاوه‌ له‌و که‌سانه‌ی ناتوانن
خویان له‌ یه‌خه‌ی کۆن بکه‌نه‌وه‌ و له‌ده‌ست کۆتوبه‌ندی
هه‌ستوسۆز و هه‌وه‌س رزگار بکه‌ن، به‌وه‌ی کاتیک زانست
ده‌خویننه‌وه‌ و له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌نوسن به‌نده‌کانی ئه‌م کتیبه‌
نه‌خویننه‌وه‌. ئاخ‌ر مه‌گه‌ر که‌سیکی ئازادی راسته‌قینه‌ نه‌بی، ده‌نا
سوود له‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌م کتیبه‌ وه‌رناگری.

ئاۋىتەنى ژىيانى جاھىلى پىۋىستە لە قورئانەۋە ۋەربگىرى ئەۋەك لە شىئىرى جاھىلىيەۋە

من دەبى ئەۋ كەسانە خاترجەم بگەم، ئەۋانەى خۇيان بە ئەدەبى
كۆنى عەرەبى خەرىك كىردوۋە و دلىان بۇ دەسووتى و خۇشى
و چىژ لەۋ بىروايەيان ۋەردەگىرن، كەۋا خۇرى شىئىرى جاھىلى
ۋەك رەنگدانەۋەى ژىيانى جاھىلىيەت بەسەرھەلدانى ئىسلام
ئاۋابوو، ئىدى ئەم كىتتە ئەۋ بىروايەيان ناسىرەتتەۋە، رىگەشىيان
لىتاگرى لە ژىيانى جاھىلى بگۆلنەۋە و بخوینن و چىژىكى
زانستى و ھونەرى لە خویندەۋە و لىكۆلىنەۋە كانىان بىنن.
بەلكو من دوورتر لەۋە دەپۇم، من بانگىكى ۋەھا رادەھىلم، كە
رىگەيەكى نوئى زۇر كورتىر و پوون و ئاسانم دۇزىۋەتەۋە تا

بگەنە ژيانى جاھیلی، یان بە دەربەربینیکی راستو دروستتر: ئەوان بە شیوەیەك دەگەنە ژيانى جاھیلی كە پێشتر نەیانناسیبوو، دەگەنە ژيانى جاھیلییەكى بەھارپۆشن و چێژبەخس و زۆر جیاوازتر لەو ژیانەى لە ھۆنراوە دووردریژەكان (المطولات)، یان لە شیعەرەكانى دیکەدا ھاتوو، ئەوانەى دراوونەتەپال شاعیرانى سەردەمى جاھیلی. ئاخر خۆ وەنەبێ من حاشا لە ژيانى جاھیلی ناکەم، بەلکو نكولى لەو دەكەم، ئەم شیعەرە، ئەوھى پێى دەلێن شیعەرى جاھیلی، ھى ئەوان بن. خۆ ئەگەر بەھوى لە ژيانى جاھیلی بکۆلمەو، ئەو رێرەو ناکرەم بەر كە ئیمریئولقەیس و نایبغە و ئەعشا و زوھیر گرتوو یانەتەبەر، چونكە من متمانەم بەھوى دراوونەتە پال ئەوان نییە، بەلکو من رێرەویكى دیکە دەگرم بەر، من لە دەقیك دەكۆلمەو، راستى و دروستییەكەى ھیچ گومانىك ھەلناگرى، من لە رێى قورئانەو بەوى دەچم و لێى دەكۆلمەو. ئاخر قورئان باشترین ئاویئەى رەنگدانەوھى سەردەمى جاھیلییە. دەقى قورئانىش جیگیرە و گومانىكى تێدا نییە. من لە قورئاندا لەو سەردەمە دەكۆلمەو، لە رێى شیعەرى ئەو شاعیرانە دەكۆلمەو كە ھاوچەرخى پێغەمبەر بوونە و لەگەڵیدا كەوتبوونە مشتومر و دەمەقالى، ھەرودھا لە رێى شیعەرى شاعیرانى دیکە لێیان دەكۆلمەو كە دواى پێغەمبەر ھاتوون و بە دل لەگەڵ ئەو راوبووچوونانە و لە شیوەژيانى باوانیان نەبوون، واتە ئەوانەى بەر لە ئىسلام ھاتبوون، بەلێ من لە رێى شیعەرى سەردەمى ئومەویيەكان دەكۆلمەو. ئاخر من ھیچ نەتەوھىك لە نەتەوھى كۆننەكان،

ئەوانەى دەستیان بە رێبازی ئەدەب گرتوو و نوێگەرایەتى تێنەكەوتوو مەگەر بە شیۆهیهكى زۆر كەم نەبى، دەنا من ئەوانە هیچیکیان وەك نەتەوهى عەرەب ناببم، كە دەستى توند بە ئەدەبەكەیهوه گرتبى. ئاخر ژيانى جاهیلییه كان دیاردەیهكە زیاتر لە شیعرى فەرەز دەق و جەریر و زیرپومە (ذە الرومە) و ئەختەل (الاخطل) و ئەلراعى^۷ دەر دەكەوئى لەوهى لەو شیعرانە دەر بکەوئى، كە دراوونەتە پال تەرفە و عەنتەرە و شەماخ و بیشر بن ئەبى خازم.

گوتم: قورئان راستگوترین ئاوینەیه بۆ ژيانى جاهیلی. كاتى گوئى لەم پرسە دەبى بە لاتەوه نامۆیه، بەلام كاتى هەندىك بیری لێدەكەیتەوه، ئینجا بۆت دەر دەكەوئى چ بیرۆكەیهكى حاشا هەلنەگرە. ئاخر ئاسان نییه لەو كەسانە تێگەین، ئەو كەسانەى كاتىك ئایەتەكانى قورئانیان بۆ خویندراو تەوه پى سەرسام بوون، مەگەر لەنیوان ئەوان و ئایەتەكانى قورئاندا پەيوەستییەك نەبووبى، هەر ئەو پەيوەستییەش لەنیوان كاری هونەرى ناوازه و لەنیوان ئەو كەسانەدا هەیه، كە گوئیان لە هونەرەكە دەبى یان سەیری دەكەن. هەر وەها ئاسانیش نییه لەوه تێگەین كە عەرەب دژى قورئان وەستەنەوه و رەتیانكردەوه و مشتومریان لەگەل پێغەمبەر لەسەر قورئانەكە كردوو، ئاخر ئەمە چۆن دەبى مەگەر لى تێنەگەیشتبن و

^۷ الراعى النميري ناوى عبيد بن حصين بن معاوية بن جندل النميري، بۆيش ناوى شوان (الراعى) يە چونكە بە شاعىرى وەسفى و شترەكان ناسراوه. (وەرگير)

له‌سه‌ر راز و نه‌ینیه وردە‌کاریه‌کانی نه‌وه‌ستان. هه‌روه‌ها شتیکی ئاسان نییه به‌لکو ریگه‌شی تیناچی بر‌وا به‌وه‌بکه‌ین، که قورئان بۆ عه‌رب شتیکی نوێ بووبی. خو ئه‌گه‌ر وه‌ها بووایه ئه‌وا نه‌ لێ تینه‌ده‌گه‌یشتن، نه‌ پێی وش‌یار ده‌بوونه‌وه و باوه‌ریش‌یان پینه‌ده‌کرد و ر‌کابه‌ریان نه‌ده‌کرد و له‌نیوخۆیان مشتوم‌ریان له‌سه‌ر نه‌ده‌کرد. به‌لێ قورئان له‌ شیوازه‌که‌یدا نوێ بوو، له‌ بانگه‌وازه‌که‌یدا نوێ بوو، له‌ باره‌ی دین و قانوندانان بۆ خه‌لکه‌که‌ شتیکی نوێ بوو، به‌لام خوێ کتیبیکی عه‌ره‌بی بوو، زمانه‌که‌ی زمانی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی بوو، خه‌لک له‌ سه‌رده‌مه‌که‌ی خویدا واته‌ له‌ سه‌رده‌می جاهیلیدا، پێی ئاشنا بوون. له‌ قورئاندا ر‌ه‌تدانه‌وه‌ی بته‌هرستان هه‌یه، ئه‌وانه‌ی باوه‌ر‌یان به‌ بته‌هرستی هه‌بوو، هه‌روه‌ها وه‌لامی بۆ جوو، بۆ عیسیاییه‌کان هه‌یه، وه‌لامی بۆ سابه‌ئه و زه‌رده‌شتیه‌کان (مه‌جوس) یش هه‌یه. قورئان به‌ ته‌نیا وه‌لامی بۆ جووه‌کانی فه‌له‌ستین و کریستیانه‌کانی رۆم و مه‌جوسه‌ فارسه‌کان و سابیه‌کانی دوورگه‌ی عه‌رب نییه، به‌لکو وه‌لامی ده‌سته و تاقدی عه‌رب ده‌داته‌وه که خوێ له‌ ولاته‌کانی عه‌ره‌بیدا نوینه‌رایه‌تی ده‌کردن. خو ئه‌گه‌ر وه‌ها نه‌بووایه ئه‌وا نه‌ به‌های ده‌بوو نه‌ مه‌ترس‌بیش ده‌بوو، ئه‌گه‌ر وه‌ها نه‌بووایه که‌س له‌وانه نه‌ شوینی ده‌کوت و نه‌ دژی‌شی ده‌وه‌ستایه‌وه، ئه‌گه‌ر وه‌ها نه‌بووایه که‌س له‌پیناویدا، یان له‌ دژیدا قوربانی به‌سه‌ر و مالی خوێ نه‌ده‌دا.

باشه تۆ بلئی کهس باکی پییایه گهر من هیژشم کردبایه یه سه ر
دینی بودایی، یان ههر ئۆلیکی دیکه که له میسر دا ناپه رستری؟
لی کاتی دادهبه زمه سه ر کریستیانیتی، ئەوا به م کاره م رقیان
هه لده ستینم، جووه کان ده ورۆژینم کاتی دادهبه زمه سه ریان،
هه مان شتیش کاتی په لاماری ئیسلام ده ده م. من جاری به
ئاسته م خۆم له قه ره ی یه کئی له و دینانه داوه، که چی ده بینم
خه لک به تاک و به کۆمه ل که وتوونه ته به رگری، پاشان
به رگری خودی ده ولت له رپی نوینه رایه تی پۆلیس و
دادوه ری. ئاخه ئەوه له بهر ئەوه یه، که من په لاماری دینگه لیک
ده ده م، که له میسر هه ن و مسریه کان باوه ریان پییان هه یه و
ده ولتیش ده یانپاریزی. هه مان شتیش له باره ی سه ره له لانی
ئیسلامه وه دروسته: هیژشی کرده سه ر بته رستان و ئەوانیش
به رگریان له خۆیان کرد و دژی وه ستانه وه. په لاماری جووی
دا، ئەوانیش دژی وه ستانه وه. هیژشی کرده سه ر
کریستیانه کان و ئەوانیش دژی وه ستانه وه. ئەم
دژوه ستانه وه یه ش ئاسان و نه رم نه بوو، به لکو به گویره ی
هیژوگوپ و توانای به رگری خه لکه که بوو له ژیان کۆمه لایه تی
و سیاسی خۆیان. هه رچی له باره ی بته رستی قوره یشه وه یه،
ئوه بوو پیغه مبه ریان له مه ککه وه ده ر نا، شه ریان پیفرۆشت و
یار و یاوه رانیان ناچار کرد له مه ککه باربکه ن. هه رچی
جووایه تی جووه کانیش بوو، دونیا یان له دژ هاندا و له پرووی
عه قلی و تاوتویکردنی باسه کانیا ن مشتومریان له گه ل کرد و
دژی وه ستانه وه، پاشان گه یشته شه ر و مریشکه ره شه. هه رچی

له‌بارهى کریستیانیئتیش بوو، تا پیغه‌مبەر له ژياندا مابوو، دژایه‌تییه‌کی ئه‌وتویان نه‌کرد به‌قه‌ده‌ر دژایه‌تی بته‌پرستی و جووایه‌تی. بۆچی؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و ژینگه‌یه‌ی پیغه‌مبهری لێ په‌یدا‌بوو ژینگه‌یه‌کی کریستیانی نه‌بوو، به‌لکو بته‌پرستی له مه‌ککه‌دا با‌بوو، جووایه‌تیش له مه‌دینه. خو ئه‌گه‌ر پیغه‌مبەر له حیره یان نه‌جران په‌یدا‌بووایه، هه‌لبه‌ت له‌و دوو شاره‌ش تووشی کریستیانیته‌ی ده‌بووه‌وه، هه‌روه‌ک چو‌ن له‌گه‌ڵ بی‌پروایانی مه‌ککه و جووه‌کانی مه‌دینه ته‌هه‌لچوو.

ئه‌وه‌ی راستی بی ئیسلام که تازه به‌تازه سه‌ری هه‌لدا و که له‌گه‌ڵ بی‌باوه‌ره‌کانی حیجاز و جووه‌کانی که‌وته کیش‌مه‌کیش، ئیدی مملانی له‌نیوان ئه‌و و کریستیانه‌کان له‌ مشتومر و به‌لگه‌وبه‌ند له‌ دژی یه‌ک هینانه‌وه‌ گه‌یشته‌ دۆخی به‌یه‌ک‌دادان، خو‌ی پیغه‌مبەر سه‌ره‌تا‌کانی ئه‌و مملانییه‌ی بینی و له سه‌رده‌می خه‌لیفه‌کانیشدا گه‌یشته ئه‌وپه‌ری سنووری خو‌ی.

کاتی تۆ له‌ قورئاندا باسی بته‌پرستان و جوو و کریستیان و خاوه‌ن پروا و دین و ری‌بازی دیکه ده‌خوینیته‌وه، ئه‌وا قورئان باسی عه‌ره‌ب و باسی ئه‌و ده‌سته و تا‌قم و دینانه ده‌کا، که عه‌ره‌به‌کان ناسیویانه. قورئان ئه‌وه‌ی ویستی پووچه‌لی بکاته‌وه کردی، ئه‌وه‌شی پیی په‌سه‌ند بوو پشتگیری لیکرد و هیشتییه‌وه. به‌مه‌ش هه‌م لایه‌نگر و هه‌م نه‌یار لای خاوه‌نی ئه‌و ده‌ست و تا‌قم و دینانه‌ی به‌گویره‌ی ده‌سه‌لاتی خو‌یان و باندۆرییان له‌سه‌ر خه‌لک هه‌بوو، بۆخو‌ی په‌یدا‌کرد. که‌واته مه‌ودای

جياوازى لە نىۋان ئەنجامى لىكۆلېنەۋە لە ژيانى جاھىلى لەو شىعرانەى دراۋنەتە پال جاھىلىيەكان و لە نىۋان لىكۆلېنەۋە لە قورئاندا چەند زۆرە!

جارى ھەرچى ئەو شىعەرىيە كە دەدرىتە پال جاھىلىيەكان، نىشاندەرى ژيانىكى تەمومژاۋى وشكوبرىنگى بىبەرىيە، يان ھەر خۆى لە ھەستى دىنى بەھىز و ھەستوسۆزى دىنى زال بەسەر دەروون و ژيانى كىردەيىدا دوور و بىبەرىيە، ئاخىر ئەگەر وانەبى ئەدى لە كوئ شىعەرىكى و ھا لە ئىمىرئولقەيس يان تەرەفە ياخود عەنتەرەدا دەبىنى و دەخوئىتەۋە! ئايا شىتىكى سەيروسەمەرە نىيە، كە شىعەرى جاھىلى لەئاست و ئىتاكردنى ژيانى دىنى جاھىلىيەكاندا دەستەۋەستان و دۆشداماۋ بى!

ھەرچى قورئانىشە شىتىكى دىكەمان بۆ دەردەخا، ژيانىكى بەھىزى دىنيمان نىشان دەدا، كە خەلكەكەى بۆ ئەۋە بانگ دەكا تا پىيان بىكرى مشتومر و گەنگەشە و تويژ لەبارەى دىنەكەيان بىكەن. خۆ ئەگەر پەسەندان و پىداھەلگوتنى كورتى ھىنا ئەۋا پەنايان بۆ فىل و تەلەكە دەبرد، پاشان بۆ چەۋساندەنەۋە، ئىنجا بۆ جاردانى شەرى، شەرىك تەرى و وشكى بە يەكەۋە دەسۋوتاند.

ئايا پىت وايە قورەيش، ئەو قورەيشەى فىلى لە رۆلەكانى خۆى دەكرد و دەستخەروى دەكردن و دەپچەۋساندەنەۋە و بە چەندىن جور ئازار و ئەشكەنجەى دەدان و لە زىدەكەيانى دەردەكردن پاشان جارى شەرى لە دژيان دەدا و بە ھەموو ھىز و ژيان و

سامانییه‌وه قوربانى له‌م پیناوه‌دا د‌دا، ئایا ئه‌وه‌ی ده‌کرد ئه‌گه‌ر هاتبا له‌باره‌ی دینه‌وه هه‌ر ئه‌و شیعرانه‌ی ده‌درینه پال جاهیلییه‌کان، هه‌بوونایه؟ نه‌خیر! قور‌ه‌یش به‌هیزه‌وه بر‌وای به‌ دینه‌که‌ی خۆی هه‌بوو. بۆ ئه‌و دینه و له‌پیناو بر‌وایه‌وه به‌و دینه تیکۆشا و ئه‌و قوربانیه‌ی دا که دای. هه‌ر هه‌مان شتیش له‌سه‌ر جوو راسته، به‌هه‌مان پێ‌دانگیش ئه‌وانی دیکه و ئه‌و عه‌ره‌بانه‌ی له‌سه‌ر دینی خۆیان ڕووبه‌ڕووی پێ‌غه‌مبه‌ر بوونه‌وه، راسته.

که‌واته قورئان راست‌گۆترین ده‌ربر‌ی ژيانى ئاینیه لای عه‌ره‌ب، راست‌گۆتر له‌و شیعره‌ی ناویان لێ‌ناوه شیعرى جاهیلی، لى قورئان هه‌ر به‌ته‌نیا وینای ژيانه دینییه‌که ناکا، به‌لکو وینای شتیکی دیکه‌ش ده‌کا، که له‌نیو شیعرى جاهیلیدا نایبینین، ئه‌ویش ویناکردنی ژيانى ئاوه‌زمه‌ندییه‌کی به‌هیزه، وینای توانستی مشتومر و ڕکابه‌ری له‌گه‌ل قورئان ده‌کا، که قورئان به‌شیکی زۆری هه‌ول و تیکۆشانی له‌ ژيانى ئه‌و دینه‌دا داوه. ئه‌دی هه‌ر قورئان نییه وینای ئه‌و که‌سانه ده‌کا، که به‌هیزی وتووێژ و ده‌مه‌ته‌قی مشتومریان له‌گه‌ل پێ‌غه‌مبه‌ردا کردووه و گفتوگۆیه‌کی زۆر توندیان له‌گه‌لدا به‌ڕیکردووه! ئه‌دی باشه مشتومر و ناکۆکی و ده‌مه‌ته‌قیان له‌سه‌رچی بووه؟ له‌باره‌ی دین و ئه‌وه‌ی به‌ دینه‌وه په‌یوه‌سته له‌ کۆمه‌لێک پرس‌گه‌لی مه‌ته‌لئاسا، که فه‌یله‌سوفه‌کان له‌ ژيانى خۆیاندا له‌سه‌ری وه‌ستان و ده‌سته‌وه‌ستان بوون تا چاره‌سه‌ریکی بۆ بدۆزنه‌وه: له‌باره‌ی ژيانه‌وه، له‌باره‌ی ئافه‌ریده‌کردن، له‌باره‌ی ئه‌گه‌ری

په‌یوه‌ندی له‌نیوان خودا و خه‌لک، له‌بارهی په‌رچوو و ئەو جووره
شتانه.

ئەری تو پیتوایه خه‌لک هه‌بی له‌سه‌ر ئەو شتانه مشتومر و
ده‌مه‌ته‌قی بکا، مشتومرێک و ده‌مه‌ته‌قییه‌ک که قورئان خوی به
به‌هیز و توانایی ئاخوهره‌کانی وه‌سف ده‌کا، ئایا تو پیتوایه ئەو
خه‌لکانه نه‌فام و ده‌به‌نگ و زبر و توند بن به شیوه‌یه‌ک که ئەو
شیعرانه‌ی ده‌دریته پال جاهیلییه‌کان وه‌سفیان ده‌کا! نه‌خیر!
ئەوان نه‌فام و ده‌به‌نگ و زبر و دل‌ره‌ق نه‌بوون و خاوه‌نی
ژیانیکی زبر و وشکیش نه‌بوون، به‌لکو ئەوان خاوه‌ن زانست و
زیره‌کی و خودانی هه‌ستوسۆزی نه‌رمونیان و ژیانیکی خو‌ش و
ئاسووده‌یی بوون.

لیره‌وه ده‌بی وریابین، ئاخ‌ر وه‌نه‌بی هه‌ر هه‌موو عه‌ره‌ب وه‌ها
بووبن، قورئان نوینه‌رایه‌تی هه‌موویان نا‌کا، به‌لکو ئەوانیش
هه‌روه‌ک میله‌تانی کۆنینه و زۆر له میله‌تانی نوێ به‌سه‌ر دوو
چین دابه‌ش بوو بوون: چینی رۆشنه‌زه‌ره‌کان (منه‌وه‌ره‌کان)
ئەوانه‌ی به سامان و ئاوه‌ز و زانیاری ده‌ناسرانه‌وه، چینیکی
ره‌شوکیش (گشتی) که هیچ به‌ختیکیان له‌و شته ناوبراوانه‌ی
چینی یه‌که‌میان نه‌بووه.

قورئان به‌سه‌ر ئەوه‌دا شاهیده. ئەدی قورئان باسی ئەو
به‌شمه‌ینه‌ت و کلۆلانه‌مان بو نا‌کا ئەوانه‌ی له ملکه‌چی سه‌ردار
و مه‌زنه‌کانیان هه‌لگه‌رانه‌وه، ئەوسا وه‌نه‌بی ئەم هه‌لگه‌رانه‌وه‌یان

له تیکۆشانی بیرورا بی، یان باوه‌ریان به هه‌ق بووبی، ئەوانه‌ی له‌و کاته‌ی لییان ده‌پیچریته‌وه ده‌لین: **ئهی په‌روه‌رنده‌مان! ئیمه وه‌دووی ئاغاگان و گه‌وره‌کانی خۆمان که‌وتین، ئەوان ئیمه‌یان گومرا کرد.**^۸ به‌لێ، هه‌ر قورئان خۆی باسی دوورکه‌وتنه‌وه و که‌لینی ئەعراب و دل‌ه‌قی و شو‌رپوونه‌وه به‌نیو کفر و دوورویی و که‌مبه‌ختی له‌هه‌ستوسۆزی نه‌رمونیانمان بۆ ده‌کا، ئەوه‌ی له‌ دژی بروا و ئاییندا هه‌یانبوو. ئەدی هه‌ر قورئان نییه‌ ده‌فه‌رموی: **ئه‌عرابه‌کان له‌مه‌ر خودانه‌ناسین و دوورپوویی بی‌ه‌زاترن و بۆ س‌نوور و پینه‌زانینی هه‌رچی خودا بۆ پیغه‌مبه‌ری نار‌دووه، کۆلیترن.**^۹ ئاخر ئەدی بۆ پیغه‌مبه‌ر دانه‌نرابوو که‌ دلێ ئەعرابه‌کان به‌ پاره‌ نه‌رم بکا! به‌لێ. که‌واته‌ قورئان نوینه‌رایه‌تی نه‌ته‌وه‌ی (امة‌ی عه‌ره‌بی ده‌کا به‌وه‌ی وه‌ک هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کی کۆنینه‌ی دیکه‌، تییدا که‌سانی دیار و ناوازه‌ و رۆشنه‌زری تی‌داه‌بوون، که‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌مه‌ته‌قی و مشتومری له‌گه‌لدا کردوون، هه‌روه‌ها ئەوانیش له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر، هه‌روه‌ها خه‌لگی ره‌شوکیشی هه‌بووه، که‌ هیچ به‌ختیان له‌ رۆشنه‌زری و ناوازه‌بییدا نه‌بووه، ئەوان باه‌تی ناکوکی بوون له‌ نیوان پیغه‌مبه‌ر و نه‌یارانی، پیغه‌مبه‌ر هه‌ندیک جار دلێ ئەوانه‌ی به‌ پاره‌ نه‌رم ده‌کرد.

^۸ ئایه‌تی ۶۷ له‌ سووره‌تی الاحزاب : وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبْرَاءَنَا فَأُضَلُّوا السَّبِيلَا
^۹ ئایه‌تی ۹۷ له‌ سووره‌تی ته‌وبه‌ : الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

قورئان هر به ته نیا نوینه رایه تیی نه ته وهی عه ره بی دینداری
رؤشنه زر ناکا، به لکو وینه یه کی دیکه شمان دهداتی، که ده بیته
مایه ی سه رسامی بؤ ئه وانه ی راهاتون بؤ لیکؤلینه وه له ژیانی
عه ره بی بهر له ئیسلام، که پشت به و شیعی جاهیلیه وه
به ستن. ئاخر ئه وان له و بروایه دان که عه رب بهر له ئیسلام
نه ته وه یه کی گۆشه گیر بووه، له بیابانه که یدا ژیاوه و به دونیای
ده ره وه ئاشنا نه بووه و دونیای ده ره وه ش نه یناسیون، ئه وان
له سه ره ئه مه دا پرسگه ل و بیردۆزه کانیا ن رۆناوه، ئه وان ده لئین
شیعی جاهیلی نه که وتبووه بن باندۆری ئه و کاریگه رییه
ده ره کیانه ی کاری له شیعی ئیسلامی کردبوو: واته
نه که وتبوونه بن باندۆری فارس (ئیران) و رۆم. ئه ری باشه
ئه وه چۆن ده بی! ئه وه گوتراوه گوایه له بیاباندا هیچ
په یوه ندییه ک له نیوان ئاکنجییه کانی و نه ته وه شارستانه کاندا
نه بووه. نه خیر! ئه دی ئه وه نییه قورئان باسی شتیکی جیاوازر
له وه مان بؤ ده کا. قورئان باسی ئه وه مان بؤ ده کا، که عه رب
په یوه ندییان به نه ته وه کانی ده ور و به ریانه وه هه بووه، به لکو
په یوه ندییه کی تۆکمه شیان هه بووه و له نیوان خۆیاندا له سه ره
ئه وه دابه شبوونه ته سه ره ده سته و تا قمی جیاچیا. ئه دی هر
قورئان نییه، باسی ئه وه مان بؤ ده کا، که له نیوان رۆم و له نیوان
ئیراندا جه نگ هه بووه و عه ره بیش له و نیوه دا دابه شبوونه ته
سه ره دوو به ره ی له یه ک جیاواز: به ره یه کیان لایه نی ئه میان و
به ره که ی دیکه ش لایه نگری ئه ویان کردووه! ئاخر ئه دی له
قورئاندا سو ره تیک به ناوی سو ره تی رۆم نییه و به م ئایه ته ش

ده‌س‌تپ‌یده‌کا: "ئه‌لیف، لام، میم. رۆمی شکان. له‌ نزی‌کتر که‌وشه‌نی ئەم سه‌رزه‌مینه. له‌ دوا‌ی ئەم ژیرکه‌وته‌یان جا‌ریکی دی سه‌رده‌که‌ونه‌وه؛ له‌ ماوه‌ی که‌متر له‌ ده‌ سا‌ل. پ‌یش ئەو شکانه‌ و له‌ دوا‌یه‌ش، هه‌موو کار، کاری خودایه".^۱

که‌واته‌ هه‌روه‌ک یاران‌ی ئەم شیعه‌ره‌ جاهیلییه‌ پ‌ینانوا‌یه، عه‌ره‌ب دا‌براو نه‌بوون، ل‌یزه‌دا ئەوه‌ ده‌بینی چۆن قورئان با‌سی با‌یه‌خدانی ئەوان‌ی به‌ ئ‌یران و رۆم کردووه. هه‌روه‌ها هه‌ر قورئان وه‌سفی په‌یوه‌ندییه‌کان‌ی ئابووری ئەوان‌ی به‌ نه‌ته‌وه‌کان‌ی دیکه‌ کردووه، هه‌روه‌ک له‌ سو‌ره‌تی ناوس‌راودا هاتووه: "بۆ هۆگری قوره‌یش، که‌ سا‌لانه‌ دوو جا‌ر ده‌چن به‌ره‌و زۆزان و که‌رمیان.."^۱ ئ‌یدی یه‌ک‌ئ‌ی له‌و کاروانانه‌ بۆ شام بۆ لای رۆم و ئەوی دیکه‌شیان بۆ یه‌مه‌ن بۆ لای حه‌به‌شه‌ و یان ئ‌یران بووه.

ژیاننامه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ریش ئەوه‌مان پ‌یده‌ل‌ئ‌ی، که‌ عه‌ره‌ب له‌ بوغاز‌ی بابوله‌نده‌ب بۆ و‌لات‌ی حه‌به‌شه‌ په‌ریونه‌ته‌وه. ئ‌اخ‌ر ئەدی موها‌جیره‌کان‌ی به‌رای‌ی بۆ ئەم و‌لاتانه‌ کۆچی‌یان نه‌کرد! هه‌ر ئەم ژیاننامه‌یه‌ پ‌یمانده‌ل‌ئ‌ی ئەوان له‌ حیره‌ش بۆ و‌لات‌ی ئ‌یران (فار‌س) ت‌یپه‌ریون، هه‌روه‌ها ئەوان شام و فه‌له‌ستین‌یشیان ت‌یپه‌راند و که‌یشتبوونه‌ میسر. که‌واته‌ ئەوان گۆشه‌گیر و دا‌براو نه‌بوون،

^۱ ﴿اَلَمْۤ اُغْلِبَتِ الرُّومُۙ * فِیۤ اَدْنٰی الْاَرْضِ وَهُمْۙ مِنْۢ بَعْدِ عَلَیْهِمْۙ سَیِّغُلُوْنَۙ * فِیۤ یَضَعِ سِنِیۙنَ لِلّٰهِۙ اَلْاَمْرُۙ مِنْۢ قَبْلُۙ وَ مِنْۢ بَعْدُۙ وَ یَوْمَئِذٍۙ یَفْرَحُۙ الْمُؤْمِنُوْنَۙ * بِنَصْرِۙ اللّٰهِۙ یَنْصُرُۙ مَنْ یَّشَآءُۙ ۙ لَیۤلَافِ قُرَیْشٍۙ، اِیۤلَافِهِمْۙ رِحۤلَةَ الشَّتَآءِۙ وَالصَّیْفِۙ...

هه‌وه‌ها به‌ده‌ریش نه‌بوون له کاریگه‌ریی ئیران و رۆم و حه‌به‌شه و هیند و نه‌ته‌وه دراوس‌ئیکانی دیکه‌یان. وه‌ته‌بی ئه‌وان دینیان نه‌بووبی، هه‌روه‌ها نه‌فام (جاهیل) و زبر و دل‌به‌ریش نه‌بوون، به‌به‌راورد له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌کانی دیکه له‌په‌وی سیاسی و ئابووری‌شه‌وه دابراو نه‌بوون، ئیدی به‌م شیوه‌یه قورئان وینایان ده‌کا.

خۆ ئه‌گه‌ر خاوه‌نی زانست و دین، ماخۆی سامان و هیز و ده‌سه‌لات، یان خودانی سیاسه‌تیکی گریدراو به‌سیاسه‌تی گشتی کارلیک‌که‌ر و کارتیکراو بووبن، چی وای لیکردوون نه‌بووبنه نه‌ته‌وه‌یه‌کی شارستانی دیار، نه‌وه‌ک نه‌ته‌وه‌یه‌کی نه‌فامی درنده. ئاخر چۆن پیاویکی ئاوه‌زمه‌ند بپروا ده‌کا قورئان له‌نیو نه‌ته‌وه‌یه‌کی نه‌فامی درنده‌دا سه‌ریه‌له‌دای!

که‌واته ئایا بینیت که دۆزینه‌وه‌ی ژیا‌نی عه‌ره‌بی له‌قورئاندا به‌سوودتر و باشتر ده‌رده‌که‌وی له‌و شیعره نه‌زۆکه‌ی ناویان لێناوه شیعری جاهیلی! ئایا ده‌بینی که ئه‌م جۆره ئاراسته‌یه له‌توێژینه‌وه هه‌موو گۆرانکارییه‌ک دینیته‌ گۆرپ له‌وه‌ی له‌باره‌ی کاروباری جاهیلییه‌کان، فرچکمان پێوه‌گرتوه!

شيعری جاهیلی و زمان

شيتيکی دیکه هه یه و امان لیده کا ملکه چی راستی و دروستی ئەو بره زۆره ره هایه ی شيعری جاهیلی نه بین، پیده چی باشترین به لگه ی سه لمینه ریش ئەو بوچوونه مان بی، وا روونی ده که یه وه. پیشتر ئەو شيعره مان بینی که نوینه رایه تیی ژيانی دینی و عه قلی عه ره بی جاهیلی نه ده کرد، له سه ریکی دیکه شه وه شيعره کان هه ر زۆر له وه دوورن نوینه رایه تیی زمانی عه ره بی ئەو سه رده مه بکه ن که گیره ره وه کان دهیده نه پال جاهیلییه کان و به ناوی ئەوانیش تۆماریان کردوون. لیره دا پیویستی به پشوودریژی و له سه روه ستان و وریایی هه یه. ئاخه مه به ست له زمانی عه ره بی ئەو واتا دیارکراوه یه تی که بو پیناسه کردن و واتالیکدانه وه ی وشه یه ک له وشه کانی په نا بو فه ره نگ به بین، مه به ستمان لیره بیژه ی وشه کانه که و تاکه ی له سه ر هه لهنجراوه، ئەویش جاریک به حه قیقی به کار ده بری و

جاریکیشیان به مه جازی، ئەم بیژانهش به گویرهی
پیداویستییهکانی ژبانی ئاخوهران و ماخوی زمانهکه دهگورین
و پیشدهکهون.

ئیمه دهلین ئەم شیعری جاهیلییه زمانی جاهیلی دهرنابری.
دهی با جاری تیبکۆشین زمانی جاهیلی بناسین و بزاین چیه،
یان له و سهردهمه ی گوايه ئەو گیره رهوانه شیعره جاهیلییهکانی
خویان ددهنه پال، چ شیوهیهکی وەرگرتوو. ئەو راوبۆچوونهی
گیره رهوهکان له سهری کۆک بوون، یان خهریکبوو له سهری
کۆک بن، ئەوه بووه؛ عه رب دابهش دهبه سهه دوو پاژ:
قه حتانییهکان، ئەوانه ی جیهه واری یه که میان له یه مهن و
عه دنانییهکانیش ئەوانه ی جیهه واری یه که میان له حیجاز بووه.

ههروهها ههه ئەوان له سهه ئەوه کۆکن، که قه حتانییهکان ههه
له وهتهی خودا ئافه ریدهی کردون عه ره بن و ئەوان عه ره بی
عارییهن، که چی عه دنانییهکان زمانی عه ره بییان وەرگرتوو،
واته له سهه ری ئافه ریده نه کراون، ئەوان به زمانی دیکه ی وهک
عیبری و کلدانی ده په یقین، لی دواتر فیری زمانی عه ره بیی
عارییه بوون، ئیدی زمانی زگماکی یه که میان له سینگدا
سپراوه ته وه و له جیه گیدا زمانی وەرگیراوی دیکه یان
جیکرده و وه ته وه. ههروهها ههه ئەو گیره رهوانه له سهه ئەوهش
کۆکن، که بنه چه ی عه دنانییتی ئەو به عه ره ببووانه (مستعرب)
ده گاته وه سهه ئیسماعیلی کورپی ئیبراهیم. ئەوان فه رمووده یه ک
ده که نه بنه مای هه موو بیردۆزه که یان له و باره یه وه، پوخته که شی

ئه‌وه‌یه، یه‌که‌مین‌که‌س‌که‌ به‌ زمانی‌عه‌ره‌بی‌ داوه‌وه‌ و‌ زمانی‌ باوکی‌ بیرچۆته‌وه‌، ئیسماعیلی‌ کورپی‌ ئیبراهیم‌ بووه‌.

له‌سه‌ر ئه‌وه‌ هه‌موو‌ گێڤه‌ره‌وه‌کان (ئه‌وانه‌ی‌ فه‌رمووده‌یان‌ گێڤاوه‌ته‌وه‌) کۆکن، لی‌ ئه‌وان‌ له‌سه‌ر شتیکی‌ دیکه‌ش‌ هاوران‌، زانستی‌ نویش‌ سه‌لماندوویه‌تی، ئه‌ویش‌ ئه‌وه‌یه‌، که‌ جیاوازییه‌کی‌ زۆر‌ له‌ نیوان‌ زمانی‌ حیمه‌یر/ حمیر (که‌ زمانی‌عه‌ره‌بی‌ عارییه‌ بووه‌) و‌ زمانی‌عه‌دنان‌ (عه‌ره‌بی‌ به‌عه‌ره‌ببوو‌ /موس‌ته‌عه‌ره‌ب‌/) هه‌یه‌. له‌ ئه‌بی‌عه‌مرو‌ بن‌عه‌لاء‌ ده‌گێڤنه‌وه‌، گو‌توویه‌تی: نه‌ قسه‌ی‌ حیمه‌رییه‌کان‌ قسه‌ی‌ ئیمه‌ بووه‌ نه‌ زمانه‌که‌شیان‌.

ئه‌گه‌ر راس‌تیت‌ ده‌وی‌، لی‌کۆلینه‌وه‌ی‌ نوێ‌ جیاوازییه‌کی‌ جه‌وه‌هه‌ری‌ له‌نیوان‌ ئه‌و‌ زمانه‌ی‌ خه‌لکی‌ له‌ باش‌ووری‌عه‌ره‌بستان‌/ ولاتی‌عه‌ره‌بی‌ قسه‌ی‌ پیده‌که‌ن، له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌ی‌ له‌ باکوور‌ قسه‌یان‌ پیده‌کرد‌ هه‌بووه‌. ئیس‌تاش‌ هه‌لکۆلینه‌کان‌ و‌ ده‌قه‌کانمان‌ له‌به‌رده‌سته‌، سه‌لمینه‌ری‌ جیاوازی‌ بیژه‌کان‌ و‌ ریس‌ای‌ ریزمانی‌ رسته‌سازی‌ و‌ وشه‌سازیین‌. که‌واته‌ هه‌رده‌بی‌ چاره‌ی‌ ئه‌و‌ پرسه‌ بکری‌.

خۆ ئه‌گه‌ر رۆله‌کانی‌ ئیس‌ماعیل‌ زمانی‌عه‌ره‌بی‌ له‌و‌عه‌ره‌بانه‌ فیربووبن‌ که‌ ئیمه‌ پینانده‌لین‌ عارییه‌، که‌واته‌ ئه‌دی‌ ئه‌و‌ مه‌دا‌ دووریه‌ چی‌ بووه‌ له‌نیوان‌ ئه‌و‌ زمانه‌ی‌عه‌ره‌بی‌ عارییه‌ به‌کاریهیناوه‌ له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌ی‌عه‌ره‌بی‌ به‌عه‌ره‌ببوو، تا‌ راده‌یه‌ک‌ ئه‌بو‌عه‌مرو‌ بن‌عه‌لاء‌ ئه‌وه‌ بلێ‌ که‌وا‌ دوو‌ زمانی‌ له‌یه‌ک‌ جیاواز

بوون، ھەروەھا زاناكانى ئەم دوایىانەش ئەو جىاوازيیە بە بەلگەو دەسەلمىتن، سەلماندىك ھىچ جىگەى گومان و مشتومر نەھىلىتتەو! خۆى كارەكەش ھەر بەوئەندە ناوہستى، ئەوہ بۆ ھەموو كەسىك پۈونە، ئەوانەى بەگشتى ئاگانان لە لىكۆلىنەوہى مېژووى ھەيە و بەتايبەتیش ئەوانەى ئەفسانە و چىرۆكيان خويندووہ و لىيان كۆلىتتەوہ، كە ئەم بىردۆزە دروستكراوہ و بەزۆر دارپىژراوہ، ئەمەش لە سەردەمەكانى دوایى ھاتووہ و كاتىك پىداووستى دىنى و ئابوورى، يان سىياسى و ھەي خواستووہ.

بۆ تەورات ھەيە باسى ئىبراھىم و ئىسماعىلمان بۆ بكا، ھەروەھا بۆ قورئانىش ھەيە باسى ئەو دووانەمان بۆ بكا، لى ھەر بە تەنيا ناوھاتنى ئەو دوو كەسە لە تەورات و قورئاندا بەس نىيە تا ھەبوونە مېژووئەيان بەسەلمىترى، سەربارى سەلماندى ئەو چىرۆكەش، كە باسى كۆچى ھاجەر بە خۆى و ئىسماعىلى كورپى ئىبراھىمان بۆ مەككە بۆ دەكا تا لەوئى وەك عەرەبى بەعەرەببوو (موسستەعريب) ژيا بن و گەشەيان كردبى. ئىمە ناچارىن شتەكە و ھەا ببىن، ئەم چىرۆكە جۆرە فىلىكە بۆ سەلماندى پەيوەندى نىوان جوو لەگەل عەرەب لە لايەك و لە لايەكەى دىكەشەوہ سەلماندى پەيوەندى لەنىوان ئىسلام و جووايەتى و قورئان و تەوراتدا. كۆنترىن سەردەمىش بۆ سەرھەلانى ئەم جۆرە ھزرەيە، ھەر ئەو چاخەيە كە جوو لە باكورى عەرەبستان نىشتەجى بوون و لىيان داکوتا و مۆلگەى

خۆیان لیدروست کرد. ئیمە دەزانین جەنگی دژوار لەنیوان ئەو جووھ ھاتووھ نیشتەجیووانە و عەرەب، ئەوانەى ھەر لەوئ ئاکنجی بوون، ھەلگیرساوھ، جەنگەکە لەدواتردا بە شیوھیک لە شیوھکان بە ئاشتى و خوگونجاندن و جوړیک لە ھاوپەیمانى و ئاگربر کۆتایى پێھاتووھ. شتیکی دووریش نییە کە ئەم ئاشتییەى لەنیوان خەلکى ھاوردەى پەلاماردەر و ماخوکانى خاکەکە بووبیتە بنەمای ئەم چیرۆکەى دەلئ کەوا عەرەب و جوو پسامان، بەتایبەتیش کاتیک ئەمان و ئەوان شتیکی ھاوبەشییان لەنیواندا ھەبووب، ھاوبەشییەکەش کەم نییە، ئیدی ئەوان و ئەمان سامیین.

لئ ئەو شتەى جیگەى گومان نییە، سەرھەلدان و ھاتنەکایەى ئیسلام و ئەو ھەیارییە توندەى لەنیوان خوئ و بتپەرسى عەرەب بوو، ئەوانەى ئەھلى کتیب نەبوون، ئیدی وای پێویست کرد پەيوەستییەکی بەتین لەنیوان ئاینى نوئ و ھەردوو ئاینە کۆنەکان بدۆزیتەوھ: واتە لەگەل کریستیانیتی (عیسایەتى) و جووایەتى (موسایەتى) دا.

ھەرچى پەيوەندى دینیە، ئەوا جیگیر و ڕوونە، ئاخر لەنیوان قورئان و تەورات و ئینجیلەکاندا ھاوبەشى لە ڕووى بابەت و وینە و ئامانجا ھەیە، ئاخر مەبەستى ھەر ھەموویان یەکتاپەرسى، پششى بەیەک بنەما بەستووھ، کە ھەر ئەویش خالى ھاوبەشى ھەر سئ ئاینیە ئاسمانیە سامیەکەى. لئ ئەو پەيوەندیە دینیە ھەر پەيوەندیەكى واتای ئاوھزمەندیە

دهکری به شیوهیه کی باستر و له ری پیوه سستییه کی دیکه ی مادی بهرجهسته یان وهک بهرجهسته یی لیها تبا نیوان عه ره ب و خه لکی نه هلی کتیب. ئاخر نه دی چ ریگریک هه بوو له وه دی نه م چیرۆکه بقوزریته وه، واته چیرۆکی نزیکایه تیی مادی له نیوان عه ره بی عه دنانی و جوو؟

قورپه یش هه موو ئاماده کارییه کی تیدا بوو تا له سه ده دی حه فته می زاینیدا نه و نه فسانه یه بپه ژریتی. ئاخر له به رای بی نه و سه ده یه دا به وه کۆتایی هات راچه نینکی سیاسی و ئابووری وه ها بۆ مه ککه و ده و روبه ری بیته دی، تا ده سه لاتی واتایی خۆی له به شیکی زۆری عه ره بستانی بپه رستیدا بلا و بکاته وه. سه رچاوه ی نه م راچه نینه و نه و ده سه لاته ش دوو شت بوون: له لایه ک بازرگانی و له لایه کی دیکه وه دین.

هه رچی له باره ی بازرگانیه وه بوو، نه وای ئیمه ده زانین که قورپه یش بازرگانی له گه ل شام و میسر و ولاتی ئیران (بلاد فارس) و یه مه ن و ولاتی حه به شه دا ده کرد.

هه رچی له باره ی دینیه وه بوو، نه و که عبه یه ی که قورپه یش له ده وری خرده بووه وه و هه موو سالیکیش عه ره ب حه جی بۆ ده کرد، جوړیک له ده سه لاتیکی به هیژی شی به سه ر دل و ده وونی بی بروایاندا کیشابوو، هه ر نه و عه ره به بی بروایانه ش کرد بوویانه هیمایه ک بۆ دینکی به هیژ، به وه ی بیانه وئ له به رانه ر کشان و بلا بوونه وه ی جووایه تی له لایه ک و پاشان

کریستیانی لە لایەکی دیکە بوەستیتتەوہ. ئیمە ئو ئاماژەییە لە ئەفسانەکان بەدیدهکەین، کە شتیکی لە کێبڕکێی دینی لە نیوان مەککە و نەجراندا ھەبوو. ھەرودھا ئو ئاماژەییەش لە ئەفسانەکاندا دەبینین، کە ئەم کێبڕکێی دینییە لە نیوان مەککە و ئو کلێسایەدا ھەبوو، کە حەبەشە لە سەنعا دايمە زانذبوو، ئەوہی بووہ مایەى شەرى فىل، ھەرودک چۆن لە قورئاندا ناوی ھاتووہ.

کەواتە قورەیش لەو سەردەمدا سەرھەلداویکی مادیی و بازرگانى و سەرھەلداویکی دینی بپەرستی بووہ. ئیدی بە پێی ئو دوو راچەنییانە تەقەللای ئەوہی بوو لە عەرەبستاندا یەکەییەکی سیاسیی بپەرستیی سەرەخۆ بنیات بنی، تا لەبەردەم دەستووردانی رۆم و ئیران و حەبەشە و دینەکانیان لە عەرەبستاندا بوەستیتتەوہ.

خۆ ئەگەر ئەمە راست بێ - کە ئیمە برۆمان بە راستییەتی ھەییە - ئو زۆر رپی تیدەچی ئەم شارە نوییە بۆ خۆی بەدوای بنەرەتیکی میژووی کۆندا بگەرێ، کە بە بنەما میژووییە نەمرەکاندا ببەستریتتەوہ، ئەوانەى لە ئەفسانەکاندا باسیان کراوہ. کەواتە ھیچ ریگریک لەوہدا نییە قورەیش ئو ئەفسانەییە پەسەند بکا، کە دەلى کەعبە دروستکراوی دەستی ئیسماعیل و ئیبراھیمە، ھەرودک چۆن پیشتر رۆما بە ھۆکاری ھاوشیوہوہ ئەفسانەییەکی دیکەى پەسەند کردبوو، ئو ئەفسانەییەى گریک (یۆنان) بۆی دروستکردبوو بەوہى سەلماندوویەتی، کەوا رۆما

دهگه ریته وه بۆ بایناسی کوری پریامی سهرداری
ترؤی (تهرواده).

کهواته کاروباری ئەم چیرۆکه پوونه. شتیکی نوێکردیه و بهر
له ئیسلام سهریهه لداوه، ئینجا ئیسلام له بهر هۆکاری دینی
قۆستوو یه تیه وه، مه کهکش له بهر هۆکاری دینی و سیاسی
په سهندی کردوه. کهواته کاتیک میژوویی ئەدهبی و زمانه وانی
بیهوی بنه مای زمانی عه ره بی پاراو (فوسحه / فصیحی) بنا سینئ،
ده توانئ گوئی پئ نه دا. کهواته ده توانین بلین په یوهندی له نیوان
زمانی عه ره بی پاراو، ئەو زمانه ی عه دنانییه کان پئی ده دوان و
ئەو زمانه ی قه حتانییه کان له یه مه ن پئی ده دوان وه ک په یوهندی
نیوان زمانی عه ره بی و هر زمانیکی دیکه ی ناسراوی سامی
بوو، ئیدی چیرۆکی "عارییه" و "به عه ره ببوو / موسسه عریبه" و
فیربوونی ئیسماعیل بۆ عه ره بی له جورهمه وه، هر هه مووی
قسه ی ئەفسانه یین نه گرنگیان هیه و نه سوودبه خشیشتن.

ئەنجامی هه موو توێژینه وه کهکش ده مانگه ریته وه سه ره ئەو
بابه ته ی له سه ره تا وه ده ستمان پیکردبوو، ئەویش ئەوه یه؛ ئەو
شيعره ی ناوی لئده نین شيعری جاهیلی، فری به سه ره زمانی
جاهیلییه ته وه نییه و ناشکرئ راست و دروست بی. ئاخړ ئیمه
له و شاعیرانه ی زۆر شيعری جاهیلییان ده دریته پال ئەوه
ده بینین، که که سانیکن سه ره به عه ره بی یه مه نن، سه ره به و
قه حتانییه عاریبانه ن که به زمانیک دوان، زمانی قورئان نه بوو،
ئەو زمانه ی عه مرو بن عه لاء له باره یه وه وتوو یه تی: زمانی

ئه‌وان له‌گه‌ل زمانی عه‌ره‌ب جیاواز بوو، تووژینه‌وه‌ی نویش سه‌لماندوویه‌تی، که زمانیکی غه‌یره زمانی عه‌ره‌بیان هه‌بووه.

لی کاتی ئیمه ئه‌و شیعرانه ده‌خویننه‌وه، ئه‌وانه‌ی ده‌درینه پال ئه‌و شاعیره قه‌حتانیانه‌ی جاهیلی، ئه‌وا هیچ جیاوازییه‌ک، نه‌که‌م و نه‌زۆر له‌نیوانیان و له‌گه‌ل شیعیری عه‌دنانییه‌کان نابینن. خوا به‌هانامانه‌وه بی! به‌لکو ئیمه هیچ جیاوازییه‌ک له‌نیوان زمانی ئه‌م شیعره و زمانی قورئانیشدا نابینن. ئه‌ری چۆن له‌وه بگه‌ین و چۆن لیکه‌ی بده‌ینه‌وه؟ ئه‌مه‌ش شتیکی سووک و ئاسانه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، ئه‌م شیعه‌ری ده‌درینه پال قه‌حتانییه‌کانی به‌ر له ئیسلام هیچی به‌سه‌ر قه‌حتانییه‌کانه‌وه نییه. شاعیره‌کانی ئه‌وان ئه‌وانه‌یان نه‌گوتوووه، به‌لکو دوا‌ی ئیسلام و به‌هۆکاری جیاوان، که دواتر روونیده‌که‌ینه‌وه به‌ناوی ئه‌وانه‌وه هه‌لبه‌ستراون، هۆکاره‌کانیش ئه‌وکاته روون ده‌که‌ینه‌وه کاتیک باسیان دیته‌گۆرئ، که وای کرد له‌نیو ئیسلامدا ئه‌م شیعرانه دابتاشرین و بدرینه پال شیعیری جاهیلی.

شيعرى جاھىلى و زارەكان

تەنانت ئەم شتە لە شيعرى جاھىلى قەحتانىش تىدەپەرىنى و
خوى دەگەيەنيتە شيعرى عەدنانيش. گىرەرەوہەكان باسى
ئەوہيان بۆ کردووین؛ شيعرەكان لە ھۆزەكانى عەدنانتەوہ
گوازاونەتەوہ، سەرەتا لە رەبيعەوہ ئىنجا بۆ قەيس و پاشان
بۆ تەميم. ئىدى لەوى تا دواى ئىسلاميش مانەوہ، واتە تا
رۆژگارى بەنوئومەيە، تا ھەلکەوتنى ناوازەيى فەرەزدەق و
جەرير.

ئىمەش ناتوانين ئەم جۆرە قسەيە پەسەند بکەين مەگەر
بەخەندەوہ نەبى، چونکە ئىمە زانيارىيەكى راستودروستمان
لەسەر رەبيعە و تەميم نىيە و بە جوانى نايانناسين، واتە ئىمە
حاشايى لىدەكەين يان گومانمان ھەيە، ھەر بەلایى كەمىيەوہ

گومانئیکی به‌هیزمان له‌و ناوانه‌هه‌یه، که دراونه‌ته پال هۆزه‌کان، گومانمان له به‌های ره‌چه‌له‌کی ئه‌و شاعیرانه و ناوی ئه‌و هۆزانه‌هه‌یه، پیمانوایه یان ئه‌وه به‌پراستتر ده‌زانین، که ئه‌م هه‌موو شته زیاتر له ئه‌فسانه ده‌چێ نه‌وه‌ک له زانیاری حاشاه‌له‌نگر.

لێ ئیستا پرسى ره‌چه‌له‌ک و به‌هاکه‌ی مایه‌ی سه‌رنج‌دانمان نییه. جارێ با لێ گه‌رپین تا له‌ کاتی پێویستی به‌نده‌کانی ئه‌م کتیبه‌ دینه‌وه سه‌ری و باسی لیه‌ده‌که‌ین. ئیمه‌ راوبۆچونی خۆمان زۆر به‌ راشکاوی و به‌گشتی له "یاده‌وه‌ری ئه‌بی عه‌لا" دا باس کردووه،^{۱۳} لێ ئه‌و پرسه‌ی لیره مایه‌ی سه‌رنج‌مانه و وامان لیده‌کا گومان له به‌های ئه‌م بیردۆزه بکه‌ین (بیردۆزی گواسته‌وه‌ی شیعیر له هۆزه‌کانی عه‌دنان به‌ر له ئیسلام) پرسییکی ته‌واو ته‌کنیکییه. ئاخ‌ر گیره‌ره‌وه‌کان هه‌موویان له سه‌ری کۆکن، گوایه هۆزه‌کانی عه‌دنان به‌ر له په‌یدا بوونی ئیسلام نه‌ زمانیکی یه‌گرتوو، نه‌ زار (زاراوه‌) ی یه‌کانگیر له‌نیوخۆیاندا هه‌بووه، تا ئه‌و زمانه له‌یه‌کجیا وازانه له‌یه‌ک نزیک بکاته‌وه و شیرازه‌پسانی ئه‌و هه‌موو زارانه‌ی نیوانیان لایبا. شتیکی لۆژیکیش بوو به‌ر له ئیسلام زمانه‌کانی عه‌ره‌بی عه‌دنانی له‌یه‌ک جیاواز بن و زاره‌کانیشیان له‌یه‌ک جیاواز بن.

^{۱۳} (ذکرى أبي العلاء) کتیبکی ته‌ها حوسینه تیزی یه‌که‌م دکتورایه‌تی له‌ سالی ۱۹۱۴ و له‌پیش کتیبی (فى الشعر الجاهلى) نووسییوه‌تی، له‌م کتیبه‌ش هه‌رای نایه‌وه‌و سه‌ریه‌شه‌ی زۆری بۆ دروست بوو و به‌کافر و زه‌ندیق تاوانبار کرا، گوایه‌ ابو العلاء المعری له ئیسلام داشۆریوه. وه‌رگیر

بەتايىبەتەش ئەگەر ھاتوو ئەو بىردۆزەي ئاماژەمان پىداوھ راست بى، كە بىردۆزى لاپەرگەيى عەرەبىيە، ھەرودھا ئەوھش سەلمىنرا كە عەرەب لەيەك دوور بوون و شىرازەيان لەگەل يەك پچراپوو، ھۆكارگەلئىكى پەيوەندىي ماددى و واتايى وەھايان لەنيواندا نەبوو تا زارەكان يەكبخا.

خۆ ئەگەر ئەمە ھەمووى راست بى، ئەوا زۆرباش رېي تىدەچوو ھەر ھۆزىك لەو ھۆزانەي عەدنەن، زمان و زار و رېبازى تايبەت بەخۆي لە قسەكردندا ھەبووبى، ئىدى خۆ دەبوو جياوازيى زمان و زارەكان لە شىعەرى شاعىرانى ئەو ھۆزانەدا رەنگى دابايەتەو، ئەمە بەرلەوھى قورئان يەك زمانى عەرەبى يەگگرتوو و زارىكى لەيەكنزىك بەسەر عەرەبدا بسەپىنى. لى ئىمە ئەو شتە لە شىعەرى عەرەبىي جاھىليدا نابىنين. ئاخىر تۆ دەتوانى ئەو ھۆنراوھ دوورودرئىژ و ئەو شىعەرە ھەلواسراوانە (موەللەقات) بخوئىتەو، كە ھەوادارانى كۆنەخواز وەك نمونەيەكى راستودروستى شىعەرى جاھىليى عەرەبى دەبىنين، لەو خوئىندەنەوانەشدا ئەو دەبىنى ھۆنراوھىكى دوورودرئىژى ئىمرىئولقەيس، كە خۆي كندىيە واتە قەحتانىيە، شىعەرىكى دىكەي زوھەير، يەكىكى دىكەي عەنتەرە، ھى سىيەم ھى لەبىد دەخوئىتەو، ھەر ھەمووشيان ھى ھۆزى قەيسن، پاشان قەسىدەيەكى تەرەفە، ھەرودھا قەسىدەيەكى عەمرو بن كەلسوم يەكىكى دىكەي حارس بن حىليزە دەخوئىتەو، ھەر ھەموويان

له هۆزی ره‌بیعه‌ن و سه‌رجه‌م شیعره‌کانیش به‌یه‌ک زمان و زار
نوسراون.

ئیدی خۆت ده‌توانی ئه‌و چه‌وت قه‌سیدانه بخوینیته‌وه، بئ
ئه‌وه‌ی هه‌ست بکه‌ی جیاوازییه‌کیان له زاردا له‌گه‌ل یه‌ک هه‌بی،
یان له زمانه‌که له‌یه‌ک دوور بن، یان له شیوازی قسه‌کردنه‌که
له‌یه‌ک جیاواز بن. به‌حه‌ره‌ه‌روزییه‌که هه‌ر ئه‌وه‌یه‌که هه‌یه،
پیسای سه‌رواکان هه‌ر ئه‌وه‌یه‌که هه‌یه، واژه‌به‌کاره‌یتراوه‌کانی
به‌واتاکانیانه‌وه هه‌ر ئه‌وانه‌ن که لای شاعیرانی ئیسلامیشدا
ده‌بیینییه‌وه، ریبازه‌شیعرییه‌که هه‌ر هه‌مان ریبازی شیعرییه.

هه‌موو شتی‌ک له‌و هۆنراوه‌ دووردریژانه‌ نیشانه‌یه‌ به‌وه‌ی
جیاوازی هۆزه‌کان له‌ شیعری ئه‌م شاعیرانه‌دا ره‌نگی
نه‌داوه‌ته‌وه. ئیدی ئیمه‌ له‌ نیوانی دوو شت داین: یان ئه‌وه‌یه
ده‌بی باوه‌ر به‌وه‌ به‌یتین، که هه‌یج جیاوازییه‌ک له‌نیوان هۆزه
عه‌ره‌بییه‌کانی عه‌دنان و قه‌حتاندا نه‌بووه، واته‌ نه‌ زمان و نه
زار و نه‌ ریباز و شیوازی ئاخاوتنیان بووه‌ته‌ ئاسته‌نگ، یاخود
دان به‌وه‌دا بنیین که‌وا شیعره‌کان هی ئه‌م هۆزه‌ ناوبراوانه‌ نین،
به‌لکو له‌ دوای ئیسلامدا بو‌یان هه‌لبه‌ ستراون و دراونه‌ته‌ پالیان.
ئیمه‌ش زیاتر به‌لای ئاراسته‌ی دووه‌مدا ده‌یشکیئینه‌وه‌ له‌وه‌ی
لایه‌نگری هی یه‌که‌م بین. به‌لگه‌ی گرده‌برانه‌ش له‌سه‌ر بنه‌مای
جیاوازی زمان و زار به‌نده، که له‌چاو عه‌دنان و قه‌حتاندا
راستییه‌کی واقیعییه، ئاخ‌ه‌ر نووسه‌ره‌ کۆنه‌کان خۆشیان

دانیان پیداناوه، ههروهک چۆن ئەباعه مرو بن عهلا وهای بینی و ههروهها توژیینه وهی نویش سهلماندوویه تی.

شستیکی دیکهش کاریگه ریبیه کی دوورمه ودای ههیه، ئەوهش ئەگه ر هات و ههه ئیمه یان کهسانی دیکه کاتی تهواویان هه بی بۆ ئەوهی شته کهی لیئه له بهینجنن و به دریزی لیی بکۆلنه وه، ئەویش ئەوهیه، قورئان که بهیهک زمان و زار دارپژراوه، ئەویش زمانی قورهیشه و زاره کهشی بهردهستی خوینه رانی قورئان له هۆزه جیاوازه کان نه بوو، تا ئەوکاتهی فره خویندنه وه پهیدا بوو و زاره کانیش زۆر لهیهک جیاواز بوون، ئیدی خوینه رانی قورئان و زانایانی دواپی زۆریان کرد و تیکۆشان تا شیوازه کهی ریک بخه و لیی بکۆلنه وه و ساغی بکه نه وه و زانستییان بۆ دانا یان زانستیکی تایبه تییان بۆ دارشت. ئیمه لیردها ئاماژه بهو خویندنه وانه ناکهین، که له نیو خویاندا زۆر لهیهک جیاوازن، جیاوازییه کهش له سه رهو بۆر و ئینجا چ سه رهو بۆری رپسای بی یان گهردانکردنی وشه کان. ئیمه ئاماژه به جیاوازیی خوینه رانی قورئان ناکهین له وهی وشه ی "الطیر" له ئایه تی "یا جِبَالُ أَوْبِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ" به فه ته نه سب بکری یان ره فع بکری، ههروهها ناشچینه سه ر جیاوازییه که یان له بۆره ی سه ر واویان سه ره ی فه ته ی ئایه تی "لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ" ههروهها ئاماژهش بۆ ئەو جیاوازییه ی له بۆره ی پیتی 'حاء' یان ژیری که سه ره که ی ناکهین له ئایه تی "وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا" ههروهها ئاماژهش به جیاوازییه کانیان له دارشتنی کاری

بکه‌ردیار و بکه‌رنادیار (مه‌علوم و مه‌جهول) له ئایه‌تی "غَلَبَتْ
الرُّومُ * فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ" ناکه‌ین. ئاماژه به‌و
چه‌شنه جیاوازییانه‌ی گێرانه‌وه‌ی قورئان ناکه‌ین، چونکه ئه‌م
پرسه گریکویره‌یه، ئه‌وکاته باسی ده‌که‌ین، کاتی‌ک له ئه‌نجامدا له
میژووی قورئاندا بکوڵینه‌وه. لی ئیمه ئاماژه به جیاوازییه‌کی
دیکه‌ی خویندنه‌وه‌کان ده‌که‌ین که عه‌قل په‌سه‌ندی ده‌کا، نه‌قلیش
لییخۆش هاتووه و پێویستی جیاوازیی زاره‌کانی له‌نیوان
هۆزه‌کانی عه‌ره‌ب داخوازییه‌تی، ئه‌وانه‌ی نه‌یان‌توانی قورگ و
زمان و لیویان بگۆرن تا بتوانن قورئان به‌و شیوه‌یه بخویننه‌وه
که چۆن پێغه‌مبه‌ر و هۆزه‌که‌ی ئه‌و واته قورپه‌یش
خویندوویانه‌ته‌وه، ئیدی وه‌هایان خویندووه‌ته‌وه هه‌ر وه‌ک چۆن
قسه‌ی پیده‌کری، به‌ شیوه‌یه‌ک که له‌ هی قورپه‌یش جیاواز بووه،
له‌و شوینانه‌دا وشه‌کانیان درێژکردووه‌ته‌وه که هی
درێژکردنه‌وه نه‌بوون، کورتیشیان کردووه‌ته‌وه که هی کورت
کردنه‌وه نه‌بوون، سکونیان کردووه‌ له‌و شوینانه‌ی سکون نابن،
دوو پیتیان له‌یه‌ک داوه (ده‌غمیان کردووه)، یان بیده‌نگیان
کردووه و پیتیان له‌ گۆکردن لابردووه یان له‌ شویتی خۆیان
گواستووه‌ته‌وه له‌کاتی‌کدا نه‌ له‌یه‌ک ده‌دری و نه‌ لاده‌بری و نه
ده‌شگوازرینه‌وه. ئیدی ئه‌م جۆره له جیاوازیی زاره‌کان به‌گشتی
باندۆریکی سروشتی پێویست له‌سه‌ر شیعری و کیش و برگه و
به‌حر و سه‌رواکانی ده‌کا.

ئیمه ناتوانین له وهش تیښگهین ئاخو چون خلیل فراهیدی
توماری کردوون، چون کیش و به حر و سهروای شیعی
سهرتاپای هوزه کانی عه رهبی تومار کردوون، له کاتیڅدا نهو
هموو جیاوازییهی زمان و زاره کاذیان له نیواندا هه بووه. خو
ئه گهر په خشانیته قورئان، که نه شیعر بووه و نه پابه ندیش
بووه به ریساکانی شیعر، نه یتوانیښی نهو هه موو هوزانه بهینیتته
رایی و شیرازهیان ریک بخا، نه دی چون شیعر به و هه موو
کو توبه ندانهی خو یه وه توانیویه تی ریکیان بخا و بیان هینیتته رای!
نه دی چون بوو نهو هه موو زاره له یه کجیاوازانه باندوری خو یان
له سهر کیشی شیعر و برگه موزیکیه کانی جینه هیشت، نه دی
باشه چون نهو په یوه ندیبه دیار و ئاشکرایه ی جیاوازییوون له
زاردا له کیشه کانی شیعی شاعیرانی نهو هوزانه دا رهنگی
نه دایه وه؟

ده کری تو نه وه بللی: ئاخو جیاوازیی زاره کان له پاش
قورئانیشدا هه بووه، گومانیشی تیدا نیبه که هوزه کانی عه رهب
به و هه موو جیاوازیانه یان سهروسه و دایان له گه ل شیعر دا له
دوای ئیسلامدا هه بووه و هیچ جیاوازییه کیش له زاره کان
دهر نه که وتووه، هه روهک چون به حر و کیشه کانیشی له گه ل نهو
جیاوازییه ش له دوای ئیسلامدا هه ر ریک هاته وه، نه مه ش ریگه
له وه ناگری له سه رده می جاهیلش به هه مان شیوه ریک
هاتیتته وه.

من نكولى لەوہ ناكەم لەدوای ئىسلامدا جىاوازى زارەكان
 راسىتىيەكى واقىعى بووہ. ھەرودھا نكوليش لەوہ ناكەم، كە
 شىعەر لای ئەو ھۆزانە لەگەل جىاوازىيەكانىشىاندا رېك ھاتەوہ.
 لى مەزندەى ئەوہ دەكەم تۆ شتىكت لەبىرچووبى، كە باش وایە
 لەبىرى نەكەى؛ ئەویش ئەوہیە: ھۆزە عەرەبەكانى دوای ئىسلام
 بۆ ئەدەب (وێژەى) خۆيان زمانىكىان لىگرت، كە زمانى زگماكى
 خۆيان نەبوو. لە ئەدەبدا بە كۆتوپىوہندىك بەندبوون، ئىدى
 كاتىك بە زمانى خۆيان نووسىبا يان شىعەريان بەھۆنىبايەوہ، ئەوا
 بەو كۆتوپىوہندە بەند نەدەبوون، واتە ئىسلام بەسەر سەرتاپاى
 عەرەبدا يەك زمانى گشتى سەپاند، ئەویش زمانى قورەيش
 بوو. سەيرىش نەبوو ئەو ھۆزانە لە شىعەر و پەخشانى خۆياندا،
 بەگشتى لە ئەدەبى خۆياندا بەو زمانە نوئىيەوہ پابەند بن. ئاخر
 كاتى تەمىمىيەك يان قەيسىيەك لە ئىسلامدا ھەلبەستى
 بەھۆنىبايەوہ، خۆ بە زمان و زاراوہى تەمىم يان قەيسدا
 نەيدەھۆنىيەوہ، بەلكو بە زمان و زاراوہى قورەيش دەيھۆنىيەوہ.
 نمونەى ئەمەش بە باشى لە زمانى دىكەى ناعەرەبىش، لە
 زمانە كۆن و نوئىيەكاندا دەرکەوتووە و دەرەكەوئى.
 دوورىيەكانى گرىك شىعەرى دوورى و كىشى دوورىيان ھەبوو،
 يونىيەكانىش شىعەر و كىشى يونىيە خۆيان ھەبوو. كە چى كاتىك
 ئەسىنا لە سەرتاپاى ولاتى گرىكدا پەيدا بوو، شىعەر و كىشى
 يونى و پەخشانى ئەتىكى بلاو بووہوہ، كاتىكىش دوورىيەكان
 ھۆنراوہيان ھەلدەبەست يان پەخشانىان دەنووسى ھەر ئەوہيان
 دەكرد كە لە ئەسىنا لەبارەى ھەلبەست و پەخشانى پەپرەو

دهکرا، زمانی یونییان به کارده هینا، ئەو زمانه‌ی به رپیازی ئەسینیه کان مۆتور به کرابوو، ئیدی ئەوان وازیان له زمان و زاراو و کیش و شیوازی خۆیان هینا و پروویان له زمان و زار و کیش و شیوازی ئەسینیه کان کرد. عه ره بیش له دواى ئیسلامدا هه ره همان شتی کرد: وازیان له زمانی ئەدهبی خۆیان هینا به وه موو جیاوازییه‌ی زمان و زاره‌کانی پیده‌ناسرایه وه، پروویان له زمان و زاری قورئان کرد. هه‌مان شتیش له باره‌ی نه‌ته‌وه نوئییه‌کان راسته، ئەوانه‌ی هه‌ریمه‌کانیان له یه‌ک دوورن و ناوچه‌کانیان دوورده‌ست و پیکهاته‌ی ره‌گه‌زییان ئالۆزه. من ته‌نیا یه‌ک نمونه‌ی زیندوو به فه‌ره‌نسا ده‌هینمه‌وه. له فه‌ره‌نسادا له پال زمانی فه‌ره‌نسیدا، زمانی هه‌ریمی به ریزمان و شیعر و ده‌ستووری تاییه‌تی خۆی هه‌بوو، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا خه‌لکی هه‌ریمه‌کان بو ئەوه‌ی کاریکی ئەده‌بیی خۆیان، یان کاریکی زانستیانه‌ی خۆیان ده‌رخه‌ن، ئەوا له‌سه‌ر زمانه‌که‌ی خۆیان نه‌ده‌مان و بایانده‌دایه‌ سه‌ر زمانی فه‌ره‌نسی. هه‌ر ژماره‌یه‌کی زۆر که‌میان به رپیازی (میس‌ترال)دا رۆیش‌توون، به‌وه‌ی به زمانی هه‌ریمه‌ تاییه‌تییه‌که‌ی خۆی بنووسی.

هه‌ست ده‌که‌م پپووستیم به هینانه‌وه‌ی نمونه‌یه‌کی دیکه هه‌بی، له‌وانه‌یه بپیته‌ مایه‌ی سه‌ه‌رسامی ئەوانه‌ی ئەده‌بی عه‌ره‌بی ده‌خوینن، چونکه پیش‌تر له‌و جو‌ره تووژینه‌وانه‌ی میژووی ئەده‌بی رانه‌هاتوون. ئەویش ئەوه‌یه له زمانی میس‌ری هاوچه‌رخماندا زاری جیاواز و شیوه‌ی جیاواز جیاوازی

ئاخاوتنمان ھەيە، ئاخەر خەلکی میسەری سەروو زاری خۆیان ھەن. میسەری ناوھەراسەتیش زاری تاییبەت بە خۆیان ھەيە، خەلکی قاھیرەش زاری خۆیان و میسەری خوارووش ھەر زاری تاییبەتی بە خۆیان ھەيە. ریککەوتنیکی بەردەوام لەنیو ئەو زارانە و میسەرییەکان لە شیعەری زمانی عامیانەدا ھەيە، ئاخەر خەلکی میسەری سەروو کیشیکی شیعەری ھەيە کە لای قاھیرەییەکان و خەلکی دەلتا نییە، ئەوانیش کیشی خۆیان ھەيە لای میسەری سەروو نییە. ئەمەش لەگەڵ سەرووشتی شتەکان دەگونجی. ئاخەر شیعەر لە ماخۆی زمان و زاری دواندەر دەرنای. لەگەڵ ئەوەشدا، کەچی ئیمە کاتی شیعەر دەھۆننەوێ یان پەخشانی ئەدەبی و زانستی دەنووسین واز لە زمان و زارە ھەرئیمییەکەمان دەھینین و دەچینە سەر زمان و زاریک، کە عەرەب لە دوای ئیسلام چوونەتە سەری، ئەویش زمان و زاری قورەیشە، واتە زمانی قورئان و زارەکەيەتی.

کەواتە پرسەکە ئەوھەيە کە بزانی: ئایا زمانی قورەیش و زارەکەي بەسەر عەرەبستاندا زال نەبوو، ئاخۆ بەر لە ئیسلام یان دوای ئیسلام شیعەر و پەخشانی عەرەبی خستە بن رکیفی خۆی؟ ھەرچی ئیمەین بە ھزری مامناوھنجییەکەدا دەپۆین و دەلین: زمان و زارەکە بەر لە ئیسلام زال بوو، ئەوکاتەي شانوشکۆی قورەیش بەرز بوو، ئەوکاتەي مەککە بوو

یه که یه کی سیاسی سه ره بخۆ و له پرووی سیاسی بیگانه ی که ناره کانی عه ره بستان وه ستایه وه. لی ده سه لاتی زمانی قوره یش که میک بهر له ئیسلام شتیکی وه ها نه بوو، به ئاسته م له حیجاز تیده په ری. که چی کاتیک ئیسلام هات، ئینجا ده سه لاته که سه رتاپای گرت وه، چونکه ده سه لاتی زمان و زار له پال ده سه لاتی دینی و سیاسی بلا بو وه وه و بالی به سه ر عه ره بستاندا کیشا.

که واته ئه گه ر ئیمه توانیمان ریکه وتنی زمان و زاری له شیعیری خه لکی حیجاز، ئه وانیه ی هاوچه رخی پیغه مبه ربوون راقه بکه ین، ئه وا ناتوانین شیعیری ئه وانیه راقه بکه ین که هاوچه رخی ئه و نه بوون، یان ده مه ته قی و مشتومریان له گه لدا نه کرد وه.

ده ی با جاری واز له م پرسه ته کنیکیه ورده کاره به ین، که دانی پیداده نیین به وه ی پیویستی به ورده کاری و پروونکرده وه و لیکۆلینه وه ی فراوانتر و گشتگرتر هیه به وه ی له م به نده دا ریگه مان ده دا بپه رینه وه سه ر پرسیکی دیکه، که له وه ی پیشر که متر نییه، هه رچه نده کۆنه خوازان بو تیگه یشتی تووشی زهحمه تی و سهختی ده بن، چونکه ئه وان له م جوړه گومانکرده له باره ی توژیژینه وه ی زانستی رانه هاتوون. پرسه که ئه وه یه، ئیمه تیبینی و سه رنج ده ده ین، که زاناکان له شیعیری جاهیلیدا شتیکی/ماده یه کیان ده سه تکه وتوو تا به هۆیه بیته گه واهی به سه ر بیژه کانی قورئان و فه رموو ده و ریژمان و ریباری قسه کردنیان. سه یریش له وه دایه ئه وان له و باره یه وه هیچ

ئاستەنگى و سەختییەك نابینن، بە شیۆهیهك ھەستىكى و ھەتات
 بۆ پەيدا دەبى، كە ئەم شیعەرى جاھیلییە، قورئان و فەرموودەى
 ھەرۆھك كالأى بەقەد بالآى خۆى برپوھ و دامەن و باسك و
 لاقەكانى نە كورتیان ھیناوە و نەدریژ، فیت و رېك بەو بەژنە
 برآون و ۆھك بلیى زۆر بەدروستی تەواو بەرادان دراون.
 كەواتە ئیمەش رايدەگەنین، ئەمە لەگەل سروسى شتەكان
 نایەتەو، ئاخەر ئەو جۆرە ھاوشىرازەبى و ھاوتایە و ردهى
 نىوان قورئان و فەرموودە و شیعەرى جاھیلی نابى بمانگەنیتە
 ئەو متمانە، مەگەر لای ئەوانە نەبى كە ئەوئەندە سادە و
 ساویلەكەن و ۆھك ئیمە نین، بەلكو ئەو جۆرە و ردهكارىیە لە
 ھاوشىرازەبى و ھاوتایى دەمانباتە سەر گومان و ھەيرانبوون
 و وامان لیدەكا لە خۆمان پېرسىن: تۆ بلیى ئەو و ردهكارىیە لە
 ھاوشىرازەبى و ھاوتایى لە ئاكامى رېكەوت نەبووبى، لى
 تۆبلیى ئەم شتە زۆرلەخۆكردنىكى نەوېستبى و ئاخىۆرەكانى
 شەونخونى زۆریان بۆ نەكردبى؟ ھەردەبى ئیمە زۆر سادە و
 ساویلەكە بىن تا برآوا بەو بەكەین، بەوھى فلانەكەس چووتە
 لای ئىبن عەباس و برىكى زۆر پېرسى لەبارەى زمانى قورئان
 بۆ ئامادە و رېكخستوو، كە زیاتر لە ۲۰۰ پېرس دەبوون، ئىدى
 پېرسەكانى بەرپوودا دەدا، ئەوېش وەلامى پېرسىارەكانى
 داوتەتەو: ئەرى عەرەب لە شیعەركانى خۆياندا ئەو شتەیان
 ناسىوھ؟ ئەوېش دەلى: بەلى! ئىمرىئولقەیس، یان عەتتەرە،
 یاخود ئەوانى لە شیعەركانىاندا گوتوویانە... ئىنجا بەیتىك لە
 شیعەركە دەلیت، لى خۆ ئەگەر تۆ لە رېبوارانى رېى فېقھ بیت،

گومانن نابی له وهی ئه وه بهیته بۆ ئه وه دانراوه که راستی و دروستی بیژه که به لمینی که له بیژه کانی قورئاندا هاتوه!

لیژهدا په نجه بۆ یه کێ له شته کان ده بهین، که ده بیته مایه ی توورپه یی هه واداران ی ئه ده بی کۆن، لی ئیمه ههروهک چۆن له سه ره تادا ده ستمان پیکرد، ئاوا له سه ر ریگه ی خۆمان ده پۆین و نه باکمان پییان هه یه و نه که سه ییش هه لده خه له تینین و ده ستخه رو ی ده ده یین: ئه ری باشه، ناکری ئه و چیرۆکه ی ئیبن عه باس و نافیع بن ئه لئه زه رق به ده ستکاری و زۆر له خۆکردن دانرابی له پینا و مه به سه تگه لی جیاواز که ریچکه ی ئاخوتن و به رجه سه ته کردنی بۆ سه لماندنی بیژه کانی قورئان دانابی، به وه ی هه موویان ریک له گه ل زمانی پاراوی عه ره بیدا بیته وه، یان بۆ ئه وه بووبی تا بیسه لمینی که عه بدوللا بن عه باس له داناترین خه لکه بۆ لیکدانه وه و راقه کردنی قورئان له هه موو عه ره بیش باشتر زمانی عه ره بی جاهیلی له بهر بووه و زانیوه؟ خۆشت ئه وه ده زانی، که یادگه ی ئیبن عه باس له سه ده ی دووه م و سه ییه می کۆچیدا نمونه ی پیه یئراوه ته وه. هه ر خۆشت چیرۆکه که ی ئه وت له به ره ئه وه ی له گه ل نافع بن ئه لئه زه رق دا هه یبوو، ئه وه ی عومه ر بن ئه بی ره بیعه ته رده ستانه شیعیری بۆ خویندوو ته وه کاتی گو توویه تی: " اَمِنْ آلِ نِعْمِ اَنْتَ غَادٍ فَمُبَكِّرٌ ". خۆشت ئه وه ده زانی که عه بدوللا ئیبن عه باس نوکه ر/مه ولایه کی هه بوو، له وه وه زانسته که ی بۆ خه لک ده گواسته وه، ئه و کابرایه زۆر شتی له سه رداره که ی تیپه راند و به ناوی ئه ویشه وه

گوتووێهەتی، نۆكەرەكەش ناوی عیكریمە بوو. تۆ ئەوەش ھەر دەزانی كە لەبەر كردنی ئەو ھەموو فەرموودەییە عەبدوللای ئیبن عەباس لە سوود و كەلكی سیاسی بەدەر نەبوو، ئاخر ئیبن عەباس زۆر شتێ گێراووتەوھە یان زۆر شتێ لەوھوھ گێرداوتەوھە، كە لە بەرژەوھەندیی شیعەدایە، چونكە ئیبن عەباس وەلامی نافع بن ئەلئەزرەقی داوتەوھە كاتێ گوتووێهەتی: ھۆ ئیبن عەباس من ھیچ كەسێكم وەك تۆ نەدیوھە فەرموودەى لەبەر كردبێ، ئەویش گوتووێهەتی: منیش كەسم لە عەلى باشتر نەبینوھە، كە فەرموودەى لەبەر بن. خۆشت ئەوھ دەزانی كە شیعە فەرموودەى ك دەگێریتەوھە بەوھى پیغەمبەر دەكاتە شارێك لە زانست و عەلیش دەكاتە دەرگاكەى.

باشە تۆ بلیی ئەم چیرۆكەى ئیبن عەباس كە بەو شیوھ ساویلکەیی و سادە و ساكارییە دانراوھە، ھەر بە مەبەستیكى دەرس و فێركارییەكى ئاسان دانەنرابی، بەوھى قوتابى گویی لە بیژەھەكى قورئان بێ و بەبێ ھیچ زەحمەتى و ماندوو بوون گەواھییەكەى لە شیعەركدا بدۆزیتەوھە، تۆ بلیی یەكێ لە زاناکان بۆ راقە كردنی كۆمەلێك بیژەھى قورئان پەناى بۆ ھەلبەستنى چیرۆكەكە نەبردبێ تا بە مەبەستەكەى بگا؟ خۆی ئەم چیرۆكە زۆر سادە و ئاسانە، دەرکری نافع چەند پرسىكى كەمى لە ئیبن عەباس كردبێ، ئیدی ئەم زانایە بۆى زیاد كردووه و شوولى لێھەلكیشاوه تا بووتە سىپارەھەكى تاییەت و خەلكیش دەستاودەستی پىكردووه.

ئەم جۆره دەستکاری و زۆرله خۆکردن و بۆههلبهستنه بۆ مه بهستی دهرس و فیرکاریی روت له رۆژگاری عه باسییهکان، نه خاسمه له سهدهی سییه م و چواره مدا شتیکی باو بووه. ناشمهوی لیره دریزهی پیندهم یان له سهلماندنه کهی قوول بمه وه، لی ئاماژهی کتیبی "الامالی لابی علی القالی" ت بۆ ده که م، ههروه ها ئاماژهی کتیبی دیکه ی هاوشیوه، که تییدا کۆمه لیک مه ته ل و وه سفی تییدا ده بینیه وه که دراونه ته پال ئه عرابه کان به ژن و پیاو و گهنج و پیریان. ئیدی تییدا ئه وه ده بینیه وه که ههوت کچ کۆده بنه وه و وه سفی ئه سپهکانی باوکیان ده که ن، هه ریه که یان شتی و شتی سه یروسه مه ره و قسه یه کی سه روادار له باره ی ئه سپی باوکیانه وه ده کا، خه لکی ساویله ک ش به راستی وه ریده گری، له کاتی که نه گو تراوه به لگو مامۆستایه ک نووسیویه تی تا قوتابییهکانی وه سفی ئه سپ و شتهکانی دیکه له باره ی ئه سپه وه ئه زبه ر بکه ن، یان زانیه ک ئه وه ی نووسیوه تا وه ها ده ربکه وی زۆر دانایه و پره له زانست و زانیاری. هه ر هه مان شتیش له باره ی هفت کچ که کۆده بنه وه و وه سفی میردی نموونه یی ده که ن، ئه و میرده ی هه ر یه کی ک دلی ده خوازی، ئیدی ئه وان قسه ی سه رواداری و سه یروسه مه ره له باره ی پیاوه تی و جوامیرییه وه ده که ن ئاماژهی وه های بۆ ده که ن، نیشانه ی وه های بۆ هه لده دن، ئه وانه ی به دلی ژنانن.

له چه شنی ئەم بابەتە له شیعر و په خشان و په خشان ی سه روادار زۆره، له کتیبهکانی الامالی و العقد الفرید و دیوانی

ئه‌لمه‌عانی هی ئه‌بی هیلال و ئه‌وانی دیکه‌دا ده‌دۆزییه‌وه. خه‌ریکه بیمه‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره، که ئه‌م چه‌شنه له بو‌دروس‌تکردن و داتاشینه بنه‌مای مه‌قامات و هاوشیوه‌کان له چه‌شنی دارشتن و هۆنینه‌وه‌کانیه‌تی.

لی وایاره له بابته‌که دوورکه‌وتوومه‌ته‌وه، ده‌ی با بگه‌رپیمه‌وه سه‌ر ئه‌وه‌ی پیش‌تر گوتم، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، هه‌قه بو‌ خاتری خۆمان و زانست بپرسین: ئایا ئه‌و شیعه‌ره جاهیلییه ئه‌وه‌ی سه‌لمینرا که نه‌ نوینه‌رایه‌تی ژیا‌نی عه‌ره‌بی جاهیلی و نه‌ بیروباوه‌ریان و نه‌ دینه‌که‌یان و نه‌ ژیا‌رییه‌که‌یان ده‌کا، به‌لکو نوینه‌رایه‌تی زمانه‌که‌شیان نا‌کا، تو‌ بلێی ئه‌و شیعه‌ره له‌ دوا‌ی ئیسلامدا نه‌هۆنرابیته‌وه، ئیدی درابیته‌ پال جاهیلییه‌کان؟ من له‌و باره‌یه‌وه هیچ گومانیکم نییه. لی ئیمه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م بیردۆزه‌یه‌مان بو‌ سه‌لمینرا، پیویستمان به‌وه هه‌یه هۆکاره جیاوازه‌کانی روون بکه‌ینه‌وه، ئه‌و هۆیا‌نه‌ی وای له‌ خه‌لکه‌که‌ کردووه له‌ دوا‌ی هاتنی ئیسلامدا بیان‌هۆنیته‌وه و بیاندا‌ته‌ پال جاهیلییه‌کان.

كتيبي دووهم
هۆكاره كاني
داتاشيني شيعر

داتاشين ھەر تايبەت نەبووہ بە عەرەب

تويژەر پيويستە لەسەر ئەوہ رابى لە ميژووى نەتەوہ كۆنەكان بكوئيتەوہ، ئەو نەتەوانەى شايستەى ئەوہ بوون كارى شكۆدارانە بكەن، كە چۆن رەوتى ژيانيان بە چەندىن شيوە ھەوراز و نشيووى سەختانگ و كویرەوہريدا تيبەريوہ، بۆ ئەوہى لە ميژووى نەتەوہى عەرەب وەك خۆى تيبگا و ھەموو شتيكيش بگەرپينيتەوہ سەر ماكە بنەرەتەكەى خۆى. خۆ ئەگەر شتيكيش وەك رەخنە لەسەر ئەوانە ھەبى كە لەبارەى ميژووى عەرەب و ئەدەب و ويژەيان نووسيويانە و باش نەيانپيكاوہ، ئەوا ھۆكارەكەى دەگەرپيتەوہ سەر ئەوہى زانياريبەكى باشيان لەبارەى ميژووى نەتەوہ كۆننەكان نەبووہ، يان بيريان نەچووہتە سەر ئەوہى بەراوردىك لەنيوان نەتەوہى عەرەب و نەتەوہكانى ديكەى پيش خويان بكەن، بەلكو ھەروا سەھيرى

نه ته وهی عه ره بیان کردوه، وهک ئه وهی نه ته وهیه کی لیها تووی هه لگه وته بی، که سی نه ناسی بی و که س نه ناسیون و له هیچ یه کی نه چوو و هیچ یه کی کیش له و نه چوو، نه که وتوو ته بن باندوری هیچ نه ته وهیه کی دیکه و خویشی باندوری له سهر هیچ که س جینه هیش توه، هه موو ئه مهش بهر له سه ره لانی شارستانی عه ره بی و بالکیش بوونی دهسه لاته که ی به سهر جیهانی کوندا رویداوه.

هه ره به راستیش گه هاتبا و ئه وانه له میژووی نه ته وه کونینه کانیان کولیبایه وه و به راوردیکیان له نیوان ئه وان و میژووی عه ره بدا کردبایه، ئه وا راو بوچوونیان له باره ی نه ته وهی عه ره به وه ده گور، به مهش هه ره میژووی عه ره ب، خویشی ده گور. لیره دا له نه ته وه کونینه کان ته نیا ناوی دووانیان ده هیتم: نه ته وهی گریک/یونان و نه ته وهی رومان. ئه وهی بو ئه و دوو نه ته وان له چاخه کونه کاند هاتبوو به قه ده ئه و توانا و دهسه لاته بوو که بو عه ره له سه ده کانی ناوه راستدا هه لگه وتبوو. ئاخر هه ردوو نه ته وه که له دوا ی قوناغی ژیا نی به رای ی (ره وه ندایه تی/کوچه رایه تی)، شارستان بوون. ژیا نی ناوه خو ی هه ردوو نه ته وه که که وتبوو بن بارودوخیکی سیاسی له یه که جیاواز. هه ردوو کیشیان به پیکه نیانی قه واره یه کی سیاسی کو تاییان پیهات، که دنه دریک بوو تا دهسه لاتیان له باز نه ی هاوولاتیانی نیوه خو بپه ریته وه و په لاماری ولاتانی ده ور به ره بدن و دهسه لاتیان به سهر زه ویدا بشکی و بیخه نه بن جله وی

خویانه‌وه. هه‌ردووکیشیان هه‌ر له‌گۆتره‌ ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر زه‌ویدا په‌لی نه‌هاویش‌ت و بلاونه‌بووه‌وه، به‌لکو سوودیان وه‌رگرت و سوودبه‌خشیش بوون و شوینه‌واریکشیان بۆ مرۆقاییه‌تی به‌جیه‌یش‌ت، تا ئیستا لێ سوودمه‌نده: گریک فه‌لسه‌فه و ئەدەب و رۆمانیش قانوننامه و سیستمیان له‌دوای خویاندا به‌جیه‌یش‌ت.

نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌بیش به‌هه‌مان شیوه‌ بوو، هه‌روه‌ک یۆنان و رۆمان له‌دوای ژبانی سه‌ره‌تایی ره‌وند و کۆچه‌رایه‌تی بوونه‌ شارستان، هه‌روه‌ک یۆنان و رۆمانیش به‌ ته‌ورمی سیاسی هه‌مه‌جۆر کاریگه‌ر بوون، تا کۆتاییه‌که‌ی به‌ پیکه‌ینانی قه‌واره‌یه‌کی سیاسی به‌ چه‌شنی یۆنان و رۆمان گه‌یش‌ت و سنووری سروشتی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی تێپه‌راند و ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر زه‌ویدا بالکیش بوو، هه‌روه‌ک یۆنان و رۆمانیش که‌لتووریکی به‌هاداری نه‌مری بۆ مرۆقاییه‌تی به‌جیه‌یش‌ت، تێیدا ئەدەب و زانست و دین به‌رجه‌سته‌بوو. شتیکی سه‌یریش نییه‌ ئەو به‌ربه‌ست و کۆسپانه‌ی هاتنه‌ سه‌ر ری ژبانی عه‌ره‌ب به‌ هه‌موو جیاوازی لق و هۆبه‌کانیه‌وه‌ له‌زۆر پوه‌وه‌ هاوشیوه‌ی ئەو به‌ربه‌ست و کۆسپانه‌ی سه‌ر ری ژبانی یۆنان و رۆمان بوون.

هه‌ر به‌ راستییش بیرکردنه‌وه‌یه‌کی هیورانه‌ له‌ ژبانی هه‌ر سێ نه‌ته‌وه‌ ناوه‌یتر اوه‌کان ده‌مانگه‌یه‌نیته‌ سه‌ره‌ئه‌نجامیکی هاوشیوه‌، ئەگه‌ر نه‌ئین ئه‌نجامی یه‌کانگیر. بۆچی نا؟ ئاخ‌ر ئەدی ئەو

ئاماژەیی لە بارەیی لەیه کچوونی نیوان ئەو سەئ نەتەوانەمان
پیشکەش کرد بەس نییە بۆ ئەوەی بمانخاتە سەر ئەو هزرەیی،
کەوا کاریگەراییەکان هەر یەکن یان لەیه ک نزیکن، ئەو
باندۆرانەیی کاریان لەسەر ژیاانی ئەو نەتەوانە کرد و گەیانندی
بەیه ک ئەنجام، یان ئەنجامیگی لە یە ک نزیک!

ئیمە لێردا نامانەوی لە بابەتە کەمان دوورکەوینەو و بیینە
سەر باسی یەکانگیری و لەیه کجیاوازی نیوان عەرەب و یۆنان
و رۆمان، ئاخر ئیمە لەم بارەییەو نانووسین، بەلکو دەلیین ئەو
دیاردە ئەدەبیییە لەم کتیبەدا لێدەکوڵینەو، ئەوەی هەواداران
کۆنەخواز زۆر لێ دەسلەمێنەو، ئەم دۆخەش هەر بەتەنیا
لەسەر نەتەوی عەرەب تاییەت نییە، بەلکو پەریوەتەو نەتەو
کۆنەکانی دیکەش، نەخاسە هەردوو نەتەو نەمرەکانی یۆنان
و رۆمان. ئیدی هەر نەتەوی عەرەب بە تەنیا ئەو تاکە نەتەویە
نییە کە شیعیری بە دەمی شاعیرانی خۆی هەلبەستبێ و بە درۆ
و بوختان بداتە پال شاعیرە کۆنەکانی، بەلکو پیشتر لەلایەن
نەتەوکانی یۆنان و رۆمانیشەو شیعیر داتاشراو و گوتووینە
گواپە ئەو شیعیری شاعیرە کۆنەکانیانە، بەمەش خەلکیان
پێهەلخەلەتاندوو و باوەریشیان پێهیناوە. ئەم هەلخەلەتاندن و
باوەرپێکردنە بووەتە ریسایەکی ئەدەبی، خەلک لەباوکەو بۆ
نەوی دواي خۆی بەجیھیشتو بە دنیاییشەو وەک
کەلتوواریک بۆیان بەجیماوەتەو، تا سەردەمی نوێ هات و تا

رەخنەگران لە ماخۆيانى ميژوو و ئەدەب و زمان و فەلسەفەدا
کۆليانەوھ و بەپيى توانا شتەکانيان راستکردوھتەوھ.

ئەوھش باش دەزانی کە بزووتنەوھى رەخنە لەچاو یۆنان و
رۆماندا ھيشتا کۆتايى پینەھاتوھ، سبەى و دووسبەش کۆتايى
پینايەت. تۆ ئەوھش دەزانی ئەم رەخنەيە گەيشتوھتە
ئەنجامگەليک، کە بەتەواوى کلتورە نەريتە باوھکەى لە
ميژووى ئەو دوو نەتەوھيە و ئەدەبەکەيان گۆرپوھ. تۆ ئەگەر
بیر بکەيتەوھ، ئەوا لەگەلدا لەسەر ئەوھ ھاورا دەبى، کە بنەماى
راستەقینەى ئەم جوولانەوھ رەخنەييە، کارانگازبوونى
تويژەرانى ئەدەب و ميژووھ بەو ريبازەى کە لە سەرەتاي ئەم
کتیبەدا بانگم بۆ راديرا، ئەويش ريبازى (ديکارت) ھ بۆ فەلسەفە.

ئيدى چ خۆشى بى يان ناخۆشى بى پيوستە بکەوينە بن
باندۆرى ئەم ريبازە لە تويژينەوھى زانستى و ئەدەبى، ھەرۆک
چۆن رۆژئاواييەکان پيى کارىگەر بوون. پيوستە ئەم ريبازە لە
رەخنەى ئەدەب و ميژوووماندا دابھينين ھەرۆک چۆن
رۆژئاواييەکان لە رەخنەى ئەدەب و ميژووياندا دايانھيتا. ئاخىر
ئەوھ دەيان سالا ھەر خۆى جۆرى بىرکردنەوھى عەقليانەى
ئيمە دەگۆرپى و دەبیتە رۆژئاوايى، يان تۆ وھەا بلى، بە چەشنیک
دەگۆرپى لە رۆژئاوايى نزيک دەبیتەوھ لەوھى لە رۆژھەلاتى.
ھەرچەند رۆژگاريشى بەسەردا تيبەرى، کە چى گۆرپانکارى
نۆژەن دەبیتەوھ و پەيوەنديەکانيش بە خۆرئاواوھ خيراتر دەبن.

خو ئه گهر ئیستا له میسر دا که سانیک هه بن پشتیوانی کۆنه خوازی بن، ئه وانی دیکه ش پشتیوانی نوێخوازی بن، ئه واهه ده گه یه نئ، که عه قلیه تی خه لکه که شه قلی رۆژئاوایی وه رگرتوه و ئه وانی دیکه ش ئه و به خته یان نه بووه، یان سه رنه که وتوون ئه و به خته وه ر بگرن مه گهر به راده یه کی که م نه بی. بلا بوونه وه ی زانستی رۆژئاوایی له میسر و به بلا بوونه وه ی رۆژ له دوا ی رۆژدا، کردو کۆشی تاک و به کۆمه لیش به ئاراسته ی بلا کردنه وه ی زانستی رۆژئاوایی، هه موو ئه مه وامان لیده کا به یانی، یان دوو به یانی عه قلمان ببیته عه قلیکی رۆژئاوایی، به وه ی له ژیر کاریگه ریی ریبازی "دیکارت" دا ئه دهب و وێژه ی عه ره ب بخوینین، هه ره ک چۆن رۆژئاواییه کان ئه دهب و وێژه ی یۆنان و رۆمانیان خویند و لێیان کۆلیه وه.

پیمخۆشه زانیارییه کی که م له سه ره هه ر کتیبیک له و کتیبه زۆروه وه ندانه ی ئیستا له ئه و روپا له باره ی میژووی ئه دهبی یۆنان و رۆمان چاپ و بلاوده بنه وه په یدا بکه ی، تا دوا ی ئه و زانیارییه له خۆت بپرسی، ئاخۆ چی له و بیروباوه رهی کۆنینه کان له باره ی میژووی ئه دهبی ئه و دوو نه ته وانه ماوه ته وه: تو بلی بۆچوونی کۆنه کان له مه ر ئه لیا ده و ئۆدیسه راست بووبی؟ ئه ری ئه وه ی له باره ی (هۆمیرۆس) و (هیرۆدۆس) و شاعیره هه کایه تخوانه کانی دیکه یان دهوان، ته نانه ت باوه ریشیان پێیان هه بوو، راست بوو؟ ئه ری ئه وه ش راست

بوو گوايە كۆنەكانيان سەرتاپاي سىياسەت و زانست و ويژە و
ژيانيان لە باوسوخواسى يۆنان و رۆمان بە بنەما وەرگرتبوو؟
شتىكى خۆش و شىرىنىشە ئەوھى (ھىرۆدوت) لەبارەى ميژووى
يۆنان و ئەوھى (تيتوس ليفيوس) ىش لەبارەى ميژووى رۆمان
نوسىويانە بخوينتەوھ، ھەرودھا ئەوھى ميژوونوسەكانى
بەم دواييانەش لەبارەى ميژووى ئەو نەتەوانەيان نوسىيوھ
بخوينتەوھ، لى كاتى تۆ نوسىنى ميژوونوس و ئەدىبە
عەرەبەكانى ئەم سەردەمە دەخوينتەوھ ھىچ جياوازيبەك
لەنيوان ئەوھى ئىبن ئىسحاق و ئەوھى تەبەرى لە ميژووى
عەرەب و ئەو ئەدەبەى گىراويانەتەوھ و نوسىويانە نابىنى.
ئەوھش لەبەر ئەوھى كە زۆرىنەى ئەو ميژوونوس و ئەدىبانە
بەم رىبازەى توژىنەوھ كارانگان نەبوون، تۆ ھىشتا ناتوانى
بروا بەو كەسايەتيانە بكەى و لە خەيالپلاوى و ئەفسانە دەرپاز
بىى.

خۆ ئەگەر وا كەوتەوھ ئەم كىتبە رەزامەندى زۆر لە ئەدىب و
ميژوونوسانى بەدەست نەھىنا، ئەوا ئىمە دلىيان لەوھى
تىزەكە زيانى پىناگا و لە كارىگەرىبەكەشى بەسەر ئەو نەوھ
تازەپىگەيوھ كەم ناكاتەوھ. ئاخىر ئايندە ھى رىبازى (دىكارت)ە
نەوھك رىبازى كۆنەخوازن.

سیاسەت و داتاشینی شیعر

پیشتر گوتم عەرەبیش ھەرۆک نەتەوہ کۆننەکان کەوتووەتە ژێر کاریگەرییەکان تا شیعر و باسوخواسەکانیان دابتاشن. دەکری گرنگترین لەو کارانگازییانە ی مۆری خۆی بە ھەنیە ی نەتەوہ ی عەرەب و ژیانییەوہ ناوہ بە شیوہیەکی شە نەدەسپێتەوہ و نە دەروا، ئەویش ئەو کاریگەرییە کە بە ئاستەم دەتوانری جیاکریتەوہ، چونکە تیکەلە ی دوو رەگەزی زۆر بەھیزە کە دین و سیاسەتن. ئەوہ ی راستی بی ناتوانین لە میژووی ئیسلامی بگەین ھەرچەندە لق و ھۆبە ی زۆریشی لی دەبیتەوہ مەگەر ئەم پرسە (پرسی دین و سیاسەت) بە باشی ڕوون نەکریتەوہ. ھەر لەگەڵ سەرھەلدانی ئیسلام و لە سەدەکانی یەکەم و دوومدا، بارودۆخ و ھە ی خواست، کە عەرەب نەیتوانی لە ژێر باندۆری ئەو کارانگازیانە دا دەریچێ و لێی ڕزگار ببێ.

ئەوان موسلمان بوون ھەر بە ئیسلامەتیش لە جیھان بەدیارکەوتن، بۆیە ئەوان زۆریان پێویست بەوھ بوو شانازی بەو ئیسلامەتییەوھ بکەن و لەو پەيوەندییەدا دەست بەو سەرھەلدان و دەسەلاتەیانەوھ بگرن، بە شیوہیەک بێتە ماہی قایلبوون. ئەوان لەھەمان کاتیشدا خەلکی دەمارگیر و ماخۆی چاوتیبرین و بەرژەوھەندییش بوون، بۆیە ناچاربوون چاویان لەو دەمارگیرییەیان بێ و لەگەڵ سوود و چاوتیبرین و دینەکەیان بیگونجین.

کەواتە ھەر جوولەییەک لە جوولەکانیان و ھەر پوویکی ژانیان لەبن باندۆری دین و سیاسەتدا بوو. خۆ ئەگەر ژانی ئەوان وەک وەسفمان کرد بە دین و سیاسەتەوھ کاریگەر بووبی، ھەول و کۆششیان بۆ خۆگونجاندن لەنیوان ئەو دووھدا بووبی، یاخود بە دەستەواژەیکى دروستتر: بۆ ئەوھى کەلک لە ھەموویان وەربگرن، ئەوا بۆ میژوونوسی سیاسی، یان ئەدەبى، یان کۆمەلایەتى وەھا باشترە پرسى دین و سیاسەت لای عەرەب بکاتە بنەماہک بۆ لیکۆلینەوھ لەو پشەتیەى ئەو ویستوویەتى، تا لە لق و ھۆبەکانى میژوودا بکۆلێتەوھ. ئیدی دواى ئەوھى زیاتر لەو پرسە دەکۆلینەوھ، بۆت دەردەکەوئى کە ئیمە نە پیلێھەلبرین و نە خەتابار.

یەكەمین شتیش کە باشە سەرنجى بەدەین ئەو کۆششە توندوتیژە بوو، لەلایەک بە پیغەمبەر و یارەکانى پەيوەست بوو، لەلایەكى دیکەشەوھ بە قورەیش و ھاوپەیمانەکانى. لى لە

پوژانی سهره تای په یدابوونی ئیسلامدا، ئه و کاته ی پیغه مبه ر و یار و یاوهره کانی له مه ککه کلؤل و به شمه ینه ت بوون، ئه و ا ئه م کوششه (جیهاده) سهرله به ری ههر کوشش یکی دهمه ته قیی پانتایی مشتومری رووت بوو، به راده یه ک له مه دا پیغه مبه ر له به رانه ر زورینه ی ره های میلله ته که ی تاک و ته نیا بوو، ئیدی ئه و به قورئان دهمه قالیی له گه ل ده کردن، مملانیکه ی به هیئانه وه ی ئایه ته مه حکمه کان بوو، ئیدی به سه ر یاندا زال ده بوو، سه ری لیده شیواندن و هه راسانی ده کردن. ئه و چه ند له و دهمه ته قییبه و دهمه قالییبه دا سه رکه وتوو ده بوو، به ختی ئه وه ی بو په یدا ده بوو که سانیک له میلله ته که ی خو ی به لای ئه ودا بشکیننه وه و بینه پشتیوان و پاشان بینه حیزب (لایه نیک) ی دژوار، لی حیزبه که حیزب یکی سیاسی نه بوو، ئه وسا چاویشی نه له سه ر مه زنا یه تی و نه به سه ر دازالبوون و نه ته په سه رکردن بوو، یان هیشتا ئه وه له بانگه وازه که یدا په یدا نه بوو بوو. لی ئه و حیزبه چه ند به هیز و گوړ و شیرازه پته وتر ده بوو، ئه وه نده ش دژایه تی و به ره له ستی قوره یش و ئاژاوه که یان توندتر و گرژتر و شه رانگیزتر ده بوو، تا وه ک خو ت ده زانی ره وی (کوچی) یه که م و پاشان کوچی پیغه مبه ریشی بو مه دینه به دوا دا هات.

لی ئیره نه جیگه ی باسی کوچکردنه بو مه دینه و نه جیگه ی ئاماده کارییه کانی ئه نساریشه بو پشتیوانیی پیغه مبه ر و دالده دانی، هه روه ها جیگه ی ئامانجه جیا جیا کانی ئه و کوچه ش نییه. له گه ل ئه وه شدا ده توانین به ئه رخاینبوونه وه ئه وه تومار

بکه‌ین، که ئەم کۆچه پیگه‌ی پرسى ناکۆکی له‌نیوان پیغه‌مبه‌ر و قورپه‌یش گه‌یانده‌ دۆخیکى جیاوان، وای لیگرد ناکۆکیه‌که له‌ رپوی سیاسیه‌وه بۆ چاره‌سه‌رکردنى پشت به‌ هیز و شمشیر ببه‌ستى، ئەمه‌ له‌دوای ئەوه‌ی ناکۆکیه‌که‌ پێشتر دینی بووه‌ و به‌ند بووه‌ به‌ مشتومر و دهمه‌قالی به‌ به‌لگه‌وبه‌ند و هیچ شتیکی دیکه‌ نا.

له‌وکاته‌ی پیغه‌مبه‌ر کۆچی کرده‌ مه‌دینه، ئیدی ئیسلام یه‌که‌یه‌کی سیاسیه‌ی په‌یداکرد، که‌ هیزیکی ماددی و باسکئه‌ستووری خۆی هه‌بى، قورپه‌یش هه‌ستیکرد شته‌که‌ له‌ بته‌په‌رستیه‌ی و راپوچپوونه‌ به‌میراتماوه‌کان و دابونه‌ریته‌ کۆنه‌کان ته‌په‌رپوه، بازى داوته‌ شتیکی دیکه، بۆ قورپه‌یش له‌ دین و ئەوه‌ی پێیه‌وه‌ په‌یوه‌ستبوو دژوارتر و کوشنده‌تر بوو، ئەویش سه‌ردارێتی سیاسیه‌ی بوو به‌سه‌ر حیجاز و ریگه‌ی بازرگانه‌ی نیوان مه‌که‌که‌ و ئەو ولاتانه‌ی کاروانی بازرگانه‌ی له‌ زستان و هاویناندا بۆ به‌ریده‌کرد. خۆشت باش ده‌زانی که‌ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر کاروان ماکی ئەو به‌یه‌کدانه‌ گه‌وره‌یه‌ی نیوان پیغه‌مبه‌ر و قورپه‌یش بوو له‌ به‌در. گومانیه‌ی ته‌یدا نییه‌ که‌ کردوکۆششی (جیهاد)ی نیوان پیغه‌مبه‌ر و قورپه‌یش تا ئەوکاته‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌ مه‌که‌که‌ بوو هه‌ر لایه‌نیکی دینی رپوت بوو. له‌ کاتێ کۆچی کرده‌ مه‌دینه، کردوکۆیه‌که‌ بووه‌ کۆششیکی دینی و سیاسیه‌ی و ئابووری، ئیدی

مه کۆی مملانی نیوان قورپه‌یش و موسلمانه‌کان هر به‌ته‌نیا له‌سه‌ر ئه‌وه نه‌مایه‌وه ئاخۆ ئیسلام هه‌قه یان ناهه‌ق، به‌لکو بابته‌که گه‌یشته ئه‌وه‌ی ئاخۆ نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب یان هر به‌لای که‌می نه‌ته‌وه‌ی حیجاز ملکه‌چی کۆ ده‌بن، هه‌روه‌ها ریگاکانی بازارگانی ده‌که‌ونه به‌رده‌ستی کۆ.

به‌م چه‌شنه ده‌توانی له‌ ژیاننامه‌ی پیغه‌مبه‌ر بگه‌ی به‌وه‌ی له‌و کاته‌ی بۆ مه‌دینه باری کرد، هر به‌ته‌نیا به‌ قورپه‌یش په‌یوه‌ست نه‌بوو، به‌لکو به‌ عه‌ره‌به‌کانی دیکه هه‌روه‌ها به‌ جووه‌کانیش په‌یوه‌ست بوو. لێ خۆ ئیمه میژووی پیغه‌مبه‌ر نانوو‌سینه‌وه، به‌لکو له‌و هه‌موو شته‌ ده‌مانه‌وئ به‌په‌له‌ بگه‌یه‌نه‌ مراره‌که‌مان، ئه‌ویش وه‌رگه‌رانی کردو کۆ (جیهاد) بوو بۆ باری سیاسی، هه‌لبه‌ت ئه‌مه‌ش دوای ئه‌وه‌ی جیهاده‌که‌ دینی بوو، دوژمنایه‌تی له‌نیوان مه‌که‌ و مه‌دینه په‌یدا کرد، یان دوژمنایه‌تی له‌نیوان قورپه‌یش و ئه‌نسه‌ره‌کان په‌یدا کرد، که‌ پێشتر شتیکی وه‌ها له‌ گۆرپیدا نه‌بوو. ئاخ‌ر هر ژیاننامه‌ی پیغه‌مبه‌ر ئه‌وه‌مان بۆ باس ده‌کا، به‌ر له‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر به‌ره‌و مه‌دینه کۆچ بکا په‌یوه‌ندی و هاموشۆ له‌نیوان قورپه‌یش و ئه‌وس و خه‌زعه‌جا گه‌رموگور و به‌تین بووه. ئه‌مه‌ش خۆی شتیکی سه‌روشتی و لۆژیکی بوو، ئاخ‌ر ئه‌وس و خه‌زه‌ج له‌سه‌ر ریگه‌ی بازارگانی قورپه‌یش بوون بۆ شام. هه‌یچ چاره‌ش له‌به‌رده‌م ئه‌و شاره‌ بازارگانییه‌دا نه‌ما بووه ئه‌وه‌ی ناوی مه‌که‌ بوو، به‌ده‌ر له‌وه‌ی ئاسایشی ریگای بازارگانی خۆی بپاریزی و په‌یوه‌ندیی دۆستانه‌ له‌گه‌ل

ئەو کەسانە بەهیز بکا، ئەوانەى لەتوانایاندا هەبوو ئەم رپرەوه
بخەنە بەردەم گەف و هەرەشەى خۆیان.

کەواتە لەدوای کۆچەکە، دوژمنایەتى لەنیوان مەککە و مەدینەدا
بەرپابوو. زۆریشى پینەچوو دوژمنایەتییەکە خوینى تیکەوت،
ئەویش ئەو رپرۆزەى ئەنسارەکان لە "بەدر" و قورەیشییەکانیش
لە رپرۆزى "توحد"دا سەرکەوتن. ئەو بوو شیعریش لەم
دوژمنکارییەدا لەپال شمشیردا بەشداری شەرەکان بوو، ئینجا
شاعیرەکانى ئەنسار و قورەیش بە شەرەشیعر لەبەرانبەر یەک
وەستانەوه، دارپسانە یەکدی و پەلامارى یەکدیيان دا و
دەمەقالەیان لەگەڵ یەکدا گەرم کرد، هەر بەرەیهک بەرگری لە
شکو و دەستەکەوتەکانى خەلکى خۆى دەکرد. پاشان
هەلوێستەکە زۆر ناسکتر بوو، ئاخىر شاعیرانى ئەنسار لە دژى
قورەیش وەستانەوه و بەرگریان لە پیغەمبەر و یارەکانى
دەکرد کە قورەیشى بوون، هەرچى شاعیرانى قورەیش بوون
داده‌بەزینە سەر ئەنسارەکانى پیغەمبەر و یارەکانى، کە لە
کاکلەى قورەیش بوون. هەر دەبى ئەو داشۆرینی شاعیرانە
گەیشتیبیتە ئەوپەرى توندوتیژی خۆى، چونکە پیغەمبەر دنەى
شاعیرەکانى بەرەى خۆى دەدا، پەسنى شاعیرە یار و
دۆستەکانى خۆى دەدا و ئامادەى دەکردن و بەلینى پاداشتى
پێدەدان، هەرۆک چۆن بەلینى بەجەنگاوەران دەدا کە لەو

دونیادا حساب و پاداشتیان لای خودا زوره و ده شیگوت
جو برائیل لایه نگری حه سسانه.^{۱۴}

له گه ل به رپابوونی جهنگ و گه رمبوونی شه پو شو پدا، شیعیری
دا شو رینیش له نیوان قورپه یش و ئه نسا ردا توند و گرژ بوو.
خوشت پشکی عه رب له ده مارگیری و سووربوونیان له سه ر
توله کردنه وهی خوینی رژاودا ده زانی، هه روه ها هه ول و
ته قه ل لایان بؤ به رگریکردن له ئا برووی تکاو ده زانی. ئیدی
شتیکی سه یروسه مه ره نه بوو که رق و بی زاری له نیوان ئه و
دوو نشینگه یه ی خه لکی حیجاز بگاته ئه و په ری لوتکه ی خو ی.

قورپه یش له کوششی خو ی به سه ره نیزه و زمان و سه ر و
سامان به رده وام بوو، قسووری نه کرد، له م کاره شیدا عه رب
و جوو هاوکاری بوون، به لام سه رنه که وت. ئیدی رپوژی خو ی
هات و سیبهری پیغه مبه ر گه یشته سه ر مه ککه، ئه وسا مه زن و
بریارده ریان ئه بوسوفیان له نیوان دوو بژارده دا مایه وه: یان
ئه وه تا له سه ر به رگری خو ی به رده وام بی و به مه ش مه ککه
له ناو بچی، یان له گه ل دuxe که دا بر وا و خو ی بگونجیتی و
ناشتی بکا، هه روه ک خه لکه که بچیته سه ر دینه که و چاوه ری
ئه وه بکا به لکو ئه و ده سه لاته سیاسییه ی له مه ککه وه
گو یزرایه وه مه دینه، له قورپه یش وه که وته ده ست ئه نسا ر،

^{۱۴} مه به ست حه سسانی کوری سابت (ثابت) ه، که سه ر به هوزی خه زره جی مه دینه و له
ئه نسا ره کان بوو، به شاعیری پیغه مبه ر ناسرا و له نیوان ساله کانی ۳۵-۵۰ کی کوچی له
سه رده می خه لافه تی عه لی کوری ئه بو تالییدا کوچی دوا بی کرد.

جاریکی دیکه بۆ قورپه‌یش و بۆ مه‌ککه بگه‌رپته‌وه. ئەبوسوفیان موسلمان بوو، له‌گه‌لیدا قورپه‌یشیش موسلمان بوو، بۆ پیغه‌مبه‌ریش یه‌کیته‌یی عه‌ره‌بی به‌دیها، ئەو ئاگره‌ی له‌نیوان قورپه‌یش و ئەنساریشدا له‌کلپه‌ و جۆشدا بوو دامرکایه‌وه و بووه‌ خۆله‌میش، ئەو سا به‌رواله‌ت سه‌رجه‌م خه‌لکه‌که‌ بوونه‌ برا و هاموشۆکاری دینی.

خۆ ئەگه‌ر پیغه‌مبه‌ر له‌ دوا‌ی فه‌ت‌ح‌ی مه‌ککه‌دا نه‌مردبا، له‌وانه‌بوو ئەو ر‌قوکینه‌یه‌ی نیوانیان بس‌رپته‌وه و نه‌هیڵی و ده‌کرا ر‌ووی عه‌ره‌ب به‌ره‌و ئاراس‌ته‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌رگه‌راندبا، به‌لام زۆری پینه‌چوو له‌ دوا‌ی گرتنی مه‌ککه‌دا مرد، نه‌ ر‌یسا‌یه‌کی بۆ جینشینی و نه‌ ده‌ستوریکی بۆ ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ی جیه‌یش‌ت که‌ دوا‌ی نا‌ته‌بایی یه‌کی خستبوو. جا لیره‌دا خۆ هیچ شتیکی سه‌یر نه‌بوو ر‌قوکینه‌ کۆنه‌که‌ سه‌ره‌لب‌داته‌وه و ئاژاوه (فیتنه‌) خه‌وتوو‌ه‌که‌ بیدار بیت‌ه‌وه و خۆله‌میش‌یش له‌سه‌ر پش‌کۆی ر‌قه‌کینه‌که‌ لادری و بگه‌شیت‌ه‌وه!

هه‌ر به‌راس‌تی‌یش هی‌شتا به‌ته‌واوی پیغه‌مبه‌ر له‌م دونیا‌یه نه‌چوو‌بووه‌ دهر، که‌ موهاجیره‌کانی قورپه‌یش و ئەنساره‌کانی ئەوس و خه‌زره‌ج که‌وتنه‌ ناکۆکی، ئاخۆ جینشینی‌یه‌که‌ چۆن بی؟ بۆ کێ بی؟ خۆ ئەگه‌ر چه‌ند که‌ سیکی لیبراو و پیکراوی دینداری قورپه‌یش نه‌بووبان و پارسه‌نگی هی‌زه‌ مادییه‌که‌ش هه‌ر لای قورپه‌یش نه‌بووبایه‌، خه‌ریک بوو کار له‌کار بترازی. ئەوه‌بوو ئەنساره‌کان ملکه‌چ بوون به‌وه‌ی پرس‌ی مه‌زنایه‌تییه‌که‌یان

لە دەست دەربچى و بۇ قورەيش بگەرپتەوہ. واديار بوو دۇخەكە لەنيوان ئەو دوو بەرەيەدا سەقامگير دەبى، ھەموويان لەسەر ئەوہ كۆك بوون، كەسيان لارىي لىنەبوو تەنيا سەعدى كورى عوبادە نەبى، ئەو كەسەي رەتى كوردەوہ موبايەعەي ئەبوبەكر بكا، ھەرودھا موبايەعەي عومەریش بكا و نوپۇزى موسلمانان دابەستى و ھەجى ئەوانىش بكا. ئەو لەسەر ئەو نەيارىيە شىكۆدارىيەي خۆي مايەوہ و مكوپ بوو، تا بە غەدر لە يەكە لە گەشتەكانيدا كوژرا. ھەرودەك گىررەوہكان گىراويا نەتەوہ، گوايە جنۆكە دەستى لىوہ شاندىوہ و كوشتوويەتى. ئىدى ھىزى قورەيش و ئەنسىار لە رۇژگارى ئەبوبەكردا لە ھەلگەرەنەوہي عەرەب لە موسلمانىتدا بۇ رۇژگارى عومەر بۇ داگيركارىي (فەتھ) رۇيشت. لى ئاكنجىيەكانى ئەمان و ئەوان لە مەككە و مەدىنەدا نەيانتوانى ئەو ناكۆكيە توندوتىژە كۆننەي خۇيان، كە لە سەردەمى پىغەمبەردا بۇ يەكدييان ھەبوو، فەرامۇش بكن، ھەرودەك چۆن نەيانتوانى ئەو خوينەي لە پەلاماردان و بەسەردادانەكان (لە عەزەوات) دا رۇا، لەبىر بكن.

گومانى تىدانىيە ئەو لىبراوييەي عومەر رىگر بوو لەوہي ئاژاوہ لەنيوان موھاجرین و ئەنسىار، يان بە واتايەكى دروستتر لەنيوان قورەيش و ئەنسىاردا ھەلبگيرسى. گىرەرەوہكان ئەوہيان بۇ گىراويەنەتەوہ، كە عومەر رىگرىي لە گىراونەوہي شىعەرەكان كرددوہ، ئەو شىعەرە داشۆرىنانەي كاتى خۆي لە سەردەمى پىغەمبەردا لەنيوان موسلمان و بىپرواكاندا

لە ئارادا بوون. ھەر ئەم گێرانیە وەھە سەلمینەری گێرانیە وەھەکی دیکە، ئەویش ئەوێهە کە قورەیش و ئەنساڕ ئەو داشۆرینەى رۆژگارى پێغەمبەر لە نیوانیاندا ھەبوو لەبیریان نەچوو و یادیان کردوو ئەو، سووریش بوون لەسەر گێرانیە و بە گێرانیە وەشى لایەک چیژی وەر دەگرت و بەرانبەرە کەشى رقی ھەل دەستا، چیژ و رقیک مەگەر ھەر ماخۆی دەمارگیری بەھیز لەکاتی دۆران و سەرکەوتندا ھەستی پیکردبى

دەگێرنەو رۆژیکیان عومەر دەچیتە مزگەوتی پێغەمبەر، دەبینى ھەسسان شیعەر بۆ کۆمەلە موسلمانیک دەخوینیتەو، ئیدی گویى دەگرى و پێدەلى: ئەو چیتە دەلى وەک حوشتر دەبۆرنى؟ ھەسسانیش پێگوتەو: ئەى عومەر وازم لیبینە، بەو خۆدایە ھەر لیرە و لە حزورى کەسێکی لەتۆ چاکتر شیعەرم دەگوت و ئەویش رەزامەند بوو، ئیدی عومەر وازی لیدەھینى و بە رپی خۆیدا دەروا. تیروانین لەم گێرانیە وەھە بەو لایەدا دەروا، کە وەک پێشتر سەرنجمان لیبدا بەوێ ئەنساڕەکان وەک ئەو و ابوون، کە تۆلەى خۆیان پینە کرابیتەو و دەمارگیری کەیان وایلێکردبوون نەتوانن وازی لیبھینن. ئیدی خۆیان بە پشتیوانی پێغەمبەر و زەبرووشاندنیان لە قورەیش ھەل دەدایەو، بەشان و بالی ئەو شیان ھەل دەدا، کە بەر لە مردنى پێغەمبەر چ نەبەردیەکیان کردوو و بە دەست و زمانیان چ دەسکەوتیکى مەزنیان بۆ خۆیان تۆمار کردوو.

عومه ریش قورپه یشی بوو، ده مارگیریه که ی وایلنکردبوو رقی له وه بی گالته به قورپه یش بکری، خوشیی له به زین و شکسته کانی نه ده هات، له وه ی که به سهر قورپه یشدا هاتبوو. له سه رووی هه مووشیانه وه سه رداریکی لئبراو بوو، ده یه ویست کاروباری ره عیه ته که ی رابگری و ده سه لاتی موسلمانان له سهر بنه مایه ک دامه زریتی که ده مارگیرانه نه بی. له مه شیاندا هه ندی سهر که وت، به لام به هه موو مران و خواسته کانیشی نه گه یشت.

گیره ره وه کان ئه وه یان گیراوه ته وه، گوایه عه بدوللا بن ئه لزه به عری و زراری کورپی خه تاب له رۆژگاری خه لافه تی عومه ردا هاتنه مه دینه و چوونه لای ئه بی ئه حمده بن جه حش، ئه ویش کابرایه کی نابینای قسه خوش بوو، خه لک به چاکه ناویان ده هینا، ئه وان چوون و پینانگوت ده ی بانگی هه سسانی کورپی سابتمان بۆ بکه تا شیعرمان بۆ بخوینیتته وه و ئیمه ش له به رانبه ردا شیعر ی بۆ بلیننه وه، ئه ویش گوتی باشه، ئینجا به دوا ی هه سسانیدا نارد و ئه ویش هات. کابرای نابینا گوتی: ئه وانه برایه کانتن و له مه ککه وه هاتوون و ده یانه وی گوی له شیعرت بگرن. هه سسانیش گوتی؛ چۆنتان پی باشه، ئیوه ده ست پینکه ن یان من؟ دوو که سه که ش گوتیان: ئیمه ده ست پییده که یین. ئیدی له و شیعرانه یان گوت که قورپه یش له باره ی ئه نساره کانی گوتبوو، ئه وه ندیه یان گوت تا به رانبه رکه یان له توورپه یان کولا و سووربووه وه، کاتیکیش لیبوونه وه سواری وشتره کانیان بوون و بۆ مه ککه گه رانه وه.

ئینجا چه‌سسان به توورپه‌یی ئه‌وانی به‌جیه‌یشت و چووه لای عومه‌ر و سه‌برده‌که‌ی بۆ گپ‌رایه‌وه. عومه‌ریش گوتی: پشتیوان به‌خوا تۆ‌له‌ت بۆ ده‌که‌مه‌وه. ئینجا به‌دوای هه‌ردوو که‌سه‌ قورپه‌یشیه‌که‌یدا نارد، کاتی ئه‌وان گه‌یشتن، لای عومه‌ر چه‌ند که‌سیک له‌یارانی پی‌غه‌مبه‌ر دانیش‌تبون. ئه‌وسا عومه‌ر به‌چه‌سسانی گوت: ده‌ی به‌دلی خۆت شی‌عریان پی‌ بلێوه، ئه‌ویش ئه‌وه‌ندی گوت تا دلی دامرکا. دوای ئه‌وه عومه‌ر گوتی -خاوه‌نی کتییی ئه‌له‌ئ‌غانی بۆمان ده‌گپ‌ریت‌ه‌وه- : ئاخر لی‌م قه‌ده‌غه‌ کردبون ئه‌و شی‌عرا‌نه‌ بلێنه‌وه چونکه‌ قه‌تماغه‌ی ر‌قوکینه‌ کۆنه‌کان هه‌له‌داته‌وه، خۆ ئه‌گه‌ر نه‌شیه‌لمیتن ئه‌وا بینوسن. ئیدی ئه‌گه‌ر عومه‌ر ئه‌م قسه‌یه‌ی کردبی‌ یان نه‌یکردبی، ئه‌نسه‌ره‌کان شی‌عری داش‌و‌رینی خۆیان له‌ دژی قورپه‌یش ده‌نوسیه‌وه و په‌رۆشیش بون لی‌یان ون نه‌بی.

ئین س‌ه‌لامیش گوتویه‌تی: قورپه‌یش سه‌یری خۆی کرد، بینی پشکی ئه‌و له‌ شی‌عری جاهیلیدا زۆر که‌مه، بۆیه‌ له‌ ئیسلامدا زۆری هه‌ل‌ر‌شت. گومانیشم نییه‌ به‌ شی‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی وه‌های شی‌ع‌ر هه‌ل‌ر‌شتی تا ئه‌نسه‌ره‌کانی پی‌ دابشۆری.

کاتی‌کیش عومه‌ر کوژرا و دوای چه‌ندو‌چوونیک‌ی زۆر، خه‌لافه‌ته‌که‌ بۆ عوسمان به‌جی‌ما، به‌مه‌ ئه‌و بیرو‌که‌ سیاسیه‌ی له‌ می‌شکی ئه‌بوسوفی‌اندا هه‌بوو هه‌نگاو‌یک چووه‌ پ‌یشه‌وه، وه‌نه‌بی هه‌ر به‌ته‌نیا خه‌لافه‌ت له‌ ده‌ستی قورپه‌یشدا بی، به‌ل‌کو به‌تایبه‌تیش له‌ تیره‌ی به‌نو‌ئومه‌یه‌دا قه‌تیس مایه‌وه. ئینجا

ده مارگیری قورپه ش کلپه ی سه ند، ده مارگیری ئومه ییه کان کلپه ی سه ند، له گه لیدا ده مارگیرییه کان دیکه ی عه ره ب وروژا و گری گرت و بزووتنه وه ی ده سته سه رداگرتنی خاکی دیکه هه ندیک هیور بووه وه، پاشان عه ره ب خو به خو به ناویه ک وه ربوون. هه روه ک خو شت باش ده زانی، له ئه نجامدا عوسمان کوژرا و شیرازه ی موسلمانان له یه ک تراز، دوا ی ئه و فیتنه و شه رانه ش سه رجه م کاروبار که وته بن ده ستی به نوئومه ییه .

هه یین نه خشه ی سیاسی خه لیفه گورا، یان به ده رب رینیکی دروستتر: ئه و نه خشه ییه ی عومه ر داینا بوو شکستی هیئا، واته نه خشه ی ئه وه ی ری له عه ره ب بگری، لاپه ره ی ر قوکینه کان ی به ر له ئیسلامیان هه لبدنه وه. ئه وه بوو عه ره ب گه رانه وه سه ر به دترین دوخی جاهیلیان له کینرکی و شانازی به خو وه کردن، ئه مه ش له هه موو ئاوا ییه کان ی ئیسلامیدا قه وما. لیره دا ئه وه نده به سیه تی نمونه ی کینرکی شاعیرانی ئه نسار و غه یره ئه نساتان لای موعاویه و یه زیدی کوری موعاویه بو به ینمه وه، تا له وه تیگه یت ئاخو عه ره ب تا چ راده یه ک بو رۆژگاری ده مارگیرییه کۆنینه که یان گه رابوونه وه.

له وانیه ئه و چیرۆکه ت خو یندیته وه، که باسی ئه وه مان بو ده گیریته وه، چون عه بدوره حمانی کوری حه سسان بو لیدان له به نی ئومه ییه دا شیعیریکی دلدار ی به سه ر رهمله ی کچی موعاویه دا گوتبوو. موعاویه ش هه روه ک دابی خو ی، خو ی وا نیشان دا حه وسه له ی خو ی گرتوو و به عه بدوره حمانی گوت:

تۆ لە کوئی خوشکی هیند لە کوئ! هەرچی یەزیدیش بوو
 وینەیهکی ئەبوسوفیانی باپیرەى بوو، پیاویکی دەمارگیری
 قینلەدل و زەبرووشینی دژە ئیسلام و ریساکانی بوو، کەعبی
 بن جوعەیلی دەسخەرۆ کرد بەلکو بە شیعەر ئەنسارەکان
 دابشۆری، ئەویش رازی نەبوو وەلامی دایەوھ؛ ئایا دەتەوئ
 دواى موسلمانبوونم وام لیکەى لە ئیسلام هەلبگەریمەوھ؟
 پاشان ئەختەلى هەلخەلەتاند، ئەختەل عیسایی بوو، ئەویش
 بەگوئی کرد و شیعەریکی داشۆریتی پیسی ناودارى لە دژى
 ئەنسارەکاندا نووسی.

گوتم یەزید وینەیهکی راستگوئیانهى ئەبوسوفیانی باپیرەى بوو،
 دەمارگیرییە خیلەکییەکەى لەسەر ووی هەموو شتیکیەوھ بوو.
 خو تۆ نکولی لەوھ ناکەى کە یەزید ماخۆی کەتنەکەى ئەلحەرە
 (الحرّة) بوو، ئەوھى نامووسى ئەنسارەکانى لە مەدینەدا پیشیل
 کرد، ئەوھى قورەیش بەھۆیەوھ تۆلەى لەو کەسانە کردەوھ،
 ئەوانەى لە بەردا بەسەریدا سەرکەوتبوون، دواى ئەوھى لەوئ
 قەوما، جارێکی دیکە ئەنسارەکان هیچ پیگەیهکیان نەما و
 هەلنەستانەوھ. هەرچۆنیک بئ کاتئ گێرەرەوھەکان چیرۆکی
 کەتنی ئەلحەرە دەگێرنەوھ، دەلین زیاتر لە هەشتا کەس لەوانەى
 بەشداریی جەنگی بەدریان کردبوو کوژران، واتە ئەو کەسانە
 کوژران کە قورەیشیان سووک کردبوو.

لێرەدا پیوستیش ناکا چیرۆکیکی دیکەتان بۆ بگێرمەوھ، ئەویش
 چیرۆکی عەمرى کورپی عاسە، ئەوھى لە ئەنسارەکان توورە و

تهنگه تاو بووبوو تا حهزی به ناوه که شیان نه ده کرد، ئینجا داوای له موعاویه کرد ناوه که یان بسریتته وه، ئه وسای نوعمانی کوپی به شیرینی ناجار کرد، ئه نوعمانه ی تاکه که سی ئه نساار بوو، له پشتیوانه کانی به نوئومه ییه بوو، بگاته ئه و رادده یه ی بلّی:

یا سَعْدُ لَا تَجِبِ الدَّعَاءَ فَمَا لَنَا نَسَبُ نُجَيْبٍ لَهُ سِوَى الْأَنْصَارِ
نَسَبُ تَخَيَّرَهُ الْإِلَهُ لِقَوْمِنَا أَثْقَلَ بِهِ نَسَبًا عَلَى الْكُفَّارِ
إِنَّ الْأَذِينَ تَوَوَّأُوا بِبَدْرِ مِنْكُمْ يَوْمَ الْقَلِيبِ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

موعاویه شیعره که ی بیسته وه، لی هه ر ئه وه نده سه رکۆنه ی عه مر ی کرد به وه ی له بیزار بوونه که ی په له ی کردوو ه. ئاخه خۆ موعاویه ش له عه مر ی کوپی عاس به رانبه ر ئه نسااره کان داخله دلتر بوو، بۆ قوره یشیش ده مارگیرتر بوو، یان هیچی که متر نه بوو له یه زیدی جیگره وه ی. لی ماخۆیانی ئه و ده مارگیرییه خیله کییه ی قوره یش له نیوان خۆیاندایاوازییه کی زۆریان هه بوو، هه یانبوو که سیکی سه ره ره پۆ بوو وه ک یه زید، هه شیان بوو خۆگر و به ته گبیر بوو وه ک موعاویه. له نیوانیشیاندا هه بوو له رووی ده مارگیرییه خیله کییه که ی زۆر ده ستگره وه بوو تا ده گه یشته رادده ی سوژنواندن به رانبه ر ئه نساار و دلی پیده سووتان. ده کری زوبه یری کوپی عوام یه کیک له وانه بی ئه وانه ی به زه ییان به ئه نسااره کان ده اته وه، که

له‌سه‌ر به‌لین و په‌یمانی خو‌یان و راسپارد‌هی پیغه‌مبه‌ر ماون. گیره‌ره‌وه‌کان ئه‌و چیرۆکه‌مان بۆ ده‌گیژنه‌وه، گوایه‌ زوبه‌یر به‌لای چه‌ند موس‌لمانیک‌دا تیده‌په‌ری، له‌نیویان‌دا چه‌سه‌سه‌سان دانیش‌تووه‌ و شیعیریان بۆ ده‌خوینیته‌وه، ئه‌وانیش هیچ باکیان به‌وه‌ نه‌بوو ئاخۆ چه‌سه‌سه‌سان چی ده‌لی، ئینجا لومه‌ی کردن و پیگه‌ی شیعیری چه‌سه‌سانی لای پیغه‌مبه‌ر وه‌بیر هینانه‌وه، ئه‌مه‌ش کاری له‌سه‌ر ده‌لی چه‌سه‌سه‌سان کرد و پینیدا هه‌ل‌دا. پیمخۆشه‌ ئاورپیک له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م شیعه‌ر ده‌ینه‌وه، دیاره‌ باشترین نیشانه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وی بیسه‌لمینم، که‌ ئه‌نسه‌ر له‌وه‌ هه‌لو‌یسته‌ی قوره‌یش له‌ چ نیگه‌رانی و دلته‌نگیدا بوو:

أَقَامَ عَلَىٰ عَهْدِ النَّبِيِّ وَهَدِيهِ	حَوَارِيَّهُ وَالْقَوْلُ بِالْفِعْلِ يُعَدَّلُ
أَقَامَ عَلَىٰ مِنْهَاجِهِ وَطَرِيقِهِ	يُوَالِي وَيَلِي الْحَقَّ وَالْحَقُّ أَعْدَلُ
هُوَ الْفَارِسُ الْمَشْهُورُ وَالْبَطْلُ الَّذِي	يَصُولُ إِذَا مَا كَانَ يَوْمَ مُحَجَّلُ
إِذَا كَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا الْحَرْبُ حَشَّهَا	بِأَبْيَضٍ سَبَّاقٍ إِلَى الْمَوْتِ يَرْفُلُ
وَإِنَّ إِمْرَأًا كَانَتْ صَفِيَّةُ أُمُّهُ	وَمِنْ أَسَدٍ فِي بَيْتِهَا لَمَرْفُلُ
لَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ قُرْبَىٰ قَرِيبَةٌ	وَمِنْ نُصْرَةِ الْإِسْلَامِ مَجْدٌ مُؤْتَلُ
فَكَمَ كُرْبَةٍ جَلَى الرَّبِيرُ بِنَفْسِهِ	إِنَّ الْمُصْطَفَى وَاللَّهُ يُعْطِي فَيَجْزِلُ
فَلَا مِثْلَهُ فِيهِمْ وَلَا كَانَ قَبْلَهُ	وَلَيْسَ يَكُونُ الدَّهْرَ مَا دَامَ يَدْبُلُ
تَنَازُكَ خَيْرٌ مِنْ فَعَالٍ مَعَاشِرٍ	وَفِعْلُكَ يَا ابْنَ الْهَاشِمِيَّةِ أَفْضَلُ

دهی سهیری دوو بهیتهکانی دهسپینکی شیعرهکه بکه، چۆن
حهسسان یادی سهردهمی پیغهمبهر و خه مباریی خۆی لهو
بارهوه دهردهبرئ و بهداخه بۆ ئهوهی چۆن لایهنگری پیغهمبهر
بوون و ئهویش چۆن پاداشتی داونهتهوه، لی باقی دیژهکانی
دیکه بهدوای جوړیک له هینان و بردنی تیدایه، زوړیش له
بابهتهکه دهرناچی. له خویندنهوهی ئهوه دیژانه ئهوه دهردهکهوئ
که نیازی ئهوه سووربوونه له پهسندانی زوبیژ و باسکردنی
نه بهردیهکانیهتی، ئهوهش بهدهردهکهوئ که له دوایین
دیژیشیدا لاوازییهکی وههای تیدایه ناگاته دیژهکانی
سههتاییهکهی.

ئهم چیرۆکه به وردی له لایه ن چهند که ساندیک له بهره بابی
زوبهیر و له نهوهکانی عهبدوللای کوری زوبهیر گنژدراوتهوه.
ئهری لیره دا تۆش ئهوه به دوور دهزانی که دهمارگرییهتی
زوبهیرییهکان دنه و دریزهی بهم بهیتانه دابی و له مه بهستهکهی
حهسسانیشی له بارهی داننان به چاکه و پیاوهتی تیپه راندبی و
تا به شیویهکی تایبهت دهمارگرییهتی زوبهیر وهها
که وتییتهوه، که ئهوه له کبیرکیکاران خۆی له وانهی کبیرکی
عهبدوللای کوریان دهکرد به باشتتر بزانی.

جیگهی خۆیهتی لابسایکی دیکه بکهینهوه، چونکه دهبیته
سهلمینهری ئهوهی ئیمه خه ریکین. پیشتتر باسی داشۆرینی
ئهلهئخته ل / الاخل بۆ ئه نسا رهکانم بۆ کردی. ئه وان ههروهک -
بینیت - چۆن نوهمان بن به شیر بهم شیعیری داشۆرینه تووره

بوو، ئینجا له‌به‌رده‌ستی موعاویه‌دا چهند به‌یته‌شیعریکی گوت، که دواتر ده‌یهینینه‌وه، له‌وی‌دا هه‌روه‌ک له‌به‌یته‌شیعره‌کانی هه‌سه‌ساندا شوینه‌واری ده‌مارگیری خیله‌کی پیوه‌دیاره. نوعمانی بن به‌شیر له‌وئه‌نسه‌رانه‌ی هه‌وادار و شوینکه‌وته‌ی قورده‌یش و به‌نوئومه‌یه‌ی بوو، یان تو وه‌ها بلێ بو به‌رژه‌وه‌ندیی خوی ره‌گه‌لیان که‌وتبوو. ده‌شگوتری ئه‌و تاکه‌ئه‌نسه‌ری بوو له‌پال موعاویه‌دا له‌شه‌ری سه‌فه‌ین "صفین" جه‌نگاوه،¹⁰ هه‌روه‌ک چۆن زوبه‌یریش له‌تاقمه‌که‌مژماره‌که‌ی قورده‌یشیه‌کان بوو له‌به‌ر خاتری پیغه‌مبه‌ر یان له‌به‌ر ئه‌مه‌کدارییان بوو رۆژی ته‌نگانه‌له‌گه‌ل ئه‌نسه‌ره‌کاندا هاوسۆز بوو.

¹⁰ مه‌سه‌له‌مه‌شه‌هوره‌که‌ی (کراسی عوسمان) یش که‌بوو درێژدان به‌کیشه‌که‌و نه‌براندنه‌وه‌ی به‌رده‌وام پاته‌ده‌کریته‌وه، له‌وه‌چێ هۆکاره‌سه‌ره‌کیه‌که‌ی خودی (نوعمانی کورپی به‌شیر) بوو، چونکه‌پاش کوژرانی عوسمانی کورپی عه‌فانی سینه‌م خه‌لیفه‌ی ئیسلام، هه‌ستا به‌بردنی کراسه‌خویناوییه‌که‌ی ناوبراو و په‌نجه‌بردراوه‌کانی نایله‌ی خیزانی عوسمان بوو شام و هه‌ل‌واسینی به‌مژگه‌وتی ئومه‌وییه‌وه، تا سوۆز و گیانی توله‌کردنه‌وه‌ی به‌نوئومه‌یه‌کان دژ به‌عه‌لی و هاشمییه‌کان بخروشین. (وه‌رگیر)

نوعمان بن به شير نه م شيعره ى بو موعاويه خوینده وه:

وَلَيْسَ لَكَ عَمَّا نَابَ قَوْمَكَ نَائِمٌ
لِحَى الْأَزْدِ مَشْدُوداً عَلَيْهَا الْعَمَائِمُ
أَيْشْتُمْنَا عَبْدُ الْأَرَقِمِ ضَلَّةً
وَمَاذَا الَّذِي تُجَدِي عَلَيْكَ الْأَرَقِمُ
فَمَا لِي نَارٌ غَيْرُ قَطْعِ لِسَانِهِ
فَدُونَكَ مِنْ يُرْضِيهِ عَنكَ الدَّرَاهِمُ
وَارِعَ رُوَيْدًا لَا تَسْمُنَا دَنِيَّةً
لَعَلَّكَ فِي غِبِّ الْحَوَادِثِ نَادِمٌ
مَتَى تَلَقَ مِنَّا عَصَبَةً خَزْرَجِيَّةً
أَوْ الْأَوْسَ يَوْمًا تَخْتَرِمَكَ الْمَخَارِمُ
وَتَلْقَكَ خَيْلٌ كَالْقَطَا مُسْبِطِرَةٌ
شَمَاطِيظٌ أَرْسَالَ عَلَيْهَا الشَّكَايِمُ
يُسْؤِمُهَا الْعَمْرَانِ عَمْرُو بْنُ عَامِرٍ
وَعَمْرَانٌ حَتَّى تُسْتَبَاحَ الْمَحَارِمُ
فَتَطْلُبُ شَعْبَ الصَّدَعِ بَعْدَ انْفِتَاقِهِ
فَتَعْيَا بِهِ فَالآنَ وَالْأَمْرُ سَالِمٌ
وَالْإِقْبَازِي لَأَمَّةٌ تُبْعِيئُهُ
مَوَارِيثُ آبَائِي وَأَبْيَضُ صَارِمٌ
فَإِنْ كُنْتَ لَمْ تَشْهَدْ بِبَدْرِ وَقِيَعَةَ
أَدَلَّتْ قُرَيْشًا وَالْأَنْوْفُ رَوَاعِمُ
فَسَائِلِ بِنَا حَيِّدِ لُؤَيِّ بْنِ غَالِبٍ
وَأَنْتَ بِمَا تُخْفِي مِنَ الْأَمْرِ عَالِمٌ
أَلَمْ تَبْتَدِرْكُمْ يَوْمَ بَدْرِ سَيُوفُنَا

مُعَاوِيَ إِلَّا تُعْطِنَا الْحَقَّ تَعْتَرِفُ
ضَرَبْنَاكُمْ حَتَّى تَفْرُقَ جَمْعَكُمْ
وَطَارَتْ أَكْفٌ مِنْكُمْ وَجَمَاجِمُ
وَعَادَتْ عَلَى الْبَيْتِ الْحَرَامِ عَوَاسِ
وَأَنْتَ عَلَى خَوْفٍ عَلَيْكَ تَمَائِمُ
وَعَضَّتْ قُرَيْشٌ بِالْأَنَامِلِ بُعْضَةً
وَمِنْ قَبْلِ مَا عُضَّتْ عَلَيْنَا الْأَبَاهِمُ
فَكُنَّا لَهَا فِي كُلِّ أَمْرٍ تَكِيدُهُ
مَكَانَ الشَّجَا وَالْأَمْرِ فِيهِ تَفَاقُمُ
فَمَا إِنْ رَمَى رَامٌ قَاوَهُى صِفَاتِنَا
وَلَا ضَامِنَا يَوْمًا مِنَ الذَّهْرِ ضَائِمُ
وَإِنِّي لِأَغْضِي عَنْ أُمُورٍ كَثِيرَةٍ
سَتَرَقَى بِهَا يَوْمًا إِلَيْكَ السَّلَامُ
أَصَانِعُ فِيهَا عَبْدَ شَمْسٍ وَإِنِّي
لِلتَّلِكَ التِّي فِي النَّفْسِ مِنِّي أَكَاتِمُ
فَلَا تَشْتُمْنَا يَا بَنَ حَرْبٍ فَإِنَّمَا
تُرَقَى إِلَى تِلْكَ الْأُمُورِ الْأَشَائِمُ
فَمَا أَنْتَ وَالْأَمْرُ الَّذِي لَسْتَ أَهْلُهُ
وَلَكِنْ وِئِي الْحَقُّ وَالْأَمْرُ هَاشِمُ
إِلَيْهِمْ يَصِيرُ الْأَمْرُ بَعْدَ شَتَاتِهِ
فَمَنْ لَكَ بِالْأَمْرِ الَّذِي هُوَ لِأَزْمِ
بِهِمْ شَرَعَ اللَّهُ الْهُدَى وَاهْتَدَى بِهِمْ
وَمِنْهُمْ لَهُ هَادٍ إِمَامٌ وَخَاتِمٌ

دیاره هه‌رسی به‌یته‌که‌ی دوا‌یی له‌لایهن شیعه‌کانه‌وه بۆ‌نوعمان بن‌به‌شیر هه‌لبه‌ستراون. هه‌رچه‌نده ئه‌وه ده‌زانین کاتێ ده‌سه‌لات له‌ده‌ستی ئه‌نسه‌ر ده‌رچوو، ئه‌وانیش رقیان له‌قورپه‌یش داگرت و هه‌ر به‌سه‌روشتی خو‌ش‌یان له‌رووی هه‌لو‌یستی سیاسی‌یاندا به‌لای به‌ره‌ی نه‌یار به‌موعاویه‌دا شکانه‌وه، هه‌ر‌بو‌یه‌ دایانه‌ پال‌عه‌لی، ئی‌مه‌ گومانمان له‌وه‌دا نییه، که‌ نوعمان بن‌به‌شیر له‌سه‌ر رییازی هاشمییه‌کان نه‌بووه و له‌گه‌ل‌عه‌له‌وییه‌کانیش هاو‌را نه‌بووه، به‌لکو ئومه‌وی مه‌ش‌رب بووه‌ یان به‌ده‌رب‌ینیکی دروست‌تر سو‌فیانی بووه. کاتیکیش هه‌ستی کرد جله‌وی حوکم‌رانی له‌بن‌ده‌ستی به‌ره‌بابی ئه‌بی سو‌فیان بۆ‌مه‌روانی کورپی‌حه‌که‌م گو‌یزرایه‌وه، له‌ئومه‌وییه‌کان هه‌لگه‌رایه‌وه و با‌یدایه‌وه لای ئیبن‌زوبه‌یر و هه‌ر له‌هه‌راکه‌ی ئه‌ویشدا کوژرا.

به‌م جو‌ره‌ بۆت‌ده‌رده‌که‌وی تا‌چ‌را‌دده‌یه‌ک ده‌مارگ‌یری خه‌له‌کیانه‌ی قورپه‌یش و ئه‌نسه‌ره‌کان رۆیش‌تووه. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش ده‌بینی که‌ چۆن کارانگازی به‌سه‌ر شیعر و شاعیرانه‌وه هه‌بووه. ئیدی له‌میانه‌ی هه‌تانه‌وه‌ی ئه‌و دوو نمونانه‌ی پێشوو ده‌بینی چۆن ده‌مارگ‌یری خه‌له‌کیانه‌ی زوبه‌یری و هاشمی، شیعرێ‌حه‌سه‌سان و نوعمان بن‌به‌شیریان قۆستۆته‌وه تا رکا‌به‌ری نه‌یاره‌کانیان پێکه‌ن. لێ‌من هه‌یش‌تا له‌باسی ئه‌و ده‌مارگ‌یرییه‌ خه‌له‌کییه‌ی نیوان قورپه‌یش و ئه‌نسه‌ر و کاره‌گه‌رییان به‌سه‌ر شیعر و شاعیران نه‌بوومه‌ته‌وه، ناشمه‌وی‌واز له‌م

دهمارگیرییه بهینم بیئه وهی باسی رووداوه که ی نیوان
عه بدوره حمان بن حسسان و عه بدوره حمان بن حه که می برای
مهروانی خهلیفه بکه م، باسی ئه و ململانیه توندوتیژدی که ته نیا
شوینه واریکی که می بو ئیمه لی ماوه ته وه.

گیره ره وه کان له باره ی بنه مای ئه و داشورینه ی نیوانیان له گه ل
یه ک ناکوکن. ناچاریشین له گه ل یه ک ناکوک بن، ئاخر
دهمارگیرییه خیله کییه که به روکی گیره ره وه کانیشی گرتبو وه وه.
هه رچی ئه نساره کانن ده لین، ئه م دوو پیاوه وه ک تاک دوو
برادر بوون، لی عه بدوره حمانی بن حسسانی ئه نساری
حه زی له ژنی برادره قوره یشیه که ی ده کرد و هاموشوی
ژنه ی ده کرد. ئیدی برادره که ی پییزی، ئه ویش نامه یه کی بو
ژنه که ی عه بدوره حمان بن حسسان نارد و تا میرده که ی خوی
لی ئاگادار کرده وه، ئه ویش فیلیکی کرد، به لکو ژنی برادره که ی
بیته مالیان، که هاتیش له ژوریک شارویه وه، ئینجا ژنه که ی
عه بدوره حمان حسسان فیلی کرد و سوور بوو تا کابرای
قوره یشی بیته مالیان، کاتیکیش هات، ئه وسا میردی ژنه ویستی
ژنی برادره که ی بشاریته وه و بیخاته ژوریک، که چی ده بینی
ژنی خویه تی، به م شیویه به ینی ئه و برادره تیکچوو. هه رچی
قوره یشیه کانیش بوون هه مان چیروک به هه لگه راوه یی
ده گیرنه وه، وای لیده که ن که کابرای قوره یشی برادری
ئهنسارییه که بووه و به وه فاش بووه بوی، ژنی کابرای

ئەنسارى نامەى بۆ كابرارى قورەيشى ناردووہ، ئەویش لەبەر خاترى برادەرايەتى گويى پینەداوہ و وەلاميشى نەداوہتەوہ.

گومانیش لەوہدا نيبە كە ئەم چیرۆكە خەيال بووہ بە ھۆيەوہ زیدەرۆيى لەنيوان ئەنساو و قورەيشدا كراوہ، ئەمەش دواى ئەوہى ئاگرى دووبەرەكيسان دامركابووہوہ، ئاخىر ئەوہى خاوەنى كتيبي (الآغانى) لەبارەى ماكى ئەم داشۆرينە دەگيرتتەوہ زۆر لە ژنانەوہ دوورە:

ھەردوو برادەرەكە بە سەگەكانيان راويان دەكرد، قورەيشيەكە بە برادەرەكەى گوت:

أزجر كلاب كانها قليطة بقع ومثل كلابكم لم تصطد

ئيبن ھەسسانيش وەلامى دەداتەوہ:

من كان يأكل من فريسة صيده فالتمر يغنينا عن المتصيد

انا أناس ريقون وأمكم ككلابكم في الولغ والمتردد

حزناكم للضب تحترشونه والريف يمنعكم بكل مهند

لەو رۆژەوہ بەدەرەفتارىي زۆر كەوتە نيوان ئەو دوو برادەرە.

ليژەدا ەبەدوورەحمانى بن ھەسسانى ئەنسارى زۆر جوان دلۆدەروونى ئەنساربيەكانى ويناكردووہ كاتى گوتووئەتى:

صار الذليل عزيزا والعزيز به ذل وصار فروع الناس اذنابا

انى مللتمس حتى يبين لكم فيكم متى كنتم للناس أربابا

وفارقوا طلعتكم ثم انظروا وسلو عنا وعنكم قديم العلم أنسابا

پاشان شته که له دهستی ئەو دوو شاعیره دەرده چی، کابرای قورپهیشی هانای بو شاعیرانی موزهر (مضر) و ره بیعه برد. پرسه که له شیعر و شاعیرانیش تیپه ری و گه یشته موعاویه، ئەویش به دوای سه عیدی کورپی عاسیدا نارد، که والی ئەو بوو له سه مه دینه، فه رمانی پیکرد هر یه کی که له دوو شاعیره سه ر و سه د قامچییان لێیدا، سه عید له رۆژگاری موعاویه دا له گه ل ئەنسه ره کاندایا هوسۆز بوو، هه ره که چون زوبه یریش له رۆژگاری عومه ردا هوسۆزیان بوو، ئاخه له نیوان سه عید و عه بدورپه حمانی بن هه سساندا هاموشۆ و دوستایه تیه که هه بوو، بۆیه ره تی کرده وه قامچیکوتی بکا، هه ره ها هه زیشی نه ده کرد له کابرای قورپه یشیش بدا، بۆیه فه رمانه که ی موعاویه ی جینه جی نه کرد. لی کاتی که وازی له پله ی والیه تی به سه مه دینه دا هینا، کاروباری شاره که رادهستی مه روانی کورپی هه که م کرا، ئەویش هه ر خیرا ده مارگیری برایه که ی جوولا و سه د قامچی له عه بدورپه حمان کورپی هه سسان دا. لیره وه عه بدورپه حمان بن هه سسان به بییری هاته وه که ئەنسه ره کان بالویزیکیان له شام هه یه، ئەویش نوعمان بن به سه یره، بۆیه ئەمه ی خواره وه ی بو نویسی:

لیت شعری أغائب لیس بالشاً	م خلیلی أم راقد نَعمان
أیة ما یکن فقد یرجعُ الغا	ئب یوماً ویوقظ الوسنان
إن عمرا وعامرا أبوینا	وحراما قدماً علی العهد کانوا
إنهم مانعوك أم قلة الکت	اب أنت عاتب غضبان
أم جفاء أم أعوزتک القراطی	سُ أم أمری به علیک هوان

یوم أنبتت أن ساقی رُضت وأتاکم بذاکم الرُکبان
 ثم قالوا إن ابن عمک فی بلو ی أمورٍ أتى بها الحدّثان
 فتعط الأرحام والودّ والصحة فیما أتت به الأزمان
 إنما الرمحُ فاعلمنّ قنأةً أو کبعض العیدان لولا السّنان

دہلین نوعمان بن بہ شیر دہچیتہ لای موعاویہ، پییرادہگہیہ نئی کہ سہ عید فہرمانہ کہی جی بہ جی نہ کردوہ، کہ چی مہروان تہنیا لہ سہر ئہ نسااریہ کہی جیبہ جی کردوہ. موعاویہ ش پییدہ لیتہ وہ، کہ واتہ چیت دہوی؟ نوعمانیش دہلی: دہمہوی مہروان وا لیبکہی فہرمانہ کہ لہ سہر ہہردوکیان جیبہ جی بکری. دہگیزنہ وہ نوعمان لہو بارہیہ وہ ئہم بہیتہ شیعرانہی ہونیونہ تہ وہ:

یا ابنَ ابي سفيانَ ما مثلنا جارَ عليهِ مَلِكٌ أو أمير
 إذْ كُرِّبنا مَقْدَمَ أفراسنا بِالجنوِ إذْ أنتَ إلينا فقير
 وَاذْ كُرِّ عَدَاةَ الساعديِّ الَّذي أترُكُم بِالأمرِ فيها بشير
 فإحذرْ عليهِمُ مثلَ بدرٍ وَقَدْ مرَّ بِكُم يَوْمَ بَدْرٍ عسير
 إنَّ ابنَ حَسَّانَ لَهُ نائِرٌ فأعطِهِ الحَقَّ تَصِحُّ الصُّدور
 ومِثْلِ أيامِ لَنَا سَتَّتت مُلكاً لَكُم أَمْرُكُ فيها صغير
 أما تَرى الأزدَ وَأَشياعها تَجولُ حُزراً كاطِماتٍ تَزير
 يَصولُ حَولي مِنْهُمُ مَعَشَرٌ إنْ صُلْتُ صالوا وَهُمُ لِي نَصير
 يَأبى لَنَا الصَّيمَ فلا يُعَتلى عِزٌّ مَنيعٌ وَعديدٌ كَثير
 وَعَنْصُرٌ في عِزِّ جُرثومَةٍ عادِيَّةٍ تَنفَلُ عَنها الصُّخور

له كۆتاييدا موعاويه فەرمانى بۇ مەرۋان دەكرد، ئەۋىش پەنجا قامچى له برايه كهى خۆى دا، عەبدورەحمان بن حەسسانىش له باقى پەنجا قامچىيە كهى دىكهى خۆى خۆش بوو. لى ئەۋه له مەدىنەدا بىلابووۋه، كهوا مەرۋان سەد قامچى ۋەك حەد (قەساس/قصاص)ى كهسى ئازاد له عەبدورەحمان داۋه و پەنجا قامچىشى ۋەك حەدى كۆيله له براكهى خۆى داۋه. ئەم قەسەيه به گران لەسەر عەبدورەحمانى بن حەكەم كەوت، بۆيه دەچىتە لای براكهى داۋاى لىدەكا سەد قامچىيە كهى تەۋاۋ بكا. دواتر ئەم دوو پياۋه درىژەيان به شىعەرى داشۆرىن بەيه كدى دا.

دەكرى نووسەرىك لەبارەى مېژۋوى سىياسى كىتەبىكى قەبه لەبارەى دەمارگىرىيە خىلەكەيه كهى نىۋان قورەيش و ئەنساړ و ئەۋ كارىگەرىيەى له سەردەمى بەنى ئومەييدا له ژيانى موسلماناندا ھەبوۋ بنووسى، ئىمە ناشلىن ھەر له مەدىنە و مەككە و دىمەشق، بەلكو دەلىن لە مىسەر و ئەفرىقىا و ئەندەلوسدا ھەبوۋه. ھەرۋەھا دەكرى نووسەر له بوارى مېژۋوى ئەدەبدا دانراۋىكى سەربەخۆ لەبارەى ئەۋ دەمارگىرىيە خىلەكەيهى نىۋان قورەيش و ئەنساړ بنووسى بەۋەى چ باندۆرىكى لەسەر شىعەرى ھەردوۋلا ھەبوۋه، ئەۋ شىعەرى بۇ ئىسلاميان ھۇنىۋەتەۋه، ھەرۋەھا لەۋ شىعەرش كه ھەردوۋلا به ناۋى جاھىلىيەكان ھۇنىۋىانەتەۋه و داۋيانەتە پال شاعىرانى جاھىلى. ئەمە بەبى ئەۋەى ئەۋ مېژۋونووسە سىياسىيە يان ئەدەبىيە لەۋ ناتەبايىيەى نىۋان قورەيش و ئەنساړدا دەرېچى،

باشه ئه‌دی چۆن ئه‌گه‌ر هات و ئه‌و ناته‌باییه په‌رپیه‌وه بۆ
هۆزه‌کانی دیکه! ئاخ‌ر ده‌مارگیریه‌که وه‌نه‌بی هه‌ر له‌خه‌لکی
مه‌ککه و مه‌ینه‌دا قه‌تیس ما‌بیته‌وه، به‌لکو په‌ریوه‌ته‌وه بۆ
سه‌رتاپای عه‌ره‌ب، ئیدی عه‌دنانی له‌به‌رانبه‌ر یه‌مانی ده‌مارگیر
بووه، موزه‌ر (مضر) له‌سه‌ر باقی عه‌دنان و په‌بیعه‌ش له
هه‌مبه‌ر موزه‌ر ده‌مارگیر بووه. موزه‌ر خۆی به‌سه‌ر خۆیدا
دابەش بووبوو، به‌وه‌ی ده‌مارگیری قه‌یسی و ته‌میمی و
قورپه‌یشی تیدا هه‌بوو. په‌بیعه‌ش به‌سه‌ر خۆی دابه‌ش بووبوو،
ده‌مارگیری ته‌غلب و ده‌مارگیری به‌کری تیدا هه‌بوو. ده‌کری
هه‌مان شتیش له‌باره‌ی یه‌مه‌ن بلی، ئاخ‌ر ئه‌ویش ده‌مارگیری
خه‌یله‌کی خۆی هه‌بوو، حیمیه‌ر هی خۆی هه‌بوو، هه‌روه‌ها
قوزاعه (قضاعه)ش هی خۆی هه‌بوو.

هه‌موو ئه‌و ده‌مارگیریه‌ خه‌یله‌کیانه لقوێپیان لی ده‌بووه‌وه و
به‌ملا و ئه‌ولادا پان ده‌بوونه‌وه، به‌گوێره‌ی بارودۆخی سیاسی
و هه‌ریمایه‌تی ده‌وروبه‌ریشیان شه‌قل و شیوه‌ی خۆیانیان
وه‌رده‌گرت. ئه‌وه‌بوو له‌شام شه‌قلی خۆی هه‌بوو، شه‌قلی
دیکه له‌عیراق، سییه‌مه‌که‌یان له‌خوڕاسان و شه‌قلی
چواره‌میشیان له‌ئهنده‌لوس هه‌بوو. خۆشت زۆر باش ئه‌وه
ده‌زانی، که هه‌ر ئه‌م ده‌مارگیریه‌بوو، که ته‌ختوتاجی ده‌سه‌لاتی
به‌نی ئومه‌بییه‌ی له‌ناو‌برد، چونکه ئه‌وان روویان له‌سیاسه‌تی
په‌غه‌مبه‌ر وه‌رگیرا، ئه‌و سیاسه‌ته‌ی ده‌یه‌ویدست ده‌مارگیریه‌کان
نه‌هیلی، ئیدی ئه‌وان ویستیان شانازی به‌به‌ره‌یه‌ک له‌عه‌ره‌ب

له سهه ر حیسابی به ره که ی دیکه ی عه ره ب بکه ن. ئەوان هیژوگوریان دایه ده مارگرییه خیله کییه که، به لام پیان جله و نه کرا، نه وه ک هه ره له ده ستیان ده رچوو، به لکو له ده ست عه ره ب و فارسیش ده رچوو.

خۆ ئەگه ر ئەمه کاریگه ری ده مارگری بی له سهه ر ژیان ی سیاس ی، که لایه کی که میش له کاریگه رییه که یت له سهه ر شیعر و شاعیراندا بینی، ئیدی ده کری ئەوه بینیت به رچاوی خۆت، ئەم هۆزانه ی عه ره ب له چ کیشمه کیشکی سیاس ی توندوتیژدا بوون، هه رییه که یان له سهه ر ئەوه مکو ر بووه گوایه ژیا نه کۆنینه که ی خۆی له جاهیلییدا باشتترین و چاکترین پیشینه بووه، ههروهک شکۆکه ی له سهه رده می جاهیلیدا به رز و بالا و دوورمه ودا بووه. بارودۆخیش وه های خواست شیعی جهیلی بفه وتی، ئاخه عه ره ب هیشتا شیعه رکهانی خۆی نه ده نووسینه وه، به لکو سینگاوسینگ به ده م ده یگه رپایه وه. کاتیکیش ئەوه ی له ئیسلامه تیدا له شه ره کانی هه لگه رانه وه (الردة) و ئینجا له کاتی داگیرکردن و ده سته سهه رداگرتنی شار و ناوچه کان و پاشان ئاژاوه کان (الفتنة) پروویدا، ئەوه بوو ژماره یه کی زۆر له گه ره وه کان و ئەوانه ی ده قه کانیا ن له بهر بوو، به قورئان و فه رمووده ی پیغه مبه ره وه کوژران. کاتیکیش عه ره ب له سهه رده می به نی ئومه یه دا ئاسووده یی و هیوربوونه وه یان به خۆوه بینی و ژیا نیا ن سه قامگیر بوو، ئیدی به شیعه رکهانیا ندا چوونه وه، بینیا ن به شیکی زۆری له ناوچوو ه و هه ر بریکی زۆر

کەمى لىماوەتەوہ. ھىشتاش ھەر پىووستى بەو جۆرە شیعەرە بوو تا ئاگرى دەمارگىرىيە دامرکاویيەکەى بۆ خۆش بکاتەوہ. ئەوسا شیعەریان زۆر داتاشین و ھۆننەوہ لەنۆياندا شیعەرى زۆر دوور و دريژ و شیعەرى ئاسايى، ئىنجا ئەم شیعەرانەيان دانە پال شاعیرە کۆنەکانيان.

ئەوہش شتىک نىيە ئىمە گریمانەمان بۆ کردبى، يان لە دۆخەکەدا تىمان خویندبىتەوہ و ھەلمانھىنجابى، بەلکو ئەمە ھەر خۆى بىرورای نووسەرە کۆنەکان خۆيان بووہ. محەمەد بن سەلام لە کتیبەکەى خۆى بە ناوى "طبقات الشعراء" ئەو شتەمان پىدەلئى. ئەو لەوہش پترمان بۆ باس دەکا، باسى ئەوہمان بۆ دەکا چۆن قورەيش لە جاھیلیيەتدا لەچاو ھۆزەکانى دیکەى عەرەبدا کەمترىن شیعەرى ھەبووہ، ئىدى ئەمە ناچارى کردووہ لە سەردەمى ئىسلامەتیدا لەچاو ھۆزەکانى دیکەى عەرەبدا زۆرترين شیعەر دابتاشى. ھەر ئىبن سەلام لە زارى يونس ئىبن حەبىبمان بۆ دەگىرئیتەوہ، ئەویش لە ئەبى عەمرى بن عەلاء دەگىرئیتەوہ کە گوتوویەتى: ھىچتان لە شیعەرى جاھىلى بۆ نەماوەتەوہ مەگەر برىكى زۆر کەم نەبى، خو ئەگەر زۆرتان ھەبووايە ئەوا زانست و شیعەرى زۆرتان دەبوو.

ھەر ئىبن سەلام رىيازىكى لە ئامازەپىدان بۆ سەلماندن ھەيە بەوہى زۆرىنەى شیعەر فەوتاوہ، جىگەى خۆيەتى كورته باسىكى بخەينەر وو. ئەو وەھای دەبىنى کە تەرەفە بن عەبد و عەبىد بن ئەلئەبرەس (عەبىد بن الابرص) لە ناودارترىن شاعیرانى جاھىلى

و پیش‌که وتووترینیان بوون. ئەو وه‌های بو دەچی، گێرەر وه راس‌ته‌کان له‌بارهی ئەو دوو شاعیره‌ته‌نیا ده‌ش‌ی‌ع‌ر‌ی‌کیان له‌ش‌ی‌ع‌ری ئەوان له‌به‌ر‌کردوو و پاراس‌توون. ئەو ده‌لی: خو ئە‌گەر ئەو دوو شاعیره‌هر ئەوه‌نده‌ش‌ی‌ع‌ره‌یان گوتبێ که ماوه‌ته‌وه و پاریزراوه، ئەوا ش‌ای‌سته‌ی ئەو ناوبانگه و پیش‌که‌وتنه‌یان نه‌بوون، که‌واته‌هر ده‌بی ش‌ی‌ع‌ری زۆریان گوتبێ، به‌لام فه‌وتابێ و ه‌هر بری‌کی زۆر که‌می لی ماب‌یته‌وه. زۆر سه‌خت‌یش بووه بو گێرەر وه‌کان، یان که‌سانی دیکه‌له‌و ده‌ش‌ی‌ع‌ره‌زیاتر له‌و دوو شاعیره‌ب‌گ‌یر‌نه‌وه‌مه‌گەر به‌خو‌یان بو‌یان زیاد کردبێ، ه‌ه‌روه‌ک ئ‌بین سه‌لام ده‌لی ش‌ی‌ع‌ری زۆری به‌ناوی ئەو که‌سانه‌داتاشیون و داویانه‌ته‌پالیان.

لی ئ‌بین سه‌لام ه‌هر به‌وه‌نده‌ل‌یناگه‌رێ، به‌ل‌کو ره‌خنه‌له‌گ‌یرانه‌وه‌ی ئ‌بین ئ‌سحاق و ئەوانی دیکه‌ده‌گرێ، ئەو که‌سانه‌ی ژیاننامه‌ی پی‌غه‌مبه‌ریان گ‌یراوه‌ته‌وه، به‌وه‌ی ش‌ی‌ع‌ریان داوه‌ته‌پال خه‌لکی عاد و سه‌مود (ثمود) و هی دیکه‌ش، ئەو دووپاتی ده‌کاته‌وه که ئەم ش‌ی‌ع‌رانه‌دروست‌کراو و ه‌له‌به‌ستراون. ئاخر چ به‌ل‌گه‌یه‌ک له‌ده‌قی قورئانی روونتره، که ده‌یسه‌لم‌ی‌تی ئەللا میلله‌تی عاد و سه‌مودی سه‌راوبن کردوو و کویری کردوونه‌ته‌وه و هی‌چیان ل‌ینه‌ماوه‌ته‌وه!

دوای که‌می‌کی دیکه‌د‌ینه‌وه‌سه‌ر باسوخواسی ئەو جووره‌ش‌ی‌ع‌ره‌ی عاد و سه‌مود و غه‌یره‌عاد و سه‌مود. لی جارێ که ئاماژه‌مان به‌و باسه‌دا، ه‌هر بو ئەوه‌بوو ده‌ری‌بخه‌ین چۆن

نووسه‌ره کۆنینه کانیش روونیان کردوو ته‌وه هه‌روهک ئیمه روونی ده‌که‌ینه‌وه، چۆن هه‌ستیان کردوو وه‌ک ئیمه هه‌ستی پێده‌که‌ین، به‌وه‌ی ئه‌و شیعرا نه‌ی دراونه‌ته پال شاعیرانی جاهیلی زۆرینه‌یان به‌هۆکاری سیاسی و نا سیاسی هه‌لبه‌ستراون و داتاشاراون. ئه‌و نووسه‌ره کۆنینه‌یه‌ ئه‌م شته‌یان روونکردوو ته‌وه. لی ریازی ئه‌وان له ره‌خنه له هی ئیمه لاوازتر بووه، ئاخ‌ر ئه‌وان ده‌ستیان پێده‌کرد، به‌لام له مه‌به‌ستدا کورتیان ده‌هێنا. هه‌ر لێره‌وه گوتراوه گوایه ئین سه‌لام ده‌یتوانی شتی‌کمان له‌باره‌ی سه‌ره‌تای شیعری عه‌ره‌بیه‌وه بۆ بگێرێته‌وه. ئه‌و چه‌ند به‌یته شیعریکی گێراوه‌ته‌وه گوایه هی جه‌زیمه‌ی ئه‌بره‌ش (جذیمه‌ الابرش) بوون، ئه‌وانی دیکه‌ش هی زوه‌یر بن جه‌ناب (زه‌یر جناب) بوونه، ئیدی به‌م جو‌ره. که‌واته تۆ ئه‌وه ده‌بینی، که ئیمه ناتوانین ئه‌م شته بپه‌ژینین، هه‌روه‌ک چۆن ئین سه‌لام نه‌یتوانی شیعره‌کانی میله‌ته‌ی عاد و سه‌مود بپه‌ژرێتی.

هه‌ر چۆنیک بی، ئه‌م به‌نده درێژه بۆ ئه‌نجامیک سه‌رده‌کێشی که جیگه‌ی گومانی تیدا نابێته‌وه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، ده‌مارگیری خێله‌کی و ئه‌وه‌ی له به‌رژه‌وه‌ندیی سیاسه‌ت پێیه‌وه په‌یوه‌ست بووه، گرنگترین هۆکار بوون به‌وه‌ی عه‌ره‌ب شیعیر به‌هۆنیته‌وه و دا‌یبتاشی و بیداته پال شاعیرانی جاهیلی. ئه‌وه‌شت بینی که پێشینه‌کان له‌م ئه‌نجامه‌دا پێش ئیمه که‌وتوون. ده‌مه‌وی ئه‌وه‌ش بینی که له‌مه‌دا چ زه‌حمه‌تییه‌کیان بینیوه. ئاخ‌ر ئین سه‌لام

بۇمان باس دەكا، كەوا زانستپەرورەران بەئاسانى دەتوانن ئەو شىعرە داتاشراوانە بناسنەوہ كە گىزەرەوہەكان دەيدەنە پال شاعيرانەوہ، لى زەحمەتییەكى زۆر لە جياكردنەوہى ئەو شاعيرانەدا دەبينن كە عەرەب خۆى ھەلپەستى. ئىمە ھەر لە سەر پوختەكردنەوہى ئەم ئەنجامە و تۆماركردنى ناوہ ستین، بەلكو لىئەوہ رىسايەكى زانستى ھەلدەھىنجین، ئەویش ئەوہیە، مېژوونوسى ئەدەب لەو كاتەى شىعر دەخوینتتەوہ، ئەوى پى دەگوترى شىعرى جاھىلى، ئەوا ناچارە گومان لە راستى و دروستى شىعرەكە بكا، ئەوہش لەو كاتەى تىیدا بەھىزى و لایەنگىرى دەمارگىرى خىلەكى بەرەك بەسەر بەرەكە دىكەى عەرەبىدا بىنى. پىويستە ئەو گومانەش لەو كاتەدا بەھىزتر و تۆكمەتر بى، كە ئەو ھۆزە يان ئەو دەمارگىرى، كە شىعرەكە پى ھەلدەلى و لایەنگىرى لىدەكا -ھەرەك دەلین- رۆلىكى لە ژيانى سياسى موسلمانان بىنى.

دین و داتاشینی شیعر

وهنه بیت هر له م سهدانهی دوايیدا، به لکو له سهردهمی خوی و له کاتی ئومه و ییه کاندای کاریه گه ریی هه سـتوسـۆز و بهرژه وهندییه کانی دینی له بهرژه وهندییه سییاسییه کان که متر نه بووه بۆ سهـر داتاشینی شیعر و دانه پال جاهیلییه کان. دیاره له ژیر کاریه گه ریی دینییه وه ئه م بۆه له بـهـستنه و دانه پاله له رۆژگاری خه لیفه کانی راشیدییه وه په ره یسه ندووه. خۆ ئه گه ر کات و دهر فه تی رۆچوونه ئه و باسه مان هه بووایه، ئه و خوینه رمان به جۆریک له لیکۆلینه وه له و بواره خه ریک ده کرد، که له سوود و که لکی زانستی و ئه ده بیی به هادار به دهر نده بوو، به وهی میژوویه ک بۆ ئه م بۆه له بـهـستنه به کاریه گه ریی دین دیارییه که یین.

ئیمه وه های ده بینین که بارودوخی هه مه جووری بالکیش به سه ر
ژیانی ئولییانه دا به تاییه تی هی عه ره ب و موسلمانه کان چه ندین
جوور و شیوه ی به خوویه وه بینیه وه. ئاخه ئه م داتاشین و دانه پاله
له قوناغیکی خویدا و هه ندیک جار به مه به سستی سه لماندنی
راستی و دروستی پیغه مبه رایه تی و راستگوویی پیغه مبه ر بووه،
ئه م جووره شیان رووی له سه رتاپای خه لکه که بووه. ئیدی تو
ده توانی ئه مه له و شیعرانه دا بدوزیته وه که وه ها گیردراوه ته وه
گوایه له سه رده می جاهیلیدا بو ریخوشکردن بو هانتی پیغه مبه ر
و هه موو ئه و هه وال و باسوخواسانه و هه موو ئه و ئه فسانانه
هاتوون تا قه ناعه ت به خه لکی ره شوک بهینن، به وه ی زاناکانی
عه ره ب و کاهینه کان و مالمه جووه کان و که شیشه عیسیایه کان
چاوه ری پی هانتی پیغه مبه ریکی عه ره ب بوون، پیغه مبه ره که ش له
قورپیش یان له مه که که په یدا ببی. له کتیبی سیره ی ئیبن هیشام
و کتیبه کانی دیکه ی میژوو و ژیاننامه دا زور نمونه ی له م
چه شنه ی تیدایه. هه روه ها تو ده توانی چه شنیکی دیکه ی شیعره ی
داتاشراو هه لبه یئنجی که دراوه ته پال شاعیره جاهیلیه کان،
به لام وه نه بی ئه وانه که سی ئاسایی بوووبن، واته ئاده میزادی
جاهیلی عه ره ب، به لکو به زمانی جنوکه و منوکه هه لبه ستراون و
دراونه ته پال شاعیره کانی جاهیلی له جنوکه. ئیدی دهرده که وه ی
وه نه بی نه ته وه ی عه ره ب هه ر به ته نیا له ئاده مه وه بن، به لکو
له پال ئه و نه ته وه ئاده میزاده شدا نه ته وه یه کی دیکه ی عه ره ب له
جنوکه هه بووه، هاوشیوه ی نه ته وه ی ئاده میزاد ده ژیا و
که وتبووه ژیر هه مان کاریگه رییه کانی ره وتی ژیان، به هه مان

شایۆه هەست و بەرجەستەى خۆى و چاوەرپوانى شتە
 چاوەرپوانکراوەکانى دەکرد. ئەوانیش شیعەریان دەھۆنییەو،
 تەنانەت شیعەرەکانیشیان لە ھى مرؤف چاکتر بوو، بەلکو
 شاعیرەکانى ئەوان بووبوونە کوانووی بەھەرە بۆ شاعیرە
 ئادەمیزادەکان. خۆ خۆت چیرۆكى عەبید و ھەبید دەزانى.
 ھەرۆھا ئەوھش دەزانى کە ئەعراب و گێرەرەوھەکان چۆن لە
 دواى ئىسلامدا گالتهیان بە ناوى شەھیتان دەکرد، گوايە بۆ
 شاعیرانى پێش پێغەمبەر و دواى پێغەمبەرىش سەروش/الھام
 بوو. لە قورئانىشدا سورەتیک بە ناوى سورەتى جنۆکە "سورە
 الجن" ھەيە، تێیدا ھاتووھ کە جنۆکەکان گوییان لە پێغەمبەر
 گرتوو، ئەو کاتەى قورئانى خویندووھتەو، ئىدى دلیان نەرم
 بوو و باوەرپان بە ئەللا و پێغەمبەرەکەى ھیناوە، ئینجا ئەوانە
 گەرآونەتەوھ لای میللەتەکەیان و داویان لیکردوون، بەلکو بێتە
 سەر دینی نوى. ھەرۆھا ھەر ئەم سورەتە ئەوھشمان
 پێرادەگەيەنى، کە جنۆکەکان بۆ ئاسمان ھەلکشاون و گوییان
 قولاغ کردوو، پاشان دابەزیونەتەوھ سەر زەوى، بەم جۆرە
 زانیاریى کەم یان زۆریان لەبارەى رازەکانى ئاسمان و غەیب
 پەیداکردوو، کاتیکیش رۆژى پەیداوونى پێغەمبەرایەتى نزیك
 بووھتەو، رینگەى گویھەلخستنیان لىگراوھ و لە ئاسمانەوھ
 نیزەکباران کراون، ئىدى تا ماوھەیک ھەوالى ئاسمان لەسەر
 خەلکى زەوى برآوھ. ھەر ئەوھ بوو ھەکایەتخوان و چیرۆکبێژ
 و گێرەرەوھەکان ئەم سورەتەى قورئان و ھاوشایۆھەکانیان
 دەخویندەوھ، ئەوانەى باسوخواسى جنۆکەى تێدابوو، ئینجا

که و تنه خو، باسکیان له لیکدانه وه و راقه کردن لی هه لکرد، تا له و لیکدانه وه یان هه موو ری باز یکیان به بیسنووری قوسته وه، و ایان کرد جنۆکه کان شیعر و هونه ری سه روا بزائن و بیلین، ئیدی فهرمووده ی وه هایان به زمانی پیغه مبه ر هه لبه ست، که به گویره ی مرز و داخوازییه کانیا ن پیویست بوو تا ئایه ته کانی قورئانی پی لیکبده نه وه و راقه ی بکه ن.

له وهش سه یروسه مه ره تر خودی سیاسه ت بوو، ئاخ ر ئه ویش جنۆکه که ی وه ک دارده ست به کاره ینا و له هه مان رۆژگاری ئیسلامیدا وایلیکرد شیعریش بللی. له به ندی پید شوودا ئاماژه مان به وه دا، که چ شتیک بو کوشتنی سه عدی کوری عوباده سه ریکیشا، ئه و پیاوه ئه نسارییه ی سه ری بو خه لافه تی قوره یش دانه نه واند، له به نده که دا باس مان کرد، ئه وان گوتوو یانه گوایه جنۆکه کوشتوو یه تی. ئه وان هر به و قسه و باسه نه وه ستان، به لکو شیعی ری وه هایان گیرا وه ته وه گوایه جنۆکه گوتوو یه تی که چون شانازییا ن به کوشتنی سه عدی کوری عوباده کردو وه:

نحن قتلنا سید الخزرج سعد بن عبادة

رمیناه بسهمین فلم نخطی فؤاده

هه روه ها جنۆکه له لاواندنه وه ی عومه ری کوری خه تابیشدا
شیعی ری گوتوو ه:

أبعد قتیل بامدینة أظلمت له الأرض تهتزّ العضاء بأسوق

جزی الله خیرا من إمام و بارکت ید الله فی ذاك الأذیم الممزق

فمن یسع أو یرکب جناحی نعامة لیدرک ما حاولت بالأمس یسبق
 قضیت أمورا ثم غادرت بعدها بوائق فی أکمامها لم تفتق
 و ما کنت أخصی أن تكون وفاته بکفی سبتی أزرق العین مطرق

سه‌یریش له‌وه‌دایه‌ ئه‌وانه‌ی ئه‌م شیعه‌ریان گیزاوه‌ته‌وه‌ بر‌ویان
 به‌وه‌ هه‌بووه‌ گوایه‌ ئه‌مه‌ شیعیری جنۆکه‌کانه‌. ئه‌وان حاشا
 له‌وش ده‌که‌ن و پیشیان ناخۆشه‌ و به‌ ته‌نزیشه‌وه‌ ده‌لین
 که‌سانیک هه‌ن ئه‌م شیعه‌ریان به‌ هی شه‌ماخ بن زرار (الشمخ
 بن ضرار) زانیوه‌.

ده‌ی با بگه‌رینه‌وه‌ سه‌ر بابه‌ته‌که‌مان، به‌ شیوه‌یه‌که‌ له‌ شیوه‌کان
 نیشانمان دا چۆن شیعر به‌ ناوی دین بو ئاده‌میزاد و جنۆکه
 هه‌لبه‌سترا. نیازیش له‌م داتاشینه‌ -وه‌که‌ بو‌ی ده‌چین- رازیکردنی
 پیوستیه‌ گشتیه‌کان بو، ئه‌وانه‌ی ده‌یانه‌وی له‌ هه‌موو شتیکی
 په‌رچوویه‌که‌ (معجزة) هه‌بی، ئه‌وه‌یان پیناخۆش نه‌بوو که‌ پینان
 بگوتری له‌ ئاماره‌کانی راس‌تگۆیه‌تی پیغه‌مبه‌ر به‌ر له‌ واده‌ی
 ئاشکرابوونی په‌یامه‌که‌ی به‌ ماوه‌یه‌کی زۆریش چاوه‌رپی ده‌کرا،
 واته‌ به‌ر له‌وه‌ی له‌دایکیش بی. ئاخر ئه‌دی ئه‌وه‌ نه‌بوو
 شه‌یتانه‌کانی جنۆکه‌ و کاهینه‌کانی ئاده‌میزاد و مالم و
 که‌شیشه‌کانی موسایی و عیسانی کردبوو.

هه‌روه‌که‌ چۆن چیرۆکیژ و ئه‌وانه‌ی شیعه‌ره‌کانیان داتاشیبوو
 پشتیان به‌و ئایه‌تانه‌ی قورئان به‌ستبوو، ئه‌وانه‌ی باسوخواسی
 جنۆکه‌یان تیدایه‌، بو ئه‌وه‌ی ئه‌و شیعه‌رانه‌ی گوایه‌ جنۆکه‌

نووسیویه تی له گه ل هەر باسوخواسیکی په یوه ست به دین دابهینن، هەر ئه وانیش بوون له گه گرانه وه و داتاشینی دنگویاس و شیعری و فهرمووده، که به زاری راهیب و مالم و که شیشه کانیان هه لبه ستبوو، له مه شدا پشتیان به قورئان به ستبوو. ئاخر قورئان باسی ئه وه مان بو دهکا، که جوو و کریستیانه کان (یه هود و نه سارا) له تهورات و ئینجیله که یاندا باسوخواسی پیغه مبهر به نو سراوی ده بیننه وه. که واته پیویست بوو ئه و چیرۆک و ئه فسانانه دابهینرین، ئه وانیه ی چ ره چاوی هانتی مژده ی پیغه مبهر بوون و داویان له خه لکه که بگردبایه تا بهرله وه ی په یداش بی، باوهریان په یهینا بوویه.

جوړیکی دیکه له کاریگه ریی دین بو به زاره لبه ستنی شیعی و دانه پال جاهیلییه کان په یوه ندی به گه وره کردنی شانوشکوی پیغه مبهر وه هه بوو، ئه مه ش له باره ی مالبات و تیره و بنه چه که ی له نیو قوره یشدا. به هوکاریک له هوکاره کان خه لکه که هاته سهر ئه و رایه ی هەر ده بی پیغه مبهر له کاکله ی به نی هاشم بی، به نی هاشمیش له کاکله ی تیره ی عه بدولمه ناف بی، تیره ی عه بدولمه نافیش له کاکله ی قوره یش بی، قوره یشیش له کاکله ی موزه ر (مضر) بی، موزه ریش له کاکله ی عه دنان بی، عه دنانیش له کاکله ی عه ره ب و عه ره بیش له کاکله ی سه رجه م مرؤفایه تی بی. ئیدی هه ولوکو ششی چیرۆکیژ و چه کایه تخوان سه لماندنی ئه و جوړه کاکله بوونه لیژاردنه بی خه وشه ی مالباتی پیغه مبهر بوو، به م جوړه خیزانه که یان ده دایه پال عه بدوللا و

عه‌بدولموت‌ه‌لیب و هاشم و عه‌بدولمه‌ناف و قوسه‌ی، به‌جۆریک باسوخواسیان به‌رزده‌کردنه‌وه و شانوشکۆیان مه‌زن ده‌کردن تا به‌شیۆه‌یه‌کی تایبه‌تی بینه‌کاکله‌ی بژارده‌ی سه‌ر میله‌ته‌که‌یان، پاشان به‌شیۆه‌کی گشتیش به‌سه‌ر عه‌ره‌بدا. خوشت باش ئه‌وه ده‌زانی که سروشتی چیرۆکگیرانه‌وه لای عه‌ره‌ب شیعیری به‌دوادا دی، نه‌خاسمه‌ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست له‌م چیرۆکانه‌خه‌لک به‌گشتی بی.

لیره‌وه هه‌ستوسۆزی دینی و سیاسی بو‌داتاشین و دانه‌پالی شیعیر ده‌رده‌که‌وی. بارودۆخ وه‌های خواست خه‌لافه‌ت و ده‌سه‌لات له‌قورپه‌یش بکه‌ویته‌ده‌ست به‌ره‌بابی پیغه‌مبه‌ر، هه‌رچه‌نده‌قورپه‌یش له‌مه‌دا ناکۆک بو، بۆیه‌جاریکیان جله‌وی ده‌سه‌لاته‌که‌ده‌که‌ویته‌ده‌ستی به‌نوئومه‌ییه، پاشان ده‌گوازریته‌وه بو‌به‌نی هاشم له‌تیره‌ی پیغه‌مبه‌ر به‌پله‌ی دووهم. ئیدی ناکۆکی له‌نیوان ئه‌واندا توند ده‌بی، ئه‌میان و ئه‌ویان چیرۆک و هه‌کایه‌ته‌کان بو‌کردوکۆشی سیاسیانه‌یان به‌کاره‌ینا. هه‌رچی له‌رۆژگاری به‌نوئومه‌ییه‌دا بو، رۆلی چیرۆکبێژ و هه‌کایه‌تخوانه‌کان له‌وه‌دا بو که شانوشکۆی ئومه‌ییه‌له‌سه‌رده‌می جاهیلییدا به‌ده‌ربخه‌ن و به‌رزی بنرخینن. لی له‌رۆژگاری عه‌باسیه‌کانیشدا ئیشوکاری چیرۆکبێژه‌کان بووه ئه‌وه‌ی به‌شانوبالی شکۆی به‌نی هاشم له‌سه‌رده‌می جاهیلییدا هه‌لبه‌دن. ئه‌م ناکۆکیه‌ش له‌نیوان چیرۆکبێژانی هه‌ردوو لای

سىياسىدا زۆر توند بو، قوول بووبووه، بەم جۆره
فەرموودەگىرانهوه و باسوخواس و شىعەرىش زۆر بوون.

وھەنەبى ئەم دۆخە ھەر لە نىوان ھەردوو تىرەى عەبدولمەناف
بەند بى، بەلكو ھەر ھەموو ئەرستۆكراتىيەتى قورەيش چاوى لە
شكۆ و نەمرىيەكە برىبوو، بەھەى بەشى خۆى لە نەمرىي
رابدوودا ھەبوو، ھەروەك چۆن لە ژيانى ھاوچەرخياندا
ھەيانبوو.. كەواتە تىرە و بەرەبابى قورەيش، وىراى ناكۆكى و
جياوازىي نىوخۆيان باسوخواس و شىعەريان دادەتاشى و بۆ
خۆيان ھەلدەبەست و چىرۆكبيژانيان دانەخۆرە دەكردن بۆ
ئەھەى چىرۆك و سەربەردەيان بۆ بەھۆننەوھ و بۆيان دابتاشن.
ئەمەش ھىچ بنەمايەكى نەبوو، تەنيا ئەوھ نەبى كە تىرەى
پىغەمبەر لە قورەيش ناوى دەركرد و جلەوى دەسەلاتىشان
كەوتە بەردەست. دەى تۆش سەھىرېكى ئەو ھاوكارى و
ھاوسۆزىيە دىنى و سىياسىيە بۆ ھۆننەوھ و داتاشىنى شىعەر لە
ھەردوو رۆژگارى بەنوئومەيىيە و بەنى عەباسدا بكە.

پىوېستىش ناكە نموونەت بۆ بەھىتمەوھ. ئاخەر ھەر خۆت دەتوانى
سەھىرى ژياننامەى پىغەمبەر ھى سىرەى ئىبن ھىشام و كتېبى
دىكەى گىرانهوھى ژياننامە(سىرە) و مېژوو بكەى، تالەو
بارەيەوھ شتى زۆرت بۆ دەربكەوى. لى لىرەدا تەنيا يەك
نموونەت بۆ دەھىتمەوھ، بەھۆيەوھ روون دەبىتەوھ كە تىرە و
بەرەبابى قورەيش چۆن ھانى داتاشىنى شىعەريان داوھ بۆ
ئەھەى ھەر بنەمالەيەكى دەسەلات كىبىركى ئەھەى دىكەى پىبىكا،

ئوسا ئومه‌وی بی یان هاشمی. ئەو چیرۆکه‌ی ده‌یگێرمه‌وه تایبه‌ته به تیره‌ی به‌نی مه‌خزوم له قورپه‌یش. ئەم نمونه‌یه به‌لگه‌یه‌کی راستودروست و به‌هیزت له‌سه‌ر په‌رۆشی و سووربوونی قورپه‌یش بۆ هۆنینه‌وه و بۆ داتاشینی شیعر نیشان دهدا، تێیدا باکیان به‌ رووقایمی خۆشیان نه‌بووه و نه راستگۆیی و نه‌ دینیشی تێدا ره‌چاوکراوه.

ماخۆی کتییی ئەلئه‌غانی به‌ پشتراستکردنه‌وه‌ی له‌ عه‌بدولعه‌زیز بن ئەبی نه‌هشهل (عبدالعزیز بن ابی نه‌شل) ده‌گێرێته‌وه، ئەبویه‌کر بن عه‌ بدوره‌حمان ئیبن ئەلحارس بن هشام گوتی چومه‌ لای هاورپکه‌م داوای چاکه‌یه‌کی لیبکه‌م: خالۆ، ئەمه‌ چواره‌زار دره‌مه‌، له‌باتی ئەوه‌، هه‌ر ئەوه‌نده‌م بۆ بکه‌، ئەم چوار به‌یته‌ شیعره‌م بۆ بلین، به‌لام بلێ که ئەم شیعرانه‌م له‌ هه‌سسان بیستوون و ئەویش له‌به‌رده‌م پیغه‌مبه‌ردا گوتویه‌تی. منیش گوتم ئەسته‌غفروللا من بوختان به‌ خودا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌م، لی ئەگه‌ر بخوازی ده‌لیم ئەو به‌یته‌ شیعرانه‌م له‌ عایشه‌ بیستوون، ئەویش گوتی نه‌خیر، نابێ، هه‌ر ده‌بی بلێی ئەم به‌یتانه‌ هی هه‌سسانن و بۆ پیغه‌مبه‌ری گوتوون له‌ مه‌جلیسی ئەویشدا گوتویه‌تی، ئەو ره‌تی کرده‌وه و منیش ره‌تم کرده‌وه، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ چه‌ندین شه‌و بوو قسه‌مان به‌یه‌که‌وه نه‌کردن. پاشان به‌دوایدا ناردم و گوتی چه‌ند به‌یته‌ شیعریک له‌ په‌سندانی هیشام -واته‌ ئیبن ئەلموغه‌یره‌- و به‌نوئومه‌بییه‌دا به‌ژنه‌وه، منیش

گوتم ناوہ کانم بدہری، ئەویش گوتی وای لیبیکه له عکاز (عکاظ)
گوترابن و باوکیشت گوتیبیتی.

منیش گوتم:

أَلَا لِلَّهِ قَـوْمٌ و	لَدَت أُخْتُ بِي سَهْمِ
هَشَامٌ وَأَبُو عَبْدِ	مُنَافٍ مِدْرَهُ الْخَصْمِ
وَذُو الرُّمَحِينَ أَشْبَاكَ	عَلَى الْقُوَّةِ وَالْحَزْمِ
فَهَذَانِ يَذُودَانِ	وَذَا مِنْ كَثْبٍ يَرْمِي
أَسْوَدٌ تَزْدَهِي الْأَفْرَا	نَ مُنَاعُونَ لِللَّهْضِمِ
وَهُمْ يَوْمَ عُكَاظٍ مَ	نَعُوا النَّاسَ مِنَ الْهَزْمِ
وَهُمْ مَنْ وَلَدُوا أَشْبُوا	بِسِرِّ الْحَسْبِ الضَّخْمِ
فَإِنْ أَحْلَفَ وَبَيْتِ اللَّ	هِ لَا أَحْلِفُ عَنْ إِثْمِ
لَمَا مِنْ إِخْوَةٍ بَيْنَ	قُصُورِ الشَّامِ وَالرَّدَمِ
بِأَزْكَى مِنْ بَنِي رَيْطَ	ةٍ أَوْ أَوْزَنَ فِي الْجِلْمِ

گوتی: پاشان هاتم و گوتم: ئەمه باوكم گوتوویهتی، ئەویش
گوتی نهخیر، بەلکو ئیین ئەلزەبعەری (ابن الزبەری) گوتوویهتی،
گوتی ئیدی ئەم شیعەرە لای خەلک تا ئیستاش هەر بە ناوی
ئیین ئەلزەبعەری ناسراوہ.

دهی کهواته سهیری عەبدوڕەحمان بن حارس بن هیشام بکه،
چۆن ویستووویهتی هاوڕیکهی درۆ بکا و شیعەرەکه دابتاشی و
بیداته پال حەسسان، هەر بەوهندەش لیبەگەرپاوه، بەلکو وهای

بلاوکردووو ته‌وه گوايه گویى له‌حه‌سسان بووه ئه‌م شیعره‌ی له‌به‌رده‌ستی پیغه‌مبه‌ردا خویندووو ته‌وه، هه‌موو ئه‌و شته‌ش بو چوار هه‌زار دره‌م، لی بابای شاعیر چه‌زی نه‌کردووو درۆ به‌ ناوی پیغه‌مبه‌روه بکا، به‌لام به‌خوی ره‌وا بینوه درۆ به‌ زاری عائیشه‌وه بکا. عه‌بدو ره‌حمانيش رازی نابى، به‌لکو هه‌ر ده‌بی درۆ به‌ زمانى پیغه‌مبه‌روه بکا، بۆیه به‌نیان تیکده‌چی. هه‌ردوو کیشیان پیوستیان به‌ ئه‌وى دیکه هه‌بووه، ئه‌میان شیعرى به‌ ناوی شاعیریکی ناسراو ده‌ویست، ئه‌ویشیان به‌دوای پارهدا ده‌گه‌را، پاشان هه‌ردووکیان ریکده‌که‌ون به‌وه‌ی شیعره‌که به‌زاری عه‌بدوللا بن ئه‌لزهبه‌ری، شاعیره‌که‌ی قورپه‌یشه‌وه هه‌لبه‌ستن. نمونه‌ی ئه‌مه‌ش زۆرزه‌وه‌نده.

چه‌شنیکی دیکه له‌مه‌به‌ستی داتاشین و دانه‌پالی شیعر، که‌ چیرۆکگیره‌وه‌کان په‌نایان بو بردوو، بو ئه‌وه بووه تا رافه‌ی ده‌قی نووسراوی قورئانی پیبکه‌ن، ئه‌و ده‌قانه‌ی له‌باره‌ی نه‌ته‌وه فه‌نابوو‌ه‌کانى عاد و سه‌موده‌وه بوون. ئیدی گیره‌وه‌کان (فه‌رمووده‌گیره‌وه‌کان) شیعرى زۆریان به‌م جووره زیادکردوو. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌شمان به‌سه، که ئیبن سه‌لام له‌ کتیبه‌که‌ی خوی (طبقات الشعراء) دا ره‌خنه‌ی گرتوو و شیکردوو ته‌وه، سه‌لماندوو یه‌تی ئه‌و جووره شیعر و هاوشیوه‌کانیان ئه‌وانه‌ی دراونه‌ته پال توبه‌ع و حیمیه‌ر، دانراون و دراونه‌ته‌پالیان، ئه‌و شیعرانه ئیبن ئیسحاق و ئه‌وانى دیکه له‌ چیرۆکه‌له‌به‌سته‌کان دایانتاشیوه و داویانه‌ته پال ئه‌وان.

ئاخر ئیبن ئیسحاق و چیرۆکبیژه‌کانی دیکه هر به‌ته‌نیا به شیعر هۆنینه‌وه و دانه‌پال نه‌وه‌ستاون به‌وه‌ی ئەم شیعرانه‌یان داونه‌ته پال میلیه‌تی عاد و سه‌مود و توبه‌ع و حیمیه‌ر به‌لکو پینان لینه‌لبرپوه شیعیریان به‌زاری خودی ئاده‌میش هه‌لبه‌ستوه، ئەوان ده‌لین گوايه ئاده‌م له لاواندنه‌وه‌ی هابیلدا، کاتیک به ده‌ستی قابیلی برای ده‌کوژری، شیعره‌که‌ی هۆنیه‌وه‌ته‌وه. پیمان وایه درێژدادری و مایه‌ی هه‌راسانییه‌ ئه‌گه‌ر زیاتر له‌سه‌ر ئەم جوړه پروپوچییه برۆین.

جوړیکی دیکه‌ی باندۆری دین بو داتاشینی شیعر ئەوه‌یه؛ له‌کاتی په‌یدابوونی ژانی زانستی لای عه‌ره‌ب هاتۆته‌کایه، ئەمه‌شیان له‌ دوا‌ی ئەوه‌ی په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل نه‌ته‌وه بنده‌سته‌کان دروست بوو. ئیدی ئەوان یان خه‌لکی مه‌والی بنده‌ست وستیان قورئان به‌شیوه‌ی ریساکانی زمانه‌وانی بخویننه‌وه و لێ تیگه‌ن و راستیودروستی بیژه و واتای وشه‌کانی لیکبده‌نه‌وه و بیسه‌لمین. به‌م شیوه‌یه به‌هر هۆیه‌ک بئ هه‌ستیان کرد پیوستیان به‌وه‌یه بیسه‌لمین، که قورئان کتیبیکی عه‌ره‌بیه و ریک و دروست له‌گه‌ل بیژه‌ی عه‌ره‌بی دیته‌وه، به‌م جوړه بو هه‌ر وشه‌یه‌کی قورئان ده‌بوایه بو پشتراستکردنه‌وه ئاماژه به‌ به‌یته شیعیریکی عه‌ره‌بی بکه‌ن تا بیسه‌لمین ئەو وشانه‌ی له قورئاندا هاتوون عه‌ره‌بین و هیچ گومانیان له‌سه‌ر نییه. ده‌کری تۆش به ئاسانی هاورام بی له‌وه‌ی ده‌توانین هه‌روه‌ک له کتیبی یه‌که‌مدا پیشکه‌شم کردوه،

بە زەحمەتییەکی زۆرەوھ دەتوانین لەو ھەموو شیعەری کە
 ھەرموودەبیژان و ڕاقەکارانی قورئان بۆ پشتراستکردنەوھى
 بیژە و واتای قورئان ھیناویانەتەوھ دلنیابین و بیسەلمیئین.
 ئیدی خۆت ڕاوبۆچوونی ئیمەت لەبارەى چیرۆکی عەبدوللای
 کورپی عەباس و نافعی بن ئەلئەزرەق زانی، پیویستیش ناکا
 لیژە دووپاتەى بکەینەوھ. لى ئیمە شتیکی دیکەى دەخەینەسەر،
 ئەویش ئەوھى، ئیمە لەو ڕوایەداين خۆ ئەگەر دەقیکی عەرەبى
 ھەبى ھیچ گومانى لەسەر نەبى و باشتەین بەلگەى سەرچاوەى
 زمانى عەرەبى بى، ئەوا قورئانە. ئیدی بە دەقى ئایەتەکانى
 قورئان و بیژەکانى پیویستە ئەوھ پشتراست بکەینەوھ ئاخۆ
 شیعەرەکە وەک ناوی لیدەنن شیعەرى جاھیلی دروستە یان نا،
 نەوھ دەقەکانى قورئان بەو جۆرە شیعەرە پشتراستبکریتەوھ.

لەوھش تیناگەم ئاخۆ چۆن زانایەکی سەنگین گومان لە عەرەبى
 قورئان و سەقامگیربوونی بیژە و شیواز و ھۆننەوھى عەرەبى
 سەردەمى پیغەمبەر لە بیژە و ھۆننەوھ و ڕیکخستەکەى دەکا!
 لى پرسىکی دیکە ھەى، کە زانایان و ماخۆیانى لیکدانەوھ لە
 مەوالییەکان بە شیوھىکی تاییەت زۆرجار لەسەر تیگەیشتنى
 قورئان و لیکدانەوھى دەقەکانى نەگەیشتونەتە یەک، ئەوھ بوو
 لە ڕووى ڕاقە و لیکدانەوھ ناکۆکیان کەوتە نینوانیان. ھەر لەو
 ناکۆکییە و دەمەقالبیەشدا ناکۆکیی دیکە لەنیوان فەقیھ— و
 شەرەزانەکان پەیدا بوو.

لیږه وه جوړیکی نوی له کاریگه ریی دین له سره داتاشینی شیعروه هه یه. ئەم ناکوکیانە ی نیوان زاناکان بایی خوی کاریگه ریی له سره پیگه ی زاناکه و ناوبانگ و راوبوچوونی خه لک پیی و متمانە ی میر و خه لیفه کان به زانسته که یدا هه بوو. هه ربویه ئەو زانایانە سوور بوون له سره ئەوه ی به رده وام به شیوه ی سه رکه وتوو له ناکوکیه کانیا ن دهر بکه ون، به وه ی راوبوچوونی ئەوان به لای راستی و هه ق دایه. هه ر شتیکیش بو گه واهیدان له وه ی پیشتر واته به ر له هاتنی قورئان له سره زمانی عه رهدا هه بووه! ئیدی له هینانە وه ی ئەو گه واهییانە دا شوولیان لی هه لکیشا، ئەوه بوو له هه موو شتیکیا نموونه یان به شیعریکی جاهیلی هیناوه ته وه، به م جوړه خویندنه وه ی کتیبی ئەده بی و زمانه وانی و کتیبه کانی راقه کردنی قورئان و وتاره کان باندوړیکی وه ها به هیزیان له سره خوینته ر په یدا ده کرد ده که وته بن باری وینه ی سه یروسه مه ره ی شیعری عه رهبی جاهیلی، وای لی هات خه یالت بو ئەوه بچی، هه ر یه کی له و زانایانە به جیاوازی ناکوکیه کانی له گه ل ئەوانی دیکه له باره ی ر شته یه ک له زانستی و زانیاری به رده ستی، ئەوا بوی هه بوو به ئاسانی ئەگه ر پیویست بووبا ده ست بو ئەوه ی هه یه له قسه و ئاخوتنی عه رهبی به ر له ئیسلام ببا تا راوبوچوونه که ی پی پیشتر است بکاته وه، هه روه ک ئەوه ی قسه و وته ی عه رهبی به ر له ئیسلام هه موو شتیکی گرتبووه خو و داناییه کی بیسنووریان هه بووبی. ئەمه و له کاتیکدا هه موو شیان له سره ئەوه کوک بوون، که جاهیلیه کان ئەوانه ی له باره ی هه موو شتیکه وه قسه یه ک یان

شيعریکیان گوتوووه، که‌سانی نه‌فام و زبر و دل‌به‌رد بوون. تو بلی ئه‌و که‌سه نه‌فام و دل‌به‌قانه به نه‌فامی و نه‌زانی و دل‌زبری و دل‌به‌قیی خو‌یان بووبنه گه‌واهیدهر و پشت‌راس‌تکه‌ره‌وه‌ی شار‌ستانیتی عه‌باسییه‌کان له زانست و ئه‌ده‌ب و هونه‌ر! ئاخ‌ر مو‌عته‌زیله‌ش هه‌ر به شيعری‌جاهیلی ریباز‌ه‌که‌یان ده‌سه‌لمینن. که‌سانیک که مو‌عته‌زیله‌ش نه‌بوون، وتار‌نوو‌سه‌کان که داده‌به‌زینه سه‌ر مو‌عته‌زیله‌کان و وه‌لامیان ده‌دانه‌وه، ئه‌وانیش هه‌ر پشتیان به شيعری‌جاهیلی ده‌به‌ست. من له‌وه زیاتر نایبینم که تو‌ش هه‌روه‌ک له به‌ران‌به‌ر ئه‌و پاژ‌ه‌ی هه‌ندی‌ک له مو‌عته‌زیله‌کان گير‌او‌یانه‌ته‌وه پي‌بکه‌نی، ئه‌و به‌شه‌ی گو‌ایه بو‌ چه‌سپاندنی ئه‌وه‌ی که‌وا کورسی‌ی خوا که به‌قه‌د ئاسمان و زه‌وی به‌رفراوانه زانسته‌که‌یه‌تی، ئیدی ئه‌م پاژ‌ه‌ش له شاعیریک (هه‌لبه‌ت شاعیریکي نه‌ناسراو) وه‌رگير‌او‌ه که گوتوو‌یه‌تی: "ولا بکرسی علم الله مخلوق".

خه‌لکی زانستخواز بی ژمار درو‌یان به زمانی خه‌لکی‌جاهیلیبه‌وه کردوه و به درو‌شتیان لید‌ه‌ره‌ینان. ئه‌م شته‌ش هه‌ر به‌ته‌نیا به پیاوانی ئایینی و خودان لیکدانه‌وه و وتار و زمانپاراو و ئه‌دیبه‌کان به‌ند نه‌بووه، به‌لکو له‌وانیشی تیپه‌پاندووه تا گه‌یش‌توو‌ه‌ته که‌سانیکي دیکه له‌وانه‌ی ده‌میان له زانست وه‌رداو، جا هه‌ر باب‌ه‌تیکیان هات‌بیت‌ه‌پیش تاوتویان کردوه.

به هه‌ر هۆیه‌ک بی له سه‌رده‌می عه‌باسییه‌کاندا داهیتان لای خه‌لک ئه‌وه بووه، هه‌موو شتی‌ک بو‌ عه‌ره‌ب بگه‌ریند‌ریت‌ه‌وه

ته نانهت ئەو شتانهی خه لکی بندهستی وهک فارس و رۆم و ئەوانیدیکهش دایانهتایی. کار به شیوهیهک بووه ئیدی ههلبهستنی شیعر به زمانی شاعیرانی جاهیلی بێزاده و سنوور بووه. خو ئەگەر تو بپروانیته کتیبی (الحيوان) ی جاحز (جاحظ)، ئەوا لهو داتاشینه ئەوهندهی ههز بکهی و قه ناعهتی پێبکهی ده دۆزیه وه.

لئ من لیژده نامهوی له کاریگهری ههست و سۆز و بهرژه وهندییه دینییهکان بو داتاشین و دانه پالی شیعر به خه لکی جاهیلی دوور بکه ومه وه. ئاخر چه نندین جووری له م کاریگه ریبیه مان بینی، لئ هیشتا ئیمه نه گه یشتووینه ته مه زنترین هونه ر له پرووی دژواری و جیه نشتنی شوینه واری و به هیزترین و توندترینان، که گه مهی به عه قلی کهسانی کوون و نووی کردووه، ئەویش ئەو چه شنیه کاتیک مشتومر و ده مه ته قی له نیوان موسلمانان و شوینکه وتووانی میله تانی دیکه، نه خاسمه جوو و کریستیانهکان پهیدا بووه وه. ئەو مشتومر و ده مه قالییهی له سه رده می پیغه مبه ردا به هیز و گور بوو، پاشان دوای سه رکه وتنی پیغه مبه ر به سه ر جوو و بتپه ره سه ته کانی عه ره بستاندا هیور بووه وه، له سه رده می خه لیفه کانی راشیدینیش نه ما یان خه ریک بوو ئەو مشتومره له بهین بچی، چونکه بریار له سه رده می ئەو خه لیفانه دا بو به لگه وه بند و بو زمان و ده مه ته قی نه بوو، به لکو بو شمشیر بوو، ئەو شمشیره ی ته ختوتاراجی فارسیان له ناو برد و به شیکی زوریان له دهوله تی رۆم له شام و

فهلستین و میسر و به‌شیکیش له باکووری ئەفریقایان بۆ خویان دابری. بۆیه کاتیکی ئەو داگیریکارییه کۆتاییهات و عه‌ره‌ب له‌شاره‌کاندا جیگیربوون و هۆکاری په‌یوه‌ندی له‌نیوان ئەوان و خه‌لکی بنده‌ستی کریستیانی و ناکریستیانی په‌یدا بووه‌وه، ئیدی ئەو جۆره‌ مشتومر و دهمه‌قالیه‌یه سه‌ریه‌له‌دایه‌وه و شیوه‌ و شه‌قلیکی خه‌بات و تیکۆشانی له‌خۆگرت له‌وه‌ی شتیکی دیکه‌ بی. مشتومر و دهمه‌ته‌قیکه‌ران ری‌بازگه‌لنکی وه‌هایان گرت‌ه‌به‌ر له‌سه‌یروسه‌مه‌ره‌ به‌ده‌ر نه‌بوو، به‌کورتی ئاماژه‌ بۆ هه‌ندیکیان ده‌که‌ین.

هه‌رچی موسلمانانه‌کان بوون ده‌یان‌ه‌ویست بیسه‌لمینن، که ئیسلام له‌عه‌ره‌بستاندا و به‌ر له‌هاتنی پیغه‌مبه‌ریشدا پێشینه‌ی هه‌بووه، هه‌روه‌ها پوخته‌ی دینی ئیسلامی و کاکله‌که‌ی، ئەو کاکله‌ی دینی ره‌وایه‌ که‌خودا بۆ پیغه‌مبه‌رانی پێشتری ناردوه‌وه. ئیدی سه‌یر نه‌بوو که‌به‌ر له‌ئیسلام میله‌تیک هه‌بووبی و له‌سه‌ر دینی ئیسلام بوون و ئەو دینه‌شیان له‌و کتیبه‌ ئاسمانییانه‌ وه‌رگرتی که‌ پێش قورئان به‌سروش دابه‌زیبوون. قورئانیش باسی ئەو کتیبه‌مان بۆ ده‌کا، قورئان ناوی ته‌ورات و ئینجیل ده‌هینی، له‌سه‌ر ئەوه‌ مشتومر و دهمه‌ته‌قی له‌گه‌ل جووه‌کان و کریستیانه‌کان ده‌کا. هه‌روه‌ها قورئان ناوی کتیبه‌ دیکه‌ش، به‌ده‌ر له‌ته‌ورات و ئینجیل ده‌هینی که‌ سه‌یپاره‌/په‌راوه‌کانی ئیبراهیم (صحف ابراهیم)ه. ناوی دینی دیکه‌، که‌ جوو و کرسیتیانی نه‌بوون ده‌هینی، ئەویش میله‌ته‌ی ئیبراهیمه، ئەو

شەتەيە كە پىنى دەللىن حەنەفىيەت كە تا ئىستا نەمانتوانىوہ و اتا راستودروسىتە كەى بزانىن. خو ئەگەر گەلى جوو دەستيان بە دىنى خوڭيانەوہ گرتبى و ليكيان دابىتەوہ، ھەروہا كرىستيانەكانىش دەستيان بە ئولى خوڭيانەوہ گرتبى و ليكيان دابىتەوہ، ئەوا ھەلويسىتى قورئان لەمیان و ئەويان ھەلويسىتى ئەوہ بووہ كە ئەوہى باسيان كردوہ بە راستى نەزانى، ئىدى تانەى لە راستودروسىتى ئەو تەورات و ئىنجىلەى بەردەستيان داوہ و بە دەستكارى و گۆرپىن تاوانبارى كردوون، ھىچ كەسىكىش مىللەتى ئىبراھىمى لەسەر خوڭ پايوان نەكردوہ و ھەروہا لافوگەزافى ئەوہشى لىنەداوہ كە ھەر خوڭى ليكيىداتەوہ، ئىدى موسلمانەكان ئەوہيان لەخوگرت، بەوہى پوختەى ئىسلام بو ئولى ئىبراھىم دەگەرپىتەوہ، ئىبراھىمىش لە ھەردوو دىنى جوولەكە و كرىستيانى كۆنترىن و پاكترىنە.

لە نىو عەرەبدا لەگەل سەرھەلانى ئىسلام و دواترىش ئەو بىرۆكەيە بابوو، كەوا ئىسلام دىنى ئىبراھىمى نوڭكردوہتەوہ. ھەر لىرەشەوہ برۆيان و ھابوہ، كە دىنى ئىبراھىم لە رۆژگارى خوڭىدا دىنى عەرەب بوو، پاشان گومراكان خەلكەكان لارىڭ كردوہ تا بابدەنەوہ سەر بىتەرسىتى. پاشان ھىچ لە دىنى ئىبراھىم نەماوہتەوہ لە چەند كەسىكى كەم نەبى كە ناوہ ناو لىرە و لەوى دەردەكەوتن. قسە و گەفتارى ئەو كەسانە لەوہى ئىسلام دەچوو. ليكدانەوہى ئەمەش شىتىكى ئاسان بوو، ئاخىر خوڭ ئەوان شوڭىكەوتەى ئىبراھىم بوون، گوايە

دینی ئییراھیمیش ئیسلامیتی بوو. راقە کردنی ئەم شتەش لەرووی زانستیەوہ دیسان ئاسانە، چونکە قسە و گفتاری ئەو خەلکە وەھا لە دواى ئیسلامەتى بۆیان دانراوہ و ھەلبەستراوہ، ئەمەش ھەر بۆ ئەوہی ئەوہ دەربخەن گوايە دەیسەلمینن کە ئیسلامەتى لە عەرەبستاندا کۆن و دیرینە. ئیدی بەم جۆرہ دەتوانی ھەموو ئەو باسوخواس و شیعەر و فەرموودانەى دراونەتە پال جاھیلییەکان، ئەوہى لەنیوان ئەو قسە و گوتانەى ئەوان و ئەوہى لە قورئاندا ھاتوہ، بەوہى لەیەکچوونیکى نیمچە بەھیز یان لاوازیان لەنیواندايە، ھەر ھەموویان داتاشتراون.

لیرەوہ دەگەینە پرسیک کە تویرەران لەبارەى میژووی قورئانەوہ لە فەرەنسییەکان و بە شیوہیەکی تاییەتیش لەلایەن رۆژھەلاتناسەکان پییگەیشتون، ئەویش باندۆرى سەرچاوہ عەرەبییە پاکوبیگەر دەکانە بەسەر قورئان. ئەو لیکۆلەرەوانە وەھای دەبینن، کە قورئان بە جووايەتى و کریستیانیتی و ریبازەکانی دیکە، ئەوانەى لە عەرەبستان و دەوروبەرى باوبوہ، کارانگاز بوہ. لئ ئەوان ویستیان سەرچاوہیەکی پاکوبیگەردى عەرەبیش بۆ ئەم سەرچاوانە سەربار بکەن، بۆ ئەم دەراوہش لە شیعەرى عەرەبى جاھیلی گەران، بەتاییەتى ئەوانەى پشتیان پیدەبەست. ئەوہ بوو مامۆستا (کلیمان ھوار) لە وتاریکی دریژ لە گوڤارى ئاسیایى سالى ۱۸۰۴دا ئەوہى نووسى گوايە گەیشتووەتە شتیکی بەھادار و سەرچاوہیەکی

نوی له سه‌رچاوه‌کانی قورئانی دۆزیوه‌ته‌وه، ئەو شته به‌هادره و ئەو چاوه‌نووییەش شیعری ئومە‌ی ئیبن ئەبی سه‌لت (أمیة ابن ابی الصلت) بوو. مامۆستا (هوار) درێژە‌ی به‌و لیکۆلینە‌وه‌ی خۆ‌ی داو و به‌راوردیکی له‌نیوان ئەو شیعری دراوه‌ته ئومە‌یه ئیبن ئەبی سه‌لت و ئایه‌ته‌کانی قورئان کرد و له ئەنجامیشدا به‌راورکارییه‌که‌ی گه‌یشتوووه‌ته دوو ئەنجام:

(یه‌که‌میان) ئەو شیعری دراوه‌ته پال ئومە‌یه ئیبن ئەبی سه‌لت راستوردوسته، چونکه جیاوازیی له نیوان شیعره‌که‌ی ئومە‌یه بن ئەبی سه‌لت و قورئاندا هه‌یه، ئەویش ئەوه‌ی له قورئان له‌باره‌ی وه‌رده‌کاری چیرۆکه‌کان دا هاتوو، ئاخ‌ر ئە‌گه‌ر شیعره‌کان داتاشراو بوونایه و ئەوا به‌ته‌واوی له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی له قورئاندا هاتوو ره‌یک ده‌هاتنه‌وه و جیاوازییان نه‌ده‌بوو. خۆ ئە‌گه‌ر ئەو شیعره راستوردوست بێ، ئەوا به‌رای مامۆستا (هوار) پێویست بوو پێ‌غه‌مبه‌ر که‌م یان زۆر له هۆنینه‌وه‌ی قورئاندا په‌نای بۆ بردبێ.

(دووه‌م) راستی و دروستی ئەو شیعرا‌نه و په‌نابردنه‌به‌ری له لایه‌ن پێ‌غه‌مبه‌روه بۆ هۆنینه‌وه‌ی قورئان وای له موسلمانه‌کان کرد دژایه‌تی شیعری ئومە‌یه بن ئەبی سه‌لت بکه‌ن و بیسرنه‌وه تا هه‌ر قورئان به‌ته‌نیا بمی‌نیته‌وه، ئەوسا ئەو قسه‌یه دروست بێ، که ده‌گوتری پێ‌غه‌مبه‌ر قورئانه‌که‌ی به‌سروش له ئاسمان بۆ دابه‌زیوه. ئیدی به‌م جو‌ره مامۆستا هوار تیوانیویه‌تی یان وایزانیوه که توانیویه‌تی ئەوه بسه‌لمی‌تی که شیعری جاهیلی

پاستودروست هه‌یه، هه‌روه‌ها هه‌ر ئه‌و شیعیری جاهیلییه‌ش کاریگه‌ریی به‌سه‌ر قورئانه‌وه هه‌بووه. هه‌رچه‌نده من یه‌کیکم له‌وه‌که‌سانه‌ی که زۆر سه‌رسامم به‌مامۆستا هوار و چه‌ندانیک له‌هاورپێ رۆژه‌لاتناسه‌کانی، به‌وه‌ی له‌لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی به‌هادار له‌میژووی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی و له‌سۆنگه‌ی ئه‌و ریبازه‌ی گرتیوو یانه‌به‌ر زۆر جار گه‌یشتوونه‌ته‌ ئه‌نجامی زانستی، به‌لام من ناتوانم ئه‌و به‌نده‌ی نووسینه‌که‌ی بخوینمه‌وه که ئاماژه‌مان پێدا، بێ ئه‌وه‌ی سه‌یرم به‌وه‌ نه‌یه که چۆن هه‌ندیک جار زاناکانیش ده‌که‌ونه‌هه‌لوئیس‌تگه‌لیک که په‌یوه‌ندی به‌لیکۆلینه‌وه‌ و زانسته‌وه‌ نییه. لێرده‌ئاوه‌ بۆ من بایه‌خی نییه ئاخۆ قورئان به‌شیعیری ئومه‌یه‌ کارانگاز بووه یان نا، چونکه‌ من خۆ میژووی قورئان نانووسمه‌وه، هه‌روه‌ها به‌رگریشی لی‌ناکه‌م و خۆشم له‌قه‌ره‌ی سروش و ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی پێوه‌هه‌یه‌ ناده‌م، هه‌روه‌ها به‌په‌یوه‌ندی نیوان قورئان و ئه‌وه‌ی جوو و کرس‌تیانه‌کان باسوخواسیان لیده‌کرد. هه‌موو ئه‌م شتانه‌ ئیستا بۆ من گرنگ نین، به‌لکو ئه‌و شته‌ی بۆ من گرنگه‌، شیعیری ئومه‌یه‌ بن ئه‌بی سه‌لت و هاوشیوه‌کانییه‌تی له‌شاعیرانی دیکه‌.

ئه‌وه‌ی سه‌یره له‌کاروباری ئه‌و رۆژه‌لاتناسانه‌ ئه‌وه‌یه، هه‌ر ئه‌وان و له‌و بابه‌ته‌ و بابه‌ته‌ هاوشیوه‌کاندا گومانیان له‌پاستودروستی ژیاننامه‌(سیره‌)ی پیغه‌مبه‌ر هه‌یه و ئه‌وان ئه‌و گومانه‌یان گه‌یاندووه‌ته‌ راده‌ی لاملی و نه‌سه‌لماندن، ئه‌وان وه‌های نابینین که ژیاننامه‌ی پیغه‌مبه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌کی راستی

میژووی بی، به لکو ئەمه لای ئەوان ههروهک لای هه موو زانایان ئەوهیه: دهستهیهک له باسوخواس و فهرموودهکان پیوستیان به لیکۆلینهوه و توژیینهوهی زانستی ورد ههیه تا راستیهیهکهی له ههلبهستراوهکهی جیا بگریتهوه. ئەوان ئەم ههلوئیس ته زانستییهیان له بارهی ژیاننامهی پیغه مبهه ههیه و له ههلوئهسته شیان زیده پرهویان کردوه، کهچی ئەوان له سهه شیعری ئومهیه بن ئەبی سهلت رادههستن و ههلوئستیکی راستودروست و متمانهی له ئاستدا درده پرن، ئەمه و له کاتییدا دهنگوباسی ئومهیه ئەوهنده راست و دروست نییه وهک باسوخواسی ژیاننامهی پیغه مبهه. کهواته ئەدی نهیتهی ئەو متمانه سهیره له بارهی دهنگوباسیک بۆ دهنگوباسیکی دیکه چییه؟ تۆ بلیی خودی رۆژه لاتناسه کانش له پرسی ده مارگیرییه وه دوور بن، ئەو ده مارگیرییهی وهک تۆمه تیک دهیده نه پال لیکۆله ره وهکانی سهه بهو دینانه؟ هه رچی منم نه رۆژه لاتناسم و نه له پیاوانی ئاینیشم. لی دهمه وی لیره دا هه مان هه لوئستی زانستی له بارهی شیعری ئومهیه بن ئەبی سهلت بنوینم، که له بارهی هه موو شاعیرهکانی جاهیلیدا نواندم. پیشم وایه شیعری ئومهیه بن ئەبی سهلت هه ر له رپی گیرانه وه و له بهر کردنه وه پیمانگه یشتووه تا هه مان ئەو گومانه له راستی و دروستی بینمه زمان، ههروهک چۆن له بارهی راستیودروستی شیعری ئیمریئولقهیس و ئەلئه شعا و زوههیر هینامه زمان، هه رچهنده له لایه ن پیغه مبهه ره وه هه مان هه لوئستی که بۆ ئومهیه بن ئەبی سهلت هه بوو، بۆ ئەوانی دیکه نه بوو.

هەر ئەم هه‌لویسته‌ی خۆی وام لێده‌کا گومانی ته‌واو له‌ شیعری ئومه‌یییه‌ی بن‌ئەبی سه‌لت بکه‌م، ئاخر ئومه‌یه‌ له‌ دژی پیغه‌مبه‌ردا وه‌ستایه‌وه‌: به‌ شیعری یارانی پیغه‌مبه‌ری داشۆری و لایه‌نی دژه‌کانی گرت و کوژراوه‌کانی قورپه‌یشی له‌ جه‌نگی به‌ردا لاوانده‌وه‌. هەر ئەمه‌ش به‌ته‌نیا به‌س بوو بۆ ئەوه‌ی گیرانه‌وه‌ی شیعره‌کانی ئەو قه‌ده‌غه‌ بکری، ئیدی شیعره‌که‌ی بفه‌وتی هه‌روه‌ک چۆن به‌شیکی زۆر له‌ شیعری بته‌په‌رستی ئەوه‌ی به‌ داشۆرین باسی پیغه‌مبه‌ر و یارانی کردبوو فه‌وتا و له‌ناوچوو، ئەمه‌ش له‌وکاته‌ی که‌ ناکۆکییه‌کی توند له‌نیوان ئەوان و دژه‌کانیان له‌ عه‌ره‌بی بته‌په‌رست و جووه‌کاندا هه‌بوو. ئەوه‌ش هیچی ریی تیناچی پیغه‌مبه‌ر فه‌رمانی به‌ نه‌گیرانه‌وه‌ی شیعری ئومه‌یییه‌ کردبێ تا به‌ته‌نیا به‌ تاکه‌سوار له‌ مه‌یدانی زانست و سروش (الوحي) و خه‌به‌ر و باسی غه‌یب بمینیتته‌وه‌. ئاخر خۆ شیعری ئومه‌یییه‌ بن‌ئەبی سه‌لت هیچ شتیکی وه‌های تیدانه‌بوو هه‌روه‌ک شاعیرانی دیکه‌ی هاوچه‌رخ‌ی بوو، بۆیه‌ نه‌یده‌توانی به‌رانبه‌ری قورئان ببیتته‌وه‌، هه‌روه‌ک چۆن شیعری دیکه‌ش نه‌یده‌توانی ئەم کاره‌ بکا. ئی خۆ زانیاریی ئومه‌یییه‌ بن‌ئەبی سه‌لتیش له‌ کاروباری دین هه‌روه‌ک زانیاریی مالمه‌کانی جوو و که‌شیشه‌کانی کریستیانی بوو. پیغه‌مبه‌ریش له‌ به‌رانبه‌ریان مه‌حکه‌مانه‌ له‌سه‌ر پیی خۆی وه‌ستا و توانی جارێک به‌ به‌لگه‌وبه‌ند تاویکیش به‌ شمشیر به‌سه‌ر عه‌قلی عه‌ره‌بدا زال ببێ. ئیدی کاروباری پیغه‌مبه‌ر له‌گه‌ل ئومه‌یه‌ی بن‌ئەبی سه‌لت هه‌روه‌ک کاروباری ئەو بوو له‌گه‌ل زۆر له‌ شاعیرانی دیکه‌،

ئەوانەى ھەجوویان کرد و ئەوانەى دژی وەستانەو ە خەلکیان لەدژ ھاندا.

لێرەو ە دەکری لەو ە تییگەى کە لە پیغەمبەر ئەو ە گیردراو ەتەو ە، گوايە پیغەمبەر شتیکی لە شیعری ئومەيە خویندۆتەو ە، لایەنى دینی و ەنەفیەتى تیدا بوو ە، ئینجا گوتوویەتى "بە زمان باو ەری ھیناوە و بە دلێش کافر." بە زمان باو ەردار بوو ە، چونکە بانگەوازی بو ە ھەمان ئەو شتە دەکرد کە پیغەمبەر بانگی بو ە رادەدیرا، بە دلێش کافر بوو، چونکە لایەنگری بی برۆیانی دەکرد بو ە ماخۆی ئەو دینەى کە بە زمان داواى دەکرد. ئیدی کاروباری ئەو ە ھەروەک کاروباری ئەو جووانە بوو، ئەوانەى پشتگیری پیغەمبەریان دەکرد و ھاموشۆیان دەکرد، تا ئەوکاتەى لە پەرەسەندنى دەسەلاتە سیاسى و ئابوورى و دینیەکەى ترسان، ئینجا لیبھەلگەرانیو ە و باياندايەو ە لای بیرواکانى قورەیش.

شیعری ئومەيە بن ئەبى سەلت لە شیعری ئەو ە ەرەبانەى بوو بوونە ەنەفى و کریستیانی و جوو جیاوازتر نەبوو. ناشکری موسلمانان بە مەبەست شیعەرەکەى ئەویان فەوتاندبى، مەگەر ئەو ەى داشۆرینی بو ە پیغەمبەر و یارەکانى تیدابى و بەخراب ناوى ھینابن. ئەو ە بوو موسلمانەکان ھەر ھەمان ریبازى خویان لە ھەمبەر شیعری دیکەش گرتە بەر، پشتگووى خران تا نەمان و فەوتان.

لئ له شيعری ئومه‌ییه بن ئه‌بی سه‌لتدا خه‌به‌روباسی وه‌ها هاتوو، که له قورئانیشدا هاتوو وه‌ک باسوخواسی سه‌مود و سالح و وشتره‌که و سه‌یحه (الصیحة). ماموستا هوار وه‌های بۆچوو، ئه‌و باسوخواسه‌ی له شيعری ئومه‌ییه‌ی بن ئه‌بی سه‌لتدا هاتوو هه‌ندئ له‌وه‌ی له قورئاندا هاتوو جیاوازه، گوايه له لایه‌که‌وه ئه‌مه به‌لگه‌یه بۆ سه‌ر راستی و دروستی هه‌بوونی شيعره‌که، له سه‌ریکی دیکه‌شه‌وه پيغه‌مبه‌ر باسوخواسه‌که‌ی له‌و وه‌رگرتوو و دايرشتوته‌وه.

منیش به‌های ئه‌م جوړه ليکۆلینه‌وه‌یه نازانم. ئاخ‌ر کئ ده‌لئ که ئه‌و باسوخواسه‌ی له قورئاندا هاتوو، هه‌ر هه‌مووی به‌ر له‌وه‌ی قورئان باسی بکا، نه‌زانراو بووه؟ ئاخ‌ر کئ هه‌یه حاشا له‌وه بکا که زۆر له‌و چیرۆکانی نیو قورئان لای جوو و کریستیانی و هه‌ندیکیشیان لای خودی عه‌ره‌به‌کان نه‌زانراو بوونه؟ ئیدی بۆ پيغه‌مبه‌ریش ئاسان بووه بیانزانی، هه‌روه‌ها بۆ غه‌یری پيغه‌مبه‌ریش ئاسان بووه له‌رپی میلیله تانی خاوه‌ک کتیبه‌وه بیانزانی. ئئ خو پيغه‌مبه‌ر و ئومه‌ییه بن ئه‌بی سه‌لتیش هاوچه‌رخ بوون. ئیدی نه‌ پيغه‌مبه‌ر ئه‌و شتانه‌ی له ئومه‌ییه وه‌رگرتوو نه‌ ئومه‌ییه‌ش له پيغه‌مبه‌ری وه‌رگرتوون. هه‌روه‌ها کئ ده‌توانئ بلئ ئه‌و که‌سه‌ی شيعر بۆ مه‌به‌ستی لاساییکردنه‌وه‌ی قورئان به‌هۆنیته‌وه و بۆی هه‌لبه‌ستی پيويسته له‌سه‌ری وه‌ها بکا شيعره‌که‌ی له‌گه‌ل ده‌قی قورئاندا بگونجیتئ؟ ئایا رپی تیناچئ هه‌ندئ جیاوازی له‌نیوانیان په‌یدا بکا تا بتوانئ

داتاشینه که ی پەردەپۆش بکا و وەھمیکی وەھا دروست بکا بەوہی شیعرە کہ ی راستو دروستە و هیچ دەستکاری و زۆر لە خۆ کردنی پێوہ دیار نییە؟ بە ئی!

ئیمە برۆمان وایە ئەو شیعرە ی دراو تە پال ئومەییە بن ئەبی سەلت و ئەوانی دیکە لە ئەوانە ی بوونە تە حەنە فی، ئەوانە ی ھاوچەرخ ی پێغەمبەر بوونە یان لەدوای ئەودا ھا تون، بە تەواوی ھەلبەسترا و داتاشراون. موسلمانەکان دایانتاشیوہ - ھەر وەک پێشتریش باس مان کرد- بۆ ئەوہ ی بیسەلمین، کە ئیسلامە تیی پێشینە و بەراییەکی لە عەرەبستاندا ھەبووہ. لێرەوہ ناتوانین ئەو شیعرانە ی دراو تە پال ئەو شاعیرانە ھەر وەھا ئەوانە ی دراو تە پال حەنە فییەکان پەسەند بکەین مەگەر بە جۆریک لە خۆپاریزی و گومانیک ی زۆر نەبی.

ئەمە کاروباری موسلمانان بووہ. ھەرچی غەیرە موسلمانیش لە ماخۆیانی دینەکانی دیکەوہ بی، ئەوانیش سەیریان کردووہ ئاخۆ ئەوانیش لە ژیان نەتەوہ ی عەرەبی بەر لە ئیسلام و لە کۆندا شتیان ھەبووہ و جیدەستیان دیار بووہ. ھەر بە راستیش جوو بەشیکی زۆریان لە ولاتی حجاز لە مەدینە و دەورو بەر بوون و ڕیگە ی شامیان لەبەر دەستدا بووہ و کردبوویانە نشینگە ی خۆیان. ھەر بە راستیش جووایەتی لە حجاز تیپەرپوہ و بۆ یەمەن پەرپوہ تەوہ. وا دیارە ماوہیەک لای خانەدان و دەمراستانی یەمەن جیگیر بووہ، ئیدی بە شیوہیەک لە شیوہکان کاریگەری بەسەر ئەو ناکوکییە ی نیوان خەلکی یەمەن و

حه‌به‌ش‌ه‌دا هه‌بووه، که دیاره حه‌به‌شییه‌کان کریستیان بوون. هه‌ر به‌پاس‌تیش جووایه‌تی به‌دوای چه‌وسان‌دنه‌وی کریستیانه‌کانی نه‌جرانه‌وه بوون، هه‌روه‌ک چۆن قورئان له سورته‌تی (ئه‌لبروج) دا ناوی هیئاوه.

هه‌موو ئەم شته‌ پاستیه و گومانی تیدا نییه. هه‌مووشی له باسو‌خواس و ئەفسانه‌کانی عه‌ره‌بدا دیاره، به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تیش له قورئاندا دیاره، ئاخ‌ر باسو‌خواسی جوو له سورته و ئایه‌ته‌کانی قورئاندا که‌م نین. خو‌شت ئەوه ده‌زانی چ ناکۆکیه‌ک له نیوان پیغه‌مبه‌ر و جوودا هه‌بووه تا کار به‌وه گه‌یشته له رۆژانی عومه‌ری کورپی خه‌تابدا عه‌ره‌به‌ستانیان پئی چۆل بکری. هه‌ر به‌پاس‌تیش جووه‌کان بووبونه عه‌ره‌ب، ژماره‌یه‌کی زۆر له عه‌ره‌بیش بووبونه جوو. گومانیشم له‌وه‌دا نییه، ئەو تیکه‌ل‌اوییه‌ی نیوان جووه‌کان و ئەوس و خه‌زه‌ج وای له‌و دوو هۆزه کردبێ ئاماده‌ییان بۆ قبوول‌کردنی دینه‌ نوئییه‌که تیدا بێ و پشتگیری ماخۆکه‌ی بکه‌ن.

ئهمه له‌باره‌ی جووه‌کان، هه‌رچی کریستیانه‌کانیش بوون، ئەوا دینه‌که‌یان به‌شیوه‌یه‌کی به‌هێز و به‌ربلاو له هه‌ندی له ناوچه‌ی ولاتی عه‌ره‌بدا بلاو بووه‌وه، له‌دوای شام، غه‌ساسینه‌کان ملکه‌چی رۆمه‌کان بوون و له عیراقیش مه‌نازیره‌کان ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی فارسه‌کان بوون، له نه‌جران و له ولاتی یه‌مه‌نیش‌ه‌وه که به‌حه‌به‌شه‌وه په‌یوه‌ست بوون، کریستیانی بوون.

دیاره هۆزهکانی عه‌ره‌ب له ساران‌شین‌ه‌کان به‌ر له ئیسلام به رۆژگارێکی جیاواز له کورت و درێژییه‌وه، چوونه‌ته‌سه‌ر دینی کریستیانی. ئاخ‌ر ئی‌مه‌ ده‌زانین ته‌غلب کریستیانی بووه و هه‌ر خۆشی پرسێکی له پرسه‌کانی فیه‌قی و روژاند. ئاخ‌ر رِیساکه‌ بۆ عه‌ره‌ب ئه‌وه‌بوو، یان موسلمان بێ یان شمشیر، هه‌رچی جزیه‌ش بوو له‌ خه‌لکی غه‌یره‌ عه‌ره‌ب ده‌ستینرا، لێ ته‌غلب به‌ جزیه‌ قایل بوو، هه‌روه‌ک فه‌قیهه‌کانیش ده‌لین، عومه‌ریش پێی قایل بوو.

به‌م جۆره‌ ده‌توانین ب‌لین کریستیانیتیش هاوشیوه‌ی جووایه‌تی چووبوو نێو قوولایی عه‌ره‌بستان و نیمچه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بیه‌وه. گومانی گه‌وره‌ش ئه‌وه‌یه، ئه‌گه‌ر هاتبا و ئیسلامیتی په‌یدا نه‌بووبایه، ئه‌وا عه‌ره‌ب ده‌چوو سه‌ر یه‌کێ له‌م دوو دینانه، لێ نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب میزاجیکی تایبه‌تی خۆی هه‌بوو، که بۆ هه‌ردوو دینه‌کان راسته‌ری نه‌بوو، پاشان به‌دوای دینه‌ نوییه‌که‌ کهوت، که که‌مترین شت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بگوتری ئه‌وه‌یه، ئه‌م دینه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی س‌روستی له‌گه‌ڵ نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب به‌ته‌واوی گونجا.

هه‌رچۆنیک بێ، ش‌تیکی ر‌یت‌چوو نییه‌ ئه‌م دوو دینه‌ له‌ عه‌ره‌بستاندا بلاوبووبه‌وه و هه‌یچ باندۆریکیان به‌سه‌ر شیعری عه‌ره‌بی به‌ر له‌ ئیسلامدا جینه‌هیشتی. خۆشت ئه‌وه‌ت بینی چۆن ده‌مارگیریی خه‌له‌کی عه‌ره‌بایه‌تی وای له‌ عه‌ره‌ب کرد شیع‌ر داب‌تاشن و بیده‌نه‌ پال هۆزه‌کانی جاهیلیان، ئه‌مه‌ش دوا‌ی

ئەوێ شیعەرى ئەو ھۆزانە فەوتابوون. ھەمان شتیش لەگەڵ جوو و کریستیانەکان ھەر راستە: ئەوانیش لەسەر باب و باپیرانى سەردەمى جاھیلییان دەمارگیر بوون، رازی نەبوون بەوێ ئەوانیش ھەرۆک بپەرستان شیعریان نەبووی، رازی نەبوون بەوێ ئەوانیش شان و شکۆ و نەبەردیان نەبووی ھەرۆک ھاوتایەکانیان، ھەر بۆیە ئەوانیش شیعریان بۆ شاعیرانى کۆنى خۆیان داتاشی، کۆمەلێک شیعریان ھەلبەست و دایانە پال سەموئەل بن عەدى و عوھدى بن زەید و شاعیرەکانى دیکە لە کریستیانى و جوو.

ھەر گیرۆدەوھەکان خۆیان ھەستیان بە شتیکى وھا کردبوو، ئاخر بینیان ئەو شیعەرى دراوھتە پال عەدى بن زەید ئاسان و سووک و رەوانە و لەگەڵ سەردەمى جاھیلیدا ناگونجی، ئەمەشیان وھا لیکدایەوھ گوايە پەيوەندى بە ھەریم و بە لەیەکنزیکى لە فارس و ژيانى شارستانەوھ ھەبووھ ھەر وھک چۆن خەلکى حیرەى شارستان وھایان بەکاردەھینا.

ئیمەش ھەمان ئاسانى لە شیعەرى جووھکاندا دەبینن، بەتایبەتیش لە شیعەرى سەموئەل. ناشتوانیین ھەمان لیکدانەوھى شیعەرى عەدى بۆ بکەین. ئاخر سەموئەل ئەگەر خەبەر و باسەکان راست بن- ژيانیکى رەق و زبر ژیاوھ، زیاتر لە ژيانى سارانشین نزیک بووھ لەوھى شارستان بى. ماخۆى کتیبى (اللاغانى) بۆمان باس دەکا، کە کورەکانى سەموئەل شیعەرىکى قافیەدارییان داتاشیوھ و داویانەتە پال ئیمریئوئلقەیس،

گوايه ئيميرئولقهيس کاتي له ږي چووني بؤ کوس ته نتيپول چه که که هی له لا داناوه، په سنی داوه و مه دحی کردووه. ئيمهش ئه وه به ږاست دوزانين که کورپه کانی سه موئل ئه و قه سیده ږاييه يان داناوه و دراو ته پال ئه لئه عشا، تیدا له چیروکی ناوداری خوئی له گه ل که لیددا باس دهکا که چوڼ په سنی شوره حبیلی کورپی سه موئل دهکا.

لیردا تو ئه وه ده بینی، که هه ستو سوزی دینی به جیاوازیه کان و فرمه به ستیه وه هه روهک هه ستو سوزی سیاسی، کاریگه ریی به سر داتاشینی شیعه روه هه بووه، ئه و شیعرانه هی دراو نه ته پال شاعیرانی جاهیلی.

خو ئه گه ر هه ر به ږاست له وه رگرتنی شیعه ر ئه وه هی دهرخه ری کاریگه ریی مه یلی سیاسیه داودوز^{۱۶} بین، ئه و هه قیشه له قبولکردنی ئه و شیعه ری دهرخه ری مه یلی دینییه هه ر داودوز بین.

گه وره ترین گومانیش بؤ ئه و شیعه ری که پییده گوتری جاهیلی ئه وه یه، له نیوان سیاست و دیندا دابهش بووه، به شیکی به ملادا شکاوه ته وه به شه که هی دیکه به و لادا.

^{۱۶} داودوز: به و که وه ده گوتری که شوینی داوهکان دوزانی و لییان ددا و به داوه که وه نابی، واته مه علان و لیزان.

لى ھۆكارەكانى داتاشىنى شىعەر وەنەبى ھەر لەسەر سىياسەت و
دىن قەتەس بووبى، بەلكو پەريوئەتەو بۆ شتگەلى دىكەش.

چیرۆک و داتاشینی شیعر

لهو هۆکارانه دا یه کێک ههیه نه دینییه و نه سیاسهت، به لام په یوه ندییه کی به هیژی به دین و سیاسهته وه ههیه، مه به ستمان لهو چیرۆکانه یه که له پیشدا زیاتر له جارێک ئاماژه مان بۆ کردوون.

چیرۆک به خۆی نه سیاسهته و نه دینیشه، به لکو هونه ریکه له هونه ریکانی ئه ده بی عه ره بی، پێگه یه کی مامناوه ندی له نینوان ئه ده بی تایبه تی و ئه ده بی میلی گرتووه. ئاوینه ی جوریک له جوره کانی ژیا نی دلۆده روونی موسلمانانیش بووه. ئه م هونه ره له سه رده می ئه ده بی عه ره بی بالا (راقی) گه شه ی کرد، له رۆژگاری به نو ئومه ییه و سه ره تای رۆژگاری به نی عه باسدا، تا ئه و کاته ی جوولانه وه ی نووسینه وه و ده قنوو سکردن ها ته کایه،

ئیدی کتیب بلاوبونوہ و خەلک خوْشییان لی بینی و توانیان دەستیان پی بگات بی ئەوہی پیویست بگات بچنە دانیشتنی ئەو چیرۆکخوانانە، لی ئەم ہونەرە خەریک بوو دەپووکایەوہ و وردە وردە سیفەتی ئەدەبیی بالای لەسەر لاکەوت تا کال بووہوہ و خەلک دەستبەرداری بوو.

ئەم ہونەرە ئەدەبییە ژبانی عەرەبی و ئیسلامی لە گۆشەنیگای خەیاڵوہ گرتەخۆ، کاتی خوْی لیکۆلەرانی میژووی ئەدەبی ریزی شایستەیی خوْیانی پینەدا، من لەوہدا مامۆستا مستەفا سادق ئەلرافعی ھەلاویرد دەکەم، چونکە ئەو پەیی بە ئەگەری کاریگەری چیرۆک لەسەر چۆنیەتی بوھەلبەستن و ھۆننەوہی شیعەر و دانەپال شاعیرە کۆنەکانی ھەبوو، ھەر وہا پەیی بە شتە بەھادارەکانی دیکە برد و زانیارییەکی باشی لەبارەوہ پەیدا کردبوو و لە بەرگی یەکەمی کتیبەکەیی "میژووی ئەدەبیی عەرەبی" دا بلاویکردەوہ. ئیمە دەلیین ئەم ئەدەبە بە شیوہیەکی خەیاالی تەواوہوہ ژبانی عەرەبی و ئیسلامی تاوتویکردوہ. لەو بڕوایەشداین، ئەوانەیی لە میژووی ئەدەبیی عەرەبی دەکۆلنەوہ، ئەگەر ھاتبو و بایەخیکی زانستیی راستوئوستیان بەو ہونەرە دابوایە، ئەوا دەگەیشتنە ئەنجامی بەھادار و دەکرا پابۆچوونیان لەبارەیی میژووی ئەدەب بگۆرن. خوْ ئەگەر ھۆکارەکان، ئەوانەیی بوونەتە مایەیی سەرھەلدانی چیرۆک (حەکایەت) لای موسلمانەکان ھەرچیەک بن، ئەوا ئەم ہونەرە پەیدا بوو، لەگەڵ

په یدابوونیشیدا پیگه یه کی لای موسلمانان په یداکرد، هه مان
ئو پیگه یه ی شیعری چیرۆکئامیز لای یونانییه کونه کان هه بیوو.

گومانیشمان له وهدا نییه، ئو چیرۆکخوانه موسلمانان
شوینه واریکی چیرۆکئامیزی وه هیان بۆ به جیهیشتووین، له
جوانی و رهوانیژیدا خوی له قهری "ئه لیاده" و "ئودیسه" دها.
هه موو ئو جیاوازییه ی له نیوان چیرۆکی ئیسلامی و یونانیهدا
هه یه، ئو وه یه یه که مه که یان به شیعری نه بووه به لکو په خشان و
ناوبه ناو به شیعری رازینراوه ته وه، که چی هی دووهم هه مووی
هه ر به شیعری بووه، ئو وه یه یه که میان وه نه بی بابای چیرۆکخوان
له سه ره هوا و نه زمی موسیقا خویندبیتیه وه یان چیرۆکه که ی
خوی گیرابیتیه وه، که چی چیرۆکخوانی یونانی له گیرانه وه دا
پشتی به ئامیره کانی موزیک به ستبوو، هی یه که میان لای
موسلمانان کان ئو بایه خه ی پینه درا وه که ئو وه ی لای یونان،
له کاتیکدا یونان "ئه لیاده" و "ئودیسه" ی ده په رست و بایه خیان به
کوکردنه وه و ریکخستن و گیرانه وه و بلاوکردنه وه ی دها،
هه ره وه که چۆن موسلمانان کان ئو بایه خه یان به قورئان دها، لی
له بری ئو وه ی موسلمانان سهرقالی ئو چیرۆک و هه کایه تانه
بن، ئه وان خه ریکی قورئان و زانسته کانی بوون.

هه ر به راستیش له سه رده مه کانی سه ره تای ئیسلامدا، ئه ده بی
عه ره بی له پیناوی ئه ده بدا نه ده خویندرا و نه لی ده کو لدرایه وه،
به لکو وه که ئامرازیک بۆ راقه کردنی قورئان و لیکدانه وه و
لیه ه لینجانی هوکه کانی سه هیر ده کرا. هه موو ئه مه ش نزیکتر

بوو له سه‌نگینی و جدی بوون، هه‌ر بۆیه تا ئه‌وپه‌ری خه‌یال بر بکا ئه‌م چیرۆکانه بۆی رۆیشتن و به‌م جو‌ره له دلۆده‌روونی گه‌ل نزیك بوونه‌وه، ئاخ‌ر چیرۆک بووبوو هه‌ر ب‌ری مه‌یل و هه‌وه‌س و په‌ند و نموونه‌ی بالای خو‌ی. شتیکی سه‌هیریش نه‌بوو كه‌سانیکى جدی له موسلمانان له چیرۆكه‌كان دوور بکه‌ونه‌وه.

حه‌كایه‌تخوانه‌كان له مزگه‌وتی شاره گه‌وره‌كاندا ر‌وویان له خه‌لك ده‌کرد و باسوخواسی كۆنینه‌ی عه‌ره‌ب و بیگانه (عه‌جه‌م) و له‌گه‌ل ئه‌و شتانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ پیشینییه‌كان و پیغه‌مبه‌رایه‌تیشه‌وه هه‌بوو بۆ ده‌گیرانه‌وه، ئه‌وان له‌سه‌ر قسه‌و باسه‌كانی خو‌یان له‌باره‌ی ر‌ا‌قه‌کردنی قورئان و فه‌رمووده و گیرانه‌وه‌ی ژياننامه‌ی پیغه‌مبه‌ران و داگیرکاری و په‌لاماردان ده‌رۆیشتن و جله‌ویان بۆ خه‌یالی خو‌یان به‌ته‌واوی شل ده‌کرد، تا ئه‌و ر‌اده‌یه‌ی زانست و راستگویی ده‌یوه‌ستاندن. خه‌لكه‌كه‌ش هه‌زیان له چاره‌ی ئه‌و هه‌كایه‌تخوانانه ده‌کرد و به‌ تاسه‌وه گویان لیده‌گرتن. زۆری پینه‌چوو خه‌لیفه و میره‌كانیش به‌های ئه‌و گیرانه‌وه نوییه‌یان له ر‌ووی سیاسی و دینییه‌وه بۆ ده‌رکه‌وت، ئیدی گرتیانه‌ خو و به‌ کاریان هی‌نا و به‌ باشترین شیوه‌ش بۆ خو‌یان قۆسته‌وه، به‌م چه‌شنه‌ چیرۆک و هه‌كایه‌تیش هه‌روه‌ك شیعر بووه ئامرازیکى سیاسی.

گومانى تیدانییه بایه‌ خدان به‌ لیکۆلینه‌ له‌و هونه‌ره‌دا بۆ هه‌مان ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه له‌ شیعر سه‌رده‌که‌یشی، به‌وه‌ی لایه‌نه

(حیزبه) سیاسییه کان به جیاوازییه کانیه وه ئه و
حه کایه تخوانانه یان بۆ خۆیان به کارده هینا تا بانگه وازی ئه وان
له نیوان چینه کانی گه لدا بلاوبکه نه وه، ههروهک چۆن
شاعیره کانیاں به کارهینان بۆ داکۆکیکردن له رابوؤچوونی
خۆیان و په سندان و به شانوبالئه لدانی سهردار و مه زنه کانیاں.
خۆ ئیمه ئه وه ده زانین که ژیا ننامه ی ئین ئیسحاق مه یل و
هه واداریتی هاشمیانه ی هه بوو، ئه و له ئاخروئۆخری
ده سه لاتی ئومه ووییه کانه وه چ ده رده سه رییه کی بینی، لی کاتی
عه باسییه کان جیگه یان گرته نه وه و له سه ره تای حوکمرانی
ئه واندا پیگه یه کی باشی لای ئه وان ده سته وت.

لیکۆلینه وه ی قوول له ژیا نی ئه و چیرۆکخوانانه، ئه وانیه ی
چیرۆکه کانیاں له به سرا و کوفه و مه ککه و مه دینه دا ده گێرانه وه،
بئ سیو دوو ئه وه مان بۆ ده رده خا که چ په یوه ندییه ک له نیوان
ئه و چیرۆکخوانانه و له گه ل لایه نه سیاسییه کانه هه بووه.

لی وه نه بئ چیرۆکه کان هه ر به ته نیا به سیاسییه ته وه کارانگاز
بووبن، به لکو به دینیش کارانگاز بوون. له به ندی رابردوودا
چه ند نموونه یه کمان بۆ روونکردنه وه ی ئه م بابته هینابوووه.

چیرۆکه کان به شتیکی دیکه ش به ده ر له سیاسییه ت و دین
کاریگه ر بوون، ئه ویش به گیانی گه ل، ئه وی له باره یه وه
ده یگێراییه وه. لییره وه بایه خیکی ته واوی به ئه فسانه و
په رجووه کان و شتی و سه مه ره دابوو. لییره وه کردو کۆشی بۆ

ر‌اڤه‌کردنی‌ ئه‌و‌ ئه‌فسانانه‌ و ته‌واو‌کردنی‌ که‌موکورتیه‌کان‌ و
ر‌وونکردنه‌وه‌ی‌ شته‌ نار‌ۆش‌نه‌کان‌ بو‌و. ئیدی‌ ئیمه‌ ده‌توانین
ب‌لین‌ ئه‌م‌ چیر‌ۆ‌کانه‌ هیز‌ و ده‌رامه‌تی‌ خ‌ویان‌ له‌ سه‌ر‌چاوه‌ی
جیاوازه‌وه‌ وه‌ر‌گرت‌وه‌، گ‌رنگ‌ترینیشیان‌ چواریان‌ بوون:

(یه‌که‌م) سه‌ر‌چاوه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ قورئان‌ بو‌و، له‌گه‌ل‌ هه‌موو
ئه‌وه‌ی‌ په‌یوه‌ندی‌ پیه‌ هه‌بو‌و له‌ فه‌رمووده‌ و گ‌یرانه‌وه‌کان‌،
هه‌روه‌ها‌ ئه‌وه‌ی‌ عه‌ره‌ب‌ له‌ باسوخواس‌ و ئه‌فسانه‌ی‌ شاره‌کانی
ده‌گ‌یرایه‌وه‌ و ئه‌وه‌ی‌ له‌ ش‌יעریش‌وه‌ ده‌گ‌یردرايه‌وه‌، له‌گه‌ل‌
ئه‌وه‌ی‌ فه‌رمووده‌گ‌یرمه‌وه‌کان‌ له‌باره‌ی‌ ژياننامه‌ی‌ پینغه‌مبه‌ر‌ و
خه‌لیفه‌کان‌ و ه‌یرش‌ و په‌لامار‌ و داگیرگارییه‌کانیان‌ (فتوحاتیان‌)
ده‌گ‌یرایه‌وه‌.

(دووه‌م) سه‌ر‌چاوه‌یه‌کی‌ جووايه‌تی‌ --- کریستیانی، ئه‌وه‌ش‌ ئه‌وه‌
بو‌و که‌ ئه‌و‌ چیر‌ۆ‌کخوانانه‌ له‌ میله‌ تانی‌ خاوه‌ن‌ کتیب‌ له‌ باره‌ی
باسوخواسی‌ پینغه‌مبه‌ران‌ و راهیبه‌کان‌ و ئه‌وانه‌ی‌ په‌یوه‌ندیان
به‌و‌ شتانه‌ هه‌بو‌و ده‌گ‌یرایه‌وه‌، لیره‌دا‌ نابی‌ ئه‌وه‌ش‌ له‌بیر‌ بکه‌ین،
که‌ کاریگه‌ری‌ کریستیانی‌ و جوو‌ هه‌بو‌وه‌، ئه‌وانه‌ی‌ بوونه‌
موسلمان‌ و فه‌رمووده‌یان‌ دارشت‌ و ئه‌وسا‌ چ‌ به‌ د‌لس‌ۆزی‌ ب‌ی‌
یان‌ له‌ ناد‌لس‌ۆزییه‌وه‌ ب‌ی‌ د‌زه‌یان‌ پیکرد‌وو‌ه‌.

(سینیه‌م) سه‌ر‌چاوه‌ی‌ فارسی، ئه‌وه‌ی‌ چیر‌ۆ‌کخوانان‌ له‌ عیراق
به‌تایبه‌تیش‌ فارس‌ه‌کان‌ له‌وه‌ی‌ په‌یوه‌ندی‌ به‌ باسوخواس‌ و
ئه‌فسانه‌ و باسوخواسی‌ هیند‌ و ئه‌فسانه‌کانیان‌ ده‌گ‌یرایه‌وه‌.

پاشان سەرچاۋەى (چوارەم)، سەرچاۋەىيەكى تىكەلە بوو، كە نوپنەرايەتتى دلو دەروونى گشتى غەيرەعەرەبى لە خەلكى عىراق و جەزىرە و شام و نەبەتى و سىرئانى و ھەموو ئەوانەى لەو ولات و ئەم شار و ئەو شاردا تىكەلاويان بووبوون، ئەوانەى سەردار و سەرورە نەبوون و قەوارەىيەكى سىياسىشىيان نەبوو.

ھەموو ئەم سەرچاۋانە بۇ چىرۆكنوس كانىاو بوون. ئىدى لە چىرۆكەكانى ئەواندا چەندىن رەنگى جۆر بەجۆر لە ھونەرى قسە و پەقىن ھەبوو، دەكرا زانائى لىكۆلەر لەبەر پىشىۋى و زىدەرپۆيى خەيال تىندا سەرسام نەبووبا، بەلام جوانىيەكى نازدارى ئەدەبى و ھونەرى تىدا بوو، ھەموو ئەو كەسانەى بۇ خۇ رادەكىشا، ئەوانەى بە گوپرەى فرەگەلى و نەتەۋەبى و مەيل و نىازى جىاجىيان ھەبوو. بە شىۋەىيەكى تايبەتەش سەرنجى ئەو كەسانەى بۇ لاي خۇ رادەكىشا، ئەوانەى تىدەكۆشان جىاوازىيى دلو دەروونى گەلان و نەتەۋەكان بدۆزنەۋە ئەوانەى دەبوونە سروس بۇ ئەو چىرۆكخوانانە.

ھەرچۆنىك بى، ئەو ھەموو سەرچاۋانە و ايان لە چىرۆككىژان دەكرد زىمانىان بۇ خەلكى شار و گوپگرەكانىيان بگەرئى و ئەوانىش گوپى لىپگرن. خۆشت باش ئەۋە دەزانى، چىرۆكى عەرەبى ھىچ بەھا و سەنگىنىيەكى لە بەر گوپى گوپگرەكەى نەدەبوو گەر ھاتبا و ناوبەناو بە شىعر نەپىرازاندبايەۋە. خۇ ئەۋەندە بەسە سەيرى ھەكايەتى عەنتەرە و ھاوشىۋەكانى لە

"هه‌زار و یه‌کشه‌وه" بکه‌ی، لی‌رده‌دا بۆت ده‌رده‌که‌وی که چیرۆک ناتوانی ده‌ستبه‌رداری شیعیر بیی، هر هه‌لویستیکی گرنگ یان مه‌ترسیداری نیو ئەم چیرۆکانه بۆ چیرۆکخوان و گوئیگرانی راست نه‌ده‌هاته‌وه، یان خو‌ش نه‌ده‌که‌وت گهر بریک له شیعیری تی‌نه‌ئاخنیبا، به‌لکو بۆی ببیته کۆله‌گه و راگر. که‌واته چیرۆکخوانه‌کانی رۆژگاری به‌نی ئومه‌ییه و به‌نی‌عه‌باس پیویستیان به‌ راده‌یه‌کی زۆری شیعیر هه‌بوو تا چیرۆکه‌کانیان پی برازی‌ننه‌وه و پشتگیری هه‌لویستی جیاجیای پاله‌وانه‌کانی خو‌یانیان پیبکه‌ن. ئیدی ئەوانیش ئەوه‌ی حه‌زیان لی‌با و لی‌نه‌با له‌و شیعیرانه‌دا ده‌یاندۆزیه‌وه.

گومانیشم له‌وه‌دا نییه ئەم چیرۆکخوانانه هر به‌ سه‌ربه‌خۆیی چیرۆک و ئەوه‌ی پیویست بو‌وايه له شیعیر به‌ ته‌نیا دایان نه‌ده‌نا، به‌لکو هانایان بۆ که‌سانی دیکه‌ ده‌برد، ئەوانه‌ی سه‌ربرده و فه‌رمووده و باسوخواسیان بۆ ده‌هیتان، که‌سانی دیکه‌ش هه‌بوون قه‌سه‌یده‌ی شیعیریان بۆ ده‌هۆنینه‌وه، ئەوانیش به‌ ده‌وری خو‌یان تی‌هه‌لکیشی چیرۆکه‌کانیان ده‌کردن. ئاخر ده‌قیکمان له‌به‌رده‌سه‌تدایه، وامان لی‌ده‌کا ئەو مه‌زنده‌یه بکه‌ین؛ ئیبن سه‌لام بۆمان ده‌گی‌ریته‌وه، که ئیبن ئیسه‌حاق له‌ گی‌رانه‌وه و شیعیردا پۆزشی ده‌هیتایه‌وه و ده‌یگوت: من هیچ له شیعیر نازانم، ته‌نیا ئەوه‌نده‌یه بۆم ده‌هیتن و منیش چیرۆکه‌کانمی پی بارگاوی ده‌که‌م. ئاخر که‌سانیک هه‌بوون شیعیریان بۆ ده‌برد و ئەویش

تیّه لکیشی ده کرد و له نیو چیرۆکه کاندایه کرد. تۆ بلیی ئه و
که سانه کی بووبن؟

ئهری بۆمان رهوا نییه ئه وه بینینه بهرچاومان که ئه م جوړه
چیرۆکخوانانه ههر به ته نیا قسه یان بۆ خه لک نه ده کرد، به لکو
ههر یه کی که له وان سه ره پرشتی دهسته یه کی ده کرد، دهسته یه کی
که میش نه بوون، که پیکهاتبوون له گیره ره وه و باسوخواسه یین
و ریکخهر و هۆنه ر، تا ئه و کاته ی شته کانی ئه و که سانه یان لئ
خۆشه اتبا، ئه واهه ریان ده گرت و شه قلی خۆیان لیده دا و گیانی
خۆیان به به ردا ده کرد و به گوئی خه لکیان داده دا و بلاویان
ده کرد نه وه. نمونه ی ئه وان هه شه هه روه ک نمونه ی چیرکنووسی
به ناوبانگی فه رهنسی ئه لیکسانده ر دوما ی گه وره بوو. ئاخه ر خۆ
مرو له وه هه موو شه یه رهی له نیو چیرۆکاندا ئاخراوه سه رسام
ده بی و دۆش داده مینئ. ههر بۆ نمونه له سیره ی ئیبن هیشامدا
به ته نیا چه ندین دیوانه شه یه ر له باره ی غه زوه ی به در
هۆنراونه ته وه، هه ندیکیشیان له باره ی غه زوه ی ئوحده وه یه.
هه ندیکی دیکه شه هی غه ییری به در و ئوحوده، له باره ی
هه لویست و پیشه اتی دیکه وه یه، هه موو ئه مانه شه دراونه ته پال
شاعیران و ئه وان هه ی شاعیریش نه بوون له که سانی ناودار،
هه ندیکی دراونه ته پال هه مزه و هه ندیکیشی پال عه لی،
به شه یکیشی دراونه ته پال هه سسان، بریکیشی پال که عه بی بن
مالک، هه روه ها به شه یکیشی دراونه ته پال شاعیرانی قوره ییش،
دراونه ته پال که سانی که له قوره ییش که هه رگیز شاعیریش

نەبوون، ھەرودھا بەھەمان شیۆھ دراونتە پال غەیرە قورەیشیەکانیش، واتە بەزارى ئەو کەسە ناوبراوانە ھەلبەستراون. خو ھەر سیرەى ئیبن ھیشام نییە کە پر بى لەو جۆرە شیعرانە، کە جاریک درابیتە پال جاھیلییەکان و جاریکیش درابیتە پال دەورانیدەکان (المخضرمین).^{۱۷}

زۆروزەوھندیى ئەو شیعرانەش لە دەراوھ شیعرییەکانى شارە جیاوازەکانى سەردەمى بەنوئومەییە و بەنوعەباس ھاتوون، ھۆکاریک بوون بو رایەک دیارە کۆنەکان برۆایان پى ھەبوو، لى زۆر لە لیکۆلەرەوھ نوئیەکان کەمتر قەناعەتیان پى ھەییە، ئەویش ئەوھییە گوايە نەتەوھى عەرەب ھەمووی ھەر شاعیرە و ھەموو عەرەبیەک بە سروشت و سەلیقەى خو شاعیرە، خو بەسیەتى خەم و پەرۆشى بو ئەولایە برۆا، ئیدی بەلایدا دەروا و تیدا شوۆردەبیتەوھ. نووسەرە کۆنەکان برۆایان وھا بوو، ھیشتاش لە نووسەرە نوئیەکان برۆایەکی وھایان ھەییە. ئیدی پاکانەى ئەمان و ئەوان بو ئەو زۆریوبۆرییە ناماقوولیەییە کە دراوھتە پال کەسانی ناسراو و نەناسراویش، سارانشین و شارنشین. لى ھەرچی زانا و توێژەرانیان توانیویانە برىکی کەم یان زۆر لەو شیعرانە رەتیکەنەوھ و بەوھى قبوولی بکەن، یاخود لى دنیاين. لى دوایى بە لا بردن و فریدان و رەخنە و تیروانین و لەبیژینگدانیش، ھیشتا ژمارەییەکی زۆروزەوھند

^{۱۷} مەبەست لە دەورانیدە ئەو کەسانەن کە ھەردوو سەردەمى جاھیلی و ئیسلامیان بینوھ. وەرگیر.

دەدرىتە پال كە سانىك، تىياندا ھەيە ناسراو ھە شە نە ناسراو،
تىياندا ھەيە سارانشىنە و ھە شيانە شارستان. كە واتە چى لەو ھە
ئاسانترە برۋا بەو ھە بهيندرى، گوايە ھەر ھەب خۇرسكانە شاعىرە،
ھەر ئەو ھەندە بەسەيەتى پياويك ھەر ھەب بى تا بە كە يفى خۆى
شيعر بلى.

لى رايەكى و ھە لەگەل سروسشتى شتەكان تىكناكاتەو ھە. ئىمە
دەكرى باو ھە بەو ھە بهينىن كە بەختى نەتەو ھەكان لە شيعرگوتندا
جياوازە و ھەك يەك نىيە، ھەندىكيان لە ھەندىكيان شاعىرتىن،
ھەندىكيان شاعىريان لەوانى دىكە پىترن. لى ناتوانىن لەو ھە
تىگەين كە سەرلەبەرى نەو ھەيەك لە خەلكەكە شاعىر بن، يان
نەتەو ھەيەك لە نەتەو ھەكان بە ژن و پياو، مندال و گەنج و
پىرىيەو ھە، واتە بەخىرىيەو ھەر شاعىر بن. دەقى كۆنىنەمان
لەبەردەست دايە رىتويىنە بەو ھەيە ھەموو ھەر ھەب شاعىر نەبوو ھە.
زۆر جار شى كابرالى ھەر ھەب ھەولداو ھە شيعر بلى، بەلام تىيدا
سەرنەكەوتو ھە. ئەدى ئەو ھە نەبوو داوا لە پىغەمبەر كرا، لەو ھەيە
لە ھەندى ھەلوئىست كە موسلمانەكان پىويستيان بە شيعر
ھەبوو، بەلكو رىگە بە ھەلى بدا تا وەلامى قورەيش بە شيعر
بدا تەو ھە، بەلام پىغەمبەر رىگە پىنەدا، چونكە ھەلى فرى بەسەر
شيعرەو ھەبوو، ئىنجا رىگە بە ھەسسان دا.

پىمان وانىيە پىويستمان بە ھەلسەنگاندنى بەلگەو بەندەو ھەبى
و بەلگەي حاشا ھەلنەگر بو ئەو ھە بهينىنەو ھە، كەوا ھەر ھەب
ھەموويان شاعىر نەبوون، بەلكو مەبەستمانە ئەو ھە

پوونبکه‌ینه‌وه، ئەو زۆروزه‌وه‌ندى ئەم شىعره‌ وای له نووسه‌رانى كۆن و نوێ کردووه، تا وه‌های بۆ بچن به‌وه‌ى بیژده‌ى عه‌ره‌بى هاوواتایه‌ له‌گه‌ڵ شاعیر. خو ئەگه‌ر له‌مه‌ پتریش برۆی، ئەوا ده‌بینى كه‌ زۆر شىعر دراوه‌ته‌ ماخۆیه‌كى نه‌ناسراو، به‌لكو بیناو، ئیدی ده‌بینى جارێكىان ده‌لێن شاعیره‌كه‌ وایگوت، یه‌كێكى دیکه‌ ده‌لێ ئەوه‌ى یه‌كه‌م وایگوت، سییه‌مه‌كه‌ شیان ده‌لێ ئەوى دى وایگوت، چواره‌مینیان ده‌لێ پیاویك له‌ هۆزى فلان وایگوت، پینجه‌مینیشان ده‌لێ ئەعرابییه‌كه‌ وایگوت، ئیدی به‌م جوړه... كاتیکیش سه‌رنجى ئەم هه‌مووه‌ بده‌ى، ره‌نگبى پاكانه‌ بۆ نووسه‌رانى كۆن و نوێ به‌ئینیه‌وه‌ له‌وه‌ى برۆیان وه‌هابووه‌، كه‌ عه‌ره‌ب هه‌مووى هه‌ر شاعیر بووه‌.

ئوه‌ى راستى بى‌ عه‌ره‌بیش وه‌ك سه‌رتاپای نه‌ته‌وه‌كانى دیکه‌ خودان ره‌وانبیزی و له‌بله‌بانى و بیرتیژی بوون و شىعرى زۆرى هه‌بووه‌، بى‌ ئەوه‌ى هه‌موویان شاعیر بووبن، زۆرینه‌ى ئەو شىعرانه‌ش كه‌ دراونه‌ته‌ پال ماخۆیه‌كى نه‌ناسراو، ئەوا شىعرى دروستكراو بووه‌، به‌ هۆیه‌ك له‌ هۆیه‌كان بۆیان هه‌لبه‌ستراوه‌. ئەرمه‌ش باسه‌كه‌ى ئیمه‌یه‌، ئەویش چیرۆكه‌كانن.

زۆر له‌و شىعرانه‌ كه‌ چیرۆكخوون پێویستى پێبووه‌ تا چیرۆكه‌كانى خۆى پێ تیفتيفه‌ بدا و وای لیبكا له‌به‌ر گویى گویگر شیرین و خۆش و ره‌وان بکه‌وینته‌وه‌، له‌ لایه‌كى دیکه‌وه‌ هه‌ندى له‌ زاناکانى پێه‌له‌تاه‌وه‌، وایان له‌قه‌له‌م داوه‌ هه‌ر به‌ راستى ئەمانه‌ عه‌ره‌به‌كانى به‌رى گوتووینانه‌. هه‌ندى له‌ زاناکان به‌

پرسی داتاشینی ئەو شیعرانەیان زانیو بەوەی هەندیکیان بەزۆر ئاخراونەتە نیو چیرۆکەکان و هەندیکیشیان پووچ و درێژدادپن، بەوەشیان زانیو کە بەشیکیان هی ئەو نین بدریتە پال ئەو ناوانە ی گواهی شیعرەکانیان هۆنیووەتەو. لەنیو ئەو زانیانەشدا (محەمەد بن سەلام) ه کە -و هک باسمانکرد- نکولی لە زۆر لەو شیعرانە کردوو کە ئیبن ئیسحاق لە ژیاانامە ی پیغەمبەردا داویەتیە پال ژن و پیاو، ئەوسا چ ئەوانە ی شاعیر بووبن یان ئەوانە ی هەرگیز شیعیان نەگوتی. زانیانی دیکە ی غەیرە ئیبن سەلام ئەوە ی ئیبن ئیسحاق و هاوری چیرۆکخوانەکانی گیراویانەتەو قبوولیان نەکردوو، هەر بۆ نمونە ئیبن هیشام لە سیرە ی خۆیدا ئەو شیعرانە دەگیریتەو کە ئیبن ئیسحاق گیراویەتەو لئ کاتی لە گیرانەو ی بوووەتەو لە کۆتاییدا گوتوو یەتی: زۆرینە ی کەسانی شیعرناس، یان کەمیک لەوان ئەم قەسیدە یە رەت دەکەنەو، یان دەیدەنە پال ئاخوهریکی دیکە.

لئ ئەو زانیانە ی ئاگیان لە کاریگەری چیرۆک هەبوو لە داتاشین و دانەپالی شیعر، ئەوانیش هەلخە لەتیران، ئاخەر خۆ هەموو شیعردانەران لاواز و گەلحۆ نەبوون، بەلکو تییاندا هەبوو بیرتیژ و دلکراو و پروو خۆش بوون، دەیانتوانی شیعر بەهۆننەو و داویتاشن، بە باشیش بیدەنە پال کەسانی دیکە، لەو کارەیاندا زۆریش زیرەک و بەئاگا بوون و سەرکەوتنیکی باشیان لەو بواردە بەدەستەینا. هەر ئیبن سەلام خۆی باسی

ئەوھمان بۆ دەکا، ئەگەر بۆ زانا رەخنەگرەکان شتیکی ئاسان بووبی شیعەرى داتاشراو، ئەوھى بەدەستی لاوازه دانراوھ جیاواز بکەنەوھ، لى سەختە ئەوانە جیا بکەنەوھ کە وھستایانە ھۆنرابنەوھ. ئەوھشت بینى کە عەرەب خۇیان شیعەریان دروست دەکرد و دایاندەتاشى و درۆشیان دەکرد، لەمەشدا پنیان لیئەلبریبوو.

لەوانەھە لە پوونترین نمونە کە ئیبن سەلامیشى پى ھەلخەلەتابى ئەو شیعەرە داتاشروانەى تاقمیک بن، ئەو وھەى گىراوھتەوھ گوايە کۆنترین شیعەرە، کە عەرەب تا ئیستا گوتیبىتى، ھەندیکی دراوھتە پال جەزیمە ئەلئەبرەش (جذیمە الابرش)، ھەندیکیشیان دراوھتە پال زوھەیر بن جەناب، ھەندیکی دیکەش دراوھتە پال عەنبەر بن تەمیم و ھەندیکی دیکەش بۆ مالیک و سەعد، کورەکانى زەید مەنات بن تەمیم، ھەر وھەا ھەندیکی دیکەش دراوھتە پال ئەعسەر بن سەعد بن قەیس عەیلان (أعصر بن سعد بن قیس عیلان). گەر تەماشای ھەموو ئەو شیعەرەنەش بکەى دەبینى شیعەرى بوودەلەى نەزۆک و زۆرلەخۆکردنیکی لە ھۆننەوھ پیوھدیارە. ئەوھ زۆر پوون دیارە کە یەکیک لە گىرەوھەکان یان چیرۆکخوانىک لە چیرۆکخوانەکان زۆرى لەخۆکردووه تا پەندیک یان ئەفسانەھەک یاخود بیژەھەکی نامۆ لیکبەتەوھ، یاخود گىرەنەوھەکەى لەبەر گوئی بیسەرک خۆش بکا، بۆیە ئەو شیعەرەنەى وھەا داناون. دەى با بۆ ئەمە نمونەى

ئەم دوو بەیتە شیعرە بەئینینەوہ کہ دراونەتە پال ئەعسەر بن
سەعد بن قەیس عیلان.

بەیتەکانیش ئەمانەن:

قالت عميرة ما لرأسك بعدما نغد الزمان أتی بلون منكر
أعمير إن أباك شيب رأسه كَرَّ الليالي واختلافُ الأعصر

ئەبن سەلام و زانایانی دیکە و گێرەرەوہەکان گوتیان: ئەو پیاوہ
لەبەر بەیتی کۆتایی شیعرەکہ ناوی ئەعسەریان لیتاوە. ئەبن
سەلام گوتی: ھەندیک کہس پێیان گوتووہ "یعصر"، کہ ئەمەش
وانییە.

ھەر ئەبن سەلام خۆی باسی ئەوہمان بو دەکا گواہی مەعد لەو
چاخەدا ژیاوہ کہ موسای کوری عیمرانی تیدا ژیاوہ، واتە
چەندین سەدە بەر لە عیسا، واتە بیست سەدەش بەر لە ئیسلام.
خۆ ئەگەر سەرنجی ئەوہ بدەین، کہ ئەو ئەعسەرە ھەر ئەبن
سەعد بن قەیس عیلان بن ئەلیاس بن موزەر بن نزار بن مەعد
بووبێ، بینیمان ئەو لە زەمانیکی زۆر زوودا ژیاوہ، واتە بەلای
کہمییەوہ بیست سەدە بەر لە ئیسلام.

ئەری تۆش پیتواہی ئەو دوو بەیتە شیعرییانە ی تازە خویندتەوہ،
وہک دەگوتری ھی ئەوہ بن ھەزار سال بەر لە ئیسلام بن! ئاخر
خۆ ئیمە نازانین زمانی عەرەبی سی یان چوار سەدە بەر لە
ئیسلام چۆن بووہ، ئاخر ئیمە بە زەحمەت لە شیعرێ عەرەبی

راسته‌قینه، ئه‌وه‌ی له سه‌رده‌می پینغه‌مبهر و دوا‌ی ئه‌ودا
گوتراوه بگه‌ین، که چ‌ی هیچ زه‌حمه‌تیه‌ک له تیگه‌یشتن له‌و
شيعره‌ نابینین، که ئه‌گه‌ر قسه‌ی ئیبن سه‌لام راست بی، ئه‌وا
زیاتر له بیست سه‌ده به‌ر له پینغه‌مبهر گوتراوه.

تۆ بلی ئه‌وه‌ پ‌وون و ئاشکرا نه‌بی، که ئه‌و دوو به‌یته‌شيعره له
سه‌رده‌می ئیسلامدا دانرابن هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی ر‌ا‌قه‌ی ناوی ئه‌و
کابرایه‌ی پینکری، خۆی له‌راستیدا که‌سیکه له ئه‌فسانه‌کان، ئیمه
نازانین ئاخۆ هه‌ر به راستی هه‌بووه یان نه‌بووه.

هه‌مان ئه‌و شته‌ش به‌و شيعرانه ده‌لیین، که ئیبن سه‌لام داویه‌ته
پال مالک و سه‌عدی کورانی زه‌ید مه‌نات ئیبن ته‌میم. ئاخ‌ر ئیمه
نه ده‌زانین سه‌عد کئییه و نه مالیک و نه‌ده‌شزانین زه‌ید مه‌نات و
نه به ته‌میمیش ئاشنانین، که کئییه و کوری ک‌ی بووه. مه‌زنده‌ی
هه‌ره‌گه‌وره‌مان بۆ ئه‌وه‌ ده‌چی، ئه‌و که‌سانه ئه‌فسانه‌یی بن و
هه‌رگیز بوونیکی راسته‌قینه یان نه‌بووه. به‌ر‌ای گ‌یر‌ه‌روه‌ و
چیرۆک‌خوانیش به‌کاره‌ینانی هه‌روه‌ک ئه‌و په‌نده عه‌ره‌بیه‌یه، که
ده‌لی "هۆ یه‌زید و ش‌تر وه‌ها ئاو نادرئ" ... ئیدی ئه‌وانیش
پنویستیان به‌ ر‌ا‌قه‌کردنی په‌نده‌کان هه‌بوو، گه‌لیش هه‌ر به‌ خۆی
که‌یفی به‌ ر‌ا‌قه‌کردنی په‌نده‌کان دی. ئیدی ل‌یر‌ه‌وه‌ بوو ئه‌م
چیرۆکه‌ داهینرا، ئه‌و چیرۆکه‌ی سه‌عد و مالکی تیدا دینه‌ قسه‌،
به‌ ل‌یزادکردنی ئه‌م د‌یر‌ه‌ ک‌یش و سه‌روادارانه‌وه.

دهکری هەر هه مان شتیش له باره ی ئه و به یته شیعرانه بلی که
دراونه ته پال عه نهر بن ته میم:

قَدْ رَأَيْتَنِي مِنْ دَلْوِي إِضْطِرَابُهَا
وَالنَّأْيُ فِي بَهْرَاءِ وَاعْتِرَابُهَا
إِلَّا تَجِيءُ مَلَأَى يَجِيءُ قِرَابُهَا

شته که ش لای ئیمه له راقه کردنی ئه م به یته ی دواییه
تیناپه ری، که پیده چی به هه مان ئاراسته ی نموونه که وه بی.
هه مان شتیش له باره ی ئه و شیعره بلی که دراوه ته پال
جهزیمه ئه بره ش (جدیمة الابرش)، ههروه ها هه ر شتیک که
به جهزیمه وه دۆسته که ی ئه لزه با (الزباء) و عه مر ی بن
عه دی خوشکه زایی و قه سیر (قصیر) ی وه زیری گریدرابی.

بۆ هه موو ئه مانه ش ته نیا یه ک بنه ما هه یه، ئه ویش
راقه کردنی دهسته یه ک له په نده کانه، که تیندا ناوی هه موو
ئه و که سانه، یان هه ندیکیان تیداها تووه، وه ک "گویرایه لی
هیچ فرمانیکی قه سیر ناگری (لا یطاع لقصیر أمر)".
ههروه ها ئه و گوته یه ی ئه وان: "بۆ شتیک وای له خوی
کرد/که پوو ی خوی بری/ (لأمر ما جدع قصیر أنفه)،
ههروه ها گوته ی ئه وان: بۆته پیاو یان خۆ ریشی له بهر
هه تاوی سپی نه کردوو ه (شب عمرو علی الطوق). یان
باسوخواسی ئه و شتانه ی به م چیرۆکانه په یوه ستن،

ئه‌وانه‌ی لای ئه‌و خه‌لکه تیکه‌له‌ی عیراق و جه‌زیره و شام و ئه‌وه‌ی به ساران‌شینی عه‌ره‌به‌وه لکابوو، باو بوو، هه‌روه‌ک ئه‌سپه‌که‌ی جه‌زیمه که ناوی عه‌سا (العصا) بوو، له‌گه‌ل ئه‌و قولله‌ی قه‌سیر له‌سه‌ر عه‌ساکه دروستی کردبوو دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌سپه‌که‌ی توپی، ئیدی پییده‌گوترا "قولله‌ی عه‌سا"، ئه‌و خوینه‌ی جه‌زیمه که ئه‌لززه‌ببا له ته‌شته زی‌رینه‌که‌ی کۆی کردبووه‌وه، هه‌روه‌ها وشتره‌کانی عه‌مر بن عه‌دی که قه‌سیر به فیلتوته‌له‌که‌وه توانی کاروانی ئه‌م حوشت‌ر و پیاوه گه‌مژه‌کانی بگه‌یه‌نیتته ناو شاری ته‌دمور.

ده‌توانی بو تیکه‌یشتن و راقه‌کردنی هه‌موو ئه‌و حه‌کایه‌ت و ئه‌فسانانه‌ی به ناوه‌کانیان و په‌ند و شوینه‌کان گریدراون و ئه‌وه‌ی به شیعی‌ر هۆنراوه‌ته‌وه به‌هه‌مان ئه‌و ریره‌وه‌دا برۆی.

لی کۆنه‌کان به‌و ریره‌وه‌دا نه‌رۆیش‌توون، به‌لکو ئه‌و باسوخواس و شیعی‌رانه‌یان به هه‌موو ئه‌و شته‌ی که پیی هاتوو و گیراویانه‌ته‌وه به راستودروست وه‌رگرتوو، گوايه ئه‌وان له گیره‌روه وه‌هایان بیستوو، برۆیان به راستگویی هه‌بووه. هه‌ر لی‌روه ئیبن سه‌لام و که‌سانی دیکه‌ش چند به‌یته‌شیعی‌ریکی جه‌زیمه‌یان گیراوه‌ته‌وه، گوايه له شیعی‌ره هه‌ره کۆنه‌کانی عه‌ره‌ببیه، به‌م دیره‌ ده‌ست پییده‌کا:

رَبِّمَا أَوْفَيْتَ فِي عِلْمٍ ... تَرْفَعُنْ ثَوْبِي شِمَالَاتٍ

ههروهها جوړه هه کایه تیکیش هه بوو خه لک ده گيرايه وه و زوريش پييان خوش بوو، تيشياندا درؤ و شتی و عه نتيکه يان له باره ی باسوخواسی به ته مه نه کان ده بينی، نه وانه ی ته مه نيان پتر له هه زار سالی تيه پرانده بوو. له باسوخواسی نه و به ته مه نانه هه وال و شيعری ودها گيردراو ده وه. زانا راس تگؤکان له سه ده ی سييه می کوچيدا بروايان پيکرده بوو. له و زانايانه وهک حاتم سه جستانی و خودی ئين سه لاميش، هه ر ئين سه لام له کتیه که ی خوی (الطبقات) دا له و شيعره دروستکراوه پروپو و چانه مان بؤ ده گيريه وه، که داويه ته پال يه کيک له و به ته مه نانه، نه ویش نه لمسته و غر بن ربه يعه بن که عب بن سه عده، گوايه زور ژياوه و گوتويه تی:

وَلَقَدْ سَمِئْتُ مِنَ الْحَيَاةِ وَطَوْلِهَا وَعَمَرْتُ مِنْ عَدَدِ السِّنِينَ مِثْلًا
مِائَةً أَنْتَ مِنْ بَعْدِهَا مِثْلَانِ لِي وَأَزْدَدْتُ مِنْ عَدَدِ الشُّهُورِ سِنِينَ
هَلْ مَا بَقِيَ إِلَّا كَمَا قَدْ فَاتَنَا يَوْمَ يَمُرُّ وَلَيْلَةٌ تَحْدُونَا

ههروهها ئين سه لام شيعريکی دیکه شمان بؤ ده گيريه وه که له هی پيشووتر پروپو و چتر و ده س تکار يکراوتر و هه ليه س تراوتره و داويه ته پال دوه يد بن زه يد بن نه هد کاتي له سه ره مه رگدا ده بی:

الْيَوْمَ يُبْنَى لِدَوِيدَ بَيْتُهُ لَوْ كَانَ لِلدَّهْرِ بَلَى أَبْلَيْتُهُ
أَوْ كَانَ قَرْنِي وَاحِدًا كَفَيْتُهُ يَا رَبَّ نَهَبَ صَالِحَ حَوَيْتُهُ
وَرَبِّ عِبَلٍ حَسَنٍ لَوْ بَيْتُهُ وَمِعْصَمٍ مُخْضَبٍ ثَنَيْتُهُ

ئیدی خۆت لە ئیبن سەلامەوہ گومانەت لەبارەى گێرپانەوہى ئیبن ئیسحاق لەمەر شیعەرى عاد و سەمود و توببەع و حیمیەر بینی، کەچی لێرە بەو شیعەرى ئیبن ئیسحاق و ئەوانى دیکە کە چیرۆکەکانیان گێرپانەتەوہ و داویانەتە پال عەرەبە کۆنەکانى سارانشین و شارستان ھەلخەلەتاوہ.

کاتیکیش شتیکی پەيوەندیەکی مەحکەمى بە سارانشینییەوہ ھەبى، ئەوا گێرپەرەوہکان زۆرباش ھەلخەلەتاون. لەوانەش ئەو باسوخواسانەى ناویان لیتاوە "نەبەردییەکانى عەرەب"، یان "رۆژانى خەلکەکە"، ئەوان ئەو باسوخواسانەیان لە ئەعرابەکان بیستووہ پاشان بە دووردریژی گێراویانەتەوہ و ھەموو شتیکی کە تیدا ھاتووہ بە جدی وەریانگرتوہ و گێراویانەتەوہ و راقەیان کردووہ و بەھۆیەوہ شیعەرەکانیشیان لیکداوہتەوہ و بەو پینە میژووئى عەرەبیشیان لیدەرھیناوە، کەچی ئیشەکە لەوہ تیناپەرئى کە پیشتر ئاماژەمان پیکردووہ. ئاخەر ئەم باسوخواسانە ھەر پوویەکی چیرۆکی ژيانى عەرەبى کۆنە، ئیدی عەرەبەکان دواى ئەوہى لە شارەکان جیگیر بوون گێراویانەتەوہ و لییان زیادکردووہ و بە شیعەرىش پازاندووینەتەوہ، ھەرۆک چۆن یۆنانیە کۆنەکان "ئەلیادە" و "ئودیسیا"یان و شیعەرى دیکەى چیرۆکئامیزانەیان بى سنوور دروستکرد و ھۆنیەوہ. ئیدی جەنگى بەسوس و داحس و غەبرا و شەرى گەندەلى و "شەرەکان" زۆرن کە لەنیو کتیباندا دەقنووسکراونەتەوہ و شیعەرىشان بۆ ھۆنراوہتەوہ، کە ئەگەر

ر‌استیت بوی -ئه‌گەر بیردۆزه‌که‌ی ئی‌مه سه‌ریگرت- ئه‌وا ئه‌مانه به‌دەر له نه‌ش‌ونماکردنی ئه‌و ئه‌فسانانه و گ‌یرانه‌وه‌ی باسوخواسی عه‌رب له دوا‌ی ئیسلامه‌وه شتیکی دیکه زی‌ده‌تر نه‌بوون.

هه‌ر لی‌ره‌وه به‌ دل‌نیا‌یه‌وه ده‌توانین بل‌ین، می‌ژوونوسی ئه‌ده‌بی عه‌ربی وا باشه له به‌رانبه‌ر ئه‌و شی‌عه‌ری ده‌دریته پال جاهیلیه‌کان هه‌ل‌ویستی گومانای وه‌ر‌گری -خۆ ئه‌گەر هه‌ل‌ویستی نکولیکردنیکی راشکاوانه‌ش وه‌رنه‌گری- ئاخ‌ر ئه‌مه له ر‌استیدا هه‌ر ر‌افه‌کردن و جوانکردنی چیرۆکیک له چیرۆکه‌کان بووه یان روونکردنه‌وه‌ی ناویک و لی‌کلدانه‌وه‌ی په‌ندیک له په‌نده‌کانیان بووه.

هه‌رچی له‌باره‌ی عاد و سه‌مود و ته‌سم و جه‌دیس و جوره‌وم و زه‌به‌للاحه‌کان ده‌گ‌یر‌دریته‌وه، شتیکی دروستکراوه.

هه‌رچی له‌باره‌ی توبه‌ع و حیمیه‌ر و شاعیرانی یه‌مه‌ن له سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌کان ده‌گ‌یر‌دریته‌وه، هه‌رچییه‌کیش له باسوخواسی کاهینه‌کان و ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ ته‌بایی و ناته‌باییه‌وه هه‌یه، بابه‌تیکی بی‌ینه‌مایه.

هه‌رچی له‌باره‌ی ر‌ۆژگاری عه‌رب و شه‌ر و ناکوکییه‌کانی و ئه‌وه‌ی شی‌عه‌ریکی په‌یوه‌ست به‌و شتانه‌وه‌ی ده‌گ‌یر‌دریته‌وه، ئه‌وا

دروستکراوه و دراوته پالیان. زۆرینه‌ی ئەو بابەتانه‌ش
داتاشتراون و جیگە‌ی گومان.

هەرچی لەبارە‌ی ئەو باسوخواس و شیعرا‌نە‌ی پە‌یوه‌ستن بە
عەرەب و نە‌تە‌وه بیانیه‌کان لە پە‌یوه‌ندیان بەر لە ئیسلام
دە‌گی‌دریته‌وه، وەک پە‌یوه‌ندییان لە‌گە‌ڵ فارسە‌کان و جووله‌که
و حە‌بە‌شه دە‌کری دانراو و دروستکراو بێ. بێ‌گومان زۆرینه‌ی
ئە‌و شتانه دروستکراون.

لێ‌روه باسی شیعری ئادەم و هاوشیۆه‌کانیشی هەر ناکە‌ین،
چونکه ئیمه ئە‌م کتیبە‌مان بۆ‌گالته‌وگە‌پ و رابواردن نە‌نوسیه‌وه.

شعوبیه‌ت و داتاشینی شیعر

ئەری راوبۆچوونت چییە لە بارە‌ی شعوبییەت^{۱۸} ئاخۆ تا چەند کاریگەرییەکی بە‌هیزیان لە سەر داتاشینی شیعر و باسوخواس دانەپال جاهییلیەکان هەبوو؟ هەرچی ئیمەین بروامان وە‌هایە، ئەو شعوبییانە باسوخواس و شیعرێ زۆریان هەلبەستوو و داویانەتە پال جاهییلی و موسلمانەکان. هەر بە ئەوەندەش لێتەگەر اوان کە شیعر و باسوخواس هەلبەستن، بە‌لکو نە‌یار و ئەوانە‌ی لە‌گە‌لیان کە‌وتنە مقومقو ناچار بوون پە‌نا بو فرتوفیلی داتاشین ببن و زیدە‌رویشی تیدا بکەن. خوشت باش ئە‌وه دەزانی ماکی ئە‌و دەستە‌یە ئە‌و ر‌قوکینە‌ی فارسە بندەستە‌کان

^{۱۸} شعوبی: لە ئە‌دەبیاتی کۆنی عەرەبی ئیسلامییە‌وه بە‌ هەر کە‌سیک کە عەرە‌بایە‌تی نە‌کردبێ، بە‌لکو مە‌یلی بە‌لای نە‌تە‌وا‌یە‌تی خۆی هە‌بووبێ، پینگوترا‌وه شعوبی. وەرگێز.

بوو بۆ عه‌ره‌به سه‌رده‌سته‌کان. هه‌روه‌ها هه‌ر خۆشت ئه‌وه باش ده‌زانی، ئەم ناکوکییه له‌دوای داگیرکاری (فه‌تح)ی عه‌ره‌بی چه‌ندین رۆاله‌تی به‌ خۆیه‌وه بینی، کاریگه‌رییه‌کی درێژمه‌وداشی له‌سه‌ر ژيانی دینی و سیاسی و ئەده‌بیی موسلمانان دانا. لئ ئی‌مه‌ نامانه‌وی له‌م به‌نده‌دا له‌ کاریگه‌ری شیعووبیه‌ت به‌ته‌نیا له‌ ژيانی ئەده‌بی و به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌تیش هۆنینه‌وه‌ی شیعی و دانه‌پالی شاعیرانی جاهیلی باز بده‌ین.

هیشتا سه‌ده‌ی یه‌که‌می کۆچی به‌ نیوه‌ نه‌بوو بوو تا پۆلیک له‌ که‌نیزه‌کی فارس به‌عه‌ره‌بکران و زمانی عه‌ره‌بی به‌ باشی فی‌ربوون و له‌ ولاتی عه‌ره‌بیدا ژیان، ئیدی ئەمانه‌ نه‌وه و تۆرمه‌یان لئ په‌یدا بوو، ئینجا ئەم نه‌وه گه‌نجه‌ فارسییه هه‌روه‌ک عه‌ره‌به‌کان خۆیان به‌ زمانی عه‌ره‌بی دهدوان. زۆری پینه‌چوو تا ئەو پۆله‌ گه‌نجه‌ تیکۆشان شیعی به‌ زمانی عه‌ره‌بی به‌هۆنه‌وه، هه‌روه‌ک چۆن شاعیرانی عه‌ره‌ب ده‌یانه‌هۆنده‌وه. ئینجا وه‌نه‌بی بابه‌ته‌که هه‌ر به‌ هۆنینه‌وه‌ی شیعی کۆتایی پێهاتیی، به‌لکو له‌وه‌شیان تییه‌راند تا له‌گه‌ڵ عه‌ره‌ب به‌شدارى مه‌به‌سته‌کانی شیعی سیاسییش بکه‌ن. ئەم شاعیره مه‌والییانه^۹ بۆ حیزبه‌ سیاسییه عه‌ره‌بیه‌کان ده‌مارگیر بوون و له‌پیناویاندا تیده‌کۆشان.

^۹ مه‌والی: کۆی وشه‌ی مه‌ولا (مولی)یه، ئەوانیش له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا تۆکه‌ر و هاوپه‌یمان، ئەم واژه‌یه به‌ زۆری له‌ سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی ئومه‌وییه‌کان بۆ ئاماژه‌دان به‌ موسلمانانی غه‌یره‌هه‌ب به‌کارهات، واته‌ به‌ فارس و کورد و ئەفریقی و تورک. سه‌هیر له‌وه‌دایه ناوه‌رۆکی ئەم وشه‌یه به‌ ته‌واوی جیاکاری (دیکریمی‌نیشن/ التمی‌ز العنصری) ده‌گه‌یه‌نی.

ئەو ھەلۆیستە سیاسییە ی مەوالییەکان لە گەڵ لایەنەکان گرتیانە بەر، کاروبارەکانی زۆر بۆ ئاسانکردن. ئاخر ھەر ئەو ھەندەبوو یەکیک لەو مەوالییانە لایەنداری حیزبیک لەو حیزبانە ی نیشاندا بایە، ئیدی حیزبەکە زۆری کەیف پێدەھات و پارووی مەولایە کەش دەکەوتە رۆن و پاداشت دەکرا، ئەویش ھاندەدرا تا ھەموو ھەولێ خۆی بۆ بخاتە کار، بەم چەشنە ی ئیستە حیزبە سیاسییەکان رۆژنامە بۆ پشـتـگـیرـی ھەلۆیستەکانیان بە کار دەھێنن، بە جۆریک ئەگەر رۆژنامە یەک لایەنداری حیزبیک بکا ئەوا دەستی بە سەردادەھێنری و باربوو دەکری، ئاخر لە مەدا حیزبەکە ھەر باکی بە سەرکەوتن و راگەیانندی بانگەوازەکە ی خۆیەتی. ھەر یەکیکیش بەتەنیا عەودالی سەرکەوتتی خۆی بی، ھەردەبێ ئامرازی شایستە ی بۆ بخاتە کار و چاویشی لە ئەنجامەو ە بی.

ھەر بەم شیوەش حیزبە عەرەبییەکانی سەردەمی بەنۆئومەییە دەجوولانەو ە. ئیدی ئەو مەولایە لە قەسیدە یەکی شیعری خۆیدا پشـتـگـیرـی خۆی بۆ ئومەوییەکان رادەگە یاند، ئینجا ھەر زوو دەسەلاتی ئومەوی لە خۆیان ی نزیک دەکردەو ە، ئەمەش بی

تا رۆخانی خەلافەتی عەباسیش، ھەر کەسێکی موسلمان چ بە دین چ بە سیاسەت پلە ی لە ھاوتا عەرەبزمان بالاتریش بوو، کەچی ھەر بە مەوالی سەیر دەکرا، واتە بە ھاوولاتییەکی پلە دوو وعەرەب نزمتر، ھەمیشە لەم رۆانینە رەگەر پەرسستیە جیاخوارییەو ە تاکی عەرەبیان لە تاکیکی بیانی (بە قەولی خۆیان ئەعجەمی) پێباشتر و جوامیتر و شەرێفتر بوو ە!!! وەرگێر

گویدانه ئه‌وه‌ی ئاخۆ مه‌ولاکه ههر به‌راستی له دلسۆزییه‌تی یان ههر بۆ نزیکبونه‌وه له ده‌سه‌لات وا ده‌کا.

حیزبی ئال زوبه‌یر و هاشمییه‌کانیش هه‌مان ره‌فتاریان نواند. به‌م جوّره ناکۆکی و ناته‌بایی نیوان حیزبه‌هه‌ره‌بیه‌کان ره‌یگه‌ی بۆ خه‌لکی بنده‌سته داخه‌ده‌که‌کان له مه‌والیه‌کان خۆشکرد دزه بکه‌نه نیو سیاسه‌تی عه‌ره‌بی و خانه‌دانانی قوره‌یش و خزمه‌کانی پیغه‌مبه‌ر به‌ر نه‌شته‌ری شیعیری داشۆرینی خۆیان بدهن.

به‌نوومه‌یه‌یه هانی ئه‌بو عه‌باسی کویریان ده‌دا، ئال زوبه‌یریش دنه‌ی ئیسماعیل بن یه‌ساریان ده‌دا. ئیدی ئه‌م دوو شاعیره‌ش به‌خۆیان ره‌وا ده‌بینی به‌ شیعیری داشۆرین و به‌تاییه‌تی په‌لاماری خانه‌دانانی قوره‌یش و به‌گشتییش هی عه‌ره‌ب بدهن، ئه‌مه‌ش هه‌مووی له‌پێناوی ئه‌وه‌ی پشتگیری و بنه‌ماله‌ی مه‌روان یان حه‌رب، یان زوبه‌یر به‌ده‌ستبینن و لییان نزیکبینه‌وه.

^{۲۰} نووسه‌ر وشه‌ی عه‌ره‌بی (موتوری) به‌کاره‌یناوه، واتای ئه‌و که‌سه بیده‌سه‌لاته ده‌گه‌یه‌نی، که خزمیکی نزیکی لیکۆژرا بی و توانای ده‌ستکرده‌وه و توله‌کرده‌وه‌شی نه‌بی، به‌م شیوه داخ له‌دل بی. من وشه‌ی داخه‌ده‌که‌ بۆ به‌راست زانی. لیره‌دا ئه‌و تیبینییه‌ له‌سه‌ر نووسه‌ر تۆمارده‌کری که به‌م شیوه، به‌ وشه‌یه‌کی نه‌رێیانه وه‌سفی مه‌والیه‌ جگه‌رسوتاوه‌کان ده‌کا، دیاره بۆشی نه‌بووه تۆله‌ی خۆی بکاته‌وه! وه‌رگیر

ئەو هی راستی بی ئەم مەوالییانە بۆ عەرەب دلسۆز نەبوون؛^{۲۱} بەلکو ناکۆکی سیاسی نیوان ئەو حیزبانەیان دەقۆستەو تا لە ژانی کۆیلاهیەتی، یان ژانی کویرەوهریی مەولایەتی رزگار بین و بگەنە ژانیکی ئازادانەیی سەردار، ئەمە لە لایەک، لە لایەکی دیکەشەو ئەم ئیشەیان بۆ ئەو دەکرد، بەلکو تۆلەیی خۆیان بکەنەو و ئەو رقوکینەیی لە دایان لە بەرانبەر عەرەبدا هەلگرتبوو پێیان هەلبرێژنەو.

دەکرێ ئیسماعیلی کورپی یەسار دیارترین نمونەیی ئەو تاقمەیی مەوالی بی، ئەوانەیی رقوکیان لە عەرەب بوو، ئیدی عەرەبیان دەبیزراند و ناکۆکییە سیاسیەکانیشیان بۆ پێداویست و مەیل و هەو سەکانی خۆیان دەقۆستەو. گوتویانە: ئیسماعیلی کورپی یەسار مەیلی زوبیری هەبوو، لێ کاتی بنەمالەیی مەروان لە زوبیری بردەو، ئینجا ئیسماعیل بوو تە مەروانی و بەنی ئومەیهش ئەویان قبوول کرد. ئەو بوو رۆژیکیان داوای بینینی وەلیدی کورپی عەبدولمەلیکی کورپی مەروانی کرد، ئەویش یەک سەعات داوای خست ئینجا بینی، لێ کە کابرا لە وەلید چوو

^{۲۱} بەرانبەر ئەو هەموو باج و چەوساندنەو هیە کە دەرەبەگەکانی ئومەوی و عەبباسی بەسەر مەوالی و میللەتە موسلمانە ناعەرەبەکانیاندا سەپاندبوو، دلسۆزبوون بۆ عەرەب و دەسەلات، لووتکەیی حەماقەت و خۆگیلکردنە.. دەرکەوتنی تەواوی میرنشینی کوردییەکانی وەک: (دۆستەکی، رەوادی، مەروانی، حەسنەوی، هازبەنی و شەدادییەکان) کاردانەو بوو دژ بەو هەموو زولم و ستمە. بۆیە پروتکردنەو هی خەلک و سەندنێ باجیکی بیروحمانە لێیان، سیمای دیاری ئومەوی و عەبباسییەکان بوو، بە جۆریک کە لە سەردەمی هاروونەرەشیددا ۱۷۰ - ۱۹۳ک، یەکیک لە والییەکانی (عەلی کورپی عیسانی کورپی ماھان) ۸۰ هەزار درەمی کوکردبوو. وەرگیڕ

ژووره‌وه گریا، کاتیکیش لیئانیپرسی بۆچی ده‌گری، ئەویش گوتی: تۆ دواتخستم و که‌چی مه‌روانییه‌تی من و باوکیشم ده‌زانن، پاشان وه‌لیدی‌ش دلی دایه‌وه و داوای لیئوردنی لیکرد، که‌چی کابرای مه‌ولا تا ده‌هات به‌کولتر ده‌گریا، تا وه‌لید لیئ نزیک بووه‌وه و ده‌ستی به‌سه‌رداهیتنا و چاکه‌ی له‌گه‌لدا نواند، کاتیکیش له‌مه‌جلیسه‌که‌هاته‌ده‌ر، چهند که‌سیک له‌وانه‌ی له‌مه‌جلیسه‌که‌ئاماده بووبوون به‌داویدا چوون و لیئانیپرسی باشه‌ئو مه‌روانییه‌ی لافوگه‌زافت بۆی لیئا چیه‌ی و له‌کویت هیئا؟ ئەویش وه‌لامی دانه‌وه له‌رقوکینه‌مان بۆ بنه‌ماله‌ی مه‌روانه‌وه هیئا، هه‌ر بنه‌ماله‌ی ئەو وای له‌باوکی واته‌له‌یه‌سار کرد تا له‌سه‌ره‌مه‌رگدا له‌خوا بیارپیتته‌وه و نه‌فره‌ت له‌مه‌روانی کورپی حه‌که‌م بکا، هه‌ر ئەم ده‌رده‌ده‌ش وای له‌دایکی کردووه له‌کاتی ته‌سیحاتی‌دا بۆ نزیکبوونه‌وه له‌خودا نه‌فره‌ت له‌بنه‌ماله‌ی مه‌روانی کورپی حه‌که‌م بکا.^{۲۲}

لی بنه‌ماله‌ی مه‌روان وا خو‌یان نمایش کرد، که‌پیویستیان به‌به‌کاره‌یتانی ئەو شاعیرانه‌هه‌یه، ئەوانه‌ی له‌سه‌ریان ده‌که‌نه‌وه و له‌دژی به‌نوه‌اشم ده‌وه‌ستته‌وه؛ ئاخ‌ر ئەوان پیگه‌ی به‌نوه‌اشمیان لای مه‌والی و فارسه‌کان ده‌زانی.

^{۲۲} هه‌رچه‌نده نووسه‌ر له‌م بابه‌ته‌دا له‌سه‌ر زاری نووسه‌ره‌ کۆنینه‌کان ده‌گێرتته‌وه، به‌لام هیش‌تاش سه‌یره نووسه‌ریکی بی‌رکراوه‌ی وه‌ک د. ته‌ها حوسین به‌م جو‌ره‌ نه‌رینییه‌ باسی شعوبییه‌کان بکا، له‌کاتی‌کدا له‌سه‌ره‌تای ئەم کتیبه‌یدا ده‌لی بۆ ئەوه‌ی لیکۆلینه‌وه سه‌نگین بی، پیویسته‌ واز له‌هه‌ست و نه‌ست و مه‌یلی نه‌ته‌وایه‌تی و دینی خۆت بیینی و له‌لایه‌ک دایینی. وه‌رگێر

هەر گێڕه‌ره‌وه‌کان باسیان کردووه، که خوشه‌ویستی به‌نوئومه‌ییه‌ بۆ شاعیره‌که‌ی خۆیان، واته‌ بۆ ئه‌بوعه‌باسه‌کوێر بیسنوور بووه، ئاخ‌ر خه‌لات و به‌راتی ئومه‌وییه‌کانی بۆ ده‌نێردرایه‌ مه‌که‌ه. جاریکیان عه‌بدولمه‌لیک حه‌جی ده‌کرد، ئه‌و شاعیره‌ لیچووه‌ پێش و شیعرێکی له‌ داشۆرینی ئیبن زوبه‌یر بۆ خوینده‌وه، عه‌بدولمه‌لیکیش سویندی به‌ هه‌موو خزم و ئاشنایانی له‌ مه‌جلیسه‌که‌دا دا، که هه‌ر یه‌کیان به‌ به‌رگیک دایبۆشی، ئیدی هه‌ریه‌که‌یان جلوبه‌رگی بۆ فریدا تا له‌ بنیدا بزر بوو، ئینجا هه‌لسایه‌وه‌ و له‌سه‌ر جله‌کان له‌گه‌ڵ باقی ئاماده‌بووان له‌ مه‌جلیسی عه‌بدولمه‌لیکی کوپی مه‌رواندا دانیشت.

وه‌نه‌بێ هه‌مووشۆی هاشمییه‌کان له‌گه‌ڵ لایه‌نگرانی خۆیان له‌ مه‌والیه‌کان له‌ هه‌مووشۆی ئومه‌وی و زوبه‌یرییه‌کان که‌متر بێ. ئه‌نجامی هه‌موو ئه‌و هه‌مووشۆیانه‌ش سه‌ریکیشا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌والیه‌یه‌ هه‌موو شتیک بۆ خۆیان به‌ ره‌وا بزانه‌، تا له‌پێشه‌وه‌ به‌ شیعی ده‌شۆرین دابه‌زنه‌ سه‌ر عه‌ره‌ب، پاشان باسی رابردوویان بکه‌ن، ئینجا شانازی به‌ فارسه‌که‌نه‌وه‌ بکه‌ن. له‌ سه‌رده‌می به‌نوئومه‌ییدا زۆرینه‌ی شانازینامه‌ به‌ فارس و داشۆرینامه‌ له‌ سه‌ر عه‌ره‌ب فه‌وتاون، لێ له‌وه‌دا به‌ شیکێ که‌می له‌نیو کتیبی (ئه‌له‌غانی) و ئه‌وانی دیکه‌دا ده‌دۆزیته‌وه‌.

هه‌رچی له‌باره‌ی رۆژگاری عه‌باسییه‌کانیشه‌وه‌یه، ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ بخوینیته‌وه‌، که ئه‌بونه‌واس هه‌جوی عه‌ره‌ب و

قورپیش ده‌کا، ده‌گوتری به‌هوی ئەم شیعره‌وه هارونه‌ره‌شید
زیندانییه‌که‌ی بۆ درێژکرده‌وه.^{۲۳}

هەر ئەو گێره‌ره‌وانه ده‌یگێرنه‌وه، که‌وا ئازایه‌تی ئیسماعیل
کورپی یه‌سار گه‌یشتۆته راده‌یه‌ک له‌به‌رده‌می هیشامی کورپی
عه‌بدولمه‌لیک شانازی به‌ فارسه‌کانه‌وه بکا، ئیدی خه‌لیفه‌ لی
تووړه‌ ده‌بی و فه‌رمان ده‌رده‌کا بیخه‌نه چالوئیکی لای خو‌یان و
تا خه‌ریک ده‌بی بمری ده‌رینه‌هینن.

هه‌موو ئەم شتانه‌ ده‌هینینه‌ گۆ بۆ ئەوه‌ی رقوینی فارسه‌کان له
عه‌ره‌ب و کاریگه‌ری به‌سه‌ر ژیا‌نی ئەه‌ده‌بی ئەو شاعیرانه‌وه
ده‌ربخه‌ین.

ئیدی ئی‌مه‌ گه‌یشتینه‌ مه‌به‌سته‌که‌مان له‌وه‌ی له‌ باندووری ئەو
شعو‌بییه‌ته‌ له‌ داتاشین و شیعردانه‌پال، هەر ئەوه‌نده‌ بۆ
شاعیریکی مه‌والی به‌س بوو به‌رانبه‌ر به‌ عه‌ره‌ب شانازی به
خو‌یه‌وه‌ بکا و بیسه‌لمینی عه‌ره‌ب به‌رله‌وه‌ی ئیسلام به‌سه‌ر
نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌دا زالیا‌ن بکا، دانیا‌ن به‌چاکه‌ و پێشکه‌وتنی
فارسه‌کاندا نابوو، ده‌لین ئەوه‌یا‌ن بۆ نزیکبو‌ونه‌وه‌ و پاداشت

^{۲۳} نووسه‌ر ده‌قی شیعره‌که‌ی نه‌هیناوه‌ته‌وه، به‌لام هەر بۆ به‌رچاو‌روونی خو‌ینه‌ر پیم باش
بوو ده‌قی به‌یته‌ شیعره‌کانی ئەبو نواس لیزه‌دا بنووسمه‌وه، که‌ ئیبن هه‌یسه‌م بن عوده‌ی
داشو‌ریوه، ئەو کابرایه‌ش زانا‌به‌کی ره‌چه‌لکناسی عه‌ره‌ب بووه: (وه‌رگێژ):

الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا أَعْجَبُ الْعَجَبِ	الْهَيْتَمُ بْنُ عَدِيٍّ صَارَ فِي الْعَرَبِ
يَا هَيْتَمُ بْنُ عَدِيٍّ لَسْتَ لِلْعَرَبِ	وَلَسْتَ مِنْ طَيْبٍ إِلَّا عَلَى شَعْبِ
كَأَنَّيْ بِكَ فُوقَ الْجِسْرِ مُنْتَصِباً	عَلَى جَوَادٍ قَرِيبٍ مِنْكَ فِي الْحَسْبِ
إِذَا نَسَبْتَ عَدِيًّا فِي بَنِي ثُعَلٍ	فَقَدَّمَ الدَّالَّ قَبْلَ الْعَيْنِ فِي النَّسَبِ

وهرگرتن بووه، به تایبه تیش ئه گهر رووداوه میژوو بییه کان و ئه فسانه کان وایان لییکا و پالیان پیوه بنی.

ئاخر کئی هه یه نکولی له وه بکا که بهر له ئیسلام، فارسه کان فره مانره وای عیراق بوون و دهستیان به سه ره خه لکه که ی به سارانشین و شارستانه وه داگرتبوو! کئی بی حاشایی له وه بکا، که فارسه کان له شکری خویمان نارده بووه یه مهن و حه به شیییه کانیان له وی ده رکرد! ئاخر کئی بی دان به وه دا نه نی، که له نیوان فارس و عه ره بدا شه ری دژوار هه بووه و پاشاکانی حیره بندهستی فارسه کان بوون و ناوبه ناو خانه دانه سارانشینیه کانیان ده نارده لایان؟ خو ئه گهر ئه مه هه مووی راستی بی، که واته بوچی مه والی شته کان نه قوزیته وه؟ باشه بوچی له به رانه بهر عه ره بی سه رده سته که رقیان لیده بنه وه و کردوو یانه ته کوپله و نوکه ر، رقیان لی نه بنه وه و سووکایه تیان پینه که ن.؟

هه ر به راستیش مه والییه کان له مه دا که مته ر خه مییان نه کردوو، ئه وان بریکی زوریان له په خشان و شیعر به زمانی عه ره بی نووسی، تییدا هه م په سنی فارسه کانیان داوه و پینیانه لگوتون و لییان نزیکی بوونه ته وه. هه ر ئه وانیشن گوتویانه گوایه ئه عشا سه ردانی کیسرای کردوو و پییه لداوه و پاداش تیشی لیوه رگرتوو. هه ر ئه وان ئه وه شیان خستوته سه ر، گوایه عه دیی بن زهید و له قیت بن یه عمور و ئه وانی دیکه ش له ئه یاد و عیباد زور شیعیان به شان و بالی پاشایانی فارس و دهسه لات و

له‌شکریان هه‌لداوه. ئه‌وان له شاعیره‌کانی تائیفیش ره‌وانتر بوون، هه‌ندی به‌یته‌شعیر که گیره‌روهه متمانه‌داره‌کانیش گیراویانه‌ته‌وه گوايه گومانی تیدا نییه، ئه‌ویش ئه‌و به‌یته‌شعیرانه‌ن که دراونه‌ته‌پال ئه‌بی سه‌لت بن په‌بیعه، که باوکی ئه‌بو ئومه‌یه بن ئه‌بی سه‌لتی ناوداره. چاکتریش وایه ئه‌م به‌یتانه بنووسینه‌وه که ئه‌مانه‌ن:

لله درهم من عصبه خرجوا	ما إن ترى لهم في الناس أمثالا
بيضا مرابزة غرا جاحجة	أسدا ترّب في الغيظات أشبالا
لا يرمضون اذا حرّت مغافرهم	ولا ترى منهم في الطعن ميالا
من مثل كسرى و سابور الجنود له	أو مثل وهرز يوم الجيش إذ صالا
فاشرب هنيئا عليك التاج مرتفعا	في رأس غمدان داراً منك محلالا
واحطم بالمسك اذا شالت نعماتهم	وأسبل اليوم في بُرديك إسبالا
تلك المكارم لا قعبان من لبن	شيباً هماء فعادا بعد أبوالا

شعیره‌که‌ی له پیداه‌لدانی سه‌یف بن زی یه‌زنه^{۲۴} ئیبن قوته‌بییه له سه‌ره‌تاکه‌یدا ئه‌م به‌یتانه‌ی بو زیادکردوه، ئه‌مه‌ش باشترین ئاماره‌نمایه که ویستمان په‌نجه‌ی بو رادیرین:

^{۲۴} سه‌یف بن زی یه‌زن: سه‌رکرده‌ی عه‌ره‌به‌کانی یه‌مه‌ن، له پیناو پاراستنی خه‌لک و خاکی ولاته‌که‌ی، له هه‌ره‌شه و په‌لاماری حه‌به‌شیه‌کان، په‌نای برده به‌ر کیسرا ئه‌نوشیروانی ساسانی، ئه‌ویش که‌شتیگه‌لیکی به‌هیزی به سه‌رکرده‌یه‌تی وه‌هریز، سالی ۵۷۱ له که‌نداوی عه‌ره‌بییه‌وه نارده ده‌ریای عه‌ره‌ب و حه‌به‌شیه‌کانیان ده‌ره‌پاندن و یه‌مه‌نیش تا هاتنی سوپای ئیسلام، له ژیر قه‌له‌مه‌روه‌یی ساسانیدا مایه‌وه. (پ.م)

لن يطلب الوتر أمثال ابن ذي يزن
أتى هرقل وقد شالت نعماته
ثم انتحى نحو كسرى بعد تاسعة
حتى أتى ببني الأحرار يحملهم
لجج في البحر للأعداء أحوالا
فلم يجد عنده القول الذي قالوا
من السنين لقد أبعدت إيغالا
إنك عمري لقد أسرعت قلقالا

دهی لیبی بروانه که چوَن له شیعری یه‌که‌مدا فارسه‌کانی پیَش
رؤمه‌کان خستووِه و له باقی شیعره‌کانیشدا پیَش عه‌ره‌ب! خوْ
ئه‌گه‌ر عه‌ره‌ب له دوای ئیسلامدا چوَن به‌سه‌ر فارسه‌کاندا زالْ
بون ئاوه‌هاش به‌سه‌ر رؤمه‌کاندا زالْ بووبان، ئه‌وا رؤمه‌کانیش
هه‌مان سه‌روسه‌ودای فارسه‌کانیان له‌گه‌ل عه‌ره‌بدا ده‌نواند.
ئه‌وه بوو عه‌ره‌ب ده‌سه‌لاتی رؤمه‌کانیان له‌ناونه‌برد، به‌لکو چه‌ند
ده‌ولت و هه‌ریمیکیان لی گلدانه‌وه و ده‌وله‌ته‌که‌شیان هه‌ر
مایه‌وه.

چاکیش وه‌هایه چه‌ند به‌یتیکی ئیسماعیل بن یه‌سار به‌یتینه‌وه که
له شانازیکردن به فارسه‌کانه‌وه دایناون، له‌م شیعره و ئه‌وانه‌ی
دراونه‌ته پالْ ئه‌بی سه‌لت که مایه‌ی گومانن، گوتوو‌یه‌تی:

إِنِّي وَجَدَكَ مَا عَوْدِي بِذِي خَوْرٍ عِنْدَ الْحِفَاطِ وَلَا حَوْضِي بِمَهْدَوْمِ
أَصْلِي كَرِيمٍ وَمَجْدِي لَا يُقَاسُ بِهِ وَلي لِسَانٌ كَحَدِّ السَّيْفِ مَسْمُومِ
أَحْمِي بِهِ مَجْدَ أَقْوَامِ ذَوِي حَسَبِ مِنْ كُلِّ قَرَمٍ بِتَاجِ الْمُلْكِ مَعْمُومِ
جَحَاجِحِ سَادَةِ بُلُجِ مَرَازِبَةِ جُرْدِ عِتَاقِ مَسَامِيخِ مَطَاعِيمِ
مَنْ مِثْلُ كَسْرَى وَسَابُورِ الْجُنُودِ مَعَا وَالْهَرْمُزَانَ لِفَخْرٍ أَوْ لَتَعْظِيمِ
أَسَدِ الْكُتَائِبِ يَوْمَ الرُّوعِ إِنْ رَحَفُوا وَهُمْ أَذَلُّوا مُلُوكَ التُّرْكِ وَالرُّومِ

يَمْشُونَ فِي حَلَقِ الْمَازِي سَابِعَةً مَشِيَ الضَّرَاغِمَةَ الْأَسَدِ اللَّهَامِيمِ
هُنَاكَ إِنْ تَسَأَلِي تُنْبِي بِأَنَّ لَنَا جَرثومَةً قَهَرَت عَزَّ الْجَرَاثِيمِ

ئیدی بهم شیویه مه‌والیه‌کان شیعر و باسوخواسیان
هه‌لبه‌ستوو و داویانه‌ته پال عه‌ره‌ب به‌وهی شکۆ و نه‌به‌ردیی
فارسه‌کان له سه‌رده‌می جاهیلیدا دینیتته‌گۆ. عه‌ره‌به‌کانیش
ناچاربوون هاوشیویه ئه‌وه شیعر به‌هۆننه‌وه و دایبتاشن و
بدنه‌ پال شاعیره‌کانیان تا وه‌لامیان بدنه‌وه، به‌وهی عه‌ره‌ب
به‌سه‌ر فارسه‌کاندا زال بکه‌ن، گوایه ده‌یسه‌لمینن که ده‌سه‌لاتی
فارس به‌سه‌ر عه‌ره‌ب به‌جۆریک نه‌بووه، تا یه‌که‌میان پیگه‌ی پی
گه‌وره ببی و هی دووه‌میش چاوشۆر و سه‌رکز.

لیروه هه‌لوئیستی وه‌ها باس ده‌کری گوایه نیرده‌ی عه‌ره‌ب
چووته لای کیسرا و به‌شان و بالی عه‌ره‌ب و نه‌به‌ردی و
خۆراگرییان له‌کاتی شه‌ر و ته‌نگانه‌دا هه‌لداوه. هه‌ر لیروه
باسوخواسی پاشاکانی (حیره) شی سه‌ر‌بار ده‌کری، که هه‌ندی
جار ئه‌و پاشایانه وه‌ک هه‌لگه‌راوه‌ی یاخی دژ به شاهه‌نشاهی
گه‌وره نیشان دده‌ن. هه‌ر لیروه ئه‌و رووداو و نه‌به‌ردییانه‌ی
عه‌ره‌ب به‌سه‌ر فارسه‌وه هه‌یبوو به‌س ده‌کری، ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر
باسی هه‌ندیکیانی کردوو، له‌نیویشیاندا شه‌ره‌که‌ی زیقاره.

ئیدی خۆت ئه‌وه ده‌بینی که شعوبیه‌ت له ده‌رکه‌وتنی سیاسی
یه‌که‌میدا وای له فارسه‌کان کرد چه‌ندین شیعر و باسوخواس

هه‌لبه‌ستن و بیده‌نه پال ئه‌وانی دیکه، ئه‌مه‌ش عه‌ره‌بی ناچارکردوو هه‌مان هۆنینه‌وه و دانه‌پال و چه‌واشه‌کاری بکه‌ن.

لی زۆری پینه‌چوو دواى پرووخانى ده‌سه‌لاتى ئومه‌وییه‌کان و په‌یدا‌بوونی ده‌سه‌لاتى فارسه‌کان له‌سه‌ر ده‌ستی عه‌باسیه‌کاندا، ئه‌م ناکوکیه شه‌قلیکی زانستی ئه‌ده‌بیانه‌ی وه‌های وه‌رگرت، که زیاتر له‌ لیکۆلینه‌وه و مشتومر له‌سه‌ر جوهره‌کانی زانست نزیک بوو له‌وه‌ی وه‌ک ناسرا‌وبوو له‌ ناکوکی له‌نیوان سه‌رده‌سته و بنده‌سته. به‌م جوهره‌ی شعوبیه‌ته له‌چاو پیشتر به‌پیتوفه‌رت‌ر بوو، واته له‌وه‌ی عه‌ره‌ب و فارس شیعر هه‌لبه‌ستن و بیده‌نه پال که‌سانی دیکه.

له‌وانیه‌ تییینی ئه‌وه بکه‌ی ئه‌و زۆرینه ره‌هایه‌ی زانایان که خویان بو ئه‌ده‌ب و زمان و که‌لام و فه‌لسه‌فه ته‌رخانکردبوو له‌ عه‌جه‌مه مه‌والیه‌کان بوون، ئه‌وان له‌ سیبهری ده‌سترۆیشتوو و ه‌زیر و گزیره فارسه‌کاندا بوون، نیازه‌که‌یان سه‌لماندنی پیشینه‌ی فارسه‌کان بوو له‌ کاروباری ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی تا هه‌رمین بو ئه‌و ده‌سه‌لاته نوویه‌یان په‌یدا بکه‌ن، ئه‌وه‌ی له‌ رۆژگاری به‌نی عه‌باس ده‌ستیان که‌وتبوو، تا به‌ به‌لگه‌وه نیشانی بدن به‌وه‌ی کاروباره‌کان گه‌راونه‌ته‌وه ده‌ستی خاوه‌نی خوی و ئه‌و عه‌ره‌بانesh له‌مپه‌ر بوون له‌نیوان خویان و رایکردنی ده‌سه‌لاتدا، پیاوی ده‌سه‌لاتداری نه‌بوون. لی‌ره‌وه ئه‌و زانا و که‌سانه‌ی ده‌مه‌ته‌قییان ده‌کرد گالته‌یان به‌ عه‌ره‌ب ده‌کرد و گله‌بیان له‌ به‌ده‌ختی خویان ده‌کرد.

هەرچی ئەبوعوبەیدە مەعمەر بن ئەلموسەنا بوو، کە عەرەب بۆ پرسی زمان و ئەدەب بۆی دەگەرانهوه، ئەو داخڵەداترین کەس بوو بەرانبەر بە عەرەب و گالتهی زۆری پێدەکردن، هەر ئەو بوو کتیبکی دانا، ئیستا تەنیا ناوهکەى دەزانین؛ عەیبوعاری عەرەب "مثالب العرب". هەرچی کەسانی دیکەى غەیرە ئەبى عوبەیدە لە مۆتەکەلیم و فەیلەسوف لە مەوالیبەکان، ئەوانیش بێزادە هەر گالتهیان بە عەرەب دەهات: ئیدی لە شەه و دەمەقالیبەکانیان قسەیان پێدەگوتن، لە شیعەرەکانیان دایاندەشۆرین، لە وتار و دوانەکانیان هێرشیان دەکردنەسەر، هەرودەها لە دینەکەشیاندا نووچییان لیدەگرتن. زەندەقەش هەر رۆخساریک لە رۆخسارەکانى شعوبییهت بوو، ئاخر بەچاکترزانینی ئاگر لە بەرانبەر قور و ئیبلیس لە بەرانبەر ئادەمدا، هەر رۆویەک بوو لە رۆویەکانى شعوبییهتى فارسى، کە زەردەشتییهتى بەسەر ئیسلامدا بە باشتەر دەزانى.

ئیدی تۆ لە کتیبى "البیان و التبین" دا قسەى زیاترت بۆ رۆون دەبیتەوه، کە تا چ راددەیهک فارسەکان بە جیماوهى ئەعجمى خۆیان سەرسام بوون و لەسەر ووی عەرەبیان دادەنان، ئەوان بە ریبازى فارس و وتارەکانیان کارانگاز بوو، هەیانبوو بە زانست و دانایى هیند، هەشیانبوو بە لۆژیکى یۆنان و فەلسەفەکەیان، حاشایشیان لەوه دەکرد کە عەرەب شتیکی وەهای هەبووبی. (جاحز) یش ئەوپەرى هیزی توانایى خۆى بە کارهینا تا بیسەلمینى بەوهى عەرەب دەتوانى بەرهنگارى

هه موو ئه و ده سته و ته شانازیانه ی فارسه کان بیته وه و شتیکی چاکتریش له وان دابهینی.

ده کری راسنگوترین نمونه ی ئه و بیته و به ره تونده ی نیوان زاناکانی عه ره ب و مه والی ئه و کتیبه بی که جاز له کتیبه که ی (البیان و التبیین) به ناوی "کتاب العصاب" وه نووسی. ههروهک خوت ده زانی ماکی ئه م کتیبه ئه وه یه؛ که شعوبیه کان حاشیان له وه ده کرد عه ره ب هونه ری و تاردانی زانی بی، نکولیان ده کرد و تاربیژی عه ره ب له کاتی دوانه کانیناندا شیوه و ئامرازی و تاربیژیان هه بووی، ههروه ها ئه وه شیان به خوش داده نا، که عه ره ب له کاتی و تاردانیناندا دارده ست یان تیلا (العصاب و المخرصة) یان به ده سته وه ده گرت. ئیدی جاز کتیبه ی دارده ست (عه صا/عه ی) نووسی تا بسه لمینی عه ره ب له ئه عجه مییه کان ره وانترن له دواندان، ههروه ها به ده سته وه گرتنی دارده ست له کاتی و تارداندا هیچ له هونه ری و تاربیژیدا ناشیوینی. ئاخر ئه دی ناوی دارده ست به چاکه له قورئان و سوننه ت و له تهورات و قسه ی کۆنه دانایاندا نه هاتوو؟ لیروه وه جاز چاکه ی دارده ستی ژماردن تا کتیبه ی قه به ی لیده ره چوو.

ئه وه ی له وه هه مووه بۆ ئیمه جیگه ی بایه خه، ئه وه یه سه رنج له جاز و هاو تاکانی بده ی، له وانه ی وه لامی شعوبیه کانینان داوه ته وه، ئه وسه راده ی زانست و گیرانه وه یان هه ره چۆنیک بووی، ئه و نه یان توانیوه خۆیان له داتاشین و ده سته ره رۆدان و دانه پال ببوین، که بۆ بیده نگردنی شعوبیه کان به ته واوی

ناچاربوون ده‌ستی بۆ به‌رن. ئاخر ئاسان نییه‌ برۆا به‌وه‌ بکه‌ین که‌ هه‌موو ئه‌و شیعیر و باسوخواسه‌ی جاحز له‌باره‌ی دارده‌ست و تیلای هیناوته‌وه‌ و داویه‌ته‌پال‌ جاهیلیبه‌کان راست بی. ئاخر ئیمه‌ به‌ خاترجه‌مییه‌وه‌ ده‌زانین کاتی ناکۆکی و ده‌مه‌قالی له‌نیوان دوو نه‌یاردا گرژ و توند ده‌بی، ئه‌وا ده‌ست‌بردن بۆ ئامرازه‌کانی درۆوده‌له‌سه‌ش له‌گه‌لیدا ئاسان ده‌بی. شعوبییه‌کان ده‌ستیان بۆ هۆنینه‌وه‌ی شیعیر برد و داویانه‌ته‌ پال شاعیره‌ کۆنینه‌کان هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی عه‌بیوعاری عه‌ره‌ب ده‌رخه‌ن و پلاریان تییگرن. پ‌کابه‌رانی شعوبییه‌کانیش هه‌ر په‌نایان بۆ ده‌سته‌خه‌رۆبردن و دانه‌پالی شیعیر برد تا به‌رگری له‌ شانوشکۆی عه‌ره‌بایه‌تی خویان پینکه‌ن.

شیویه‌کی دیکه‌ی ئه‌و چه‌واشه‌کاریه‌ی شعوبییه‌کان به‌ شیویه‌کی تایبه‌ت له‌ کتیبی (ئه‌له‌حه‌یه‌وان)ی جاحز و کتیبه‌ هاوشیویه‌کانی دیکه‌ی زانست که‌ نووسه‌ره‌کانیان ئاراسته‌ی ئه‌ده‌بیان لیگرتووه‌، ده‌دۆزیه‌وه‌. ئاخر ئه‌و ناکۆکییه‌ی نیوان عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م (بیگانه‌) وای له‌ عه‌ره‌ب کرد بانگی ئه‌وه‌ رادیرن، که‌ ئه‌ده‌بی کۆنینه‌ی عه‌ره‌ب له‌و هه‌موو زانسته‌ی نوئییه‌ی ئیستا به‌ده‌ر و به‌ دوور نییه‌، هه‌ر کاتیک شتیکیان له‌و زانسته‌ی بیگانان خسته‌تیته‌روو، ئیدی هه‌ر ده‌بووايه‌ بیسه‌لمینن گوايه‌ عه‌ره‌ب پیشتر ناسیویه‌تی و کاریپیکردووه‌ یان خه‌ریک بووه‌ بیناسی و کاری پینکا.

لیږه‌وهره‌را تارا‌دده‌یه‌ک هیچ شتیکی وه‌ها له‌و شته‌ی جاحز له‌ کتیبی (حه‌یه‌وان)ه‌که‌ی خستوو‌یه‌ته‌روو نادو‌زیت‌ه‌وه، مه‌گه‌ر عه‌ره‌ب پی‌شتر شتیکی که‌م یان زور، کورت یان دریز، روون یان ته‌مو‌مژاوی له‌بار‌ه‌وه‌ نه‌گوتبی. ئیدی پی‌ویست بوو عه‌ره‌ب له‌ه‌موو شتی‌کدا قسه‌ی خو‌ی و پی‌شین‌ه‌ی خو‌ی هه‌بو‌وبی. بو‌ ئه‌وه‌ش ته‌واو ناچار‌بوون چاکه‌ و فه‌زل‌ه‌کانی خو‌یان بو‌ نه‌ته‌وه‌ بنده‌سته‌کان بسه‌لمین. ئه‌و ناچار‌یه‌ش‌یان به‌گو‌یره‌ی له‌ده‌ستدانی ده‌سه‌لاتی سیاسی و به‌گو‌یره‌ی سه‌ره‌ر زکردنه‌وه‌ی ئه‌و نه‌ته‌وه‌ بنده‌ستانه‌ کشت و خاو ده‌بو‌وه‌.

منیش به‌ شی‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی ده‌توانم دریزه‌ به‌ باس‌کردنی کاریگه‌ریه‌ جیا‌وازه‌کانی شعوبیه‌ت بده‌م، که‌ له‌سه‌ر ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی و له‌ داتاشین به‌ شی‌وه‌یه‌کی تایبه‌ت جیه‌ه‌شت‌وه، به‌لام خو‌ من ئه‌م کتیب‌ه‌م بو‌ ئه‌وه‌ نه‌نووس‌یوه، به‌لکو‌ هه‌ر بو‌ ئه‌وه‌م نووس‌یوه‌ هه‌ندی‌ک باسی ه‌و‌کاره‌کانی گو‌مان له‌باره‌ی چو‌نیه‌تی شی‌عر داتاشین و داپالی شاعیرانی جاهیلی بکه‌م. پی‌شم‌وايه‌ به‌ شی‌وه‌یه‌کی باشیش پرس‌ی شعوبیه‌ت و کاریگه‌ریه‌که‌م باس‌کرد‌وه.

گېرەرەھوۋەكان و داتاشىنى شىعر

كاتىك له باسكردنى ئەو ھۆكارە گشتىيانە بووینەو، كە بوونەتە مایەى بۆھەلبەستىن و شىعردانەپال كەسانى دىكە، ئەوھى پەيوەندى بە بارودۆخى سىياسى و دىنى و تەكنىكى موسلمانەكانەوھەبوو، لى ھىشتا لە بابەتەكە نەبووینەتەوھ، چونكە ھىشتا ناچارىن ھەلۆستەيەكى كورت لەسەر ژمارەيەكى دىكە لە ھۆكارەكان بكەين، كە لەچاۋ ھۆكارە باسكراۋەكان گشتىيى و رېكخراۋ نىن. لى لەوانىش بىكارىگەرتەر نىن لەسەر ژيانى ئەدەبى عەرەبى، ھەرۋەھا لەچاۋ ئەوانىش كەم ھاندەرتەر نىن بۆ ئەوھى شاعىرانى جاھىلى لە پەخشان و شىعر نەشيان گوتبى، كەچى درابىتتەپالىان. لىرەدا مەبەستىم ئەو ھۆكارانەى پەيوەستىن بەو كەسانەى ئەدەبى عەرەبىيان تۆماركردوۋە و

گه یاندوو یانه ته ئیمه. ئەو که سانهش گێرەر وهه کانن. ئەوانیش دوو جوړن، یان له عه ره ب خۆیانن که هه ره وهک چۆن عه ره ب که تبهووه ژیر کاریگه ری ئەوانیش پئی کارانگاز بوون، یان گێرەر وهه کان له مه والیهه کان بوون، ئەوانیش هه ره وهک باقی مه والیهه کانی دیکه به هۆکاری گشتیه وه که وتبهوونه بن کاریگه رییه وه. ئەوان له سه ره کاریگه ربوون یان به هۆکاره گشتیه کان، به هۆکاری دیکه ش کارانگاز بوون، که هه ره وهک پیشتر گوتم ده مه وئ لێرهدا کورته هه لوه سه ته کیان له سه ره بکه م.

له وانه یه له گرنگترین ئەو کاریگه رییه نهی ده سه تکاری ئەده بی عه ره بیان کردوو و شیواندواندوو یانه و وایان لیکر دووه به شیکی زۆری گالته جاری تیبکه وئ: پوو قایمی گێرەر وهه کان و زیده رۆییان بووه له به زمی گالته و ده سه تکاری و شیواندن و لادانیان له بنچینه کانی دین و ریساکانی ره وشت بو ئەو شته ی دین و ئاکار به لایه وه ناچی و چه زی به چاره یه وه ناکا.

له وانه شه دوای ئەوه ی به درێژی و له به شی یه که می وته ی چوار شه مه " حدیث الاربعاء " ئوسوومه، پیوستم نه بی لێرهدا درێژه به وه سفی ئەو که سانه بده م، که له چ باریکی به زموره زم و پوو قایمی خۆیاندا بوون. لێرهدا هه ره به ته نیا ناوی دوو که س له وان ده هیتم، به ناوه یانی ئەوان وهک ئەوه وایه ناوی هه موو گێرانه وهه کان و گێرەر وهه کانم هیتابوو بی: یه کیکیان چه مادی

^{۲۰} - حدیث الاربعاء کتیبکی سینه شی ته ها حوسینه، به شی یه که می بو شیعی جهیلی ته رخانکراوه.

گیڤه‌ره‌وه/ راویه (حماد الراویه) و ئه‌وه‌ی دیکه‌ش خه‌له‌فی
ئه‌حمه‌ر (خلف الاحمر)ه.

حه‌مادی گیڤه‌ره‌وه سه‌رده‌سته و ده‌م‌راستی گیڤه‌ره‌وه
ده‌قله‌به‌ره‌کانی کوفه‌ بووه و خه‌له‌ف ئه‌حمه‌ریش هی به‌س‌را.
هه‌ردوو کابراش له‌گه‌ل خویان زیده‌رۆ بوون و فریان به‌سه‌ر
دین و ره‌وش‌ت و سه‌نگینی و نه‌فس‌به‌رزیه‌وه نه‌بوو.
هه‌ردووکیان مه‌ست و فاسق و به‌د‌ره‌فتار و عه‌ره‌ق‌خۆر بوون.
هه‌ردوو کابرا جیگه‌ی گومان و گالته و رووقایمی بوون.

هه‌رچی هه‌ماد بوو، دۆستی هه‌ماد عه‌جره‌د و هه‌ماد زه‌ره‌به‌قان
و مو‌تبع کورێ ئه‌یاس بوو. هه‌مووش‌یان ئه‌و زیده‌رۆیه‌یان
تیدابوو، که له‌ که‌سه‌ایه‌تی سه‌نگین و شه‌ره‌مله‌خۆکیش
نه‌ده‌وه‌ش‌ایه‌وه. هه‌رچی خه‌له‌فیش بوو براده‌ری والیه‌ بن
حه‌باب و مامۆستای ئه‌بونواسیش بوو. هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌ شاره
گه‌وره‌کانی عی‌راقدا رووی گالته و بینامووسی بوون، ئه‌وان
که‌سیان تیدانه‌بوو که به‌ زه‌نده‌قایه‌تی تاوانبار نه‌کرا‌یی،
سه‌رتاپای خه‌لکه‌که‌ له‌سه‌ریان هاوارابوون به‌وه‌ی: خیریان
به‌نیوچاوانه‌وه‌ نییه، هیچ که‌سه‌یکیش دانی به‌ چاکه‌ی ئه‌وان بۆ
دین و دونیاوه‌ نه‌نابوو.

خه‌لکی کوفه‌ کۆک بوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی مامۆستایان له
گیڤانه‌وه‌دا هه‌ماد بووه، له‌ شیعرى عه‌ره‌به‌یدا ئه‌وه‌ی
وه‌ریانگرتوووه‌ له‌و وه‌ریانگرتوووه‌. خه‌لکی به‌سه‌راش کۆکبوون

له سه ر ئه وهی مامۆستایان له گێرانه وه خه له ف بووه، ئه وانیش ئه وهی له باره ی شیعری عه ره بییه وه وه رگه یراوه هه ر له ویا ن وه رگرتوو ه. خه لکی کوفه و به سراش له سه ر بریندار کردنی ئه و دوو که سه کۆک بوون، به وهی له رپووی دین و رپه وشت و پیاوه تیدا ناته واو بوون. هه روه ها ها ورابوون له سه ر ئه وهی ئه وان نه وه ک به ته نیا هه ر بۆ له به رکردنی شیعر و گێرانه وه ده ستیان داوه، به لکو دوو شاعیری وه ستاش بوون، به هره و لاسایکردنه وه یه کی وه هایان تیدا بووه که س نه یه توانیوه شیعی رپا سه ته قینه و ئه وهی ئه وان به زما نی که سا نی دیکه هه لیا ن به سه تبوو له یه ک جیا بکاته وه.

هه رچی له باره ی حه ماده وه هه یه، ئه وا گێره ره وه یه کی دیکه که له با شترین گێره ره وه کانی کوفه بووه، با سوخوا سی ئه ومان بۆ ده گێر یته وه، ئه ویش ئه لموفه زه ل ئه لزه بی (المُفَضَّل الضَّيِّي) یه، گو تویه تی حه ماد شیعی رپا وه ها شی وان دووه و تیکدا وه ئیدی چاک نا کر یته وه، کا تیکیش هۆکاره که یان پرس یوه ئاخۆ گه ردا نکر دنییه تی، یا ن هه له ی دی؟ ئه ویش گو تی: خۆزگه وه ها بووا یه، ئاخ هه ینی خه لکی زان سه تخوا ز ده کرا هه له که راس ت بکه نه وه، به لام هه رچی ئه وه که زانا یه کی زما نه وانی عه ره بی و شیعر و رپیا زه شیعی رپا و اتا کانیه تی، هیش تا هه ر ئه و شیعرانه ده ل یته وه که به و رپیا زه دا ده روا و ده یخا ته نیو شیعره کان و ده یگه یه نیته ئه و په ری دنیا، ئیدی له گه ل شیعی رپا کۆنینه تیکه ل

ده‌بی، ته‌نیا ره‌خنه‌گریکی زانا راس‌تیودروس‌تیه‌که‌ی ده‌زانی،
ئیدی ئەمه له‌کوئ و ئەوه له‌کوئ؟

محهمه‌د بن سه‌لامیش بۆمان ده‌گیریت‌ه‌وه که چووه‌ته لای بیلال
بن ئەبی بورده بن ئەبی موسای ئە‌شع‌ری و بیلال پییگوتووه:
ئەری ش‌تیکی خۆشت بۆ نه‌گیراینه‌وه. ئیدی بۆ به‌یانییه‌که‌ی
حه‌ماد هاته‌وه قه‌سیده‌یه‌کی حوته‌یئه (ال‌حطیئة) له‌ په‌س‌ندان‌ی
ئەبی موسای خوینده‌وه، بیلال گوتی: خوات بی، حوته‌یئه
ش‌عی‌ری به‌ به‌ژنوبالای ئەبو موسا هه‌ل‌دابی و منیش پییم
نه‌زانییی، ئاخ‌ر ئەدی هه‌ر خۆم ش‌عی‌ری حوته‌یئه ناگیرمه‌وه!
ده‌ی لییگه‌ری با برواته ناو خه‌لک، ئیدی حه‌ماد لییگه‌را و
ئیس‌تاش له‌ دیوانه‌که‌ی حوته‌یئه‌دا هه‌یه. ئینجا له‌و باره‌یه‌وه هه‌ر
خودی گیره‌ره‌وه‌کان به‌سه‌ر خۆیاندا دابه‌ش بوون، هه‌ندیکیان
ده‌لین وایه هه‌ر به‌راس‌تی حوته‌یئه گوتویه‌تی.

یونس بن حه‌بیبیش گوتویه‌تی: سه‌یرم به‌و که‌سه‌ دی که له
زمانی حه‌ماده‌وه ده‌یگیریت‌ه‌وه، ئاخ‌ر ئەو دایده‌ش‌کیئیی و له
گه‌ردان‌کردنیشی هه‌له‌ و درۆ ده‌کا. درۆی حه‌ماد له‌ گیرانه‌وه‌ی
له‌به‌رده‌م مه‌هدیشدا پشت‌راس‌تکرایه‌وه، ئینجا مه‌هدی فه‌رمانی به
په‌رده‌داره‌که‌ی خۆی دا، له‌ئێو خه‌لکی جارێ ئه‌وه‌ بدا؛ ئەم
گیرانه‌وه‌ی حه‌ماد پووچه‌ل و بیبنه‌مایه.

هه‌ر به‌ راس‌تی حه‌ماد له‌ گیرانه‌وه و زۆروبۆرییه‌که‌یدا شوولی
لیه‌ه‌ل‌کیشا بوو. وای لیه‌اتبوو که‌س به‌ باسوخواسه‌کانی باوه‌ر

نه کا، ئاخر پرسـیاری هر شـتیکیان لیـکـرد بایه، دهـیزانی. دهـگوتـری له بهـردهم وهـلیدی بن یه زید گوتویه تی، که وا دهـتوانی بو هر پیـتیک له پیته کانی فهـرهنگ سهـد قه سیده بهیـتیه وه، له وانه ی به شـاعیریش نهـناسـراون. دهـگوتـری ئه ویش تا قیکردۆته وه، ئه وهـنده ی شیـعر بو هیـئاوه ته وه ههـراسان بو وه، ئینجا چاودیری تا قیکردنه وه که ی داوه ته یه کیکی دیکه، تا ئیـجازه که ی وهـرگرتو وه.

ههـرچی له باره ی خه له فیـشه وه یه، ئه وا قسه ی خه لک سهـبارت به درۆیه کانی زۆرن. ئین سهـلامیش پیمان راده گه یه نی، ئه و له هۆنینه وه ی به ی تی شیـعیریدا لیـهاتووترین که س بو. باسی ئه وه ده کری تا خوا هه ز بکا شیـعری بو کوفیه کان داناوه، پاشان له دوارۆژه کانی ژیانیدا به ره و خواپه رستی گه راره ته وه، ئاگاداری خه لکی کوفه ی کردووه ته وه چۆن و چهـند شیـعری بو داتاشیون، ئه وکات خه لکی کوفه ش باوه ریان پیـته کردو وه. هه ر ئه و له به ردهم ئه سه مه عیشدا دانی به وه دا نابوو زیاتر له قه سیده یه کی بو داناوه. دهـگوتـری شیـعریکی دریژی به پی تی لام بو شهـنـفـهـرا (الشـنـفـری) داناوه، هه روه ها لامیه که ی دیکه شی (شیـعریکی دریژ که قافیه که ی به پی تی لام کو تاییهاتی) بو ته ئه به ته شه رن (تأبـط شـرا) داناوه، که له کتییی هه ماسه دا گێـردـاره ته وه.

گێـره وه یه کی دیکه ی خه لکی کوفه ش هه بوو، له درۆ و ته له که بازی و داتاشیندا هیچی له دوو گێـره وه ناوبراره که ی پیشوو که متر نه بوو. ئه و کابرایه ی شیـعری هۆزیـک له

هۆزه‌کانی کۆده‌کرده، کاتی له کۆکردنه‌وه ده‌بووه‌وه له ده‌فته‌ریکا ده‌ینوو‌سیه‌وه، ده‌فته‌ره‌که‌ی لی پر ده‌کرد ئینجا له مزگه‌وتی کوفه‌ی داده‌نا. ناحه‌زانی ئه‌و که‌سه ده‌یانگوت: ئه‌و پیاوه ئه‌گه‌ر به‌دمه‌ستی نه‌بوایه جیگه‌ی بر‌وابوو، ئه‌ویش ئه‌بو عه‌مرو شه‌ییانی بوو. ده‌لین گوایه: شیعری حه‌فتا هۆزی کۆکردبووه‌وه.

مه‌زنده‌ی هه‌ره زۆریش ئه‌وه‌یه خۆی وه‌ک کریگرته خست‌یتیه به‌رده‌ستی ئه‌و هۆزانه، ئیدی بۆ هه‌ر هۆزیک کۆمه‌لی شیعری داتاشیبی و دابیتیه پال شاعیره‌کانیان. ئه‌مه‌ش له میژووی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا شتیکی سه‌یر و نامۆ نییه، ئاخ‌ر نموونه‌ی وه‌ها له میژووی ئه‌ده‌بی یۆنانی و رۆمانیش زۆر هه‌بوون.

خۆ ئه‌گه‌ر پیاوه‌تی له‌نگ بوو هه‌روه‌ک پیاوه‌تی حه‌ماد و خه‌له‌ف و ئه‌بی عه‌مرو شه‌ییانی له‌نگ بووبوو، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وان به‌ بارودۆخیکی وه‌ها ده‌وره‌درابن و وای لیک‌ردبن بۆ په‌یدا‌کردنی پاره‌پول و نزیکبوونه‌وه له‌ خانه‌دان و میر و ده‌رکه‌وتنیان له‌ ناکۆکی و رکا‌به‌ری و وروژاندنی عه‌ره‌ب، ده‌ست بۆ هۆنینه‌وه و داتاشینی شیع‌ر به‌ن، ئه‌وا ئیمه‌ ده‌لین: کاتی‌ک پیاوه‌تی ئه‌و گێژه‌ره‌وانه له‌که‌دار و نه‌نگ بووبی و ئه‌و بارودۆخه‌ ده‌وره‌ی دابن، وا باشه‌ به‌ خات‌رجه‌می و پشت‌لی‌کردنه‌وه‌وه شیع‌ره کۆنینه‌کانیان لی وه‌رنه‌گرین، ئه‌وه‌ی ئه‌وان بۆیان گواستووینه‌ته‌وه.

سه‌یر له وه‌دایه ئه‌و گێڤه‌ره‌وانه‌ی پیاوه‌تییان له‌که‌دار نه‌بوو بوو،
به‌به‌دخوو و رووقایم و شعوبیش نه‌ناسرا بوون، که‌چی
ئه‌وانیش درۆیان بۆ کردووین و شیعری داتاشراو و دراوه‌پالیان
بۆ گواستینه‌وه. ئاخر ئه‌بو عه‌مرو بن عه‌لا دانی پێداده‌نی که
به‌یته‌ شیعریکی به‌ زمانی ئه‌عشا داناوه:

وَأُنكَرْتَنِي وَمَا كَانَ الَّذِي نَكَرْتُ مِنْ الْحَوَادِثِ إِلَّا الشَّيْبَ وَالصَّلْعَا

ئه‌عشاش دانی به‌شتیکی وه‌ها داناوه.

لاحیقی (للاحقی)ش ده‌گێڤیته‌وه، که‌ سه‌یبه‌وه‌یه‌ی له‌باره‌ی
چاوگی عه‌ره‌بی و له‌باره‌ی کاری (فعلا) لیپرسیوه، ئه‌ویش ئه‌م
به‌یته‌ی بۆ داناوه:

حَذِرُ أُمُورًا لَا تَضِيرُ وَأَمِنْ مَا لَيْسَ يَنْجِيهِ مِنَ الْأَقْدَارِ

له‌م نمونانه‌ش زۆرن.

ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌ له‌و گێڤه‌ره‌وانه‌ش هه‌ن، گو‌مانی تێدانییه
بۆه‌لبه‌ستن و شیعر دانه‌پال شاعیرانی کۆنیان وه‌ک شیوازی
کاسبی بۆ خۆیان گرتبووه‌به‌ر. ئه‌وان ئه‌م کاره‌شیان وه‌ک
جوړیک له‌ گالته‌ و پێرا‌بواردن ده‌کرد، مه‌به‌ستمان ئه‌و ئه‌عرا‌بانه
بوو که‌ گێڤه‌ره‌وه‌ شارستانه‌کان به‌ ئاوه‌دانییه‌کانی سارا‌نشینی
ئه‌عرا‌بدا به‌ دوای شیعر و به‌سه‌ره‌اتی سه‌یره‌سه‌مه‌رده‌دا
ده‌گه‌ران. دیاره‌ گو‌مان نییه‌ هه‌ر که‌سیک به‌ ره‌وشتی
ئه‌عرا‌به‌کان به‌له‌د بی، ئه‌وا کاتیکی ئه‌وان ئه‌و شارستانانه‌یان

دەبىنىن و پىيان دادەگرت و لىيان دەپارانەو، بەلكو شىئىر و بەسەرھاتى سەيروسەمەرەيان بۇ بگىرپنەو، تا بىنوسنەو. ئىدى ئەوانىش قەدرى كالاكەى خۇيان زانى و لە شىئىرگوتندا پىيان لىھەلپرى. كاتىكىش پەرۇشى خەلكى شارستانىان بۇ ئەو شتە زانى، ئەو، بوو ھەر بە خۇيان كرديانە شتىكى بازىرگانى و ھەر بەو، نەو، سستان لە رەشمالەكانى خۇيان بىنەو، و چاوپرى نووسەرىكى شارستان بكن تا بۇيان تۇمار بكا، بەلكو خۇيان چوونە شارەكان و كالاكانىان لە شىئىر و سەربردە بە گىرپەرەو، شارستانەكان فرۇشتەو. باشە بۇچى وەھيان نەكرد، ئەدى باشتر نەبوو خۇيان شتەكانىان باس بكن؟ باشە بۇچى خۇيان دانەبەزەنە شارەكان و شىئىر و سەربردە سەيروسەمەرەكانىان لەگەل خۇيان ببەن، بەم جۆرە ئەركى سەفەرى دوور و زەحمەتى بىابانىش لە كۆل گىرپەرەو، شارستانەكان بكنەو، ئاخىر كى دەيتوانى بە سارادا بگەرى، مەگەر كەسىكى وەك ئەسمەعى، يان ئەبى عەمرو بن عەلاء نەبى؟ ئىدى وەھيان كرد: ئەو ئەعرابانە دابەزىنە ناو شارەكان و كالاكانى خۇيان خستە روو و گىرپەرەو، كانىش لە دەورىان كۆبوونەو، خۇشت ئەو، دەزانى ھەلپشتنى كالا پىويستى بە بەرھەمەتەنە، ئىنجا ئەو ئەعرابانە لە درۆكردندا شولىيان لىھەلكىشا، تا ھەر خودى گىرپەرەو، كان دەركىان بە شتەكە كرد. ئەسمەعى لە زارى يەكىك لەو ئەعرابانەمان بۇ دەگىرپتەو، كە ناوى ئەبو زەمزەم (أبو ضمزم) بوو، بەو، شىئىرى لە زارى سەد يان ھەشتا شاعىر گىراو، تەو، و ھەر ھەمووشىان ناويان

عمر بووه، ئەسمه عی دەلی من و خە لە ف ئەحمەر ناوێ کانمان
ژماردن کە چی نەمانتوانی سی دانەیان بژمیرین.

هەر و هە ئیبن سەلام لە زاری ئەبو عوبەیدە بۆمان بۆ
دەگیرێتەوه، کە داود بن موتمەم بن نوویرە هاتە بەسرا تا
ئەعرابەکان کالای خۆیان بێخەنە بەردەم، لەوێ ئەبو عوبەیدە
لەبارە ی شیعری باوکی لە کابرای ئەعرابی پرسی و
پووسی تییەکانیشی دابینکردن، کاتیکیش داود لە گیرانەوه ی
شیعری باوکی بوووه، پێی خۆش نەبوو ئەو بایەخە ی
ئەبو عوبەیدە پێی داوێ لە دەست بەدا، بۆیە ئەو نەندە شیعرە ی
بە دەمی باوکییەوه گوت، کە باوکی فری بەسەر یانەوه نەبوو،
ئەبو عوبەیدەش بەوه ی زانی.

ئیمەش پیمان وایە لە ژماردنی هۆکارە جیاوازەکان بە مەبەست
گەیشتووین، ئەوانە ی وای کردووێ شیعر بەریتە پال کە سانیک
کە شیعرەکانیان نەگوتووێ بە تاییە تیش بەریتە پال شاعیرانی
جاهیلی. ئیسـتاش لەم چەرخەدا ئەمە واما ن لیدەکا بە چاوی
گومان و خۆپاریزییەوه لەو شیعرانە بروانین.

هەموو شتیک لە ژیا نی موسلمانان لە سی سە دەکانی یە کە مەوه
مایە ی ئەوه بوو پەنا بۆ دەستخە رۆیی شیعر و دانە پال ببری،
ئەوسا ژیا نە کە یان چاک و باش، ژیا نی چاکە و خواپە رستی
بووبی، یان ژیا نیکی خراپ و بە درە و شتی و بی شە رمی. کاتیکیش
رەوشە کە و هەا بووبی، ئایا تۆش نایەیتە سەر ئەو باوهر، کە

ئاوەز و لىبىراوى داواى ئەوھمان لىدەكا ئەوھى كۆنینهكان
گوتوویانە بى رەخنە و توپزىنەوھ وەرنەگرین؟

ھەر وھك پىشتر باسماں كرد، درۆ و داتاشین لەبارەى ئەدەب و
مىژوودا ھەر تەنیا لەسەر عەرەب مال نەبوو، بەلكو بەشىكى
باوى لە سەرتاپاى ئەدەبى كۆنینهدا ھەبوو. ئىدى واچاكە بۆ
ناسىنەوھى راستى ئەوھى لە شیعەى جاھىلى دەكرى
راستبكرىتەوھ تىبكوشین. داواى ئەوھى لە بارودۆخى شیعەى
جاھىلیمان كۆلىیەوھ، ماوھتەوھ سەر ئەوھى لە بیژە و واتاى
شیعەرەكان خۆیان بكولىنەوھ.

کتیبی سینه
شعر و شاعران

چیرۆک و میژوو

پیمانوايه كۆنه‌خوازن چاوى ئه‌وه‌يان له‌مه‌ نيهه راسـتـيـي شـته‌كانـيان بۆ بگۆرـيـن، يان ئه‌و راسـتـيـيانه به‌ غه‌يرى ناوه‌كانى خۆيان ناودير بگه‌ين، ئه‌مه‌ش هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ى په‌سه‌ندنامه‌يان وه‌ر بگريـن و له‌ توورپه‌يى و سه‌خـله‌تـيـيشـيان دوور بگه‌وينه‌وه‌. خۆ هه‌رچه‌ندى په‌رۆشيش بين تا رازى بين و هه‌رچه‌نده زۆريشمان كه‌يف به‌ سه‌خـله‌تى ئه‌وان نه‌يه‌ت، خۆ ئيمه‌ له‌ سه‌ر رازيـبوون بۆ راسـتـيـي په‌رۆشـتـريـن، تا ئه‌وپه‌رپيش رـقـمان له‌ گالته‌کردن به‌ حه‌ق و زانسته‌.

خۆ ناکري به‌ شتيک بلين حه‌ق ئه‌گه‌ر حه‌ق نه‌بى، به‌ ميژووش بلين ميژوو ئه‌گه‌ر وه‌ها نه‌بى. ناشـتـوانـين دان به‌ وه‌دا بنين، ئه‌وه‌ى له‌ ميژووى ژيانى ئه‌و شاعيره‌ جاهيليانه ده‌گيردريته‌وه‌ و ئه‌وه‌ى له‌ شـيـعر ده‌درـيـته‌ پالـيان، به‌ ميژوويه‌ك دابنين كه‌

متمانہ و بروامان پیی هہ بی، ئاخر زورینہی ئەو چیرۆک و ئەفسانانہ سوود بە یەقین ناگە یەنن و پشتراستی شی ناکەنەو، بە لکو لەسەر دلان دەبنە مایە و هەم و گریمانە. رینگە ی لیکۆلەرەوہی بەدواداچوو ئەوہیە بە بایەخ و هیواشی دوور لە هەوہس و مەبەست بیانخاتەرۆو، ئینجا رەخنەگرانە و لیکدەرەوانە کەنەویشکنینیان بۆ بکا. خو ئەگەر لە دەرسوودەور بووہوہ و گەیشتە راستییەک یان شتیکی هاوشیوہی راستی، ئەوا لەسەر یەتی بە هەموو ئەو گومانانە ی بۆی پەیدا بوون و وایلیکردون راو بۆچوونی خو ی لەسەری بگور ی و بیسەلمین ی و دیسان لە نووییەوہ لیکۆلینەوہکە ی خو ی نۆژەن بکاتەوہ.

ئاخر باسوخواسی جاھیلییەکان و شیعرەکانیان لە رینگە یەکی راستو دروستی میژووی بە دەستمان نەگە یشتوون، بە لکو ہەر لە رپی ئەوہی پە یوہندی بە چیرۆک و ئەفسانەکانەوہ ہە یە گە یشتوون، وەک: لە رینگە ی گێرانەوہ و قسەو باس، لە رینگە ی یاری و گالئەوگەپ، لە رپی زورلە خو کردن و داتاشین. ئیدی ئیمە لە بەرانبەر ئەو ہەمووہدا ناچارین دەست بە ئازادی تەواوی خو مانەوہ بگرین و بەرپەرچی خولیا و ئارەزوو و ہەوہس و باری خو زاییەکە مان بەدینەوہ، کە بە ئاسانی ئامادە یە بۆ سەلماندن و متمانە پیکردن. ئیمە ہیچ دەقیکی عەرہ بیمان بە رینگە یەکی راستو دروستی میژووی بەر لە قورئان بە دەست نەگە یشتووہ، مەگەر لە چەند نەخشە ہە لکو لراویک بترازی، ئەوانیش نە بە پشتراستکردنەوہ و نە بە پووجە لکردنەوہ داد

نادەن، بەلکو ھەر ئەوھەندەھە لەوانەھە سوودیکیان بۆ میژووی
نەخس و نیگار ھەبێ.

تەنیا قورئان دەقیکی عەرەبى کۆننەھە کە میژوونوس دەتوانی
بە خاترجەمیەوھ لە راستى و دروستییەکەى بروانى و بۆ ئەو
چەرخی بۆى ھاتووھ دەرخەر بێ. ھەرچی شیعەرى شاعیران
و وتار و دوانى وتاریژان و پەخشانی سەرودارى
پەخشاننوسانیش ھەھە، ھیچ رێگەھەکمان بۆ
پشتراستکردنەوھەکی دلیاکەرەوھ لەبەردەستدا نییە،
بەتایبەتیش دواى ئەوھى ئیمە لە کتیبى یەکەمدا ئەو ھۆکارانەمان
بۆ تاوتویکردن ھینانەوھ، ئەوانەھى بوونەتە ماھەى گومانکردن لە
راستى و دروستییان، ھەرودھا دواى ئەوھى لە کتیبى
دووھمیشدا ئەو ھۆکارانەمان ھینانەوھ، کە تیختیخەى خەلکیان
داوھ بۆ دەستخەرپۆیى و داتاشین.

کەواتە پێویستە میژوونوسى ئەدەبى عەرەبى دوو ھەلویستی
لەھەک جیاوازی ھەبێ: یەکیکیان لە بەرانبەر ئەفسانە و چیرۆک
و سەربردەکانە، ئەوانەھى لەزارى سەردەمى جاھیلییدا
دەگێرنەوھ. دووھمیشیان لە بەرانبەر دەقە میژوویە راست و
دروستەکان، کە بە قورئانەوھ دەستپێدەکەن. لە کتیبى
پیشووشدا ئەوھمان روونکردوھ، کە ئەمە ھەر بە تەنیا لە
ئەدەبى عەرەبى نەقەوماوھ، بەلکو بەرۆکی سەرتاپای ئەدەب و
ویژەھى کۆننەھى گرتووھ. نمونەشمان لە ئەدەبى یۆنانى و

رږمانیدا هیئاو ته وه. خو ئه گهر له بهر کور تېری نه بی، نمونوی دیکه مان له ده سته یه ک له ئه ده بی زیندووی نویش ده هیئا یه وه، ئاخر هه موو ئه ده ب و ویژ ه یه ک دابه ش ده بیته سه ر راستی و هه لبه ستر او، هه موو نه ته وه یه کیش میژوویه کی راست و یه کیکی هه لبه ستر او ی هه یه. ناشزانی بډچی کونه خوازان ده یانه وی نه ته وه ی عه رب و ئه ده بی عه ربی له باقی نه ته وه کان و ئه ده به کان جیابکه نه وه؟ ئاخر کی ده توانی ئه وه بللی که وا خوا قانونه گشتییه کانی بډ سه رتاپای مرؤقایه تی داناوه تا ملکه چی بن، که چی ته نیا هه ر ئه و وه چه یه ی عه دنان و قه حتانی ده چنه وه سه ر، لی هه لاویرد کردو وه؟ نه خیر! نه وه ی عه ره بیش وه ک سه رتاپای نه وه کانی دیکه ملکه چی ئه م قانونه گشتیانه یه، که به سه ر ژیانی تاک و کومه له کاندایه کیشه.

عه رب خه یالی میلی خوی هه یه، ئه م خه یاله ش که وتوته کار و به ریشی گرتو وه، ئه نجامی کردو کوش و به ره که ی ئه و چیروک و ئه فسانانن، ئه وانه ی نه وه ک هه ر له باره ی سه رده می جاهیلییه وه ده گیرد رینه وه، به لکو له باره ی سه رده مه میژووییه کانی ئیسلامیش. خوشت له و به ندانه ی ناومان لیئا بوو "قسه ی چوار شه ممه / حدیث الاربعا / بینیت، چو ن گومانمان له ده سته یه ک له و چیروک که دلدار ییانه کرد ئه وانه ی له باره ی هوژی عوزری و ئه وانی دیکه له عاشقانی سه رده می ئومه وییه وه

بوون. هەر به‌راستیش وهک — هه‌ندی سیاسی وه‌های بۆ ده‌چن — ئیمه‌ ده‌بی عه‌قلی خۆمان به‌لاوه‌بنین تا بپروا به‌ وه‌موو شاعیر و نووسهر و خه‌لیفه و سه‌رکرده و وه‌زیروگزیرانه بکه‌ین به‌وه‌ی راس‌تین، ئه‌وه‌ش هەر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ کتیبی (ئه‌له‌غانی)، یان له‌ کتیبی ته‌به‌ری، یاخود له‌ کتیبی ئه‌لموبه‌رید، یان له‌ دانراویکی جاحیزدا هاتوون. به‌لئ هەر ده‌بی نه‌وه‌ک هەر عه‌قل، به‌لکو بوونیش‌یمان به‌لاوه‌بنین و ببینه کتیبی گه‌رۆک: ئه‌مه‌یان کتیبی (ئه‌لکامل)ی ئه‌زه‌به‌رکردووه، ئیدی بووه‌ته کتیبه‌که و له‌سه‌ر دوو پێ ده‌روا و قسه‌ده‌کا، ئه‌وی دیکه‌یان کتیبی (ئه‌له‌بیان و ئه‌له‌بیین)ی له‌به‌رکردوه و بووه‌ته به‌ش‌یک لئی، ئه‌مه‌شیان تیکه‌له‌یه‌کی له‌م کتیبانه له‌به‌رکردوون و بووه‌ته ش‌تیکی سه‌هیر، جاریک به‌ زمانی جاحز ده‌دوئ و جاریکی دیکه‌شیان به‌ زمانی موبه‌رید و پاشان به‌ زمانی سه‌عه‌به‌ (ثعلب) و ئینجا به‌ زمانی ئیین سه‌لام.

هه‌رده‌بی کۆنه‌خوازان به‌ ره‌وشی ژيانی زانستییان رازی ببن. لئ ئیمه‌ به‌ته‌واوی ئه‌وه ره‌تده‌که‌ینه‌وه ببینه ئامرازیکی لاساییکه‌ره‌وه یان کتیبیکی گه‌رۆک، ئاخ‌ر ئیمه‌ به‌وه قایل نابین، مه‌گه‌ر ئیمه‌ می‌ش‌کمان نییه تا بۆ ره‌خنه و کنه‌وپش‌کنین بی هیچ لافوگه‌زافی‌ک و مله‌ورپی په‌نای بۆ ببه‌ین. هەر ئه‌م عه‌قله‌ش‌مان ناچارمان ده‌کا هه‌روه‌ک پێش‌تر پالی به‌ که‌سانی دیکه‌ش ناوه،

به‌وهی هه‌روهک چۆن له نوێخوازان ده‌پوانین ئاوه‌اش له
کۆنه‌خوازان ب‌پوانین ب‌ئیه‌وهی هه‌لومه‌رجه‌کانمان له‌بیربچێ چ بۆ
ئه‌میان و چ بۆ ئه‌ویان. خۆ من وه‌ک شتیکی پیرۆز ته‌ماشای
هیچ که‌سیکی هاوچه‌رخم ناکه‌م نه‌ له‌ درۆ و ده‌سخه‌رۆیی،
هه‌روه‌ها نه‌ له‌ شاشی و پشیویش ب‌یخه‌تای ده‌رناهیتم. خۆ
ئه‌گه‌ر له‌باره‌ی شتیکه‌وه‌ بۆیان باس کردم، یان بۆیان
گواسته‌وه‌، ئه‌وا من هه‌روا به‌بێ ره‌خنه‌ و لێپێچینه‌وه‌، بێ
لێکدانه‌وه‌ و وردبوونه‌وه‌ قبوولی ناکه‌م. هه‌روه‌ها که‌سیش له
کۆنه‌خوازان ناناسم که‌ هاوچه‌رخه‌کانیان به‌ بێ ره‌خنه‌ و
تێپوانین به‌ پیرۆز بزانی. ئاماژه‌ی ئه‌وانیش هه‌ر ئه‌وه‌یه‌،
هه‌روه‌ک چۆن نوێخوازان ژیا‌نی رۆژانه‌ی خۆیانیان هه‌یه‌،
ئه‌وانیش هه‌یانه‌، ئیدی ئه‌وانیش هه‌روه‌ک باقی خه‌لک به‌گوێره‌ی
ب‌رکردنی هۆش و زیره‌کی و خۆرسکیتیان شت ده‌کرن و
ده‌فرۆشن و داوده‌که‌ن. ئیدی باشه‌ کاتی ئه‌و توانا و
لێهاتوو‌یه‌یان بۆ نوێخوازه‌کان به‌کارده‌هێنن، باشه‌ بۆچی بۆ
کۆنه‌کانیش به‌کاری ناهێنن؟ کاتی که‌ ئه‌وان تا ئه‌و راده‌یه‌
حه‌زیان له‌ راستی و دلدیابوونه‌وه‌ هه‌یه‌، ئه‌دی بۆچی کاتی
پێیان ده‌گوتری نرخی فلانه‌ کالا بیست دراوه‌، که‌چی ئه‌وان هه‌ر
ب‌ری ده‌ دراوی ده‌خه‌نه‌ مستی، به‌لکو له‌سه‌ر ئه‌و ب‌ره‌ش
دانوس‌تان ده‌که‌ن تا بگه‌نه‌ ئه‌وه‌ی خۆیان حه‌زیان پێیه‌تی؟ خۆ
ئه‌گه‌ر ئه‌وان هه‌روه‌ک چۆن کۆنینه‌کان به‌ راست زانیوه‌ و لێیان

دلنیاں ہر ئاواش نوییہ کانیاں پییہ سہند بوواہ، ئہوا دہبوونہ
نموونہی گہمژہیی و کالفامی، ئہوکات لہ ژیاں تووشی
دہردہسہری و کویرہوہری دہہاتن. لی ئیمہ سوپاسی خوا
دہکین، کہ ئہو کونہ خوازانہ بہ بہراورد بہ ہاوچہرخہ کانیاں
کہسانیکی بیرتیژن و ئاگایان لہ وردہکارییہکان و فرتوفیلہکان
ہہیہ بو ئہوہی خوئیان لہ تہنگژہکان دہرباز بکن، ئہوان
ہہروہک ئیمہی نویخواز گوشت دہکرن و بہدوای ہمان ئہو
نان و رونہن کہ ئیمہ بہدواوہین.

کہواتہ ئہدی بناوانی ئہو ناتہباییہ چییہ، کہ لہ نیوان
کونہ خوازان و نویخوازاندا دروستیان کردوہ؟ بوچی ئہوان
بروایان بہ ئہوانہ و گومانیش لہ ئہمان دہکن؟

بو ئہم ناتہباییہ تہنیا ئہو ہزرہ بناوانہ، کہ بہسہر دلودہروونی
گشتی لہ ہہموو نہتہوہ و لہ ہہموو رۆژگارہکاندا بالکیشہ،
ئویش ئہو بیرۆکہیہ، کہ دہلی ہہرچی کونینہیہ لہ نوییہکہ
چاکترہ، کات و زہمانیش رۆژ بہ رۆژ بہرہو شہرآنگیزی نہوہک
چاکہ و خیر دہروا، ئیدی زہمان وا لہ خہلک دہکات بو دواوہ
بگہریتہوہ: بیانگیریتہوہ دواوہ و بو پییشہوہیان نہبا...

ئہوان پییانوایہ گواہ دہنکہگہنم لہ چاخہ زیرینہکاندا لہ پروی
قہبارہوہ ہیئدہی سیویک دہبوو، پاشان خودا غہزہبی لہ

خه لکه که گرت و دهنکه گهنم ئه وهنده بچووک بووه وه تا گه یشته
ئه و قه باره یه ی ئیستا هه یه تی.

ههروه ها ئه وه شیان گوت، گوایه لای نه وه کانی زه مان ی به ری
پیاو له به ژن و بالا و که له گه تی و هیژدا ئه وهنده بووه
توانیویه تی باسکی بو ناو ده ریا شو ر بکاته وه ماسی لی ده ره به یئی
و به رزی بکاته وه بو هه وا، له نزیک رۆژی رایبگری، کاتی
ده یه یئیته وه راستی ده می ده بیئی برژراوه.

ئه وان پینانویه که سانی به رای ی له جه سته و هه لکه وته یان
ئه وهنده که ته و زل بوون ته نانه ت هه ندیک له پاشا کانیان یان
هه ندیک له پیغه مبه ره کانیان رانی خو یان به سه ر روبرای فراتدا
راناوه تا ببیته پرد و خه لک به سه ریدا بیه ریته وه.

که واته کو ن باشتر بووه له نو ی، کو نه خوازانی ش چاکترن له
نو یخو ازان. زوری نه ی خه لکی ره شو کیش بر وایان به م شته هه یه
و هیچیش نییه ئه و بر وایه یان بله قینی. ئه م بر وایه ش
په ره ده سیئی و ده گو ری، به لام بنه ماکه ی جیگیره. ئیدی
یارو کانی شارستانییه ت و مه ده نییه ت ئه وانه ی بریکی باشیان له
زانست هه بووه بر وایان به و جو ره قسانه نه بوو که ئاماژه مان
پیدا، به لام ئه وان وه هایان ده بیئی، هه ر بو نمونه له چه رخه کانی
به رای ی ره وشت و ئاکار بی دار تر بوو له ئیستا، دل و ده روون

به‌ئاگاتر بووه، جه‌سته‌کانیش ته‌ندروس‌تتر بوونه. ئیدی به‌م ش‌یوهیه کۆن له به‌ران‌به‌ر نویدا به چاکتر ده‌زانری، چونکه له سه‌ریکوهه کۆن کۆنه و نابینری، هه‌رچی نویشه هه‌ر به سروشتی خۆمان تییداين و لیی سه‌خه‌تین.

ئەری تۆ پیتوایه ئەوانه‌ی برۆایان به‌خه‌لف و هه‌ماد و ئەسه‌معی و ئەبی هه‌مرو بن‌ه‌لاء هه‌یه، له‌به‌ر شتیکی غه‌یری ئه‌وه‌ی باسه‌م کرد برۆایان پێ هه‌یه؟ نه‌خیر! ئەو خه‌لکه له هه‌وچه‌رخه‌کان له‌رووی ره‌وشته‌وه باشتر بوون و که‌متریش به‌لای درۆدا ده‌چوون، ئەوان دلۆده‌روونیان وریاتر بوو، توانستی له‌به‌رکردنیان به‌هیزتر بوو، بیرتیژتریش بوون. بۆچی؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەوان کۆنینه بوون! له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەوان له‌چه‌رخ‌ی زی‌پیندا ده‌ژیان! ئەری باشه ئه‌دی سه‌رده‌می هه‌باسیه‌کان به به‌راورد به‌و سه‌رده‌می تییدا ده‌ژین زی‌پین نه‌بوو؟

هه‌رچی ئیمه‌ین ئه‌وه نالین که‌وا کۆنینه‌کان له تازه‌کان به‌دتر بوون، لی ئه‌وه‌ش نالین که ئەوان باشتر بوون له‌وان. به‌لکو ئەمان و ئەوان وه‌ک یه‌ک بوون، جیاوازیان نه‌بووه مه‌گه‌ر جیاوازی له بارودۆخی ژیان، ئەو بارودۆخه‌ی شه‌قلی ژیانیکی گونجاوی بۆ داپشتوون و له‌سه‌ری ژیاون. ئاخ‌ر کۆنینه‌کانیش هه‌روه‌ک تازه‌کان درۆیان کردووه، کۆنه‌کان هه‌روه‌ک نوینه‌کان هه‌له‌ ده‌که‌ن، ئەوانیش کردویانه، به‌لکو به‌ختی کۆنینه‌کان له

که وتنه داوی هه له وه زیاتر بووه له وهی تازه کان هه یانه، چونکه عه قل له سه رده می ئەواندا نه گه یشتبووه ئەو پیشکه وتنه ی ئیستا هه مانه، ئەوکات ئەو ریبازانه ی لیکۆلینه وه و ره خنه گرتن وه که ئەوهی ئیستا هه مانه نه دۆزرا بوونه وه. بۆیه ئەگه ره خۆمان له به رانه ره کۆنه کان له هه لۆیستی گومان دانا، ئەوا هه یچ زیده رۆییمان نه کردووه، به لکو مافی خۆی به عه قل ده دهن و قهرزی زانسته که ش ده دهنه وه. خۆ ئەگه ره داوی شتیک له کۆنه خوازان بکه ین هه ره ئەوهیه که هه ندیک ژیریژانه ره فته ره بنوین، ژیا نی خۆیان له گه ل ئەوهی ده یخویننه و ده ینووسن، له گه ل کرین و فرۆشتندا بگه ونجین.

ده ی که واته با زۆر به کورته شتیک له شعیع و شاعیرانی سه رده می جاهیلی بکۆلینه وه، تا ببینن ئاخۆ تا چه ند له شعیع و باسوخواسه کانیا ن دلنیا بین، که کتیب و دانراویان پی پرکراوه ته وه.

ئىمىرىئولقەيس - عەبىد - عەلقەمە

دىارە لە كۆنتىرىن شاعىران، ئەوانەى شىعەرىكى زۆروزەوھەندىان لى گىزىدراوھەتەوھ و گىزەرەوھەكانىش باسوخواسى زۆريان لەبارەوھە گوتوھ، درىژدادىرى و وردەكارىي زۆرىشى تىدايە، ئىمىرىئولقەيسە .

ئى ئەوھش دەزانىن كە گىزەرەوھەكان باس لە دەستەتەيەك لە شاعىران دەكەن، گوايە بەر لە ئىمىرىئولقەيس ژياون و شىعەريان گوتوھ، لى لەو شاعىرانە ھەر بەيتىك يان دوان ياخود چەند بەيتىكيان لىدەگىزىدريتەوھ . سەبارەت بە باسوخواسى ئەوان شتى زۆر كەمىان لەسەر باسكردوون، كە ھى گوتن نىيە . ھۆكارەكەشى بۆ ئەوھ دەگەرپىننەوھ گوايە لە سەردەمىكى زۆر زوودا ژياون و كەسانىكى وھاش نەبوون تا شىعەرەكانيان

له بهر بکهن و پشتا و پشت بؤ نه وه کانی دوی خویمان
گیږابیتته وه. له کتیبی پیشتتر به که میک ره خنه وه باسی ئه وه مان
کرد، چؤن شت دراوته پال ئه و شاعیرانه، تا سه ری کیشا بؤ
ئو و رادده یه ئه وه ی له باسو خواس و شاعر دراوته پالیان
جیبی بروا نه بی. ده ی با له و شاعیرانه بگه ریین و هه لویسته
له سه ر ئیمریئولقه یس و هاوړیکانی بکه ین، ئه وان ه ی وا دیاره
گیږه ره وه کان ناسیویانه وه زؤر شتیا ن له باره یانه وه گیږاوت ه وه.

ئیمریئولقه یس کیږه؟ له و باره یه وه گیږه ره وه کان نا کوک نین
به وه ی خه لکی کینده بووه، به لام کینده چییه؟ گیږه ره وه کان
له سه ر ئه وه ش جیاوازیان نییه به وه ی کینده هؤزیک بووه له
قه حتان (قحطان)، لی ئه وان له باره ی ره چه له ک و لیکدانه وه ی
ناوه که ی و باسو خواسی مه زنه کانی هؤزه که جیاوازن.
هه رچؤنیکیش بی، ئه وان له سه ر ئه وه کوکن، که کینده هؤزیک
یه مانیه و ئیمریئولقه یسیش له وان ه.

لی هه رچی ناوی ئیمریئولقه یس و ناوی باوک و دایکیه تی
شتیک ی ئاسان نییه تا گیږه ره وه کان له سه ری کوک بن. ناوی
شاعیره که ئیمریئولقه یس بووه، هه روه ها ناویشی حوندوج
(حندج)، هه روه ها پیشیان گووتووه قه یس. ناوی باوکی عه مر
بووه، هه روه ها ده لین ناوی هه جریش بووه. ناوی دایکیشی
فاتیمه کچی ره بیعه ی خوشکی موه له هیل و کوله یب بووه،
ده ش لین ناوی دایکی ته ملیک بووه. ئیمریئولقه یس به
ئه بووه هه بیش ناسراوه، هه روه ها به ئه بو حارسیش. هچ

مندالکی نی‌رینه‌ی نه‌بووه. ئاخر ئه‌و هه‌موو کچه تازه‌له‌دایکبووه‌کانی زینده‌به‌چال ده‌کردن. یه‌ک کچی هه‌بووه ناوی هیند بووه، ده‌لین ئه‌مه‌ش کچی خۆی نه‌بووه، به‌لکو کچی باوکی بووه. به‌پاشای سه‌رگه‌ردان (ملک الضلیل) ده‌ناسرا، هه‌روه‌ها به‌یارۆی کیم و برین (ذی القروح) یش ناسراو بوو.

ئیدی تۆش ده‌بی له‌و تیکه‌له‌ شیواوه‌دا بتوانی شتیک هه‌لینجینی، که ناویکی لیبینی یان هه‌ر به‌هه‌ق ناویکی هه‌بی. هه‌چ شتیکیش له‌وه ئاسانتر نییه، هه‌ر به‌دوای ئه‌وه‌ی گێره‌وه‌ه‌کان باسیان کردووه بیچه‌ندوچوون وه‌ر‌بگری؟ زۆر له‌ گێره‌وه‌ه‌کان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ریکه‌وتوون، که ناوی ئه‌و شاعیره‌ حوندوج بن حوجر بووه، نازناویشی ئیمریئولقه‌یس، کونیه‌که‌شی ئه‌بووه‌هه‌ب، دایکیشی فاتیمه‌ی کچی ره‌بیعه. له‌سه‌ر ئه‌مه‌ زۆر له‌ گێره‌وه‌ه‌کان هاوړا بوون، کاتیکیش زۆرینه‌ هاوړا بن، ئه‌وا پێویسته‌ شته‌که‌ به‌راستی وه‌ر‌بگری یان به‌لای که‌مییه‌وه، وا دابنری تای ته‌رازووی به‌لای راستییدا شکاوه‌ته‌وه.

هه‌رچی منیشم ئه‌وا له‌ ئه‌نجومه‌نه‌کانی نوینه‌ران و ئه‌و جووره‌ دانیش‌تانه‌دا دلم به‌ رای زۆرینه‌ ئاو ده‌خواته‌وه، یان ناچارم بپوا به‌ زۆرینه‌ بکه‌م. لی زۆرینه‌ له‌ زانستدا ناخوا، ئاخر ئه‌دی زۆرینه‌ی زانایان حاشایان له‌ خریبه‌تی زه‌وی و جوولانه‌وه‌که‌ی نه‌کرد، دواتریش ده‌رکه‌وت ئه‌وان هه‌له‌ بوون. زۆرینه‌ی زاناکان کاتی خۆی ئه‌و زانسته‌ی ئیستا سه‌لمیتره‌وه‌ به‌ نادره‌ستیان له‌قه‌له‌م دابوو. که‌واته‌ زۆرینه‌ له‌ زانستدا ناخوا.

که واته ریگه چاره ئه وه نییه قسه ی زورینه له باره ی
ئیمیریئولقه یسه وه بپه ژرینین، به لکو ریگه چاره ئه وه یه
هاوسه نگییه ک له نیوان ئه وه ی ئه وان و ئه وه ی که مینه باسی
کردوو به دوزینه وه. کاتیکیش بگه ریینه وه سه ره هۆکاره کانی
داتاشین و ده سخه روئی و شیعر و چیرۆک له کتیبی پدشودا،
ئه وا هیچ چاره ش له بهرده م ئه و هاوسه نگییه دا نامینی.

که واته ناتوانین حوکم له نیوان ئه و دهسته ناکۆکه بکهین، به لکو
ناچارین به وه رگرتنی قسه ی ئه وان و ئه مان له سه ره ئه وه ی
خه لک له باره یه وه ده یلین به بی ئه وه ی بزانیان راستن یان نا.
ئه مه و هه له ی هاوشیوه له تیکه لکردن له ژیا نی ئیمیریئولقه یسدا
باشترین به لگه یه له سه ره بۆچوونمان به وه ی هه ره به راستی
ئیمیریئولقه یس نه بووه -ئیمه زیاتر به و لایه دا ده یشکینینه وه و
خه ریکه لیمان ببیته یه قین- ئاخه خه لک له ناوه که ی بترازی
چیدیکه یان لینه زانیوه، مه گه ره هه ره دهسته یه ک له ئه فسانه و قسه
بن که په یوه ندییان پیوه هه بی.

لیزه وه واباشه سه رنجی ئه وه بدهین، که زۆروبۆری ئه و
ئه فسانه و باسوخواسانه ته نیا له چه رخه کانی دوایی
بلاوبوونه وه: واته له سه رده می گێره ره وه تو مارکه ره کان و
چیرۆکنوسه کان. مه زنده ی هه ره گه وره ش ئه وه یه، هه ره له م
چه رخه دا سه ریان هه لدا بی و له هی سه رده می جاهیلییه وه به
میرات به جینه مابیته وه. مه زنده ی هه ره گه وره ئه وه یه، ئه وه ی
ئه م چیرۆکه ی دروستکردوه و گه شه ی پیداو، ئه وا ئه و شوین

و پینگە یە بووھ کە ھۆزى کیندە لە ژيانى ئیسلامییدا ھەببووھ، ھەر لەوکاتەى بۆ پیغەمبەر لواوھ دەست بەسەر عەرەبستاندا بگرى تا ئاخىروئۆخرى سەدەى یەکەمى کۆچى.

ئیمە ئەوھ دەزانین کە نێردەھەک لە کیندە بە سەرۆکایەتیی ئەشعەسى کورى قەیس (الأشعث بن قیس) ھاتبووھ لای پیغەمبەر. ئەوھش دەزانین -ھەرۆھک ژياننامەى پیغەمبەر (سیرە) دەگێریتەوھ- ئەم نێردەھە داواى لە پیغەمبەر کرد خویندەواریکیان لەگەڵدا بنیرى تا کاروبارى دینیان فیربکا. ھەرۆھ ھا ئەوھش دەزانین کاتى پیغەمبەر مرد، ئەوان لە دینەکە ھەلگەرانەوھ، ئینجا کاربەدەستەکەى ئەبوبەکر لە نوجەیر ئابلوقەى دان و حوکمى خۆیانى بەسەردا سەپاند و خەلکیكى زۆریان لیکوشتن و ئینجا پۆلە کەسیکیان بۆ لای ئەبوبەکر بەریکرد، کە ئەشعەسى کورى قەیسیشیان تیدابوو، ئەوان لەبەردەم ئەبوبەکریدا تۆبەیان کرد و گەرانەوھ سەر دۆخى جارانیان، ئینجا ئەشعەس بووھ زاواى ئەبوبەکر و خوشکەکەى (ئوم فەرۆھ/ام فرۆه)ى خواست، پاشان -ھەرۆھک گێرەرەوھەکان گێراویانەتەوھ- گوايە ئەشعەس چووھتە مەیدانى وشتران و دەستى داوھتە شمشیرەکەى و گەیشتبیتە لای ھەر وشتریک ورگی ھەلدریوھ، خەلک وایانزانیوھ تیکچووھ، کە چى بانگھێشتى خەلکی مەدینەى بۆ سەر خوانى پڕ لە خۆراک کردووھ و پارەى وشترەکانیشى بژاردووھ، ئەم کوشتارگە درندانە یەش خوانى زەماوھندەکەى بوو. ئیمە دەزانین ئەو پیاوھ لە داگیرکردنى شام

و چه‌ندین شهر و به‌یه‌کدانی‌ش له‌گه‌ل فارسه‌کاندا به‌شدار بووه، له‌هه‌مووشیان نه‌به‌ردیی باشی نواندووه، ئینجا کاری بو عوسمان کردووه و بووه‌ته‌کاربه‌دهستی ئه‌و، پاشان لایه‌نی‌عه‌لی له‌دژی موعاویه‌گرتووه، زو‌ریشی له‌عه‌لی کرد به‌دادوهریبه‌که‌قایل بی، ئه‌وه‌بوو‌عه‌لی له‌شهری سیف‌فه‌ین (صفین) به‌دادوهریبه‌که‌قایل بووه. ئیمه‌ئوه‌ش ده‌زانین که‌کو‌ره‌که‌ی ئه‌و، واته‌محمه‌د کو‌ری ئه‌ش‌عه‌س یه‌کیک بوو له‌سه‌رداره‌کانی کوفه. زیادیش هه‌ر پش‌تی به‌و به‌ست کاتیک حو‌جری بن‌عه‌دی کیندی هه‌راسانی کرد. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش ده‌زانین که‌چیروکی ئه‌و حه‌جر بن‌عه‌دییه‌و کو‌شته‌که‌ی له‌گه‌ل چه‌ند پیاویکی له‌سه‌ر ده‌ستی موعاویه‌دا کاری‌گه‌ریبه‌کی گه‌وره‌و قوولی له‌سه‌ر دل‌وده‌روونی موس‌لمانان به‌گشتی و به‌تایبه‌تیش یه‌مه‌نیه‌کان دانا، ئیدی کابرا له‌وینه‌ی شه‌هیدیکدا به‌رجه‌سته‌کرا. ئه‌وه‌ش ده‌زانین که‌نه‌وه‌ی ئه‌ش‌عه‌سی کو‌ری قه‌یس واته‌عه‌بدو‌ره‌حمانی کو‌ری محمه‌دی کو‌ری ئه‌ش‌عه‌س له‌دژی حه‌جاج شو‌رشی به‌رپاکرد و لای خو‌ی عه‌بدو‌لمه‌لیکی له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌لافه‌ت لادا و به‌م کاره‌ده‌وله‌تی مال‌باتی مه‌روان (ئال مه‌روان)ی توووشی مه‌ترسیی رووخان و له‌ناو‌چوون کرد، ئه‌مه‌ش بووه‌مایه‌ی خوین‌رژانیکی زوری موس‌لمانانی عی‌راق و شام، ئه‌وانه‌ی له‌شهر و پیکدا‌دانه‌کانی ئه‌ودا کو‌ژران به‌ده‌یان هه‌زار بوون، پاشان به‌زی و په‌نای بو پاشای تورکان برد، دواتر گه‌رایه‌وه‌و به‌نیو‌شاره‌کانی ئیراندا جرتوفرتی بوو، ئینجا دیسان بیئومی‌د بووه‌وه‌و گه‌رایه‌وه‌لای

پاشاکەى تورک، پاشاکەى تورکیش غەدرى لیکرد و رادەستى پیاوہکانى حەججى کرد، ئىدى لە رینگەى گەرانەوہىدا بۆ عىراق کوژرا، سەرى لیکرايەوہ و بە نۆ عىراق و شام و مىسردا گەرپینرا.

باشە تۆش ھەر ئەو مەزندەيە ناکەى، کە بنەمالەيەکى کىندەيى وەھا، ئەم پینگەيەى لە ژيانى ئىسلامىدا و ئەو کارىگەرەيىەى لە مێژوويى موسلماناندا ھەبى، ئاخۆ چىرۆک و داستان بۆ خۆى بە کارناھيئى و چىرۆکنووس و حەکايەتخوان بەکرى ناگرى تا بانگەوازى بنەمالەکەيان بە شار و لادىدا بلاوبکەنەوہ تا پینگەى مالباتەکە و شانوشکۆيان بەرز و بەرزتر رابگرن؟ بەلى! خۆى ھەر گىرەرەوہکان بۆمان دەگىرنەوہ کە عەبدورەحمانى کورى ئەشعەس چىرۆکخوانى بەکرىگرتبوو و پارەى دەدانى و ھەرەک چۆن پاداشتى شاعىرانىشى دەکرد: چىرۆکخوانىکى ھەبوو بە ناوى عەمرۆ بن زەر (عمرۆ بن ذرا)، ھەرەوہا ئەعشا ھەمدان (أعشى ھمدان) یش شاعىرى بوو.

بىگومان ئەوہى لە باسوخواسى کىندە لە سەردەمى جاھیلیيەتدا دەگىردریتەوہ بە کارى ئەو چىرۆکخوانانە کارىگەر بوو، کە بۆ بنەمالەى ئەشعەس کاريان دەکرد. چىرۆکى ئىمىرئولقەيس بە شىوہيەک لە شىوہکان لە زۆر رۆوہوہ لە ژيانى عەبدورەحمانى کورى ئەشعەس دەچى. تىیدا ئەوہ ديارە کەوا ئىمىرئولقەيس بەدواى تۆلەى باوکىيەوہ بوو. ئاخەر ئەوانەى لە مێژووش تىدەگەن ھەر بۆ ئەوہ ناچن کە عەبدورەحمانىش ھەر لە تۆلەى

حوجری کورپی عه دیدا تۆله خواز بووه؟ چیرۆکه که سه برده ی
ئه وه مان بۆ ده گهریته وه که چۆن ئیمیریئولقه یس چاوی له
ده سه لات و پاشایه تی بریوه. عه بدورپه حمانی کورپی
ئه شه سیش خۆی له به نوئومه ییه بۆ ته ختی خه لافه ت به که متر
نه زانیوه، هه ر بۆیه داوای ده کرد. هه ر چیرۆکه که ئه وه مان بۆ
ده گهریته وه چۆن ئیمیریئولقه یس به نیو خیل و هۆزه
عه ره بییه کانداه گه راوه. عه بدورپه حمانی کورپی ئه شه سیش به نیو
شاره کانی ئیران و عیراقداه گه راوه. چیرۆکه که ده گهریته وه چۆن
ئیمیریئولقه یس په نای بۆ قرال (قه یسه رای رۆم بر دووه و داوای
پشتیوانی لیکر دووه. عه بدورپه حمانی کورپی ئه شه سیش په نای
بۆ پاشای تورک بر دووه و داوای یارمه تی لیکر دووه. له
کو تاییدا چیرۆکه که ئه وه مان بۆ باس ده کا، چۆن قرالی رۆم
داوای ئه وه ی له کۆشک پشتگویی ده خا، غه دریشی لیده کا.
پاشای تورکیش غه در له عه بدورپه رحمان ده کا و راده سته
پیاوه کانی حه حاجی ده کاته وه. پاشان هه ر چیرۆکه که وینای
ئه وه مان بۆ ده کیشی چۆن ئیمیریئولقه یس له ریگه ی گه رانه وه له
ولاتی رۆم ده مرئ. عه بدورپه حمانیس له ریگه ی هینانه وه ی له
ولاتی تورکاندا سه ری تیدا ده چی.

ئهری ئیدی ئاسان نییه ئه و گریمانه یه بکه ین، یان باشتر بلین
به ولایه دا بیشکیئینه وه که وا ژیانئیمیریئولقه یس هه روه ک
له سه ر زاری چیرۆکیژه کانداه اتووه، هه ر ره نگیکی دیکه ی
به رجه سته کردنی ژیانئیمیریئولقه یس عه بدورپه حمانی کورپی ئه شه سه بووه،

که‌وا چیرۆک‌خوانه‌کان بۆ رازیکردنی دلّی خه‌لکی یه‌مه‌ن، ئه‌وانه‌ی له عیراق بوون، ئیدی ناوی خوازاوی پاشای سه‌رگه‌ردانیان به‌سه‌ردا دا‌بریبی بۆ ئه‌وه‌ی له‌به‌رچاوی کاربه‌ده‌ستانی بنه‌ماله‌ی ئومه‌ییه شوینبزی بکه‌ن، ئه‌مه‌ لایه‌ک، له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی به‌شیک له‌و باسوخواسانه‌ی پاشا سه‌رگه‌ردانه‌که‌ی پێده‌ناسرا بقۆزنه‌وه و به‌کاربیهینن؟

له‌وانه‌یه تۆ ئه‌وه بلّی: باشه شيعری ئيمريئولقه‌یس چيه‌تی؟ چۆن ليكده‌دریته‌وه؟ کاروباری شيعر ئاسانه، ليكدانه‌وه‌که‌شی هه‌ر ئاسانه. به‌که‌مترین روانین بۆ ئه‌م شيعرانه وات ليده‌کا دابه‌شی بکه‌يته سه‌ر دوو به‌ش: يه‌کيکیان په‌یوه‌ندی به‌و چیرۆکه‌وه هه‌یه که ئاماژه‌ی پێدرا. که‌واته کاروباری ئه‌م چیرۆکه هه‌ر ئه‌وه‌یه هه‌لبه‌سترايی و درايته پال ئيمريئولقه‌یس بۆ راقه‌کردن و تۆمارکردن، بۆ ئه‌وه‌ش دانراوه تا ببیته مایه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و کيپرکی تونده‌ی له‌نیوان هۆزه‌کانی عه‌ره‌ب و نشینگه‌کانیان له‌کوفه و به‌سرادا هه‌بوو. بچووکتري‌ن ده‌رسیش له‌م شيعه‌ردا وات ليده‌کا بیته سه‌ر ئه‌و رایه‌ی، ئه‌گه‌ر هات و له‌و که‌سانه بی که به‌ ليکۆلینه‌وه‌ی نوێ به‌له‌دن، به‌وه‌ی ئه‌م شيعه‌ری له‌سه‌ر ئيمريئولقه‌یس حیساب کراوه و راسته‌وخۆ به‌ چیرۆکه‌که‌ی په‌یوه‌سته، ئه‌وا شيعریکی ئيسلامیانه‌یه نه‌وه‌ک جاهیلی. ده‌گوتری و هه‌ر بۆ ئه‌و هۆکارانه‌ش هه‌لبه‌ستراون،

ئەوانەى ئاماژەمان پىداون و بۇ ھۆكارى دىكەش كە لە بەشى دووھى ئەم كىتەبەدا رۈنمان كىرۈۋەتەۋە. ئىدى ئەمە بەشى يەكەم، ھەرچى بەشى دووھىمىشە، ئەۋا ئەۋ شىعرا ئەن كە پەيوەندىيان بە چىرۆكەكەۋە نىيە، بەلكو تىيدا ھونەرگەلىكى لە قسە و وتەى سەر بەخۇ لە مەلى سىياسى و حىزبى تىدايە. ئىدى بۇ ئەم بەشە رابۇچۈۋنى خۇمان ھەيە، وا لە خوارەۋە دەيخەينە رۈۋ.

پوختەى ئەم لىكۆلىنەۋە كورتە ئەۋەيە، كەسايە تىي ئىمىرئولقەيس -ئەگەر بىرى لىبەكەيتەۋە- نىزىكە لە كەسايە تىي ھۆمىرۈسى شاعىرى يۇنانى. ئىستاش مېژوۋونوسانى ئەدەبى يۇنانى گومانىان نىيە لەۋەى ئەگەر لە راستىدا كە سىكى ۋەھا ھەبوۋبى، كارىگەرىي بەسەر شىعەرى چىرۆكئامىز ھەبوۋە، كارىگەرىيەكەشى تا ئىستا ھەر بە بەھىزى ماۋەتەۋە، كەچى شىتىكى ۋەھاي لە بارەۋە نازانن كە جىگەى دلىيى بى، بەلكو ھەر دەرواننە ئەۋ باسوخواسانەى لە بارەى گىرۈدراۋنەتەۋە ھەرۋەك چۇن دەرواننە چىرۆك و ئەفسانەكان، ئىدى ئاۋەھا نە كەم و نە زۇر. ئىمىرئولقەيسش ھەر بە راست پاشاي سەرگەردان بوۋە: مەبەستمان ئەۋەيە ئەۋ پاشايە بوۋە كە شىتىكى ۋەھاي لە بارەۋە نەزانراۋە جىگەى دلىيى و خاترجەمى بى. ئەۋ ھەر ۋەك قاموسنوسە عەرەبەكان گوتويانە ئەۋ (ضُّلُّ ۋَ بِنُ قُلُّ) بوۋە. ئەۋى سەيرىشە كۆمەلە شىعەرىك دەدرىتە پال ئىمىرئولقەيس بەۋەى گوايە ئەۋ كاتانە گوتويەتى

كە بەنيو ھۆز و خېلە عەرەبىيەكاندا گەراوہ و پەسنى ئەميانى داوہ و ئەويانىشى داشۆريوہ، ئىنجا ھەندى باسوخواس بەو شىعەرناہ گرىدراون كە شويتى دابەزىنى ئىمريئولقەيس لەنيو ھۆزىكدا دەبىنرى و پاشان پەناى بردووەتە بەر ھۆزىكى دىكە، چووەتە بەر سىبەرى ھۆزىك و داواى يارمەتى لە يەككى دىكەيان كردووە، ھەر شىتتىكى وەھاش لە ژيانى ھۆمىرۆس بەدەدەكرى، ئەويش ھەروەك چۆن گىرەروہ يۆنانىيەكان باسايان كردووە، گوايە بەنيو شارەكانى يۆناندا گەراوہ و سووراوہ لای ھەندىكيان رېزى گىراوہ و بەخىرھاتنى لىكراوہ و لای ھەندىكى دىكەشيان وەدەرنراوہ. ميژوونووسانى ئەدەب و ويژەى يۆنانى ئەم باسوخواسانە وەھا راقەدەكەن، كە پرويەكى كىبرىكى نىو شارە يۆنانىيەكان بووہ: ھەروەك ئەوہى شارىكيان كە شوفشى پىوہ بكا بەوہى ميواندارى ھۆمىرۆسى كردووە يان پەروەردەى كردووە ياخود دالەدەى داوہ يان بەزەيى پىداھاتووەتەوہ.

ئىمەش بۆ راقەكردنى ئەو باسوخواس و شىعەرناہى پەيوەستىيان بە ھاتنوچوونى ئىمريئولقەيسەوہ ھەيە لەنيو ھۆزەكانى عەرەبدا ھەر لەسەر ئەو رېبازەين. ئەويش ئەوہى ئەم شىعەرناہ لەوكاتەى رىكابەرى و ناھەزى ئەو ھۆز و خىلانە لە سەردەمى ئىسلامىيدا لە كىبرىكىدا بوون، ئىدى ئەوكاتە شىعەرەكە دادەتاشرا، چونكە ھەر ھۆز و ئاوايىەك خوازىار بوو تا بكرى ھەرچى شانازى و شكۆ و شەرف ھەيە بۆ خۆى

بگه رینیتته وه. کۆنه کانیش ههستیان به ههندی له و شته کردبوو،
ئوه تا نووسه ری کتیبی "ئه لئه غانی" باسی قه سیده یه کی قافیمان
بۆ دهکا که دراوته پال ئیمیریئولقه یس، گوایه تییدا به شانوبالی
سه مه وئه لی هه لداوه، له وکاته ی هانای بۆ بردوو، دیاره ئه م
قه سیده یه دارم بن عقال هه لیه ستوو هه که کورپی سه موئه ل
بوو. مه زنده ی هه ره گه وره ی ئیمه ش ئه وه یه، دارم بن عقال
به ته نیا ئه م قه سیده یه ی هه لئه به ستوو ه، به لکو سه رتاپای
چیرۆکه که شی هۆنیوه ته وه و هه رچی به وه شه وه په یوه ست بی
هه لیه ستوو ه: چیرۆکی کورپی سه موئه لی هه لیه ستوو ه ئه وه ی
گوایه له به رده م باوکیدا کوژراوه، ئه وکاته ی باوکی رازی نه بووه
چه کی ئیمیریئولقه یس راده ست بکاته وه، چیرۆکی ئه عشاش هه ر
هه لیه ستراوه ئه وه ی هانای بۆ شوریه ی کورپی سه مه وئه ل
بردوو ه و ئه ویش ئه م شیعره ناوداره ی گوتوو ه:

شَرِيحٌ لَا تَتْرُكُنِي بَعْدَ مَا عَلِمْتُ حِبَالَكَ الْيَوْمَ بَعْدَ الْقَدِّ أَظْفَارِي

قَدْ طُفْتُ مَا بَيْنَ بَانِقِيَا إِلَى عَدَنِ، وَطَالَ فِي الْعُجْمِ تَرْحَالِي وَتَسْيَارِي

فَكَانَ أَوْفَاهُمْ عَهْدًا، وَأَمَنَعَهُمْ جَارًا أَبُوكَ بَعْرِفٍ غَيْرِ إِنْكَارِ

كَالغَيْثِ مَا اسْتَمَطَرُهُ جَادَ وَابِلُهُ، وَعِنْدَ ذِمَّتِهِ الْمَسْتَأْسَدُ الضَّارِي

كُنْ كَالسَّمْوَالِ إِذْ سَارَ الْهَمَامُ لَهُ فِي جِحْفَلٍ كَسُوَادِ اللَّيْلِ جَرَارِ

إِذْ سَامَهُ حُطَّتِي حَسْفٍ، فَقَالَ لَهُ: مَهْمَا تَقْلُهُ، فَإِنِّي سَامِعٌ حَارِ

فَقَالَ: تُكَلُّ وَعَدْرُ أَنْتَ بَيْنَهُمَا، فَاخْتَرِ وَمَا فِيهِمَا حِطٌّ لِمُخْتَارِ

فَشَكَ غَيْرَ قَلِيلٍ، ثُمَّ قَالَ لَهُ: اذْبَحْ هَدْيَكَ إِنِّي مَانِعٌ جَارِي

إِنْ لَهُ خَلْقًا إِنْ كُنْتَ قَاتِلُهُ، وَإِنْ قَتَلْتَ كَرِيمًا غَيْرَ عَوَارِ

وَسَوْفَ يُعْقِبُنِيهِ، إِنْ ظَفِرْتَ بِهِ، رَبُّ كَرِيمٍ وَبِيضٌ ذَاتُ أَطْهَارِ

لَا سَرْهَنَ لَدِينَا ضَائِعٌ مَذْقٌ، وَكَامَاتٌ إِذَا اسْتَوَدَعْنَ أَسْرَارِي

وَاخْتَارَ أَدْرَاعَهُ أَنْ لَا يَسِبَّ بِهَا، وَلَمْ يَكُنْ عَهْدُهُ فِيهَا بِخِتَارِ

پاشان هەر هۆنینه‌وه‌ی ئەم چیرۆکه بووه هۆکاری هۆنینه‌وه‌ی
چیرۆکیکی دیکه، ئەویش چیرۆکی رۆیشتنی ئیمیریئولقه‌یس بوو
بۆ قوس‌ته‌نتینییه له‌گه‌ڵ هه‌موو ئەو ش‌یعی‌رانه‌ی په‌یوه‌ندی به‌و
سه‌فه‌ره‌وه هه‌بوو. ئەم قه‌سیده ر‌ائیه‌ی در‌یژه‌ی خواره‌وه‌ش
هه‌لبه‌ستراوه، که سه‌ره‌تاکه‌ی وه‌ها ده‌ست پ‌یده‌کا:

سَمَا لَكَ شَوْقٌ بَعْدَمَا كَانَ أَقْصَرَ وَحَلَّتْ سُلَيْمَى بَطْنَ قَوْ فَعَرَعَرَا

ئەو ش‌یعی‌ره‌ش گوايه ئیمیریئولقه‌یس کاتیک له‌گه‌ڵ قه‌یسه‌ردا
چووه‌ته گه‌رماو و له‌ویدا هۆنیب‌یتیه‌وه، ئەوا ئیمه له‌م کتیبه‌دا
روومان نایه‌ت دايبه‌زینین. چیرۆکی ئەو خۆشه‌ویسته‌ش گوايه
ئیمیریئولقه‌یس له‌گه‌ڵ کچه‌که‌ی قه‌یسه‌ردا هه‌ببووه هه‌لبه‌ستراوه.
ئەو ش‌یعی‌رانه‌ش که دراونه‌ته پ‌ال ئیمیریئولقه‌یس کاتیک هه‌ستی
کردوووه ژه‌هرخوارد کراوه و له‌ ولاتی رۆمه‌کان به‌رپکه‌وتوووه،
هەر هه‌موویان به‌زاری ئەو هه‌لبه‌ستراون و راست نین.

هه موو ئەمانه هه لبه ستراون، چونکه ئەو باسوخواسانه
رافه ده کهن که باو بوو بوون، ئەمەش له بهر ئەو هۆکارانه ی
پیشتر باسمان کردوون.

خۆ ئەگەر هەر پێویست بکا به دوای به لگه ی به رجه سته دا
بگه رین، به وه ی ئەم شیعرا نه به زاری ئیمیریئولقه یسه وه
هه لبه ستراون، ئیدی چه زمان لیه بزاندین ئاخۆ چون
ئیمیریئولقه یس سهردانی رۆمای کردووه و چون له گه ل قرا له که ی
تیکه ل بووه و تا ئەو راده یه ی له گه لی چوو ته گه رماو و به
کچه که ی سه رسام بووه، ئیدی که هه موو ئەو روه
شارستانیه ته ی ولاتی رۆمانیه کانی بینیی که چی هیچ شتیکی
له مه له شیعره که یدا رهنگی نه دابیتته وه: نه وه سفی قه یسه ری
کردوه و نه ناویشی هیناوه، وه سفی هیچ کلێسایه کی له
کلێسا کانی نه کردووه، وه سفی کیژه ئیمپراتۆره که شی نه کردووه
که عاشقی بووه، وه سفی هیچ کیژه رۆمانیه کیشی نه کردووه،
وه سفی هیچ شتیکی نه کردووه که هه ر به راستی بۆنی
رۆمانه کانی لیبی. پاشان ئەوه نده مان به سه، که ئەم شیعره
بخویننه وه هه ست به لاوازی و شیوان و به له دنه بوونی ریگه ی
قوسه نتینیه بکه ین.

خۆ ئەگەر هه ر شتیکی بی، ئەوا هه ر ساویله کی به هانامه نه وه
دی به وه ی بلین شاعیریکی عه ره بی کۆن ئەم شیعره ی گوتبی،
که دراوه ته پال ئیمیریئولقه یس، ئەویش له کاروانه که ی بۆ ولاتی
رۆم و له ویش گه رابیتته وه.

ئه‌گەر تۆش له‌گه‌ل ئیمه‌دا ئه‌وه ببینی، که هه‌موو ئه‌و شیعه‌ری په‌یوه‌ندی به‌ ژياننامه‌ی ئیمیریئولقه‌یسه‌وه هه‌یه، ده‌ستکاری چیرۆکبێژانه، ئیدی راستی ئه‌وه‌یه له‌گه‌ل تۆدا کورته هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له‌سه‌ر به‌شی دووه‌می شیعیری ئیمیریئولقه‌یس بکه‌ین، ئه‌و به‌ش‌ه‌ی که نه‌ ژياننامه‌ی لیکده‌داته‌وه و نه‌ په‌یوه‌ندیشی به‌وه‌وه هه‌یه. دیاره‌ گرنگترین شیعه‌رکانیش ئه‌و دوو قه‌سیده‌یه‌ن:

یه‌که‌میان: "قفا نیک من ذکرى حبيب و منزل"

دووه‌میشان: ألا أنعم صباحا أيها الطلل البالي

هه‌رچی به‌ده‌ر له‌و دوو قه‌سیده‌یه هه‌یه، ئه‌وا لاوازی و په‌شیوی تیدا دیاره‌ و زۆر له‌خۆکردن و سوواوی پێوه‌ دیاره، ده‌کرێ به‌ ده‌ستیش هه‌ستی پێکه‌ی. ده‌کرێ پێش هه‌مووشتی‌ک ئه‌و تیبینییه‌ بده‌ین، سه‌ریشم له‌وه سوورماوه‌ چۆن نووسه‌ره‌ کۆنه‌خوازه‌کان لێی رزگار بوونه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه ئیمیریئولقه‌یس -ئه‌گەر گیرانه‌وه‌کان راست بکه‌ن- خه‌لکی یه‌مه‌ن بووه، که‌چی شیعه‌رکه‌ی به‌ زمانی قورده‌یشه، که هه‌یج جیاوازی بیژه‌ و گه‌ردانکردن و هه‌رچی په‌یوه‌ندی به‌ رێساکانی که‌لامه‌وه هه‌بێ له‌گه‌ل قورئاندا جیاوازی نییه. خۆ ئیمه‌ ئه‌وه‌ش باش ده‌زانین - هه‌روه‌ک پێشتر باسمان کرد- که زمانی یه‌مه‌ن به‌ ته‌واوی له‌ زمانی حیجاز جیاواز بووه، باشه‌ ئه‌دی چۆن ئه‌و شاعیره‌ یه‌مه‌نییه‌ به‌ زمانی خه‌لکی حیجاز شیعیری هۆنیوه‌ته‌وه؟ نه‌وه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌لکو به‌ زمانی قورده‌یشه‌یش؟ ده‌کرێ بلێین:

ئیمیریئولقه‌ییس له نیو هۆزه‌کانی عه‌داندا گه‌وره بووه و باوکی ئەو پاشای به‌نی ئەسه‌د بووه و دایکیشی له به‌نی ته‌علب بووه و موه‌له‌یلش خالی بووه، که‌واته سه‌یر نییه به زمانی عه‌دانیه‌کان شیعر بلی و وازی له زمانی یه‌مه‌نییه‌کان هینابی. لی ئی‌مه به‌و هه‌موو زانیارییه نازانین و ناشتوانین بیسه‌لمینین مه‌گه‌ر له رپی ئەو شیعره نه‌بی که دراوه‌ته پال ئیمیریئولقه‌ییس. ئی‌مه گومانمان له‌و شیعره‌ی ئیمیریئولقه‌ییس هه‌یه و به شتیکی داتا‌شراو و هه‌لبه‌ستراوی داده‌نین.

که‌واته ئی‌مه ده‌خولینه‌وه: زمانی ئیمیریئولقه‌ییس ده‌سه‌لمینین که به هۆیه‌وه گومانمان له شیعره‌ی ئیمیریئولقه‌ییس هه‌یه که گومانی لیده‌که‌ین. لی خو ئی‌مه له‌به‌رده‌م پرسیکی دیکه داین که له ئالۆزیدا له‌و پرسه‌یان که‌متر نییه. ئاخ‌ر ئی‌مه تا ئیستاش نازانین و ناشتوانین بزانیین ئاخو زمانی قوره‌یش له سه‌رده‌می ئیمیریئولقه‌ییسدا به‌سه‌ر عه‌ره‌بستاندا زمانی زال و باو بووه؟ مه‌زنده‌ی هه‌ره گه‌وره‌ش ئەوه‌یه ئەم زمانه‌ی قوره‌یش ئەوکات زمانی عه‌ره‌ب نه‌بووه، به‌لکو هه‌روه‌ک باس‌مان کرد له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می زاینیدا به‌سه‌ر عه‌ره‌بستاندا بالکیش بووه.

که‌واته ئەدی چو‌ن ئیمیریئولقه‌ییس یه‌مه‌نی شیعره‌ی خو‌ی به زمانی قورئان گوتوو، هه‌رچه‌نده ئەوکات، له سه‌رده‌می ئیمیریئولقه‌ییسدا زمانی قورئان زمانی بالکیش و زال نه‌بووه؟ سه‌یریشم پیدی که مرو‌ به شیوه‌یه‌کی ره‌ها هیچ بیژه و شیواز

و رېسایەكى زمانى لە شیعەرى ئیمیریئولقەیسدا نابینیتەوھ بەوھى بلیى کابرا یەمەنى بووھ. ھەرچۆنیک بى ئیمیریئولقەیس بە زمانى عەدنان کارانگاز بووھ، لى چۆن ئەوھ بېننە بەرچاوى خۆمان، كە زمانى زگماكى خۆى ھەر لەخۆیەوھ رەش بووھتەوھ و ھیچ شویتەواری بەسەر شیعەرەکانیدا نەماوھ؟ پیمانوايە كۆنەخووزان بۆ چارەسەرکردنى ئەو پرسگریگە زۆر ھیلاک دەبن. پیموايە بەر لەوھى ئەم پرسگریگە چارەسەر بکرى، ئەوا ھەولى دانەپالى ئەم شیعەرە بۆ ئیمیریئولقەیس شتیکى نەکردەيە (مەحالە).

لى ئیمە حەز دەكەین لەبارەى شتیکى دیکەشەوھ پېرسین. - ھەرۆھک ئەوان دەیلین - ئیمیریئولقەیس خوشکەزای موھلھیل و کولەیب بووھ، خوشت باش ئەوھ دەزانی كە چیرۆکیكى دووردریژ لەبارەى موھلھیل و کولەیب ھۆنراوھتەوھ، ئەویش -ھەرۆھک چیرۆکیژەکان دەیلین- چیرۆكى بەسوس و ئەو شەرەى گوايە چل سالى رەبەقى خایاندووھ و نیوانى ھەردوو ھۆزى دەستەخوشک واتە بەکر و تەغلبى تیکوپیک داوھ. لیژەدا سەیر ئەوھیە، ئیمیریئولقەیس بە یەك وشەش ئاماژە بۆ كوشتنى كولەیبى خالى خۆى ناکا، ھەرۆھها ئاماژە بۆ نەبەردییەکانى موھلھیلیش ناکا، توخنى ئەو کارەساتەش ناکەوئى كە تووشى خالەکانى لە بەنى تەغلب ھاتبوو، ھەرۆھها بەلای ئەوھشدا ناچى، كە خالەکانى چییان بەسەر بەنى بەکردا ھیناوھ.

كەواتە رۆو لە ھەر كوئى بكەى ھەر رۆوبەرۆوى گومان دەبیتهوھ: گومان لە چیرۆكەكە، گومان لە زمانەكە، گومان لە

رہ چہ لہ کہ کہ، گومان لہ گہ شتہ کہ و گومانیش لہ شیعرہ کہ۔
ئیدی ئوان دواى ئو ھہ مووہ دەیانہ وئى بہ ھہ موو باسوخواسى
کۆنہ کان لہ بارہى ئیمیریئولقہ یس برۋابکەین و متمانہ مان پیى
ھەبئى! بەلئى گەر ھاتبا و خودا عەقلئىکی تەمبەلئى پئیدا باین، ئو
عەقلەى ھەرچى کۆنہ خوازە لای خەلگ خۆشەویست دەکا تا لہ
نویگەرئیتى دووربکە ویتەوہ، ئوسا دەکرا برۋای پیبھئین و
لئشى دئیا بین. لئ خۆ خوا ئو جۆرہ تەمبەلئى و تەوہ زەلییەى
پینە بەخشویین، ئیدی ئیمە زەحمەتى گومان و لئکۆلئینە وەکە بە
رہوا دەزانین.

ئەم لئکۆلئینە وەیە دەمانگە یە نیتە سەر ئو وەى بلئین زۆرتین
شعیەر لہ وەى دراوہ تە پال ئیمیریئولقہ یس فرى بە سەر
ئیمیریئولقہ یس وە نییە، بەلکو ھەمووی دراوہ تە پالئى و بۆى
دروس تکرارە، ھەندیکیان عەرەب خۆیان بۆیان ھەلبە ستووە،
ھەندیکى دیکەش گئیرەرە وەکان ھەلیانە ستووە، ئوانەى لہ
سەدەى دووہمى کۆچیدا شعیریان تۆمار کردووە.

دەى با ئیستا سەیرى موعەلەقە کہ (ئو شعیەرەى گوايە بە
دیوارى کەعبە وە ھەلواسرابوو وەرگئیر) خۆى بکەین، ئاخەر ئیمە
لە زۆرلە خۆکردن و دەستکاریى زیاتر لەم قەسیدە یەدا نابینین.
باکیشمان بە چیرۆکی ھەلواسینی ئو حەوت، یان دە قەسیدانە
نییە بە دیوارى کەعبە وە ھەلواسرابن یان لە پەرەکاندا تۆمار
کرابن. پئیشمان وانییە کۆنہ خوازانش باکیان بە و چیرۆکە ھەبئى،
کە لە چەرخیکی دواتر دانراوہ و ھیچ شتئىکی ژیانى عەرەب و

بایه‌خدانیان به ئه‌ده‌به‌وه نایسه‌لمینتی. لی ئیمه تینینی ئه‌وه‌مان کردووه، هه‌ر کۆنه‌کان خۆیان گومانیان له به‌شییک له‌م قه‌سیده‌یه هه‌بووه، ئه‌وان گومان له‌م دوو به‌یتیه‌ی خواره‌وه‌ی ده‌که‌ن:

تَرَى بَعَرَ الْأَرَامِ فِي عَرَصَاتِهَا وَقِيَعَانِهَا كَأَنَّهُ حَبُّ فُلْفُلٍ
كَأَنِّي عِدَاةَ الْبَيْنِ يَوْمَ تَحَمَّلُوا لَدَى سَمَرَاتِ الْحَيِّ نَاقِفٌ حَنْظَلٍ

هه‌روه‌ها ئه‌وان گومان له‌م به‌یتانه‌ش ده‌که‌ن:

وَقَرِيبَةَ أَقْوَامٍ جَعَلْتُ عِصَامَهَا عَلَى كَاهِلٍ مِنِّي ذَلُولٍ مُرَحَلٍ
وَوَادٍ كَجَوْفِ الْعَيْرِ قَفْرٍ قَطَعْتُهُ بِهِ الذُّبُّ يَعْوِي كَالْخَلِيعِ الْمُعِيلِ

فَقُلْتُ لَهُ مَا عَوَى: إِنَّ شَأَنَنَا قَلِيلُ الْغَنَى إِنْ كُنْتَ لَمَّا تَمَوَّلٍ
كَلَانَا إِذَا مَا نَالَ شَيْئًا أَفَاتَهُ وَمَنْ يَحْتَرِثَ حَرْثِي وَحَرْثَكَ يَهْزُلِ

ئه‌وان له‌دوای ئه‌وه‌دا، جیاوازییه‌کی زۆریان له گێرانه‌وه‌ی قه‌سیده‌که‌وه هه‌یه: جیاوازی له بیژه‌وه و به‌دواییه‌ کداهاتنی به‌یته‌کانی، ئاخ‌ر ئه‌وان بیژه‌یه‌ک له جیی بیژه‌یه‌کی دیکه‌ داده‌نین و به‌یتیک له شوینی به‌یتیکی دیکه. وه‌نه‌بی ئه‌م جیاوازییه‌ش هه‌ر به‌و قه‌سیده‌وه به‌ند بی، به‌لکو هه‌موو شیعیری جاهیلی گرتووه‌ته‌وه. ئه‌وه‌ش جیاوازییه‌کی ناقولایه‌ و هه‌ر خۆی به‌ته‌نیا به‌سه‌ بو ئه‌وه‌ی گومان له به‌های شیعه‌که‌که‌ بکه‌ین. هه‌ر ئه‌م جیاوازییه‌ش وینه‌یه‌کی ناشیرینی درۆزنانه‌ی له شیعیری عه‌ره‌بی داوه‌ته‌ ده‌ست رۆژه‌لاتناسه‌کان، ئیدی به‌لای ئه‌وانه‌وه شیعیری

عهره بی بی ته ربیبی و شیرازیه، یه کیتی بابته له شیعردا ههر نییه، ههروهه که سایه تیی عهره بییش له شیعره که دا به دی نا کرئ، ئیدی ههر خؤ ده توانی به یته کان پاش و پییش بکه ی و هی شاعیریکی دیکه ی بو زیاد بکه ی، بی ئه وه ی توشی هیچ سه خله تی و گونا حیک بی، به تایبه تیش کاتی کیش و سه روای شیعره که ت له نگ نه کرد بی.

ده کرئ ئه م شته دهره ق شیعری جاهیلییه وه دروست بی، ئاخر زورینه که ی بو هله بستر او و دروستکراوه. که چی شیعری ئیسلامی که راستی و دروستی مالخوکه ی سه لمیتر او، ئه وا شتی وه های تیدانییه، لیره وه به ئالنگارییه وه ده لئین؛ با ههر ره خنه گرئک هه بی بتوانی ده ستکاری ئه م شیعره ی ئیسلامی بکا بی ئه وه ی بی شیویتی. منیش ده لئیم یه کیتی قه سیده له و شیعره ئیسلامیه دا روون و دیاره، که سایه تیی شاعیریش دیاره و دیار بوونه که شی هیچی که متر نییه له دیار بوونی دانه ره که ی له شیعری بیانیدا. له گه ل ئه وه شدا ئه و هه له یه هاتوه که به نمونه ی شیعری جاهیلی دانراون، له گه ل ئه وه ی شیعری جاهیلی -ههروهه که روونمان کردوه ته وه- نوینه رایه تیی هیچ شتیک ناکا و بو ئه وه ش ده ست نادا ببیته نمونه ی ده ستکاری و گه مه ی ده ستی چیرۆکیژ و گیره ره وه کان.

پیشمانوایه کۆنه خوازه کان نا کوک نین له سه ره ئه م دوو به یته شلو قه ی نیو قه سیده که:

ولیل کَمَوْجِ البحرِ أرخی سدولّه
علیّ بأَنواعِ الهمومِ لیبتی
فقلت له لَمَّا تَمَطَّى بَصْلِبِه
وأردف أعجازًا وناء بکلک

ئەم دوبه‌یته هەر بۆ ئەوه دانراون تا بتوانری بیته دەر وازه بۆ
به‌یتی دواتر:

ألا أيها الليل الطویلُ ألا انجلي
بصبح وما الإصباحُ منك بأمثل

ئەم دوو به‌یته له زۆرله خۆکردنیکی دوو به‌یتی و پینجبه‌یتی
زیاتر به‌هیچ شتیکی دیکه ناچی.

خۆ ئەگەر لهو شیعره بووینه‌وه، رایه‌کی دیکه‌مان زیاتر له‌وه
نییه بلّین شیعیکی هاوردیه و ئاخراوته نیو قه‌سیده‌که،
ئیدی ده‌توانین قه‌سیده‌که بگه‌رینینه‌وه سه‌ر به‌شه یه‌که‌مه‌کانی
خۆی. ئەم به‌شانه‌ش ئەمانه‌ن: یه‌که‌میان هه‌لوه‌سته‌ی شاعیر
له‌سه‌ر مال/خانوو و هه‌رچی پێیه‌وه پابه‌نده له‌ گیان و شیوه‌ن
و زار، ئەوسا یادی رۆژانی رابواردنی له‌گه‌ل پاکیزه‌کان، ئینجا
گله‌یی کردن له‌ دۆسته‌که‌ی و ئەوه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ یاره‌که‌یه‌وه
هه‌یه، پاشان ناوه‌یتانی شه‌و و چوونه‌وه‌سه‌ر باسی راو و
ئوه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ وه‌سفی راو و ئەسه‌په‌وه هه‌یه، دواتریش
ناوه‌یتانی هه‌وره‌بروسکه و لیکه‌وته‌ی لیمشت و لافاو.

ده‌ی باخیرا بچینه سه‌ر ئەوه‌ی بلّین وه‌سفی رابواردن له‌گه‌ل
پاکیزه‌کان و ئەوه‌ی له‌و باره‌وه هاتوو، ئەو جو‌ره به‌د‌ره‌فتارییه،
له‌ هۆنینه‌وه‌ی فه‌ره‌زده‌ق ده‌چی له‌وه‌ی هی جاهیلی بی. ئاخ‌

هەر گێره ره وه کان بۆیان باسکردووین چون فەرزه دهق له رۆژیکێ ته ر و باراناویدا دهچیته سه ره په ری شاری به سرا و به شوین پی دا ده روا تا ده گاته گو ماویک ده بینێ ژنان خۆیان تیدا ده شوون، ئینجا ده لێ " ئای ئه م رۆژه چه ند به مالی جولول (جُلُل) ده چی، ئه مه ده لێ و له وێ ده روا، ئه وسا ژنان بانگی ده که ن:

هۆ کابرای ئیسترسوار، ئه ویش ده گه رپته وه لایان تا باسی مالی جولولیان بۆ بکا، هه نین چیرۆکی ئیمیریئولقه یسیان بۆ ده گێرپته وه و ئه م شیعره یان بۆ ده لێ :

أَلَا رَبِّ يَوْمَ لِكَ مِنْهُنَّ صَالِحٌ وَلَا سِيْمَا يَوْمَ بَدَارَةِ جَاغِلٍ

ئه وانه ی شیعری فەرزه دهق ده خویننه وه و تیبینی به دره فتاری و روقایمی ده که ن که فرچکی پیوه گرتوه، ئیدی ئه وانه ی له سه ر ئه و شیعرا نه راهاتوون سه ختییه کی وه ها نابین هه ندی به یتی هاوشیوه ی خوی بۆ سه ر بار بکه ن. زۆریش وابوو ه کۆنینه کان ئه و باسوخوا سانه یان هینا وه ته گو ری و ده شه یده نه پال نووسه رانی کۆن، به وه ی خۆیان شتی وه هایان هه لبه ستوو ه و داویانته پال که سانی دیکه. هه رچۆنیک بی، زمانی ئه و به یتانه وه ک زمانی قه سیده به ته واوی زمانی عه دنایی قورپه شیه ده کرئ له شاعیریکی موسلمانه وه ده رچوو بن که زمانی قورئانی کردبیته زمانی ئه ده بیی خوی.

هه‌رچی له‌بارهی ویناکردنی ئیمیریئولقیس و سه‌ردانه‌که‌یه‌تی
 بۆ لای یاره‌که‌ی و ئەو دەرده‌سه‌رییه‌ی له‌ پێگه‌ی چوون و
 گه‌یشتن به‌ یاره‌که‌ی و ترسان له‌ ئاشکراپوون و که‌تنه‌که‌ی
 تووشی هاتوو، پاشان به‌یه‌که‌وه‌ دەرچوون و که‌یف و
 رابواردنی خۆیان کردوو و ئینجا به‌ کلکی بارگیری داداوه
 و گه‌راوه‌ته‌وه‌، هه‌موو ئەمه‌ به‌ شیعیری عومه‌ر بن ئەبی
 ره‌بیعه‌ نه‌بی به‌ هی که‌سی دیکه‌ ناچی. ئاخ‌ر ئەم چه‌شنه‌ له
 چیرۆکی دل‌داریی له‌ شیعردا هونه‌ریک بوو کاتی خۆی
 عومه‌ر بن ئەبی ره‌بیعه‌ بۆ خۆی قۆرخ کردبوو، هه‌ر
 به‌پراستیش تاکه‌سواری مه‌یدانه‌که‌بوو. سه‌یریش له‌وه‌دایه
 ئیمیریئولقیس له‌م چه‌شنه‌ هونه‌ره‌دا پیشی ئەو که‌وتبی و به
 شیوازیکی خۆی دانابی و پیشییه‌وه‌ ناسرابی، پاشان ئیبن
 ئەبی ره‌بیعه‌ بی‌ت و لاسایی ئەو بکاته‌وه‌، هیچ کام له
 ره‌خنه‌گرانی‌ش ئاماژه‌ به‌وه‌ نه‌که‌ن که‌وا ئیبن ئەبی ره‌بیعه‌ به
 ئیمیریئولقیس کارانگاز بووی، له‌گه‌ل ئەوه‌ی ئەوان ئاماژه‌یان
 به‌ کاریگه‌ریی ئیمیریئولقیس له‌ پووی وه‌سه‌فه‌وه‌ له‌سه‌ر
 کۆمه‌لی شاعیری دیکه‌ کردوو. ئی باشه‌ ئایا رپی تیده‌چی
 که‌ ئیمیریئولقیس به‌و حیسابه‌ی خۆی له‌ غه‌زه‌لدا داهینه‌ری
 ئەم جۆره‌ هونه‌ره‌ بی، ئەوه‌ی عومه‌ر بن ئەبی ره‌بیعه
 له‌سه‌ری ژیاوه‌ و که‌سایه‌تی خۆی وه‌ک شاعیر پیناسراوه
 و به‌و شته‌ نه‌زانی؟

تۆش ئەگەر قەسیدەیک، یان دووانت لە هی ئیبن ئەبی رەبیعه خویندەوه هیچ سیودووی لی ناکە ی بەو هی ئەم جۆره هونەرە داهینراوی خو ی بی و بە باشترین و بەهیزترین شیوهش بە کاریهیناوه و قۆستوو یه تیوه و عەرەبیش لە سەر ئەمە گەواهی بۆ دەدا. هەمان شیوهش لە بارە ی چیرۆکە کانی دلداری که لە قەسیدەیکە ی دیکە ی ئیمیریئولقیسدا دە ییبنیه وه: "ألا أنعم صباحا ايها الطلل البالي". لەم چیرۆکە رووه لماراوه دا جیدەستی هونەری ئیبن ئەبی رەبیعه و گیانی فەرەزدەق دیاره. ئیمەش تایی تەرازووه که به و لایه دا دەشکینینه وه، که ئەم جۆره هونەرە لە غەزەل درایته پال ئیمیریئولقیس، ئەو دەش هەر گیره ره وه داویانه پال که به و دوو شاعیره ئیسلامیه کاریگەر بوون.

ئیدی ماوه ته وه سەر وه سف، نه خاسمه وه سفی ئەسپ و راووشکار. لی ئیمە هەلو یستیکی دوو لیانیه ی له به رانبه ردا دەنوین. هەر زمانیش و امان لیدەکا ئەم هەلو یسته وه برگرین. دیاره ئیمیریئولقیس له وه سفی یه کسم و لاخه به رزه و راو و باران و لافاودا بلیمه ت بووه. دیاره له وه دا چه ند شتیکی نویی داهیناوه که پیشتر نه بوون. لی ئاخۆ ئەو له و شیعره ی به رده ستماندا ئەوه ی گوتوه یان له شیعره کانی دیکه ی و ئیدی زه من به سەر ئەو شیعرانه دا تیپه ریوه و له بیرچوونه ته وه، هیچی وه های لینه ماوه مه گەر چه ند رسته یه کی چر و کورت نه بی، ئەویش گیره ره وه کان له شیعره ی نویدا هونیویانه ته وه و

خەلکیان دەسرخەرۆ کردەو بەوہى داویانەتە پال شاعیرە
 کۆنەکەمان کە ئیمیریئولقیسە؟ ئیمە بەلای ئەو ریبازەدا
 دەیشکینینەوہ. ئاخر ئیمە ئەوہمان پەسەندە کە ئیمیریئولقیس
 یەکەمین کەسە ئازەلە درندەکانی کۆتوبەند کردبى و ئەسپى بە
 داردەست و باز و شتى لەم جۆرە چواندبى، لى ئیمە گەرەترین
 گومانمان لەوہە یە خۆى ئەو بەیتانەى گوتبى، کە گێرەرەوہکان
 گێراویانەتەوہ. گەرەترین مەزندانە ئەوہیە ئەو وەسفی لە
 موعەلەقەکە و لە قەسیدە لامیہەکەى دیکەیدا هەیە شتیکی لە هی
 ئیمیریئولقیس تێدا، بەلام ہەر بۆنەکە یەتی و بەس.

قەسیدەى سبیہەمیش هەیە، ئیمە گەردەبرانە دەلین ئەمەیان
 بەتەواوى بۆی ہەلبەستراوہ. ئەویش قەسیدەى بائىہەکە یەتی،
 گواہە ئیمیریئولقیس بۆیە دايناوہ تا نہ یاریى خۆى بۆ عەلقەمە بن
 عەبەدەى فەحل و ئەنگامى ئوم جوندوب، ژنەکەى ئیمیریئولقیس
 کە عەلقەمەى بەسەر مێردەکەیدا سەرخستوہ، گوتوہ. ئیدی
 خۆت ہەردوو قەسیدەکە لە دیوانى ئیمیریئولقیس و دیوانى
 عەلقەمەدا دەبینیتەوہ. ہەرچى قەسیدەى ئیمیریئولقیسە، بەم
 دیرانە دەستپیدەکا:

خَلِيْلِيَّ مُرًّا بِي عَلٰى اُمِّ جُنْدَبٍ نَقَضَ لُبَانَاتِ الْفُوَادِ الْمُعْدَبِ

ہەرچى قەسیدەکەى عەلقەمەیە، سەرەتاکەى وەھا دەستپیدەکا:

ذَهَبَتْ مِنْ الْهَجْرَانِ فِي غَيْرِ مَذْهَبٍ وَلَمْ يَكُ حَقًّا كُلُّ هَذَا التَّجَنُّبِ

هەر ئه وهنده به سیه تی ئەم دوو بهیته بخوینیته وه، تا هه ست به نهرمونیانی دارشتنی ئیسلامیانه بکه ی. به وردبوونه وه له و دوو قه سیده یه، هه لویسته له سه ر ئه و دوو شاعیره ده که ی، به وه ی زۆر و اتا و زۆر بیژه و به لکو به ی تی زۆریش به ده ق له و دوو قه سیده یه دا له هاویه کییدا ده بینی، به وه ی ئه و به ی ته ی دراوته پال عه لقه مه و پرسه که ی پی بردووته وه و له ئیمیریولقه یسیش ده گیردریته وه، ئه ویش ئەم به یته یه:

فأدرکهنّ ثانیاً عنِ عنانه یمُرُ کَمَرُ الرَّائِحِ الْمُتَحَلِّبِ

ئو به یته ش که ئیمیریولقه یس پرسه که ی پی دۆراندوو ه له عه لقه مه وه ده گیردریته وه، ئه مه یه:

فَللَسَوَطِ لَهْوِب، وَلِلسَّاقِ دِرَّة وَللِزَجْرِ مِنْهُ وَقَعُ أَهْوَجِ مُهْدَبِ

ئیدی تو ده توانی ئەم دوو قه سیده یه وه ها بخوینیته وه بی ئه وه ی هیچ جیاوازییه ک له که سایه تی شاعیره کانیان بدۆزیته وه، به لکو هه ر که سایه تی شاعیری تیدا ببینیته وه، هه ر ئه وهنده تو هه ست ده که ی هۆنینه وه یه کی سهیره، که سه ره له به ری له وینا کردنی ئه سپ و یه کسمه. گه وره ترین مه زنده ش ئه وه یه، عه لقه مه شانازی به ئیمیریولقیسه وه نه کردوو ه، ئوم جوندوبیش نه که وتۆته ناو بژی کردنیان، هه ردوو قه سیده که ش فری به سه ر جاهلییه ته وه نییه، به لکو دروستکراوی یه کیک له زاناکانی زمانه، ئه وسا به هه ر هۆیه ک له هۆیه کان له وانه ی پیشتر ئاماژه مان پێداوه، ئه وانه ی پالی

به زماناسه‌کانه‌وه ناوه تا به‌م جوړه شیعیر به زاری شاعیرانی جاهیلییه‌وه هه‌لبه‌ستن. کاتی خوئی ئه‌بوعوبه‌یده و ئه‌سمه‌عی له‌سه‌ر ئه‌سپناسی و وه‌سفی عه‌ره‌ب بو‌یه‌کسم کیپرکییان بوو به‌وه‌ی ئاخو کییان به‌تواناتر و زیره‌کتر و می‌شکرپووتتره له‌باره‌ی وه‌سفی یه‌کسمه‌وه. مه‌زنده‌ی ئیمه‌ش له‌وه ده‌رناچی، ئه‌م قه‌س‌یدانه هه‌ر چه‌شنیک بن له‌و کیپرکییه‌ی نیوان زاناکانی شاره جیاوازه‌کانی موسلمانان له سه‌رده‌می خویدا.

لیزه‌وه پیویستت به هه‌لوه‌سته‌یه‌کی دیکه ده‌کا. ئاخ‌ه‌ر هه‌ر به‌ته‌نیا ناو و باسو‌خواسی ئیمیریئولقه‌یس نایه، به‌لکو له‌گه‌لیدا ناوی شاعیرانی وه‌ک عه‌لقه‌مه -وه‌ک بینیت- هه‌روه‌ها ناوی عه‌بید بن ئه‌بره‌سیش دی. هه‌رچی له‌باره‌ی عه‌لقه‌مه‌یه، ئه‌وا گیزه‌ره‌وه‌ه‌کان هیچی وه‌های له‌باره‌وه ناگیرنه‌وه ته‌نیا ئه‌و شانازینامه‌یه نه‌بی به ئیمیریئولقه‌یس و پیداه‌لدانی پاشایه‌ک له پاشاکانی غه‌سانه‌وه نه‌بی، ئه‌ویش قه‌سیده راییه‌که‌یه‌تی، ده‌ستپیکه‌که‌شی وه‌هایه:

طحا بِكَ قَلْبٌ فِي الْحِسانِ طَرُوبٌ بُعِيدَ الشَّبَابِ عَصْرَ حَانَ مَشِيبُ

گوايه ئه‌م شاعیره هاموشوی قوره‌یشی کردووه و شیعیری بو‌ گوتوون، به‌وه‌ی گوايه دواي سه‌ره‌لدانی ئیسلام مردووه، واته له‌چاو ئیمیریئولقه‌یسدا له سه‌رده‌میکی زور دواتردا مردووه، چونکه ئیمیریئولقه‌یس به‌ر له له‌دایکبوونی پیغه‌مبه‌ر مردووه،

که چپی ئیمه وه‌های ده‌بینین، ئەم شاعیره بهر له سه‌دهی شه‌شەم، له‌وانه‌شه بهر له سه‌دهی پینجه‌می زاینیدا ژیا بئ.

هەرچی له‌باره‌ی عه‌بیده‌وه‌یه، ئەوه‌ی له ژیاننامه‌ی ئەوه‌وه بۆمان هه‌لکړینراوه و ئەو شیعره‌ی دراوته پالی، ته‌نیا مه‌به‌ستمان سه‌لماندنێ که‌سایه‌تی ئیمیریئولقه‌یس و شیعره‌که‌یه‌تی، که ئەنجامی‌کی غه‌مناکمان لیه‌ه‌لینجاوه. ئاخر ئەنجامی هه‌لوێستمان له‌عه‌بید و شیعره‌که‌ی هەر هه‌مان هه‌لوێستمانه‌ له‌باره‌ی ئیمیریئولقه‌یس و شیعره‌که‌ی. له‌مه‌شدا ئیمه سووچمان نییه، ئاخر گێره‌ره‌وه‌کان شتیکی وه‌ها له‌عه‌بید ناگێرنه‌وه‌ مایه‌ی په‌سه‌ندکردن و پشتراستکردنه‌وه‌ بئ. ئاخر عه‌بید لای گێره‌ره‌وه‌ و چیرۆکخوانان که‌سیکه‌ له‌که‌سه‌ سروشتبه‌ره‌کان (خاریق) و ئەوانه‌ی که‌شف و که‌راماتیان هه‌یه، گوايه دۆستی جنۆکه‌ و ئاسمان بووه، گوايه زۆر به‌ته‌مه‌ن بووه، ئەوه‌نده ژیاوه‌ گه‌یشتووه‌ته‌ سی سه‌ده‌ و زۆر ناحه‌زانه‌ش مردووه: گوايه نوعمان کورپی مونزیر یان مونزیری کورپی ماء السماء له‌رۆژی که‌ساسی و بيم‌رادیه‌که‌ی خۆیدا کوشتوویه‌تی. گێره‌ره‌وه‌کان شه‌یتانی عه‌بیدیان ناسیوه، ناوی ئەو شه‌یتانه هه‌بید بووه، ئیدی هه‌ندیکیان هه‌ولیان داوه ئەمه‌ بکاته‌ په‌ند به‌وه‌ی بلێ: گهر هه‌بید نه‌بوایه، عه‌بیدیش نابوو "لولا هه‌بید ماکان عه‌بید". ئەوسا له‌باره‌ی ئەو هه‌بیده‌وه‌ شیعریان گێراوه‌ته‌وه، گوايه ئەو ویستوویه‌تی سروش به‌که‌سانی دیکه، بۆ‌غه‌یره‌ عه‌بید بسازینێ تا شیعەر بلین، به‌لام سه‌رکه‌وتوو

نه‌بووه. له‌بارهی ئه‌و عه‌بیده قسه و باسی وه‌های له‌گه‌ل جنۆکه ده‌گیژنه‌وه له سه‌یره‌وسه‌مه‌ره و چیژ و خو‌شی به‌ده‌ر نییه. له‌ هه‌ر شتی‌ک له باسو‌خواسی ئه‌و عه‌بیده ده‌خوینیته‌وه، ئه‌وا هیچمان له‌بارهی که‌سایه‌تییه‌وه پینالی و شتیکی وه‌های تیدانییه تا له‌سه‌ر دلۆده‌روونی خه‌لکی ره‌شو‌ک و نیمچه‌ره‌شو‌کیش مایه‌ی دلنیایی و بروا بی.

هه‌رچی شیعری عه‌بیده، ئه‌وا له که‌سایه‌تییه‌که‌ی روتتر نییه. ئاخ‌ر گیژره‌وه‌ه‌کان به‌ شیواوی و پچ‌رپچ‌ر و ونبوو شتی له‌باره‌وه ده‌گیژنه‌وه. ئیبن سه‌لام له شوینیکی له کتیبه‌که‌ی خو‌ی "طبقات الشعراء" دا بۆمان باسده‌کا، که‌وا هیچ شتیکی وه‌ها له شیعری عه‌بیده و ته‌ره‌فه به‌جینه‌ماوه له ده‌قه‌سیده پتر نه‌بی، که‌چی هه‌ر ئیبن سه‌لام له شوینیکی دیکه‌ی کتیبه‌که‌ی ده‌لی، ئه‌و هه‌ر به‌و شیعری عه‌بیده ده‌زانی:

أَفْقَرَمِنْ أَهْلِهِ مَلْحُوبٌ فَالْقَطَبِيَّاتُ فَالذَّنُوبُ

پاشان ئیبن سه‌لام ده‌لی: له‌دوای ئیوه هیچی دیکه نازانم. له‌ گیژره‌وه‌ه‌کانی دیکه سه‌رتاپای چیرۆکه‌که‌ و شیعری داش‌ورینیش له‌به‌رانبه‌ر ئیمرئولقه‌یس و ناکو‌کبوونی له‌گه‌لیدا ده‌گیژنه‌وه، ئه‌مه‌ش هه‌مووی بۆ راکیشانی سو‌زی حو‌جور له به‌رانبه‌ر به‌نی ئه‌سه‌دا. خو‌ هه‌ر به‌ته‌نیا خو‌یندنه‌وه‌ی ده‌ستیکی قه‌سیده‌که‌ش به‌سیه‌تی تا گرده‌برانه بلین ئه‌م قه‌سیده‌یه هه‌لبه‌ستراوه و هیچ بنه‌مایه‌کی راست‌ودروستی نییه، که شاعیری ناوبراو ماخۆکه‌ی بی. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شی تیداها‌تووه

که چۆن یه کتایی خوا و زانایی خوا ههروهک چۆن له قورئاندا هاتوو دهسهلمیڻی. بهیتهکه وهه‌هایه:

والله لیس له شریک عَلامٌ ما أخفت القلوبُ

هه‌رچی شیعره‌که‌ی دیکه‌یه، که نه‌یاریتی له به‌رانبه‌ر ئیمیریئولقه‌یس دهرده‌برێ و هه‌جوی کینده‌ ده‌کا، به‌ بر‌وای ئیمه‌ راست نییه و هه‌لبه‌ستراوه. ئاخ‌ر شیعره‌که له‌ رووی بیژه و شیوازه‌وه سواو و لاوازه‌ هی ئه‌وه نییه بدریته پال شاعیریکی پیش‌ینه. خویندنه‌وه‌ی ئه‌و قه‌سیده‌ش به‌سیه‌تی که بزانی‌ن ده‌ستکردی چیرۆکنوو سه‌کانه، ئیدی ئه‌م شیعره و هاوشیوه‌کانی به‌ره‌می لیکه‌وته‌ی ر‌کابه‌ری ده‌مارگیری خیله‌کی یه‌مه‌نی و موزه‌رییه‌کانه. شیعره‌که وه‌ها ده‌ستپیده‌کا:

يا ذا الْمُخَوَّفْنَا بِقَتْلِ
أَبِيهِ إِذْ لَأَ وَحَيْنَا
أَزَعَمْتَ أَنَّكَ قَدْ قَتَلْتَ
سَرَاتِنَا كَذِبًا وَمَيِّنَا

خۆ ئه‌گه‌ر له‌به‌ر کورت‌بری کتیبه‌که نه‌بووايه، ده‌کرا ئه‌م شیعره‌مان هینابا‌یه‌وه و په‌نجه‌مان له‌سه‌ر چۆنیه‌تی دروست‌کردنه‌که‌ی دانا‌بووايه، لی گه‌رانه‌وه بو‌ئو شیعره بو‌ خوینه‌ر ئاسانه و بریار له‌سه‌ردانی‌شی ئاسانتر. که‌واته هه‌موو شیعیریکی ئیمیریئولقه‌یس که په‌یوه‌ندی به‌ شیعری ئه‌و عه‌بیده‌وه هه‌یه، که‌وا به‌زاری ئه‌وه‌وه هه‌لبه‌ستراوه، هه‌روهک چۆن هه‌مان کاریش دهره‌ق عه‌بید کراوه.

ئیدی بەو تاوتوئیکردنە کورتەى ئەو سى شاعیرە (ئیمیریئولقەیس و عەبید و عەلقەمە) بۆت دەردەکەوى، شیعەرى راستودروستی ساغکراوى ئەوان ھەر زۆر کەمە و بە ئاستەم ناوى دى، ئاخر بەشە ھەرەزۆرەکەى ئەم شیعەرە دروستکراوہ و لە بەرانبەر شیعەرى جاھیلیدا نە ھىچ شتیک دەسەلمیئى و نە رەتیشى دەکاتەوہ، لەمەدا لەم دوو قەسیدەى عەلقەمە نەبى ھىچى لى ھەلاویرد ناکەین. ئەوانیش ئەمانەن:

یەکەمیان: "طحا بک قلب للحسان طروب"

دووھمیشیان: "هل ما علمت وما استودعت مکتوم"

دەکرى ئەم دوو قەسیدەى بەجۆریک لە جۆرەکان راست بن و ساغ کرابنەوہ، بەلام لە چەند بەیتى قەسیدەى دووھمدا پێویستە بە پارێزەوہ بۆی بچین. کەچى راستى و دروستى ئەم دوو قەسیدەى کار لە راوبۆچوونمان سەبارەت بە شیعەرى جاھیلی ناکا، ئاخر خۆت بینیت عەلقەمە درەنگتر ژیاوہ، ئەو دواى پەیدابوونى ئىسلام مرد، ئەوہشت بینى چۆن ئەو شاعیرە دەھاتە لای قورەیش و شیعەرى خۆى دەخستە روو. لى ئیمە ھیشتا لەبارەى چەند بەیتى قەسیدەى دووھمى خۆپارێز بووین بەوہى ئەویش دەستکاری کرابى و بۆى ھەلبەسترابى، ئەویش ئەو بەیتانەن کە شاعیرەکە رێگەى پەند و نمونەھینانەوہى گرتووہ.

عمر بن قەمىئە — موھەلھیل — جەئیلە

باسوخواسى دوو شاعىرى دىكە لەگەل ئىمرئىولقەيس دى. يەكىيان - ھەروەك گىرەروەكان دەيلين - ھاورپى ئىمرئىولقەيس بوو، لە كاروانەكەى بۆ كوستەنتىنە ھاوگەشتى بوو، ھەروەك چۆن ئىمرئىولقەيس لەم گەشتەيدا نەگەرايەو، ئەوئىش ھەر نەگەرايەو، شاعىرەكەش عەمر بن قەمىئە بوو. ھەرچى شاعىرەكەى دىكەيە - ھەروەك گىرەروەكان باسيان كردووە - خالى ئىمرئىولقەيس بوو، ئەوئىش موھەلھىلى كورپى رەبىعەيە.

لیرەدا پىويستە ھەلوەستەيەكى كورت لەسەر ئەو دوو شاعىرە بکەين تا دواى كەمىك لە تىرامان بۆمان دەرېكەوئى، ژيانى ئەوانىش لە ژيانى ئىمرئىولقەيس و عەبىد رونتەر نەبوو و سەلمىتراوترىش نەبوو، ھەروەھا شىعەرەكانىشيان لە پرووى

ساغبونونه‌وهی ماخۆیه‌تییان له‌هی ئیمرئولقه‌یس راست و دروستتر نه‌بووه.

ده‌ی با به‌ر له‌هه‌موو شتیك ئه‌و تییینییه‌ ده‌ربیرین، که‌وا له‌یه‌کچوونیکی سه‌یر له‌نیوان ئیمرئولقه‌یس و عه‌مر بن قه‌میئه‌وه‌هه‌بووه، ئیمرئولقه‌یس به‌پاشای سه‌رگه‌ردان/ویل ناوده‌برا. ئیمه‌ ئه‌و ناوه‌شمان به‌شیوه‌یه‌کی دیکه‌ی جیاواز له‌وه‌ی گێژه‌ره‌وه‌کان و زمانناسان راقه‌یانکردوو، که‌ ئه‌و پاشایه‌نه‌ناسراوه‌هیچ شتیکی له‌باره‌وه‌ نازانری، ضُلُّ بن قُلُّ بووه. عه‌ره‌ب به‌عه‌مر بن قه‌میئه‌شی ده‌گوت عه‌مری ویل. هه‌رچی گێژه‌ره‌وه‌کانی دوا‌یی بوون، ئه‌وانه‌ی دوا‌ی سه‌ره‌له‌دان‌ی ئیسلام، ئه‌وان ئه‌و ناوه‌یان وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌نگوینیان له‌کلۆزه‌دار دۆزیبێته‌وه‌ وابوو، پێیان سووک و ئاسان بوو، ئه‌دی ئه‌وه‌نه‌بوو که‌ له‌گه‌ل ئیمرئولقه‌یس چووه‌ قوس‌ته‌تینییه‌؟ ئه‌دی هه‌ر له‌و گه‌شته‌شدا سه‌ری نه‌نایه‌وه‌ و نه‌مرد؟ که‌واته‌ ئه‌و عه‌مری ویل بوو، چونکه‌ بێ مه‌به‌ست و به‌بێ ئاراسته‌ سه‌ری نایه‌وه‌ و بزربوو. لی ئیمه‌ ئه‌و ناوه‌ به‌شیوه‌یه‌کی دیکه‌ راقه‌ ده‌که‌ین، به‌هه‌مان شیوه‌ی ناوی ئیمرئولقه‌یس، وه‌های ده‌بینین که‌ عه‌مر بن قه‌میئه‌ له‌بیره‌وه‌ری و یادگه‌ده‌دا هه‌روه‌ک ئیمرئولقه‌یس ون بووه، له‌ناوه‌که‌ی بترازی هیچی له‌باره‌وه‌ نازانری، ئیدی چیروکیان بۆ هه‌لبه‌ستوووه‌ و هه‌روه‌ک چۆن بۆ هه‌ردوو هاوڕیگه‌ی دیکه‌شیان هه‌لبه‌ست، شیعیریان به‌زاری

ئەو ھۆنیووتەو و وەک چۆن بۆ ھاوڕێکانی ئەویشیان
ھۆنیووتەو و داویانەتە پالیان.

گێرەرەووەکان گوتووین: گواہ ئیبن قەمیئە زۆر ژیاو و
ئیمریئولقەیس ناسیو ھاوڕێ بوو تا پیربوو، لێ
ئیمریئولقەیس خۆشیووستوو و وێرایی تەمەنەکەشی لەگەڵ
خۆی بۆ گەشتەکە ی بردووێتی. ئیبن سەلامیش گوتووێتی:
تیرە ی بەنی ئوقەیش (بنی آقیش) ھەندێ شیعری ئیمریئولقەیسیان
داوتە پال عەمر و بن قەمیئە، لەراستیشدا وەھا نییە. ھەر
بەراستیش ئەم شتە وەھا نییە، ئاخر ئەم شیعەرە ناكری ھی
عەمر و بن قەمیئە بێ، ھەر وەک چۆن ناكری ھی ئیمریئولقەیس
بێ، چونکە ئەم شیعرانە شیعری داتاشرۆی چەواشەکارن.

خۆ ئەگەر عەمر و بن قەمیئە تەنیا لە تەمەنێکی پیرییدا
ئیمریئولقەیس ناسیبی، کەواتە ھەر دەبێ بەر لە ئیمریئولقەیس
شیعری ھۆنیووتەو. گێرەرەووەکان دەلێن گواہ ئیبن قەمیئە لە
تافی لاویدا شیعری گوتوو. کەواتە وادەردەکەوئ
ئیمریئولقەیس یەكەمین کەس نەبێ دەرووی شیعری بۆ خەلک
کردبیتەو. لێ ئیمە چیمان داو لەسەر شتیکی وەھا بوەستین
کە ھەر خودی گێرەرەووەکان بەتەواوی لێ شلۆق و دردۆنگن؟
ئەوان دەلێن گواہ یەكەمین، کەس کە قەسیدە ی دانابێ
موھەلھیلی کۆری رەبیعی خالی ئیمریئولقەیسە. بە شیوہ یەك
گواہ ئیمریئولقەیس لە دایکیووە شیعری بۆ بەجیماو. ئەمەش
واتای ئەو دەگەییەن کە شیعەرە دنانییە نەو وەک قەحتانی. ئیدی

ھەر لێرەوھ بێردۆزىكى دىكە سەرپهه‌لدا، بەوھى ھەموو شیعەر یەمانیە، واتە ھەر لە دەستپێكەكەى بگرە، ھەر لە ئیمریئولقەیسەوھ، لە سەردەمى جاھیلیەتەوھ تا بە ئەبونەواس لە سەردەمى ئىسلامیەوھ كۆتایى پێھات. ئىدى خۆت دەبینى كاتى لەسەر پرسىكى وھەا دەوھستىن، ئەوا لە دەماگىرى خیلەكى نىوان عەدنان و قەحتان تىناپەرین. لى كەمىك دواتر شتى زىدەتریش دەبینى.

چىرۆكى عەمر بن قەمىئە كە گىرەرەوھەكان باسى دەكەن شتىكى بەھادار نىیە، ھەرۆك باسوخواسى ئەوانى دىكە گوتە و قسەى، ئەوان دەلین گوايە ئەم شاعیرە مندال بووھ كاتى باوكى مردوھ، ئىنجا مامى بەخىوى كردووھ. عەمر بن قەمىئە كورپزگەىھەكى جوانكىلە بووھ و تا مامۆژنەكەى چاوباشقانىی لەگەل كردووھ و چاوى تىبىرپوھ، ئىدى لای خۆى ھىشتووھتەوھ، ھەر كاتىك بۆ كارىك مێردەكەى واتە مامى شاعیرەكە لەمال چووھتە دەر، ئىدى مامۆژن داواى لىكردووھ و خۆى بۆ نمایش كردووھ، بەلام كورپەكە لەبەر خاترى مامى دلى بەراى نەھاتووھ و كارەكەى لەگەل نەكردووھ و لەوى رۆیشتووھ. كەچى دواتر مامۆژنەكەى رقى لىداگرتووھ و كەتنى پىداداوھ، دواى ئەوھى مێردەكەى گەراوھتەوھ بەرق و توورپەبىوھ چىرۆكىكى بۆ ھەلبەستووھ و بەدواىدا ناردووھ، ئىدى كابرش زۆر لە برازاكەى دەھرى دەبى. لێرەوھ گىرەرەوھەكان لە باسوخواسەكە جىاواز دەبن، ھەریەكەیان بە جۆرىك بەدواى سەرداوھەكەدا دەپۆن،

هه یانه دهلی مامه که خه ریک بووه برزاکه ی بکوژی، که چی هه لاتووه و چووته حیره، هه شیانه دهلی وازی لیهیناوه. هه رچونیک بی، شاعیره لاهه که له شاعیره که یدا داوای لیبور دنی له مامی کردووه، له م شاعیره دا هه ر خوت نه رمونیانی و ئاسانی و دهستکاری هه ست پیده که ی:

وَأَنْ تَجْمَعَا شَمْلِي وَتَنْتَظِرَا غَدَا	خَلِيلِي لَا تَسْتَعْجَلَا أَنْ تَزُودَا
وَلَا سُرْعَتِي يَوْمًا بِسَابِقَةِ الرَّدَى	فَمَا لَبْتُ يَوْمًا بِسَابِقِ مَعْنَمِ
وَتَسْتَوْجِبَا مِنِّي وَعَلَيَّ وَتُحَمِّدَا	وَإِنْ تُنْظِرَانِي الْيَوْمَ أَفْضُ لُبَانَهُ
تُؤَامِرُنِي سِرًّا لِأَصْرِمَ مَرْتَدَا	لَعَمْرُكَ مَا نَفْسُ بَجِدٍ رَشِيدَةٍ
وَأَفْرَعُ فِي لُومِي مِرَارًا وَأَصْعَدَا	وَإِنْ ظَهَرَتْ مِنْهُ قَوَارِصُ جَمَّةٍ
سِوَى قَوْلِ بَاغٍ كَادَنِي فَتَجَهَّدَا	عَلَى غَيْرِ ذَنْبٍ أَنْ أَكُونَ جَنِيئَهُ
إِذَا مَا الْمُنَادِي فِي الْمَقَامَةِ نَدَا	لَعَمْرِي لِنِعَمِ الْمَرْءِ تَدْعُو بِحَبْلِهِ
وَلَا مُؤَيِّسٍ مِنْهَا إِذَا هُوَ أَوْقَدَا	عَظِيمُ رَمَادِ الْقَدْرِ لَا مُتَعَبِّسُ
مِنْ الرِّيحِ لَمْ تَتْرِكْ لِذِي الْمَالِ مِرْفَدَا	وَإِنْ صَرَّحْتَ كَحَلٍّ وَهَبْتَ عَرِيَّةً
إِذَا صَنَّ ذُو الْقُرْبَى عَلَيْهِمْ وَأَخَمَدَا	صَبْرْتُ عَلَى وَطْءِ الْمُوَالِي وَحَطْمِهِمْ
كَرِيمُ الْمُحْيَا مَا جَدُّ غَيْرُ أَحْرَدَا	وَلَمْ يَحِمَّ فَرَجَ الْحَيِّ إِلَّا مُحَافِظُ

مه زنده شمان وه هایه، خوینه ر هه ر خویندنه وه ی ئەم چیرۆک و ئەم قه سـیـده ی به س بی بو ئەوه ی برۆا به وه بیئنی، که ئیمه له به رده م شتیکی هه لبه ستراوی دهستکاری کرو داین و له راستی و دروستیی به نه ره تی شاعیره که وه دووره. ئەم شاعیره ی خواره وه شیان گوایه عه مرو بن قه میئه له کاتی پیربوون و

به‌سالداچوونى وه‌سفى پیری و په‌ککه‌وته‌یى خو‌ی کردووه، ئە‌وا له‌م چیرۆکه و ئە‌م قه‌سیده‌یه باشتر نییه که باس‌مان لی‌وه‌کرد. گوايه به‌ر له‌ کاروانه‌که‌ی له‌گه‌ل ئیم‌رئولقه‌یس بۆ ولاتی رۆم گوتی‌تی. ئە‌لشه‌عبی یان ئە‌وه‌ی له‌زاری ئە‌لشه‌عبی گیراویه‌ته‌وه پنی‌وايه که‌وا عه‌بدولمه‌لیکی کور‌ی مه‌روان به‌ مه‌رده‌ی دهر‌د و نه‌خۆشى ئە‌و چووه و سه‌ریناوه‌ته‌وه:

کأني وقد جاوزتِ تسعينَ حجةً خلعتُ بها عنيَ عنانَ لجمي
 على الرَّاحَتَيْنِ مَرَّةً وَعَلَى الْعَصَا أنوءُ ثلاثاً بَعْدَهُنَّ قِيَامِي
 رَمْتَنِي بِنَاتِ الدَّهْرِ مِنْ حَيْثُ لَا أَرَى فما بَالُ مَنْ يُرْمَى وَلَيْسَ بِرِ
 فلو أن ما أرمى بنبيلٍ رَمَيْتُهَا ولكنَّما أرمى بغيرِ سِهامِ
 إذا ما رأني الناس قالوا: ألم يكن حديثاً جديد البري غير كهام!
 وأهلكني تأمیل يومٍ وليلةٍ وتأمیل عامٍ بعد ذاك وعام
 وأهلكني تأمیل يومٍ وليلةٍ وتأمیلُ عامٍ بعد ذلك وعام

له‌پاش ئە‌مه ده‌توانین عه‌مرو بن قه‌میئه‌ش بخه‌ینه پال دوو هاو‌رئ سه‌رگه‌ردانه‌که‌ی دیکه: (عه‌بید و ئیم‌ریئولقه‌یس)، ئینجا بچینه سه‌ر موه‌له‌یل، تا بزانی چى له‌ باسو‌خواس و شیعره‌که‌ی سه‌لمینین.

هه‌رچى کاروبارى موه‌له‌یله شتیکی ئاسانه و هه‌یج ناکۆکی له‌سه‌ر نییه. ئاخ‌ر ده‌بئ بگه‌ینه په‌یه‌کی وه‌ها له‌ ساویلکه‌یى تا بر‌وا به‌ گیره‌ره‌وه‌کان بکه‌ین له‌ گیرانه‌وه‌ی ئە‌و چیرۆکه دورودر‌یژه‌ی پنی‌ده‌گوت‌رئ چیرۆکی جه‌نگی به‌سوس. پینش‌مان

وایه ریکه وتن ئاسانه له سه ره ئه وهی ئه م چیرۆکه چه ندی درێژه کیشاوه و په لویۆی هاویشتوووه و باسوخواسه که ی له ئیسلامدا ئه وهنده گه وره بووه، تا کار گه یشتوووه ته سه ره کبیرکیی ره بیعه و موزه ره له لایه ک، له لایه کی دیکه ش له نیوان به کر و ته غلب. موه له لیلیش هه ره پالنه وانیک ئه م داستانه یه، به گویره ی درێژدادری و په لویۆکیشانی چیرۆک و چه کایه ته که، ئه وا پینگه و پایه ی موه له هیل گه وره و گه وره تر بووه. ئیمه نکولی له و ناحه زیه تونده ی نیوان هه ردوو هۆزه ده سه ته خوشکه که، واته ته غلب و به کر ناکه ین که له چاخ جاهیله دا رویداوه، هه ره ئه م ناکۆکیه ش سه ریکیشا بۆ چه ندین شه ره و زۆر که سیش له و نیوه دا کوژران و خوینی زۆریش رژا، به لام هۆکاری ئه و ناکۆکیه و ده رکه وته و شوینه واره ئه ده بییه که ی له به ین نه ماوه، هه ره به ته نیا یاده وه ریبه کی که می ما بووه وه ئه ویش چیرۆکنووس و چه کایه تخوانه کان به باشتترین شیوه قۆستوو یانه ته وه، ئیدی به کر و ته غلب و ره بیعه پیویسته تیبه کانی خویمان له و ده رفه تقۆستنه وه یه بینیه وه، سا بۆ نا؟ ئاخه ئه دی پیغه مبه رایه تی و خه لافهت و نمایشی شه ره ف و شکۆ، هه ره هه موو ئه مانه له ئیسلامدا بۆ موزه ره نه بوون؟ ئاخه ئه دی عه ره بی ره بیعه چۆن باوه ره به سه رداریتی موزه ره و ئه و نه مریه به ین، بیئه وه ی شتیک له چاخ کۆنینه بۆ خویمان سه له مین، هه ره هه ی نه بی سه نگی شه ره ف و نه مری و سه ره وه ری؟ به لئ هه رواشیا ن کرد: ئه وان وه هایان گوت گوایه سالارانی عه ره بی عه دنانی له سه رده می جاهیله دا: که پاشا و

سالاره‌کان له‌وان بوون، هه‌ر ئه‌وان له‌به‌رانبه‌ر عه‌دنا‌نزا‌ده‌دا به‌رگ‌رییان له‌قه‌ح‌تان کرد، هه‌ر ئه‌وانیش بوون له‌دژى مله‌و‌پ‌یى له‌خ‌م‌ییه‌کانى ع‌ی‌راق و غه‌ساس‌ینه‌کانى شام وه‌ستانه‌وه، هه‌ر ئه‌وانیش بوون سو‌پ‌ای ک‌ی‌س‌رایان له‌شه‌رى زی‌قاردا به‌زانده‌. که‌واته‌ موزه‌ر له‌نی‌و عه‌ره‌بى دواى ئ‌ی‌س‌لامدا پ‌ی‌گه‌ى خ‌و‌ى هه‌بوو، ر‌ه‌ب‌یعه‌ش له‌نی‌و عه‌ره‌بى پ‌ی‌ش ئ‌ی‌س‌لامدا. خ‌و‌ ئه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ى، ب‌و‌ت ده‌رده‌که‌و‌ى، که‌ هه‌ر به‌راس‌تى نا‌کو‌ک‌ى له‌نی‌وان ر‌ه‌ب‌یعه‌ و موزه‌ر له‌ ر‌و‌ژگارى ئ‌ومه‌وییه‌کاندا هه‌بووه، هه‌ر ئه‌و نا‌کو‌ک‌ییه‌ ئه‌ده‌ب‌ییه‌ش بوو وای له‌ جه‌ر‌یرى شاع‌یرى موزه‌رییه‌کان کرد ب‌ل‌ى:

إِنَّ الَّذِي حَرَمَ الْمَكَارِمَ تَغْلِبًا جَعَلَ الْبُؤَةَ وَالْخِلَافَةَ فِينَا
هَذَا ابْنُ عَمِّي فِي دِمَشْقَ خَلِيفَةً لَوْ شِئْتُ سَأَقْكُمُ إِلَيَّ قَطِينَا

هه‌روه‌ها ئه‌خته‌ل‌یش هات‌وته وه‌لام و گوت‌وو‌یه‌تى:

أَبْنِي كَلْبٍ، إِنَّ عَمِّي اللِّدَا قَتَلَا الْمُلُوكَ، وَفَكَكَ الْأَغْلَالَا

ئ‌ی‌مه‌ ده‌ل‌یین ئه‌گه‌ر سه‌رنجى ئه‌و هه‌موو م‌ل‌م‌لان‌ییه‌ بده‌ى، ئه‌وا ب‌و‌ت سه‌خت ناب‌ى ئه‌و هه‌موو چ‌ی‌ر‌و‌ک و ش‌ی‌عه‌ر ه‌ب‌ه‌له‌به‌ست‌راوه‌ ساخ‌ته‌یه‌ له‌باره‌ى هه‌ردوو ه‌و‌زه‌کانى ر‌ه‌ب‌یعه‌، که‌ به‌کر و ته‌غ‌لب‌ن ب‌ی‌نی‌ته‌ پ‌ی‌ش‌چاوى خ‌و‌ت. که‌چى هه‌ند‌یک گ‌ی‌ره‌ره‌وه‌ ز‌و‌ر گومان‌یان له‌ با‌سو‌خ‌واسى په‌یوه‌ست به‌ ش‌ی‌عه‌ره‌کانى به‌کر و ته‌غ‌لبه‌وه‌ هه‌بوو.

هه رچونیک بی، که سایه تیی موه لهیلش له که سایه تیی
ئیمریئولقه یس یان عه بید یاخود عه مرو بن قه میئه روونتر نییه،
هه رئه وهیه که چیرۆکی به سوس وینه یه کی وه های موه لهیلی
نیشانداوین هه ر له ئه فسانه کان نزیکه له وهی شتیکی دیکه بی.
ئین سه لامیش گوتوویه تی، عه ره ب وه های ده بینی که موه لهیل
زیاتر شیعر ده لی له وهی به کرده وه شتیک بکا. ئه وهی راستی
بی ئه وه موه لهیل نه بوو که زوری شیعر گوتووه به لکو هۆزی
ته غلب بوو، که له نیو ئیسلامدا په لوپۆی هاویشتبوو، ئیدی ئه و
هه موو شته ی به زاری شاعیره که ی هه لبه ست و دایه پالی. هه ر
به و بۆه لبه ستنه ش لینه گه راون، به لکو بانگی ئه وه شیان
راهیشتوووه گوایه ئه و یه که مین عه ره ب بووه شیعی گوتووه و
شیعی دریزداریشی گوتووه، پاشان وه ک ئیمه هه ستیان
پیکردوووه یان وه ک گیره ره وه کان هه ستیان کردوووه، شیعره کان
شیواو و تیکه لوپیکه لن، ئیدی هه ر له بهر ئه وه گوتوویانه گوایه
له بهر ئه و شیواوی و تیکه لوپیکه لیه ناوی لینراوه موه لهیل،
چونکه ئه و شیعی شلۆق کردوووه. هه له هه که (ناوی
شاعیره که ی لیوه هاتوووه) واته شیوان و شلۆقی. ئین سه لام
وه ک به لگه په نا بۆ دیره شیعیکی نابغه ده با:

"أَتَاكَ بِقَوْلٍ هَلْهَلِ النَّسْجِ، كَأَذْبٍ"

گومانی تیدانییه که شیعی موه لهیل شیواو و شلۆقه. ناخر
شلۆقی و تیکه لوپیکه له ی تیدایه. لی خو هه ر هه مان ئه و شلۆقی
و شیواوییه ش له شیعی ئیمریئولقه یس و عه بید و ئین قه میئه

و زۆر له شاعیرانی سه‌ردهمی جاهیلییدا دیاره، که‌واته
هه‌موویان هه‌ر موه‌لهیل (شلۆق) بوون.

لئ ئیمه ناتوانین باوه‌ر به‌وه بینین که‌وا سه‌رجه‌م شاعیرانی
جاهیلی شیعیریان شلۆق شیواو کردبئ، به‌جۆریک بو هه‌ر
یه‌کیکیان که‌سایه‌تییه‌کی شیعیری جیاوازی له هیز و لاوازی و
توندوبه‌ندی و سه‌یری و ئاسانی تیدا‌بئ. که‌واته ئه‌دی کئ
شیعه‌ره‌که‌ی شلۆق کردووه؟ هه‌ر ده‌بئ ئه‌وانه‌ی ئه‌و شیعیرانه‌یان
تیه‌له‌کیشی چیرۆکه‌کان کردبئ و ئه‌و که‌سانه‌ی به‌زاری ئه‌و
شاعیرانه‌وه و ئه‌وانه‌ی کبیرکئ و ناحه‌زییان له دوا‌ی
سه‌ره‌له‌دانی ئیسلام له‌نیواندا‌بووه ئه‌م کاره‌یان کردبئ.

ده‌ی با هه‌ندئ له شیعیری موه‌لهیلتان بو بینینه‌وه تا بزانی
ئاخۆ کۆنترین شیعیریک که‌عه‌ره‌ب گو‌تیبئی ئاوا ده‌بئ:

أَلَيْتَنَا بِذِي حُسْمٍ أَنْيَرِي	آذَا أَنْتِ إِنْقَضَيْتِ فَلَا تَحُورِي
فَإِنْ يَكُ بِالذَّنَائِبِ طَالَ لَيْلِي	فَقَدْ أَبْيَ مِنْ اللَّيْلِ الْقَصِيرِ
فَلَوْ نَبَشَ الْمُقَابِرُ عَنْ كَلْبِي	فَيَعْلَمَ بِالذَّنَائِبِ أَيُّ زَبْرِي
بِيَوْمِ الشَّعْثَمِينَ أَقَرَّ عَيْنًا	وَكَيْفَ لِقَاءٍ مَنْ تَحْتَ الْقُبُورِ
وَأَنْتِي قَدْ تَرَكْتِ بَوَارِدَاتِ	بُجَيْرًا فِي دَمٍ مِثْلِ الْعَبِيرِ
هَتَكْتُ بِهِ بِيُوتِ بَنِي عَبَادِ	وَبَعْضُ الْعَشْمِ أَشْفَى لِلصُّدُورِ
عَلَى أَنْ لَيْسَ يَوْفِي مِنْ كَلْبِي	إِذَا بَرَزْتَ مُخْبَأَةَ الْخُدُورِ

وَهَمَّامَ بْنَ مُرَّةٍ قَد تَرَكَنَا
 يَنْوُءُ بِصَدْرِهِ وَالرُّمْحُ فِيهِ
 فَلَوْلَا الرِّيحُ أُسْمِعُ مِنْ بِحَجْرٍ
 فِدَى لِبَنِي شَقِيقَةَ يَوْمَ جَاءُوا
 غَدَاةً كَأَنَّنَا وَبَنِي أَبِيْنَا
 تَطَلُّ الطَّيْرُ عَاكِفَةً عَلَيْهِمْ
 وَعَلَيْهِ الْقُشْعَمَانِ مِنَ النُّسُورِ
 وَيَخْلُجُهُ خَدْبٌ كَالْبَعِيرِ
 صَلِيلَ الْبَيْضِ تُفْرَعُ بِالذُّكُورِ
 كَأَسَدِ الْغَابِ لَجَّتْ فِي الرَّبْرِ
 بِجَنْبِ عُيَيْرَةَ رَحِيماً مُدِيرِ
 كَأَنَّ الْخَيْلَ تَنْضَحُ بِالْبَعِيرِ

ئايا پیتان سهیر نییه کیشی ئەم شیعره بهم شیوه جیگیر بی و سهرواکه شی دووباره بوو بیته وه و به شیوهیهک له گه ل یاسا و ریسای ریزمان و شیوهی هونینه وه دارپژرابی، که هیچ ریزپه ریه کی تیدانه بی و هیچ ئاماژهیه کی کونیشی تیدانه بی به وهی نیشانه بی که ماخوکه ی به که مین قه سیده و شیعیکی وه ها دریزی گوتبی؟

ئه ری توش به و هه موو شته سهرت سوو نامینی، که وا ئه و هه موو بیژه ی ساده و سووا و نه رمونیانی و سووکی شاعیره که ی له ئارادابی و زهینیش بو ئه وه نه چی که ئه مه یان له و که سانه بی ته نیا به سه ر بیژه ی سووک و سووا و بازار پیدایا زال بی؟

لی ئیمه نامانه وی دهست له موه لهیل بشوین بیئه وه ی باسیکی جه لیله ی براژنیشی نه که یین، -ههروهک گیره وه وه کان- ده لاین شیعیکی بو لاواندنه وه ی کوله یی میردی گوتوه، که ئیمه نازانین ناخو شاعیریکی ژن یان شاعیریکی پیوا له م سه رده مه ی

ئیس‌تاماندا شیعیریکی وه‌ها سواو و ئاسان و ساویلکانه بنوسن، ئەمه و له‌کاتیکیدا ئەوه‌ی خه‌نسا و له‌یلائی ئەخیلی بخوینینه‌وه بۆی دهرده‌که‌وئێ چ شیعیریکی به‌هیز و توانایی وه‌های تێدایه‌ که ئاوینه‌یه‌کی راس‌تگۆییانه‌ی ژنیکی ره‌وه‌ندی ره‌بیعه‌یه‌.

جه‌لیله‌ گوتوویه‌تی:

تَعَجَلِي بِاللَّوْمِ حَتَّى تَسْأَلِي	يَا ابْنَةَ الْأَقْوَامِ إِنْ شِئْتِ فَلَا
يُوجِبُ اللَّوْمَ فَلُومِي وَاغْذَلِي	فَإِذَا أَنْتِ تَبَيَّنْتَ الَّذِي
شَفَقٍ مِنْهَا عَلَيْهِ فَافْعَلِي	إِنْ تَكُنْ أُخْتُ امْرِئٍ لِيَمَّتْ عَلَيَّ
سُرْرِي عَمَّا انْجَلْتُ أَوْ تَنْجَلِي	جَلَّ عِنْدِي فِعْلُ جَسَّاسٍ فَيَاحَ
قَاطِعُ ظَهْرِي وَمَدْنٍ أَجَلِي	فِعْلُ جَسَّاسٍ عَلَيَّ وَجَدِي بِهِ
سَقْفَ بَيْتِي جَمِيعًا مِنْ عِلِّ	يَا قَتِيلًا قَوَّضَ الدَّهْرُ بِهِ
وَأَنْتَنِي فِي هَدْمِ بَيْتِي الْأَوَّلِ	هَدَمَ الْبَيْتَ الَّذِي اسْتَحَدَّثْتَهُ
رَمِيَّةَ الْمُضْمِي بِهِ الْمُسْتَأْصِلِ	وَرَمَانِي قَتْلُهُ مِنْ كَتَبِ
خَصْنِي الدَّهْرُ بَرُزٍ مُعْضِلِ	يَا نَسَائِي دُونَكَ الْيَوْمَ قَدْ
مِنْ وَرَائِي وَالظُّى مُسْتَقْبَلِي	خَصْنِي قَتْلُ كَلْبٍ بِلِظِّي
إِمَّا يَيْبِي لِيَوْمٍ يَنْجَلِي	لَيْسَ مَنْ يَيْبِي لِيَوْمَيْنِ كَمَنْ

ئیمه له‌هه‌موو ئەو قسانه‌ی له‌باره‌ی شیعیری سه‌رواداره‌وه هه‌یه، پیمانوانییه‌ که‌سیک هه‌بی گومانی له‌وه هه‌بی که‌ دروستکراوی زۆرله‌خۆکراون. له‌و برۆایه‌دان خویندنه‌وه‌ی ئەم شیعه‌ره‌ که‌ هیناومانه‌ته‌وه‌ به‌سیه‌تی بۆ ئەوه‌ی به‌هیچ سه‌ختییه‌ک

موهه لهیل و جه لیله ی براژنی بدهینه پال ئیمیرئولقه یسی خوشکه زای.

ئیدی له باسوخواسی ئیمیرئولقه یس بووینه وه، لی هیشتا له شاعیره کان نه بووینه ته وه، بویه پیویست به کورته هه لوه سته یه ک له سه ر پوله شاعیریکی دیکه ده کا. نه وه لویستانه ش نه وه ت بو ده سه لمینی، که ئیمه نه نه وه نده ده ستمان گرتووه ته وه و نه ئاوه لاشمان کردووه، له وه ترساین گومان هه ر به ته نیا له سه ر ئیمیریئولقه یس و شیعره که ی قه تیس نه مینی.

عەمر بن کولسوم – حارس بن حلیزه

کاتیک ئیمه واز له موهلهیل و براژنهکهی دههینین و دهچینه سهر باسوخواسی ئەو دوو شاعیرهی خاوهن موعهلهقات، ئەوا هیشتا له هۆزی رهبعهوه دهرنهچووین، بهلکو له ههردوو تیرهی بهکر و تهغلبیش دهرنهچووین. ئاخو عەمر بن کولسومی تهغلبی، ههروهک گێرهوهکان گوتووینه زمانی دهربری تهغلب بووه، ئەو کهسه بووه که شانازی و نهبهردیهکانی تهغلبی تۆمارکردوو و له شیعرهکانیدا پهسنی داو و بهشانوبالیاندا ههلاوه، یان به دهربرینیکی وردتر له قهسیدهکهیدا باسی ههموو ئەو شتانهی کردوو که له نیو موعهلهقاته کاندایهیه. ئەو شاعیره -ههروهک گێرهوهکان گوتووینه- یهکیک بووه له پالەوانهکانی تهغلب و هیژوگور و توندی و جهسوری و چاونهترسی له باپیرهی، واته له

موهلهیل به میرات بۆی ماوه ته وه. ئاخر دایکی ئەم شاعیره مان له یلای کچی موهلهیل بووه.

ته نانه ت له دایکبوونی دایکیشی به کۆمه لیک ئەفسانه و چه کایه ت دهوره دراوه، که ساویلکه ترین مرؤف گومانی له وه دا نابێ، له وه ی هه مووی هه لبه ستن و گالته جار بیه:

ئاخر ئەوان گوتوویانه، گوايه کاتێ موهلهیل له یلای کچی بووه، باوکه که به نیاز بووه زینده به چالی بکا، لێ دایکه که شار دوویه تیه وه، پاشان کاتێ نوستوووه یه کیک هاتپوووه ته خه ونی، له خه ونه که دا پێشبینیان بۆ کچه که کردوووه گوايه مندالیکێ ده بی و ده نگ ده داته وه، کاتیکیش له خه وه که ی بیدار بووه ته وه پرسیا ری کچه که ی کردوووه، پێیانگوتوووه زینده به چال کراوه، ئەویش گوتی درۆده که ن، هه ر سوور بووه له سه ر پرسیا ره که ی تا راس تیه که یان پێگوتوووه، ئینجا بایه خی به کچه که ی داوه و به خێوی کردوووه. پاشان ئەم له یلایه، میردی به کولسوم کردوووه، هه ر زووش ئەوه ی ده بینی که له خه ونی باوکیدا هه بووه به وه ی رۆله که ی ده بیته شتیکی گرنگ. ئەوه بوو عه مر که هیشتا ته مه نی نه گه یشتبوووه پازده سالی، که بووبوووه سه ردار و مه زنی خه لکه که ی.

ئیدی هه موو ئەو قسه وباسانه ئاماژه یان به وه داوه، که عه مر بن کولسوم به کۆمه لێ ئەفسانه و چه کایه ت دهوره درابوو، کردبوویانه پالەوانی داستان و چه کایه ته کانیا ن و به جوړیک له

که‌سایه‌تییه‌کی میژوویی بچی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر به‌پراستی
 ئه‌و هه‌بووه، به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی پیدشتر باسمان لیوه‌کردووه،
 ئه‌و له‌شاعیره‌کان ده‌ژمی‌دری. خاوه‌نی کتیبی "ئه‌ئه‌غانی"
 باسی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌کا، که‌تا رۆژگاری ئه‌و ناوبانگی هه‌ر
 مابوو.

ئیدی ئه‌گه‌ر هات و عه‌مر بن کولسوم که‌سایه‌تییه‌کی میژوویی
 بی‌یان پال‌هوانی چیرۆک و حه‌کایه‌ته‌کان، ئه‌وا ئه‌و قه‌سیده
 شیعرییه‌ی دراوته‌پالی، ناکری به‌قه‌سیده‌یه‌کی جاهیلی
 دابنری، هه‌روه‌ها ناکری بگوتری زۆرینه‌ی به‌یته‌کانی قه‌سیده‌که
 هی سه‌رده‌می جاهیلی بن. ئاخ‌له‌پیشدا ئایا ده‌کری بر‌وا به
 چیرۆکی گێره‌وه‌کان بکه‌ین به‌وه‌ی عه‌مر بن کولسوم پاشای
 حیره‌ی کوشتیب که‌عه‌مر بن هندی به‌ناوبانگ بوو، ئه‌مه‌ش
 گوايه‌له‌وکاته‌دا بووه‌کاتی ئه‌و عه‌مر بن هینه‌ده‌له
 پاشایه‌تییه‌که‌ی و له‌مله‌وریدا پیی لی‌هه‌لب‌ریوه، تا‌وا‌ی لی‌هاتوووه
 له‌یلای کیزی موه‌له‌هیل و دایکی عه‌مروی شاعیر به‌کاربه‌ینی؟
 گێره‌وه‌کان ده‌لین گوايه‌هینه‌ی دایکی پاشاکه‌دا‌وا‌ی له‌له‌یلای
 کچی موه‌له‌هیل کردووه که‌به‌رده‌ستی بکا و ده‌فریکی بداتی،
 له‌یلاش وه‌لامی داوته‌وه: ده‌ی ئه‌وه‌ی شتیکی ده‌وی با‌خوی
 بچی شته‌که‌بۆ‌خوی بی‌نی، پاشان گوايه‌هینه‌ده‌سه‌ر داواکه‌ی
 مکور بووه، ئه‌وسا له‌یلا‌ها‌واری کردووه: ئای له‌و
 سه‌رشۆرییه‌ی به‌ته‌غلب ده‌کری! عه‌مروی کوری له‌یلاش
 ئه‌وکات له‌دیوانی پاشادا ده‌بی و گویی له‌هاتو‌ها‌واری دایکی

دهبی، ئینجا هه لدهستی و دهست بو شمشیریکی هه لواسراو له دیوانی پاشا دها و له پاشا دها، به دوای ئه ودا تیره ی ته غلب راده پهن و کوشکی پاشا تالان دهکن و دهگه پینه وه سارای خویان.

لی ئه و دهقه میژووییه ی ئه م حه کایه ته سه لمینی هیشتا نه گه یشتوو ته به رده ستمان. ئینجا ئایا ری تیده چی پاشایه کی حیره به م شیوه یه بکوژری و کیشه که له نیوان تیره ی ئال مونزیر و به نی ته غلب له لایه ک و له نیوان پاشاکانی فارس و خه لکی بیابان نشین له لایه کی دیکه به م چه شنه کۆتایی پیی؟ ئایا ئه م قسه و باسانه هر ئه وانه نین که حه کایه تخوانه کان مه جلیسی خویان له بهر پیویستی عه رب به شانازی و نه به ردی کیپرکی پی گه رم بکه ن؟ به لی! قه سیده که ی عه مرو بن کولسومیش جوړیکه له و شیعه ری وه ک ئه و قسه و باسانه که بو ی هه لبه ستراوه. خو ئه گه ر تو ئه م قه سیده یه ی عه مرو بن کولسوم بخوینیته وه، ئه وه ده بینی که نه وه ک هر موه له هیل به ته نیا دریزداری کردوه، به لکو ئه م دریزداری و درویانه بو عه مر بن کولسومی نه وه شی به میرات بو ماوه ته وه، ئاخه ئیمه وته و قسه ی پیلپه لبر و سواوی وه ک ئه وه ی دراوته پال عه مرو بن کولسوممان پتر له نیو جاهیلییه کان نه دوزیه وه. هه رچی راو بو چوونی گیره ره وه کانه ئه و هاشویه ی راو بو چوونه کان له باره ی ئیمریئولقه یس، چونکه ئه وانیش گومان له هه ندیکی دهکن و له باره ی چه ند به یتیکی دیکه شی رای له یه ک جیاوازیان

هه‌یه، به‌وه‌ی ئاخۆ هه‌ر به‌راستی عه‌مرو بن کولسوم گوتوو‌یه‌تی
یاخود عه‌مر بن عه‌دی خوش‌که‌زای جه‌زیمه‌یی ئه‌بره‌ش؟
هه‌رچی ئه‌وانه‌ی ئه‌م به‌یتانه به‌ هی عه‌مرو بن کولسوم ده‌زانن،
ئه‌وا ده‌ستپیک‌ی قه‌سیده‌که به‌م شی‌وه‌یه:

"أَلَا هُبِّي بِصَحْنِكَ فَاصْبَحِينَا"

هه‌رچی ئه‌وانی دیکه‌ن ده‌لین ده‌ستپیک‌ی قه‌سیده‌که وه‌هایه:

"قِفِي قَبْلَ التَّفَرُّقِ يَا ظَعِينَا"

ئه‌مان و ئه‌وانیش له‌سه‌ر ئه‌و دوو به‌يته ناکۆک نین که هی
عه‌مرو بن عه‌دی بن:

صَبَنْتِ الْكَأْسَ عَنَّا أَمْ عَمْرٍو وَ كَانَ الْكَأْسُ مَجْرَاهَا الْيَمِينَا
وَمَا شَرُّ الثَّلَاثَةِ أَمْ عَمْرٍو بِصَاحِبِكَ الَّذِي لَا تَصْبَحِينَا

کاتی‌ک تۆ در‌یزه به‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌م قه‌سیده‌یه ده‌ده‌ی، ده‌بینی
له‌ ناوه‌راست و کۆتایی قه‌سیده‌که‌دا چه‌ند به‌یتیک دوو‌باره
ده‌بنه‌وه. لێ ئه‌م جو‌ره شلۆقی و شی‌واوییه له‌ زۆر شی‌عری
جاهیلیدا هه‌یه، ئه‌مه‌ش بۆ جیا‌وازی سه‌رچاوه‌ی گێرانه‌وه‌کان
ده‌گه‌رپێته‌وه. کاتی‌کیش خودی قه‌سیده‌که ده‌خوینێته‌وه،
پووبه‌پووی بی‌ژه‌ی ئاسان ده‌بیته‌وه، که له‌ ره‌وانبیژی به‌دوور
نین، هه‌روه‌ها واتای چاک و شانازی وه‌های تیدا ده‌بینیه‌وه،
که گرفتیک دروست ناکا ئه‌گه‌ر ناوبه‌ناو شاعیره‌که زی‌ده‌پۆیی
تیدا نه‌کا، تا به‌ شتی پڕوپو‌وچ کۆتایی پیندی وه‌ک ئه‌م به‌يته:

ذَا بَلَغَ الْفِطَامَ لَنَا صَبِيٌّ تَخِرُّ لَهُ الْجَبَابِرُ سَاجِدِينَ

ه‌روه‌ها به‌یتی وه‌هاشی تی‌دا ده‌خوینییه‌وه که شانازی کابرای
ر‌ه‌ونده‌ی س‌اران‌ش‌ینی بو نه‌به‌ردی و خو‌ه‌لدانه‌وه به
هی‌زوبازوی خو‌ی تی‌دایه وه‌ک ئەم به‌یته:

أَلَا لَا يَجْهَلْنَ أَحَدٌ عَلَيْنَا فَجَهَلْ فَوْقَ جَهْلِ الْجَاهِلِينَ

گوتم به‌یته‌کان نه‌به‌ردی و شانازی کابرای ر‌ه‌ونده‌ی
س‌اران‌شین به‌رجه‌سته ده‌کا، لی خیرا ده‌بی ئەوه‌ش بلیم، که ئەم
به‌یتانه له راستی و دروستی سروشتی به‌ده‌وی به‌ده‌ره و تی‌دا
پیته‌کان تا ر‌اده‌ی ه‌راس‌انبوون دووباره‌بوونه‌ته‌وه:

أَلَا لَا يَجْهَلْنَ أَحَدٌ عَلَيْنَا فَجَهَلْ فَوْقَ جَهْلِ الْجَاهِلِينَ

ئاخر لی‌رده‌ا ئەوه‌نده جیم و ها و لامی تی‌دان و نه‌فامییه‌که تا
ر‌اده‌ی ه‌راس‌ان ه‌لکش‌اوه. ه‌ر گ‌یر‌ه‌ره‌وه‌کان به‌یتی‌کی
هاوشی‌وه‌ی زی‌ده‌ر‌ه‌ویش ده‌ده‌نه پال ئە‌ع‌شا. لی ئیمه‌ گومان‌مان
له راستی و دروستی ئەو به‌یته‌ه‌یه، که در‌اوه‌ته پال ئە‌ع‌شا.

ه‌رچ‌ونیک بی ئەو قه‌سیده‌یه‌ی عه‌مر بن کول‌سوم له ر‌ه‌وانی و
نه‌رمونیانی و ئاسانی بی‌ژه‌کانی که‌وا له خو‌ینه‌ر ده‌کا به‌ ئاسانی
تی‌بگا، به‌تایبه‌تیش له‌م سه‌رده‌مه‌مان و ئەوانه‌ی که‌م‌تریش
ئاگاداری زمانی عه‌ره‌بین. ئاخر خو‌ عه‌ره‌ب له ناوه‌ر‌استی
سه‌ده‌ی شه‌شه‌می زاینیدا و به‌ر له په‌یدا‌بوونی ئی‌سلام به‌ نیو
سه‌ده‌ وه‌ها نه‌ده‌دوان. ه‌روه‌ها خو‌ به‌ شی‌وه‌یه‌کی تایبه‌تیش
ر‌ه‌بیعه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا پی‌ی نه‌ده‌دوان که ه‌یش‌تا زمانی موزه‌ر
بالک‌یش نه‌بووبوو و ه‌روه‌ها نه‌بووبوو‌ه زمانی شی‌عر‌گوتن.

ته‌نانه‌ت نه‌خته‌لی ته‌غلبیش، که له سه‌رده‌می ئومه‌وییه‌کان، واته له دوا‌ی عه‌مرو ئیبن کولسوم به یه‌ک سه‌ده ژیاوه، به‌م شیوه‌یه نه‌ده‌په‌یثی. ئیدی ئه‌م به‌یتانه بخوینه‌وه ئینجا له جاهیلییه‌ته‌که‌م دل‌نیابکه‌وه:

نُخَبِّرُكَ الْيَقِينِ وَتُخْرِينَا
لِوَشِكِ الْبَيْنِ أَمْ خُنْتِ الْأَمِينَا
أَقَرَّ بِهِ مَوَالِيكَ الْعِيُونَا
وَبَعْدَ غَدٍ مِمَّا لَا تَعْلَمِينَا
وَقَدْ أَمِنْتَ عِيُونَ الْكَاشِحِينَا
هَجَانَ اللَّوْنِ لَمْ تَقْرَأِ جَنِينَا
حَصَانًا مِنْ أَكْفِ اللَّامِسِينَا
رَوَادِفَهَا تَنْوُءُ مِمَّا وَلِينَا
وَكَشْحًا قَدْ جِنْتِ بِهِ جُنُونَا
يَرِنُ خَشَّاشٌ حَلِيهِمَا رَيْنَا

قِفِي قَبْلَ التَّفَرُّقِ يَا ظَعِينَا
قِفِي نَسْأَلُكَ هَلْ أَحَدْتِ صَرْمًا
بِيَوْمِ كَرِيهَةٍ ضَرْبًا وَطَعْنًا
وَأَنْ غَدًا وَأَنْ الْيَوْمَ رَهْنُ
تُرِيكَ إِذَا دَخَلْتَ عَلَى خَلَاءِ
ذِرَاعِي عَيْطَلٍ أَدَمَاءِ بَكْرِ
وَتُدِيًا مِثْلَ حُقِّ الْعَاجِ رَخِصًا
وَمَتْنِي لِدِنَّةٍ سَمَقْتُ وَطَالَتْ
وَمَا كَمَّةً يَضِيقُ الْبَابُ عَنْهَا
وَسَارِيَّتِي بَلَنْطٍ أَوْ رُخَامٍ

ئینجا ئه‌م به‌یتانه‌ش بخوینه‌وه:

تَضَعَّعْنَا وَأَنَا قَدْ وَبِنَا
فَنَجْهَلَ فَوْقَ جَهْلِ الْجَاهِلِينَا
نَكُونُ لِقَيْلِكُمْ فِيهَا قَطِينَا
تَطِيحُ بِنَا الْوُشَاةَ وَتَزْدَرِينَا
مَتَى كُنَّا لِلْمَكِّ مَقْتَوِينَا

أَلَا لَا يَعْلَمُ الْأَقْوَامُ أَنَا
أَلَا لَا يَجْهَلَنَّ أَحَدٌ عَلَيْنَا
بِأَيِّ مَشِيئَةٍ عَمَرُو بَنَ هِنْدٍ
بِأَيِّ مَشِيئَةٍ عَمَرُو بَنَ هِنْدٍ
تَهَدَّدْنَا وَتَوَعَّدْنَا رُوَيْدًا

فَإِنَّ قِتَاتَنَا يَا عَمْرُو أَعَيْتُ عَلَى الْأَعْدَاءِ قَبْلَكَ أَنْ تَلِينَا

تہم بہیتانہش:

وَنَحْنُ التَّارِكُونَ لِمَا سَخِطْنَا وَكُنَّا الْأَيْمِينَ إِذَا التَّقِينَا
فَصَالُوا صَوْلَةً فِيمَنْ يَلِيهِمْ فَأَبُوا بِالنَّهَابِ وَبِالسَّبَايَا
إِلَيْكُمْ يَا بَنِي بَكْرٍ إِلَيْكُمْ وَنَحْنُ الْأَخِذُونَ لِمَا رَضِينَا
وَكَانَ الْأَيْسَرِينَ بَنُو أَبِينَا وَصَلْنَا صَوْلَةً فِيمَنْ يَلِينَا
وَأَبْنَا بِالْمُلُوكِ مُصَفِّدِينَ أَلَمَّا تَعْرِفُوا مِنَّا الْيَقِينَا

تہم بہیتانہش لہ گھل یہک و بہ بہیتہکانی کوتایی بہراورد بکہ:

وَقَدْ عَلِمَ الْقَبَائِلُ مِنْ مَعَدٍّ وَأَنَا الْمُطْعَمُونَ إِذَا قَدَرْنَا
وَأَنَا التَّارِكُونَ إِذَا سَخِطْنَا وَأَنَا الْعَاصِمُونَ إِذَا أُطْعِمْنَا
وَنَشْرَبُ إِنْ وَرَدْنَا الْمَاءَ صَفْوًا إِذَا قُبِّبَ بِأَبْطَحِهَا بَيْنَنَا
وَأَنَا الْمُهْلِكُونَ إِذَا ابْتُلِينَا وَأَنَا الْأَخِذُونَ إِذَا رَضِينَا
وَأَنَا الْعَازِمُونَ إِذَا عُصِينَا وَيَشْرَبُ غَيْرَنَا كَدْرًا وَطِينَا

ہہروہا تہم بہیتانہش:

إِذَا بَلَغَ الْفِطَامَ لَنَا صَبِيٌّ دَا مَا الْمَلِكُ سَامَ النَّاسِ خَسْفًا
مَلَأْنَا الْبِرَّ حَتَّى ضَاقَ عَنَّا إِذَا بَلَغَ الْفِطَامَ لَنَا صَبِيٌّ
أَبِينَا أَنْ نُقِرَّ الذُّلَّ فِينَا وَظَهَرَ الْبَحْرَ مَلُوهُ سَفِينَا
تَخِرُّ لَهُ الْجَبَابِرُ سَاجِدِينَ

توکمہترین قہ سیدہ و سہنگینترینان قہ سیدہ کہی حارسی
کوری حیلززیہ، گواہ زمانحالی خیلی بہکر بووہ، ہہروہک

گير‌ه‌روه‌ه‌کانيش باس‌يان کردووه و له ديواني عه‌مرو بن‌هيندا
 دا‌کوکيار‌يکي سه‌سه‌ختيان بووه. ئەوان ده‌لین گوايه عه‌مرو
 بن هيند هه‌ردوو هۆزي ناکۆکي به‌کر و ته‌غلبی
 ئاش‌تکر دوونه‌ته‌وه، بۆ ئەوه‌ش بارمه‌ته‌ی له هه‌ردوولا
 وه‌رگرتوون، ئینجا بارمه‌ته‌کانی ته‌غلب تووشی ده‌ستدریژی
 هاتن و هه‌موویان یان به‌شیکيان فه‌وتان، ئیدی ته‌غلب چووه‌ته
 سه‌ر به‌کر و داوای خوینی بارمه‌ته‌کانی کردووه، به‌کریش
 نه‌یسه‌لماندووه، خه‌ریک بووه ديسان شه‌ریان له‌نیواندا
 هه‌لبگیر سینه‌وه، ئینجا ریشپییانی هه‌ردوولا لای عه‌مرو بن‌هيندا
 دانیشتون تا ناو‌بژييان بکا. له‌وکاته‌دا حارسی شاعیریش له‌وی
 بووه، هه‌ستیکردوه پاشا لایه‌نگری ته‌غلبیه‌کان ده‌کا، بۆیه له
 شوینی خۆی هه‌لده‌ستێ و که‌وانه‌که‌ی ده‌داته به‌رخۆی و
 قه‌سیده‌که ده‌لێ. ده‌لین شاعیره‌که سوور‌یژه‌ی هه‌بووه، بۆیه
 پاشا بریار‌ده‌دا په‌رده‌یه‌کیان له‌به‌یدا هه‌بێ، لێ کاتێ کابرا
 شيعره‌که‌ی خۆی ده‌خویننه‌وه، پاشا پێی سه‌رسام ده‌بی،
 به‌ره‌به‌ره له‌خۆی نزیک ده‌کاته‌وه تا لای خۆی دایده‌نیشینی و
 بریار‌ه‌که‌شی له به‌رژه‌وه‌ندیی به‌کرییه‌کان ده‌رده‌کا.

هه‌ر ئەوه‌نده‌ش به‌سه‌یه‌تی ئەم قه‌سیده‌یه بخویننه‌وه تا بۆت
 ده‌ر‌به‌که‌وی که هه‌روا و له گۆتره‌وه نه‌گوتراوه، به‌لکو شاعیره‌که
 باش بیری لیکردۆته‌وه به‌ باشترین شیوه به‌ش و پاژه‌کانی
 قه‌سیده‌که‌ی دار‌شتووه. له روخساری ته‌رده‌ستانه‌ی هۆنینه‌وه‌دا
 به‌ده‌ر له‌م دیره‌ هه‌چی دیکه‌ی وه‌های تیدا نییه:

فملکا بذلک الناس حتی ملک المنذر بن ماء السماء

سہروای ہموو قہ سیدہ کہ بو ئەم دیرہیان بۆرہیان ھەبە/ مەر فوعن. ھەرچە نە (ئیقوواء) ^{٦٦} لای شاعیرانی ئیسلامی شتیکی باو بوو، بە تایبەتیش ئەوانە ی لە ھەموو کاتیکدا تەر دەستانە دەھاتنە جواو. ئیمە دەلیین ئەم قە سیدە یە ی حارس ی کور ی حیلزە لە قە سیدە کە ی عەمر و بن کولسوم تۆکمە تر و سەنگیت ترە. خو ئەگەر قسە ی گێرەرە وە کەن راس ت بئ ھەردووکیان لە یە ک سەردەم ھۆنراو نە تە وە. کەواتە دە ی ئەم بەیتانە ی حارس بخوینە وە و بە بیژە و واتاکە ی لە گەل ھ ی عەمر و بەراوردیان بکە:

مَلِكٌ أَضْرَعَ الْبَرِيَّةَ لَا يُو
جَدٌ فِيهَا لِمَا لَدَيْهِ كِفَاءُ
مَا أَصَابُوا مِنْ تَغْلِيٍّ فَمَطُّو
لٌ، عَلَيْهِ إِذَا أُصِيبَ الْعَفَاءُ
كَتْكَالِيفِ قَوْمِنَا إِذْ غَرَا الْمُنْدُ
ذِرُّ هَلْ نَحْنُ لِابْنِ هِنْدٍ رِعَاءُ
إِذَا أَحَلَّ الْعَلِيَاءُ قُبَّةَ مَيْسُو
نَ فَأَذَنِي دِيَارِهَا الْعَوْصَاءُ
فَتَأَوَّتْ لَهُ قَرَاضِبَةٌ مِنْ
كُلِّ حَيٍّ كَانَتْهُمْ أَلْقَاءُ
فَهَدَاهُمْ بِالْأَسْوَدَيْنِ وَأَمْرُ اللَّ
هِ بَلُغْ تَشَقَّى بِهِ الْأَشْقِيَاءُ
إِذْ تَمَنَّوْنَهُمْ غُرُورًا فَسَاقَتْ -
هُمْ إِيَّاكُمْ أُمِّيَّةٌ أَشْرَاءُ

^{٦٦} ئیقوواء / اقاء و اتە جیاوازی جوولە ی پیتی رەوی (قافیە) لە نیوان دوو دیرە شیعردا لە یەکیکیان کە سرە ولە ویتریان ضمة بیت، وەیان شعریک جوولە ی قافیە ی ھەموو دیرە گانی جوولە یە ک بیت تەنھا جوولە ی یەکیکیان جیا بیت و جوولە یە ک تر بیت سەرچاوە : موسیقی الشعەر العربی قدیمة وحیدیته - د. عبدالرضا علی ص ١٨٨ وفي العروض والقافية - د. یوسف بکار ص ٤١ - ٤٢) .

لَمْ يَغْرُوكُمْ غُرُورًا وَلَكِنْ رَفَعَ الْأَلَّ شَخْصَهُمْ وَالصَّحَاءَ

ئینجا سه‌یری ئەم به‌یتانه‌ی خواره‌وه بکه که چۆن شاعیر
 ڕه‌خنه له هیزش و به‌سه‌ردادانه‌کانی ته‌غلب ده‌گری بۆ سه‌ر
 هۆزه‌که‌ی ئەو:

أَعْلَيْنَا جُنَاحَ كِنْدَةَ أَنْ يَغْ	نَمَ غَازِيهِمْ وَمِنَّا الْجَزَاءُ
لَيْسَ مِنَّا الْمُضْرَبُونَ وَلَا قَيْدٌ	سٌّ وَلَا جَنْدَلٌ وَلَا الْحَدَاءُ
أَمْ جَنَائَا بِنِي عَتِيْقٍ فَإِنَّا	مِنْكُمْ مِنْ حَرِيْبِهِمْ بُرَاءُ
أَمْ عَلَيْنَا جَرَى إِيَادٍ كَمَا نِيدُ -	طَ بِجَوْزِ الْمُحْمَلِ الْأَعْبَاءُ
وَمَمَانُونَ مِنْ قَيْمٍ بِأَيْدِي	هِمْ رِمَاحٌ صُدُورُهُنَّ الْقَضَاءُ
تَرْكُوهُمْ مُلَحِّبِينَ وَأَبُوا	بِنِهَابٍ يَضُمُّ مِنْهَا الْحَدَاءُ
أَمْ عَلَيْنَا جَرَى حَنِيفَةَ أَمْ مَا	جَمَعَتْ مِنْ مُحَارِبٍ عَبْرَاءُ
أَمْ عَلَيْنَا جَرَى قُضَاعَةَ أَمْ لَيْدٌ	سَّ عَلَيْنَا فِيمَا جَنَوْنَا أُنْدَاءُ
نُمَّ جَاؤُوا يَسْتَرْجِعُونَ فَلَمْ تَرُ	جِعْ لَهُمْ شَامَةَ وَلَا زَهْرَاءُ

ئیدی خۆت جیاوازییه‌کی مه‌زن له‌پووی بیژه و واتا‌کانیان و
 توکمه‌یی و سه‌نگینی له‌ نیوان هه‌ردوو قه‌سیده‌که‌دا ده‌بینی.
 له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هیشتا راوبۆچوونمان له‌بارهی ئەو دوو
 قه‌سیده‌یه‌وه نه‌گۆراوه، ئاخ‌ر ئی‌مه هه‌ردووکیان به‌هه‌لبه‌ستراو
 ده‌زانین. لێ هه‌ر ئەوه‌نده هه‌یه، ئەوانه‌ی ئەو شی‌عیرانه‌یان
 داتاشیون و داویانه‌ته پال شاعیرانی جاهیلی له‌پووی هیز و
 توکمه‌یی و نه‌رمونیانیی قه‌سیده‌کان جیاواز بوون. واته ئەو
 که‌سه‌ی قه‌سیده‌که‌ی حارسی کو‌ری حیل‌زه‌ی هه‌لبه‌ستوو له

گیڙه ره وه به هیڙ و زه بر به ده سته کان بووه، له وانه بووه که زور
جوان و ریځو پیک قه سیده که ی هونیه ته وه. لیره دا دوو دل نین
له و قسه یه ی پیشتر له باره ی نه و دوو قه سیده یه و هاوشیوه کانی
گوتو و مانه، که په یوه ندی به ناکوکی نیوان به کر و ته غلبه وه
هه بووه، نه مه ش شوینه واری دهمارگیری خیله کی بووه له نیو
ئیسلامدا نه وه ک جاهیلیدا.

تەرەفە بن عەبد — مۆتە لەمیس

کورتە ھەلۆ ھەستە یە کیش لە سەر دوو شاعیری دیکە ی رەبیعە دەکەین، ئەوانیش تەرەفە بن عەبد و مۆتە لەمیسن. ھەر بۆیەش ئەو دوو شاعیرە بە یەکەو کۆدە کەینەو، چونکە چیرۆکەکان بە یەکەو ھیان کۆکردوونەتەو. گێرەرەو ھەکان گوتوویانە گوایە مۆتە لەمیس خالی تەرەفە بوو. چیرۆکی ئەو گێرەرەوانە ھەر بەو ھەندە نەو ھەستاو، بە لکو لەو زانیارییە بچووکە ی لە بارەیانەو دەزانی بە یەکەو کۆیان کردوونەتەو، بەو ھە تەرەفە و مۆتە لەمیس ئەفسانە یەکیان ھەبوو، کە لە سەدە ی یەکەمی کۆچیدا خەلکیان بە خۆیانەو سەرقال کردوو. ھەر ئەو چیرۆکخووانانەشن لە گێرانەو ھیاندا جیاوازییەکی زۆریان ھەیە، لێ ئیمە لەو گێرانەوانەدا ئاسانتترین و نزیکتترینیان لەو ھە ی بۆ مروۆف بشین باس دەکەین:

گوايه ئەو شاعيرانه به شيعرى داشۆرين دابه زيونه ته سه ر
عه مرو بن هيند و زۆریش توورپه يان کردوه، پاشان چوونه ته
لاى و ميواندارييه کى باشى ليکردوون و ئينجا دوو نامه ي بۆ
کاربه ده ستى خۆى له به حرهين بۆ نووسيوين. خه ياليان بۆ ئەوه
چوه پاشا خه لاتى باشى بۆ دانابن، ئينجا ئەوانيش لاي ئەو
دهرۆن و به نيازى چوونه لاي کاربه ده سته که ي به حرهين گه شت
ده که ن. لى موله ميس گومان له نووسراوه که ي ده کا و به
کورپكى خه لکى حيره نامه که ي ده خوينا ته وه، دياره فه رمانى
کوشتنى موله ميسى تيدا نووسرابوو، ئەو يش نامه که
فریده داته نيو رووبار، له سه ر ته ره فه پي داده گرئ، به لکو ئەو يش
نامه که ي خۆى بکاته وه، لى ته ره فه رازى نابى نامه که ي بکاته وه،
ئينجا هه ردوو شاعيره که له يه ک جيا ده بنه وه: يه کي کيان به ره و
شام و رزگارى ده بى، ئەو يديکه ش به پيى خۆى به ره و مه رگى
خۆى ده چينه به حرهين. ته ره فه له تافى لاويدا بوو، هيش تا
ته مهنى نه گه يش تبووه بيست سالى، به راي هه ندى له
گيرپه ره وه کان بيست و شه شى تينه په راندبوو. باسو خوا سيش
له باره ي ئەم چيرۆکه وه زۆرن، زۆر شتيشيان بۆ هه لبه ستوون
که هه ر له روخساره وه دياره بۆى دانراوه و دراوه ته پالى.
دواى ئەوه عه مرو بن هيند له موله ميس توورپه ده بى، که چۆن
بۆ شام هه لاتوووه و له مه رگى خۆى رزگارى بووه و سويندى
خواردوو جارپكى ديکه نابى گه نى عيراق بخوا. داشۆرينه که ي
موله ميسيش په يوه ندى به و شته وه هه يه.

گێڕەرەوێ لیکۆلەرەوێ کان ئەم دوو شاعیرە بەو شاعیرانە دادەنێن، کە زۆر کەم شیعریان گوتووێ. بەلکو یەکیکی وەک ئیبن سەلام هیچ شتێک لە مۆتەلەمیس ناگێڕیتەوێ و تەنانەت یەک قەسیدەش ناداتە پال ئەو. هەرچی لەبارەمی تەرەفەشەوێ، ئیبن سەلام لە شوینێکدا دەلی ئەو و عەبید لە کەلە شاعیرەکان و هەر دە قەسیدەشیان لەپاش بەجیماون. ئیبن سەلام ئەو قەسیدانە دەهینیتەوێ و گوتووێتی زۆر شیعریان بە ناوی ئەوانەوێ هەلبەستوون و قەسیدەیان داوێتە پال. ئەوێش لە کتیبەکەمی ئیبن سەلامدا بەدیکرد، کاتێ ویستووێتی عەبید لە چینێک لە چینه شاعیرەکانی نیو کتیبەکەیدا داوێتی، تەنیا یەک بەیتی لەبارەمی ئەوێ زانیوێ. هەرچی سەبارەت بە تەرەفەش بوو، هەر قەسیدەکەمی دووردریژی لێدەگێڕیتەوێ کە دەستپێکەکەمی بەم جۆرەوێ:

لِخَوْلَةٍ أَطْلَالَ بِرُقَّةٍ تَهْمَدِ تَلُوْحُ بَقَايِ الْوَشْمِ فِي ظَاهِرِ الْيَدِ

قەسیدە رانییە ناوێدەرەکەش بە هی تەرەفە دەزانێ:

"أصحوت اليوم أم شافتك هر"

گواهی قەسیدەمی دیکەشی هەن، بەلام ئاماژەیان بۆ نەکراوێ. گوتراوێ بە یەک قەسیدە باشترین شاعیر بوو، مەبەستیش موعەلەقەکەوێ. ئیستاش دیوانی تەرەفەمان لەبەردەستدایە، هەردوو قەسیدە و قەسیدەکەمی ناوێدەرە دیکەشی تێدایە، کە ئەمەوێ:

سائلوا عَنَّا الَّذِي يَعْرِفُنَا بِقُوَانَا يَوْمَ تَحْلَاقِ اللَّمَمِ

هه روه ها کۆپله ی دیکه ئه وه نده ی ئه وانی دیکه به هیز نییه . تۆش
ئه گهر شیعر ی ته ره فته خوینده وه و ئه وه بره زۆره ی شیعره ت
بینی دراونه ته پال شاعیره جاهیلییه کان به تایبه تیش
موزه رییه کان، که له رووی بیژه و واتاوه مه حکه من و هه ندی
جاریش سه یرن، تا ئه و به یتانه ده خوینیته وه که به بی هانا بردن
بو فه ره نگ لیان تینا گه ی. لی نا چاری ئه و سه رنجه بده ی که
ئه م شیعره به شیعر ی موزه رییه کان ده چی له وه ی هی
ره بیعییه کان بی، ئاخر ئیمه شاعیره کانی ره بیعه کازمان هه ر
له خۆرا کۆنه کردوونه ته وه، به لکو هه ر بو یه له م کتیبه دا کۆمان
کردوونه ته وه، که تارا دده یه ک ریککه وتنیان له باره یه وه هه یه،
ئه ویش ئه و ئاسانییه و هه ندی جاریش ده گاته راده ی ساوای،
له وانه ش هیچیان ریزه ر ناکه ین مه گهر قه سیده که ی حارسی
کور ی حیلززه نه بی. باشه ئه دی چۆن ته ره فته له سه رجه م
شاعیرانی ره بیعه هه لاو یژدراوه و ئیدی شیعره که ی توندوبه ند
و مه حکه م و سه نگی ن بووه و کاریگه ری زۆری لای
غه واره کانیش هه بووه که خاوه نه کانیان نه یانبوووه و
شیعره که شی له هی موزه رییه کان نزیک بووه؟

ده ی سه یری ئه م به یتانه ی خواره وه ی بکه که وه سفی وشتری
کردووه:

وَإِنِّي لَأُمُضِي إِلَيْهِمْ عِنْدَ احْتِضَارِهِ بَعَوْجَاءَ مِرْقَالِ تَرَوْحُ وَتَغْتَدِي
أُمُونٍ كَأَلْوَاحِ الْإِرَانِ نَصَاتْهَا عَلَى لَاحِبٍ كَأَنَّهُ ظَهْرُ بُرْجُدٍ

جَمَالِيَّةٌ وَجَنَاءٌ تَرْدِي كَأَنَّهَا
 تُبَارِي عِتَاقًا نَاجِيَاتٍ وَأَتْبَعَتْ
 تَرَبَّعَتِ الْقَفَيْنِ فِي السَّوْلِ تَرْتَعِي
 تَرْبُوعٌ إِلَى صَوْتِ الْمُهَيْبِ وَتَتَّقِي
 كَأَنَّ جَنَاحِي مَضْرَجِي تَكْنَفَا
 سَفَنَجَةٌ تَبْرِي لِأَزْعَرَ أَرْبَدِ
 وَظِيْفًا وَظِيْفًا فَوْقَ مَوْرٍ مُعَبَّدِ
 حَدَائِقِ مَوِيَّ الْأَسْرَةِ أَعْيَدِ
 بِذِي خُصَلِ رَوْعَاتٍ أَكْلَفَ مُلْبِدِ
 حِفَافِيهِ شُكًّا فِي الْعَسِيْبِ مِمْسَرِدِ

ئیدی ئەو بەم چەشنە لەسەر وەسفی و شترکە‌ی دەروا تا وای
 لیکردین بیر لەو بەکەینەو، هەرۆک پێشتر گوتمان زۆر لەو
 وەسفانە زیاتر لە کردە و دەستکاری زمانزانەکان (زانایانی
 زمان) دەچی لەو‌ی شتیکی دیکە بی. دە‌ی ئیستا وان لە وەسفی
 حوشر بینە و ئەو بەیتە شیعرانە بخوینەو:

وَلَسْتُ بِحَلَالِ التَّلَاعِ مَخَافَةً
 فَإِنْ تَبَغْنِي فِي حَلْفَةِ الْقَوْمِ تَلْقَنِي
 وَإِنْ يَلْتَقِ الْحَيُّ الْجَمِيعُ ثَلَاقِنِي
 نَدَامَايَ يَبُضُّ كَالنُّجُومِ وَقَيْنَةً
 رَجِيبٌ قَطَابُ الْجَيْبِ مِنْهَا رَقِيقَةٌ
 إِذَا نَحْنُ قُلْنَا أَسْمِعِينَا انْتَبَرَتْ لَنَا
 إِذَا رَجَعَتْ فِي صَوْتِهَا خِلَتْ صَوْتَهَا
 وَلَكِنْ مَتَى يَسْتَرْفِدِ الْقَوْمُ أَرْفِدِ
 وَإِنْ تَلْتَمِسْنِي فِي الْحَوَانِيتِ تَصْطَدِ
 إِلَى ذُرْوَةِ الْبَيْتِ الشَّرِيفِ الْمُصْمَدِ
 تَرُوحُ عَلَيْنَا بَيْنَ بَرْدٍ وَمَجْسَدِ
 بِجَسِّ النَّدَامَى بَضُّهُ الْمُتَجَرِّدِ
 عَلَى رَسْلِهَا مَطْرُوقَةٌ لَمْ تَشَدِّدِ
 تَجَاوَبَ أَظَارٍ عَلَى رُبْعِ رَدِ

دیاره ئەم بەیتانە نەرمونیانن بەلام لاواز نین، توندوبەندن بەلام
 زەر نین. تیندا قسە‌ی وەها دەبینی نە ئەوەندە سە‌یر و نامۆن
 کە مرۆف لییان تینەگا، نە قسە‌ی بازارپی هیچو پوچیشن، بیژە‌ی
 وەهاش نین هەر وشە‌ریزکردنکی بی و اتا بن. درێژە بە
 خویندەنەو‌ی قەسیدەکە بە، تا کەسایەتی بەهیز و ریبازی

ژیانی شاعیره که ت به پرونی بؤ دهرده که وی، نه ویش ریباری که یفوسه فا و رابواردنه، که بروای به شتیگ له دوای مردنه وه نییه و چاویشی نه بریو ته زیان مه گهر به قه دهر خو شیییه کی بیوه بیانه ی دوور له شهرم و شووره یی نه بی، هه رو هک خه لکه که لی تیگه یشتووه:

وَمَا زَالَ تَشْرَابِي الْخُمُورَ وَلَذَّتِي	وَبَيْعِي وَإِنْفَاقِي طَرِيفِي وَمُتَلَدِي
إِلَى أَنْ تَحَامَتْنِي الْعَشِيرَةُ كُلُّهَا	وَأَفْرَدْتُ إِفْرَادَ الْبَعِيرِ الْمُعْبَدِ
رَأَيْتُ بَنِي غَزَاءَ لَا يُنْكِرُونَنِي	وَلَا أَهْلَ هَذَاكَ الطَّرَافِ الْمُمَدِّدِ
أَلَا أَيُّهَاذَا الرَّاجِرِي أَحْضَرَ الْوَعَى	وَأَنْ أَشْهَدَ اللَّذَاتِ هَلْ أَنْتَ مُخَلِّدِي
فَإِنْ كُنْتُ لَا تَسْطِيعُ دَفْعَ مَنِيَّتِي	فَدَعْنِي أَبَادِرْهَا مِمَّا مَلَكَتْ يَدِي
وَلَوْلَا ثَلَاثُ هُنَّ مِنْ عَيْشَةِ الْفَتَى	وَجَدَّكَ لَمْ أَحْفِلْ مَتَى قَامَ عَوْدِي
فَمِنْهُنَّ سَبْقِي الْعَادِلَاتِ بِشَرْبَةِ	كُمَيْتِ مَتَى مَا تُعَلِّ بِالْمَاءِ تُزِيدِ
وَكَرِّي إِذَا نَادَى الْمُضَافُ مُجَنَّبًا	كَسِيدِ الْغَضَا بَبْهَتَهُ الْمُتَوَرِّدِ
وَتَقْصِيرِ يَوْمِ الدَّجْنِ وَالِدَجْنُ مُعْجَبٌ	بِبَهْكَنَةِ تَحْتَ الْخِبَاءِ الْمُعْمَدِ

لهو شاعیره دا که سایه تییه کی دیار و به هیژ هه یه، هه ر که سیگ لی بروانی ناتوانی بلی زور له خو کردنی بیوه دیاره یان به زاری شاعیره که هه لبه ستراوه یان خوازراوه ته وه. ئەم که سایه تییه ش به رواله ت ره شمالدشینی و بیخوایی و ماته م و نامرادی و بیوه دیاره و له مه به ست و مامناوه جی به ره و لای ئیباحییه دا دایده شکینیته وه، ئەم که سایه تییه هی پیاو یکه بیری کردینیته وه و به دوای خیر و رۆشناییدا گه رابی، لی هیشتا پیینه گه یشتی، که سه که له که ساسیییه تیدا راستگۆیه، له غه مگینییه که ییشی راستگۆیه، له مهیل و نهوسی به لای زهوق و خو شیییه کان

کاریان تیکردوه هەر راس‌تگۆیه. ناشزانم ئاخۆ ئەم شیعره تهره‌فه، یان که‌سیکی دیکه گوتوویه‌تی؟ پێشم گ‌رنگ نییه تهره‌فه ماخۆی شیعره‌که بی، به‌لکو هەر بۆم گ‌رنگ نییه ماخۆی شیعره‌که بزاتم، لی ئەوهی بۆ من گ‌رنگه ئەوهیه شیعره‌که راس‌تودروست زۆرله‌خۆکردن و داتاشینی تیدا نییه، هه‌روه‌ها له شیعری پێش‌خۆی ناچی، ئەوهی له وه‌سفی وشتردا گوتراوه و ناشکری به ئەوه ببسه‌تریته‌وه، ئەم شیعره له شیعره دانسقه‌کانه، ناوبه‌ناو له‌نیۆ ئەو شیع‌ر و قسه‌وباسه‌ زۆرانه‌ی ده‌درینه پال‌ جاهیلیبه‌کان تووشی ده‌بین، ئینجا که ده‌خوینینه‌وه، هه‌ست ده‌که‌ین هەر به‌راس‌تی شیعریک ده‌خوینینه‌وه هیز و ژیان و گیانی تیدایه.

که‌واته من به‌و لایه‌دا ده‌یشکینمه‌وه که ئەم قه‌سیده‌یه شیعری وه‌های تیدایه زانایانی زمان دروس‌تیا‌ن کردوه، ئەوه‌ش ئەو وه‌سفه‌یه که پێشتر باس‌مان کرد، هه‌روه‌ها ئەو شیعره هەر به‌راس‌تی لای شاعیری‌ک گوتراوه، ئەوه‌ش ئەو به‌یتانه و هاوش‌یۆه‌کانیه‌تی. دل‌نیا‌ش نین که ئەو به‌یتانه له‌لایه‌ن شاعیری‌که‌وه هه‌لبه‌س‌ترابن و ئیدی به‌ ته‌واوی به‌ زاری شاعیریکی دیکه‌وه دانرابن.

هه‌رچی ماخۆی قه‌سیده‌که‌یه، وه‌ک گ‌یره‌ره‌وه‌کان ده‌لین خاوه‌نه‌که‌ی تهره‌فه‌یه. منیش ناشزانم ئاخۆ تهره‌فه‌یه یان هی که‌سیکی دیکه‌یه؟ به‌لکو ئەوه‌ش ناشزانم ئاخۆ ئەم شیعره هی

جاهیلیه یا ئیسلامی؟ هه موو ئه وهی لئی دهرانم ئه وهیه که هی شاعیریکی ره وهندهی ره شمالنشینی بی باوه ره.

حه زیشم لی نییه هه لوهسته له سه ره ئه وه دوو قه سیدهیهی دوایی بکه م، ئاخر که سایه تیی شاعیره که یان له پشته وه خوی شار دو وه ته وه و ده گه ریته وه بۆ ئه وه شیعره ی که زیاتر له جاریک هه لوهسته م له سه ری کردو وه، به وهی نوینه رایه تیی شکۆی هۆز و شانازییه کۆنینه که ی ده کا. مه زنده ی هه ره گه ورهش ئه وهیه، ئه م دوو قه سیدهیه، واته قه سیده ی حارسی کورپی حیلززه له سه رده می ئیسلامدا بۆ به نه مره هیشتنه وهی نه به ردییه کانی به کر بن وائیه وه گو تراون.

ده ی با واز له ته ره فه بینین و بچینه لای موته له میس. هه رچی کاروباری موته له میسیشه له هی ته ره فه ئاسانتره. ئاخر شیعیری ئه وه ده مانباته وه سه ره شیعیری ره بیعه که پدیشتر باسما ن کرد و ئاماژه مان بۆ ناسکی و سووای و بیچاو و پرووی کردو وه. سه یریش له وه دایه زۆرله خو کردن له م قه سیدهیه ی موته له میسدا دیاره، به تایبه تیش له سه رواکه ی، ئیدی ئه وه ونده به سه قه سیده سینیه که بخوینیه وه که ده ستپیکه که ی وه هایه:

يا آل بکرٍ اَلَا لِلّٰهِ اُمُّكُمْ
طَالَ النَّوَاءُ وَتَوَّبَ الْعَجْزِ مَلْبُوسٌ

تا هه ست به زۆرله خو کردنی سه رواکه ی بکه ی. هه روها ئه م قه سیدهیه له پرووی گیارانه وه شه وه شلۆق و په شیوه، ده کری

کو‌تاییه‌که‌ی له به‌راییه‌که‌ی دابنری، ده‌کری به‌م چه‌شنه‌ش
بگپ‌دریته‌وه:

گم دونَ أسماءٍ من مُستعملٍ قَدَفٍ وَمِنْ قَلَاةٍ بِهَا تُسْتَوَدَعُ الْعَيْسُ

موت‌له‌میس قه‌سیده‌یه‌کی دیکه‌شی هه‌یه که له‌مه‌یان تو‌کمه‌تر
نییه، به‌لکو له‌روی خراپییه‌وه له‌مه‌شیان نزم‌تره،
ده‌سپیکه‌که‌شی وه‌هایه:

ألم تر أن المرء رهـن منية صریح لعافی الطیرِ أو سوفَ یـرمسُ
فلا تقبلن ضیماً مخافةً میتةً وموتن بها حرّاً وجلدك أملسُ

هه‌روه‌ها له‌دیپری دواتردا ده‌لی:

فما الناس إلا ما رأوا وتحدّثوا وما العجزُ إلا أن یضاموا فیلجسوا

ده‌کری قه‌سیده‌ میمییه‌که‌ی موت‌له‌میس له‌چاکترین ئەو شیعرانه‌ بن‌که
دراوده‌ته‌ پالی، سه‌ره‌تاکه‌ی وه‌هایه:

یعیرنی أُمی رجال لا أری أذا کرم إلا بان یتکرماً

گه‌وره‌ترین مه‌زنده‌ش ئەوه‌یه، ئەو شیعره‌ی دراوده‌ته‌ پال
موت‌له‌میس -یان به‌لای که‌مییه‌وه زۆرینه‌که‌ی- دروس‌تکراوه،
مه‌به‌ستیش له‌هۆنینه‌وه‌ی راقه‌کردنی کو‌مه‌لیک په‌ند و
باسو‌خواسه‌ له‌باره‌ی پاشاکانی حیره و سه‌ربرده‌کانیان:
له‌وانه‌ی تیکه‌له‌ی عه‌ره‌ب و غه‌یره‌عه‌ره‌ب بوون، ئەوانه‌ی له
خاکی سه‌واد/ره‌شه‌خاک (ارض السواد) دا ژیاون. به‌دوو‌ریشی

نابینم که خودی مولهلمیس داهینراو و دروسـتکراو بی، که پیشتر کهس هیچی له بارهیه وه نه زانیوه، ئیدی چیرۆکیژان له ئەفسانه میلییه کانه وه راقهیان کردووه، پښتر زیاده جاریکیش ئاماژهمان پینداوه.

شاعیری دیکه ی ره بیههش ههن، دهکری له سهریان بوه ستین و شیعرهکانیان تاوتووبکهین و زانیاری باشیان له باره وه بدهین و بگهینه ههمان ئەنجامی ئەو شاعیرانه ی که له م کورته باسه دا پپی گه یشتبووین، لی ههر به وه ی پیشکه شمان کرد وازدههینین، ئاخر نمونه مان پیهینانه وه. پیمانوايه بابه ته که مان روونکردوته وه و تاوتوی کردووه و په رده مان له سه ر هه لدا وه ته وه ههرچی ویستومانه له باره ی شیعری جاهیلییه وه ده رمانبریوه.

ئیمه له م لیکۆلینه وه یه دا نیازمان نه بووه له هه موو شاعیره کان بکۆلینه وه، هه روه ها مه به ستیشمان لیکدانه وه ی شیعره کانیان نه بووه، به لکو مه به ستمان روونکردنه وه ی راو بوچوونمان بووه وه ک ریگه یه کی لیکۆلینه وه له شیعری جاهیلی و شاعیرانی سه رده می جاهیلی. له و پرسه شدا گه یشتینه مه به سته که مان. هه رچی لیکۆلینه وه ی شاعیر به شاعیر و لیکدانه وه ی شاعر به شاعیره، دهکری له کتیبیکی دیکه دا ئاوری لیپدینه وه. هه رچۆنیکیش بیکهین ئەوا به ته نیا ناتوانین به ته نیا و له سالیک یان له چه ندين سالدا بیکهین، به لکو پیویسته له گه ل ئیمه ئەو

که‌سانه‌ی هه‌قخوازن و به‌دوای راستی و هه‌قدا ویلن ده‌ست
 بده‌نه ئەم کاره و ده‌ستبارمان له‌گه‌ل بگرن.

لئ ئیمه ده‌مانه‌وی ئەم کتیبه به دوو سه‌رنج کۆتایی پێبه‌نین:

(یه‌که‌میان) ئەو لیکۆلینه‌وه‌یه‌ی پێش‌که‌شمان کردووه و تێیدا
 گه‌یش‌تینه ئەو ئە‌جامه، که ده‌کرئ له‌رووی میژووییه‌وه
 راستو‌دروست نه‌بی، بۆیه وه‌ها باش‌تره توێژه‌ران له‌سه‌ری
 بوه‌ستن و لیبیکۆلنه‌وه و بیگه‌یه‌نینه سه‌ر ساغه، به‌وه‌ی که‌وا
 کۆن‌ترین شاعیر هه‌روه‌ک عه‌ره‌ب گوتوویه‌تی و گێژه‌وه‌کانیش
 باسیان کردووه، گوايه یه‌مه‌نی یان ره‌بیعی بوون. ئەوسا ئە‌گه‌ر
 ئەو شاعیرانه له‌مان یان له‌وان بن، ئەوا ئەو باسوخواسانه‌ی که
 لێیان گێژدراوه‌ته‌وه ئاماژه بۆ ئەوه ده‌که‌ن له‌ نه‌جد و عێراق و
 جه‌زیره یان ئەو ولاته‌ی به‌ شیۆه‌یه‌کی دیار به‌ فارسه‌کانه‌وه
 به‌سه‌تراوه‌ته‌وه ژیاون، ئەو ولاته‌ی عه‌ره‌بی قه‌حتان و عه‌دنان
 کۆچی بۆ کردووه.

که‌واته ئیمه به‌و لایه‌دا ده‌یش‌کێینه‌وه، ئەو جوولانه‌وانه له
 لایه‌که‌وه پالی به‌ خه‌لکی یه‌مه‌ن و حیجازه‌وه ناوه و له لایه‌کی
 دیکه‌وه پالی به‌ خه‌لکی عێراق و جه‌زیره و نه‌جده‌وه ناوه،
 ئەمه‌ش له سه‌ده جیاوازه‌کان رویداوه، که له سه‌ده‌ی چواره‌می
 زاینیدا تینه‌په‌ریوه، تا بووه‌ته مایه‌ی راچه‌نینیکی عه‌قلی و
 ئە‌ده‌بی، ئاخ‌ر ئەو دوو ره‌گه‌زه عه‌ره‌بییه به‌یه‌ک و هه‌روه‌ها به
 فارسه‌کانیشی گه‌یاندووه و تیکه‌ل یه‌ک بوونه.

ئیدی له م راجه نینه دا شیعر یان ئەگەر بتهوی دەتوانی بلیی شیعر پهیدا بووه و بههیز بووه و بوو ته هونه ریکی ئەدهبی. لی ئەم شیعره فهوتاو و هیچی وهای بو یادگاری لینه ماو ته وه، که چی سه دهی شه شه می زاینی دیت تا ئەو راجه نینه ولاته کانی عیراق و جهزیره و نهجد تیده په رینئ و ده چیتته قوولایی عه ره بستان و حیجاز و خه لکه که شهی ده گریته وه. ئیدی وهک ده بینرئ شیعر یه مه نیه و کاتیکیش قه حتان به ره بیعه دهگا بههیز دهبی. لی ئیمه نه ماننا سیوه و پئی نه گه شتووین ته نیا ئەو کاته نه بی که به عه ره بستان شو ر بوو ته وه و موزه ره له ره بیعه ی وه ر گرتوو ته وه. لیره وه ده توانین بلین ئیمه به مه به ست له سه ر لیکۆلینه وه که مان وه ستاین و تا گه یاندا مانه ئەوهی پئی گه شتین، ئاخر ئیمه راو بو چوونیکمان له باره ی شیعره ی موزه ره وه هیه، که هه مان راو بو چوون نییه له باره ی شیعره ی یه مه ن و ره بیعه، چونکه ده توانین میژوویه که ی و سه ره تاکانی بزاین، ههروه ها ده کرى هه ندئ له شیعره کۆنه کانی شهی په سه ند بکه ین بی ئەوهی هیچ به ره به ستیکی زمانه توند بینه سه ر ریگه مان.

که واته ده کرى له کتیبیکی دیکه دا له سه ر لیکۆلینه وه که مان تیه له چینه وه. ئیدی ده بینئ که سه رجه م یان زۆرینه ی شاعیرانی جاهیلی هۆزی موزه ره گه شتته سه رده می ئیسلام، بویه سهیر نییه زۆر له شیعره کانیان به راست و دروستی گه شتتینه ده ستمان.

(دووهمیشیان) ئەوانەى ئەم کتێبه دەخویننەوه و لێ‌دەبنەوه، دەکری لە‌سه‌ر دڵ و دەروونیان شتیکی ئازاربه‌خش په‌یدا بێی له‌بارەى ئەو گومانە ئەدەبییه‌ى له‌هه‌موو شوینیکی ئەم کتێبه‌دا چه‌ند پاته‌مان کردوو‌ته‌وه. دەکری ئەوان چ به‌شاشی چ به‌پنکاوی هه‌ست بکه‌ن به‌وه‌ى ئی‌مه به‌نیاز ویستومانە شته‌که تیک بده‌ین و به‌مه‌به‌ستیکی نه‌رمى نه‌نواندن وه‌هه‌مان کردوو‌ه. ئینجا له‌ ئەنجامی ئەو وی‌رانکارییه به‌گشتی له‌سه‌ر ئەدەبی‌ عه‌ره‌بی و له‌سه‌ر قورئان و ئەوه‌ى په‌یوه‌ندیی به‌و ئەدەبه‌وه هه‌یه به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی بترسن.

ئینجا بۆ ئەو که‌سانه ئی‌مه ئەوه ده‌لێین، که ئەم گومانه پێ‌ویسته‌یه‌که و لێ‌ده‌رچوونی نییه، ئەوه‌ش وه‌نه‌بێ له‌به‌ر ئەوه‌بێ که گومان سه‌هرچاوه‌ى یه‌قینه، به‌لکو بۆ ئەوه‌یه کاتی هاتوو‌ه ئەدەبی‌ عه‌ره‌بی و زانسته‌کانی له‌سه‌ر بنه‌مایه‌کی تۆکمه دابنرێن. باشتریشه ئەدەبی‌ عه‌ره‌بی به‌شیوه‌کی توند و ره‌قی‌ش بێ ئەو شتانه‌ى لێ‌ ده‌ر‌بهاویژرێ، که ناتوانن بژین و شی‌اوی مانه‌وه‌یه‌کی ره‌زاقورسانه‌ نین، چونکه زینان له‌ سوودبه‌خشین زیاتره و رێگریشه له‌ جووله‌ى ئەدەبی‌ له‌وه‌ى بزویته‌ری بێ.

ئی‌مه له‌بارەى ئەو چه‌شنه گومان و تیکدانه ترس‌یشمان له‌ قورئان نییه، ئاخ‌ر ئی‌مه به‌ توندی له‌گه‌ڵ ئەوانه ناکۆکین، که بر‌وایان وه‌ه‌یه قورئان پێ‌ویسته‌ى به‌ شی‌عری جاهیلییه تا عه‌ره‌بییه‌که‌ى ساغ بکریته‌وه و بیژه‌کانی پشت‌راست بکرینه‌وه، به‌توندی نه‌یاری ئەوه‌ین، چونکه تا ئەوه‌ى زانیارییمان هه‌بێ

که س نکولی له عه ره بېوونی پیغه مېهر نه کردووه، که سیش نکولی له وه نه کردووه کاتئ عه ره ب گویان له ئایه ته کانی قورئان گرتووه و بویان خوینراونه ته وه لیئ تیگه یشتون. ئیدی ئه گه ره که سیک حاشای له وه نه کردبئ که پیغه مېهر عه ره ب بووه و که سیش حاشای نه کردووه که عه ره ب له قورئان تیگه یشتووه کاتیک گویان لیبووه، که واته چ ترس یک له سه ره عه ره بیی قورئان هه یه، تا به و شیعه راهیلییه، یان ئه و شیعه ری دهریته پال جاهیلییه کان پوچه ل ببیته وه؟ ئه وه ش روونه که له نیو کونه خوازان خویندا هیچ ناکوکیه که سه باره ت به و شته نییه، که موسلمانان به هه موو وریاییه که وه قورئانیا ن گپراوه ته وه و نووسیوه ته وه و خویندوویانه و راقه یان کردووه، به جوړیک بووه ته وردترین دهقی عه ره بی کون، که بو تومارکردنی زمانی عه ره بی و لیتتیگه یشتنی پشتی پیببه ستری. به پیچه وانوه ئه وان زور گویان به گپراوه ی شیعه نه داوه و خه میان لینه خواردوه، به لکو له هه ندئ کاتدا هه ر وازیشیان لیهیناوه، ئه و سا چ به خو ش یان به ترشی بی، تا رپوژگاریشی به سه ردا رانه بردووه نه گه راونه ته سه ری، ئه مه ش دوا ی ئه وه ی له بیرچوونه وه و رپوژگار زه بری خو ی له وه وه شان دووه ئاخو چهنده له و شیعه ره به ر کراوه و پشتا و پشت به بی نووسین و تومارکردن ماوه ته وه. ئیدی ئاخو کامه یان بو قورئان بو دهق و باوه ر به عه ره بییه که ی مه زنتر و شکودارتره و پیروزتره: ئه و که سه ی وه های ده بینی که قورئان به ته نیا ده قیکی ساغکراوه ی راستودروسته، که ده کری له باره ی عه ره بی یه کلاکه ره وه پشتی

پێبەستری لەوەى گومان لە عەرەبییەكەى بكرى. لەگەڵ ئەو كەسەى بە شیعەىك ئاماژە بە قورئان بكا و بىكاتە بەلگە، واتە بە گێرانیەو و داتاشین بەبى مشوورخۆرى كە سانىك كە وەك بەلگە پەنایان بۆ بردبى، ئەوانەى درۆزن و بەدخوو و كرىگرتە بوون یان كە سانىك بە گالتهوگەپ و كەیفوسەفا و رابواردن ناسراو بن، ئىدى ئەمە پرسىارەكەیه؟

هەرچى ئىمەین، ئەوا لە ریبازەكەمان دانیان لەوەى شیعەى جاھىلى، یان زۆرىنەى ئەم شیعەى جاھیلییە هیچ شتێك دەرنابرى و ئاماژەش نییە بۆ هیچ شتێكى وەها تەنیا ئەو نەبى كە پێشكەشمان كردوو، ئەویش لە درۆ و بۆهەلبەستن زیاتر شتێكى دىكە نییە. ئىدى پووەكە -ئەگەر بە ئاماژەنمای دەق لەسەر دەق نەبى- ئەو ئاماژەنمایە بە دەقەكانى قورئان لەسەر عەرەبىوونى ئەم شیعە، نەوەك عەرەبىوونى قورئان بەم شیعە.

۱۸ مارتى سالى ۱۹۲۶

چاپخانهى دار الكتب المصرية ۳۵۶ / ۱۹۲۶ / ۱۵۰۰

چەند دېرېك له ژياننامەى وه رگېر

- له ۱۹۶۸ له گوندى گرتك، له دۆلى روستيى ده قهرى باله كايه تي له دايكبووه.
- له ۱۹۸۸ دا به كالوريؤسى له قانون له زانكۆى به غدا وه رگرتووه.
- له ۱۹۹۷ وه ئاوارهى ئه وروپا (هۆله ندا و بریتانیا) بووه.
- له پال زمانى زگماكيدا؛ زمانه كانى عه ره بى، هۆله ندى و ئینگلیزیش ده زانى.
- له ۱۹۸۶ وه هه ولى نووسینی داوه. زیاتر له بیست کتیبی له زمانه كانى هۆله ندى و ئینگلیزی و عه ره بییه وه وه رگېراون. ده یان گوتار و لیکۆلینه وه ی قانونی و سیاسیشی بلاوکردوونه ته وه.

چاپکراوه کانی وه رگپړ

۱ - نهټنيه کانی مۆساد، نووسینی گۆردوون تۆماس، وه رگپړان له هۆله ندييه وه، سئ جار چاپکراوه ته وه؛ چاپي يه که م ۲۰۰۸ چاپخانه ی هیڅی، هه ولپړ. چاپي دووه م ده زگه ی چاپ و بلاوکر دنه وه ی رۆژه لات، هه ولپړ ۲۰۱۴. چاپي سپه م رۆژه لات ۲۰۱۶.

۲ - مادلین ئولبرایت، سیاستی ئەمریکا و رۆژه لات ی ناوه راست، وه رگپړان له هۆله ندييه وه، سه نته ری نما ۲۰۰۹، هه ولپړ.

۳ - داود بنگوریون، دامه زرينه ری ده وله تی ئیسر-لائیل، نووسینی رۆبه رت سه نت یۆهن، وه رگپړان له هۆله ندييه وه، چاپخانه ی هیڅی ۲۰۱۱، هه ولپړ. چاپي دووه م ناوه ندی ئاویر ۲۰۱۶ هه ولپړ.

۴ - کوردستان له نیوان سیقه ر و سنوره ده سترکه کاند، نووسینی: هیسەر لیهر واگنهر. میژوو. وه رگپړان له ئینگلیزییه وه. چاپي

یه کهم؛ له بلاوکراوه کانی ئە کادیمیای کوردی ههولێر ۲۰۱۳. چاپی دووهم، ئاوێر ۲۰۱۵.

۵ - وهزێکی سپیی و شکوبرینگ، ئەندریی برینک. پۆمان. وهزگیپان له ئینگلیزییهوه، ناوه ندی ئاوێر بۆ چاپ و بلاوکردنهوه، ههولێر ۲۰۱۳.

۶ - ژيانى من، چۆن ئیسر-ئائیل دامهزێنرا؟ گۆلدا مایه، یاداشت، وهزگیپان له ئینگلیزییهوه، ناوه ندی ئاوێر، ههولێر. ۲۰۱۴.

۷ - ئینفیرنۆ، دۆزهخ، دان براون، پۆمان، وهزگیپان له ئینگلیزییهوه، ناوه ندی ئاوێر بۆ چاپ و بلاوکردنهوه، ههولێر ۲۰۱۵.

۸ - شهرف، ئەلیف شهفهق، پۆمان، وهزگیپان له ئینگلیزییهوه، ناوه ندی ئاوێر بۆ چاپ و بلاوکردنهوه، ههولێر ۲۰۱۵.

۹ - یاخیوون، مناخیم بیگن، یادهوهری، وهزگیپان له ئینگلیزییهوه، ناوه ندی ئاوێر بۆ چاپ و بلاوکردنهوه، ههولێر ۲۰۱۶.

۱۰ - خانووکهی مزگهوتی، قادر عهبدوللا، پۆمان، وهزگیپان له هۆله ندییهوه، ناوه ندی ئاوێر بۆ چاپ و بلاوکردنهوه، ههولێر ۲۰۱۶.

۱۱ - کۆدهکهی دافینشی، دان براون، پۆمان، وهزگیپان له ئینگلیزییهوه، ناوه ندی ئاوێر، ههولێر ۲۰۱۶.

۱۲ - خەتى بزمارى، پۆمان، قادر عەبدوللا، ۋەرگىپران لە ھۆلەندىيە ۋە،
ناۋەندى ئەندىشە، سلىمانى ۲۰۱۷.

۱۳ - كرده ھەرەگرنگە كانى مۆساد، مىخائىل بار زۆھار و نەسىم
مىشال، ۋەرگىپران لە ئىنگلىزىيە ۋە، چاپخانەى حەمدى، ۲۰۱۸
سلىمانى.

۱۴ - لە مەككە، قادر عەبدوللا، پۆمان، ۋەرگىپران لە ھۆلەندىيە ۋە،
چاپخانەى حەمدى، ۲۰۱۸ سلىمانى

۱۵ - ئەرى كورد بوونە بەردە باز؟! پۆبەرت برىان گىبسن، مېژوو، لە
ئىنگلىزىيە ۋە، چاپخانەى كوردستان، سلىمانى ۲۰۱۹.

۱۶ - شەۋە سىپىيە كان، مناحىم بىگن، يادەۋەرىي، لە ئىنگلىزىيە ۋە،
چاپخانەى پۆژھەلات، ھەولېر، ۲۰۱۹.

۱۷ - زۆرباى ئىرانى، قادر عەبدوللا، پۆمان، لە ھۆلەندىيە ۋە،
چاپخانەى حەمدى، سلىمانى، ۲۰۲۰.

۱۸ - ژيانى من، گۆلدا ماير، يادەۋەرىي، لە ئىنگلىزىيە ۋە، چاپىكى
نوئى چاككراۋ، چاپخانەى كارۆ، سلىمانى، ۲۰۲۰.

۱۹ - كچانى دووكەل و ئاگر، ئاڧا ھوما، پۆمان، لە ئىنگلىزىيە ۋە،
سلىمانى چاپخانەى كارۆ، ۲۰۲۱.

- ۲۰ - ھېلىك بەنيو لىدا، جىمس بار، مېژوو، لە ئىنگىلىيە ۋە، ناۋەندى
جەمال عىرفان، سلىمانى ۲۰۲۱.
- ۲۱- شاي ئىران؛ كوردى عىراق و شىعەى لوبنان، ئارەش پەئىسىنەژاد،
مېژوو، لە ئىنگىلىيە ۋە، چاپخانەى رۆژھەلات، ھەولېر ۲۰۲۲
- ۲۲- پاشا، قادر عە بدوللا، رۆمان، لە ھۆلە ندىيە ۋە، چاپخانەى
رۆژھەلات، ھەولېر ۲۰۲۲
- ۲۳- لەبارەى شىعەرى جاھىلىيە ۋە، د. تەھا حوسىن، ھزر و ئەدەب، لە
عەرەبىيە ۋە، چاپخانەى رۆژھەلات، ھەولېر ۲۰۲۳.
- ۲۴- كىتەبەكەى سەلاھەدىن، تارىق عەلى، رۆمان، لە ئىنگىلىيە ۋە،
ئامادەيە بۆ چاپ.